

A LARGER GRAMMAR

OF THE

TAMIL LANGUAGE

IN BOTH ITS DIALECTS;

TO, WHICH ARE ADDED

ANŪL, YĀPPARUNGALAM,

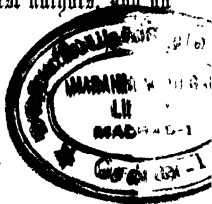
AND OTHER

NATIVE AUTHORITIES;

ious exercises taken from the best authors, and an
Analytical Index.

BY THE

REV. G. U. POPE.

though a difficult study, is absolutely necessary in the search for truth and is no less necessary in the most important training religion and civil society."—HORNE TOOKE.

Madras:

PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AMERICAN MISSION PRESS, 167 POPHAM'S BROADWAY.

1858

TO
THE RIGHT HONORABLE '
GEORGE FRANCIS ROBERT LORD HARRIS,
GOVERNOR OF MADRAS,
FIRST CHANCELLOR OF THE
Madras University.

LORD,

I have sought permission to inscribe to you this work, prepared at the request of the Director of Public Instruction, chiefly for the use of the students in the University over which your Lordship presides, as I believe you share in the conviction that to the majority of those who shall be trained there, the *accurate and scientific study of their own language*,—a language hardly inferior to any in sweetness, simplicity, copiousness and force,—is calculated to be as useful as any secular study, while its tendency to train the mind to habits of exact research and close analysis must render it as beneficial a discipline to the young as the study even of the mathematics themselves.

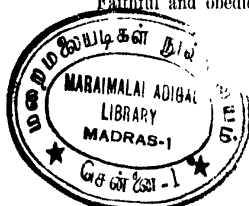
That your Lordship may be permitted to see the increasing prosperity of the University of which you are the founder, as well as of other many undertakings by which you are seeking to promote the good of those under your controul, is the fervent wish and prayer of,

My Lord,

Your Lordship's

Faithful and obedient servant,

G U POPE.

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

~~~~~  
PART I. CATECHISM.  
~~~~~

இ ல க் க ண நூ ல்

முதலாம் பங்கு.

இ ல க் க ண வி னா வி டை.

~~~~~

இக்த

த ஞ் ஞை ச யிலு ள் ள

ஜீ. யூ. பே ர ப் பை ய ரா ல்

செய்யப்பட்டது.

~~~~~
MADRAS:
PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167, POPEHAM'S BROADWAY.
1857.

Advertisement.

THIS work is designed to be a complete Grammar of the Tamil language in both its dialects. It is hoped that nothing of importance has been omitted.

It is divided into two parts, the first being a full exposition in question and answer, of the Grammar of the language, with copious examples so arranged as to form a series of reading lessons. The second part consists of the Native authorities, to which appeal is commonly made in doubtful cases.

A Grammatical Vocabulary has been added. The work is intended for private Students, Indian and European, as well as for the highest Classes in Colleges and Schools.

TANJORE, *February*, 1857.

ERRATA.

பிழை திருத்தல்.

Errors should be corrected before the book is put into the hands of the student. It will be noted that in many cases transmutations required by rule have not been attended to.]

வினா.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
6	13	நின் கூறலர்	நின்றவர்
6	15	தம்முடையார்	தம்முடையான்
33	15	நயப்பாரு,	நயப்பாரு'
34	18	கட்ட	கட்
37	18	109	omit.
40	15	ஐயத்தைநீங்	ஐயத்தி நீங்
40	"	தெரி	தெளி
63	29	சுரன்	சுரன்
64	8	303, 304	303-314
70	அப்.		
	11	உண்டமே	உண்டாமே
74	29	நிலையினு.'	நிலையினு'
74	32	கொண்டார்	கொண்டாம்
77	1	146	140
78	6	382	423. 133
82	அப்.		
	16	பா வீ	நா வி
86	அப்.		
	(ந)	கருணை	கருணை
89	5	354	395
93	31	353	394
96	45	புணை	புணை
96	(o)8	அவர்	அவா
98	5	321	320.
107	TIT.	II. (IV)...420-441.	II. (III) ... 352-373
107	8	420	352
110	7	421	353
112	4	423	355
112	25	பினுஞ்	பீனுஞ்
113	4	425. 428	357-361
114	4	424. 429. 430	356. 360. 361
115	5	436	368
117	9	438	372
118	TIT.	442. 460	374-392
118	4	442	374

நன்னூல்.	சூத்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	79	4	414	455
	84	5	414	455
	196	2	பஃதாதி	பஃதாதி
	244	2	அற்றிற்	அற்றிற்
	276	13	ஆகும்.	ஆகும்
	280	18	பொருள்	பொருள்
	391	29	அர்த்த	ஆர்த்த
	393	5	சொல்லும்.	சொல்லும்;
	455	(உ-ம்.)	Insert:	

“கொடி, குவளை, கொட்டை; துளப்புண் கண், மேனி;
மதிபவளம், முத்தம்; முகம், வாய், முறுவல்;
பிடி, பிணை, மஞ்ஞை; நடை, நோக்குச், சாயல்;
வடிவினளே வஞ்சி மகள்.”

யாப்பருங். 38 Consonants Consonance.

மு க வு னா.

காப்பு.

இலங்கு புகழ் சேர்பல இலக்குணம் உடையோன்,
சொல்லரும் முதலவன், சொற்குக் காரணன்
மலாடி இறைஞ்சி அறைகுவன் நற்றமிழ்
இலக்கண வினா விடை இளையோர் பொருட்டே.

தமிழ்ப்பாஷை ஆவது எது?

தட்சணத்தில் வழங்கிய திரவட பாஷைகளில் ஒன்று. அது
கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் முதலியவைகளுக்கு இனமா
னது.

தமிழ்ப்பாஷையானது எவ்விடங்களில் வழங்கும்?

பெரும்பான்மையாய்த் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்
பள்ளி, தஞ்சாவூர், வட ஆறுகாடு, தென் ஆறுகாடு, சேலம்
கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, சென்னப்பட்டணம் என்னுஞ்
சில்லாக்களிலும் இலங்கைத்தீவின் வடபுறத்திலும் வழங்கும்.

“குண கடல் குமரி குடகம் வெங்கடம்
என ஊன கெல்கையின் இருதமிழ்க் கடல்.” [ராமலாப.]

அந்தப்பாஷை எத்தனைவகை ஆம்?

செந்தமிழ் என்றும், கொடுத்தமிழ் என்றும் இருவகை ஆம்.
செந்தமிழ் என்பது செய்யுள் தமிழ். கொடுத்தமிழ் என்பது
வழக்கமான வாசகத்தமிழ்.

தமிழ்துல்கள் எத்தனைவகை ஆம்?

இலக்கியம், இலக்கணம் என இருவகை ஆம். இலக்கியம்
என்பது வழுவின்றி இயற்றப்பட்ட பலவகைப் பிரபந்தங்கள்
ஆம். இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்துக்குரிய விதிகளை
உணர்த்துவதாம்.

“இலக்கியம் என்பதிலக்கணச்சுற்றுப்
வழங்கி அவ்விதிகளை மல்கியதாமே.”

“இலக்கணம் என்பதிலக்கிய முறை உற
வைத்ததென்ற வழங்கப்படுமே.” [பேர் அகந்.]

அவ்விலக்கியங்களில் பிரதானமானவைகள் எவை?

திருவள்ளுவர் குறள், நாலடி நானூறு, சீவகசிந்தாமணி, சிலப்
பதிகாரம், அவ்வைசெய்தபுடூல், கம்பன் இராமாயணம், அதி

வீரராமன்பாடிய நடைதம் முதலியவைகளே. இவைதவிர இ-
தேசத்தாரும் பரதேசத்தாருஞ்செய்த வாசகநூல்கள் பலஉண்டு.

இலக்கணநூல்களில் பிரதானமானவைகள் எவை?

பேர் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கண-
விளக்கம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல்விளக்கம், காரிண-
தண்டியலங்காரம் முதலியவைகளே.

தமிழ்ப்பாஷையில் கலந்துவரும் மொழிகள் எவை?

மற்றைய திரவிடபாஷைகளின் மொழிகளும், துருக்கபாஷை,
யின் மொழிகளும், இங்கிலீஸ் பாஷையின் மொழிகளும், கல-
துவருவதன்றியும், முக்கியமாய் சமஸ்கிருத பாஷையின் மொ-
ழிகள் அநேகம்வரும்.

தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசுவோரும், எழுதுவோரும் அதைப் பிரயோ-
கப்படுத்துவதில் கவனிக்கத்தக்க முக்கியமான விதிகள் எவை?

[க.] தாங்கருதிய பொருளை யாவரும் ஐயமின்றி எளிதில்
அறியும்பொருட்டுத் தெளிவாய் எழுதவேண்டும்.

[உ.] தமிழ்ப்பாஷையின் நடைப்படிக்கு இலக்கிய உதார-
ணங்களுக்கு இசையாய்ப் படிப்போர்க்கு இன்பந்தோன்ற எழு-
தவேண்டும்.

[ஈ.] இயன்றமாதிரம் அந்ரியபாஷையின் மொழிகளை நீக்கி
இயற்றமிழ்ச் சொற்களைத்தெரிந்து எழுதவேண்டும்.

[ச.] பயன்படாத சந்திவிகாரங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். பின்-
வரும் வினாவிடையில் விளக்கிய விகாரங்கள் செய்யுளில் வழங்கி
இருப்பதால் அவற்றை அறியவேண்டும்; ஆகிலும், நாம் எழுது-
வதில் பெரும்பான்மையாய் அவ்விதிகளைக் கவனிக்கவேண்டாம்.

இந்நூலில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் உணர்த்தாத பலவற்றை விதிப்பதற்குக்
காரணம் என்ன?

நன்னூலின் கடைசிச் சூத்திரத்தில்

“பழையன கழிதலும், புதியன புதுதலும்,
அழுவல கால வகையினுனே”

என்றபடி இக்காலத்தில் வழங்காதவற்றை ஒழிப்பதும், நூதன கல்வி-
களை ஆராய்கிறவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூட்டுவதும் நூலோர்
உயர்வு.

இலக்கண வினா விடை. ^(A)

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது: எழுத்ததிகாரம். ^(B)

பு.—அதிக முக்கியமாகியாத சில குறிப்புகள் அடியில் சிறு எழுத்தாற் காட்டி இருக்கும் என்றாக]

(I.) LETTERS.

(I.) எழுத்தியல்.

CLASSES OF LETTERS.

-தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துக்கள் எத்தனைவகைப்படும்?

ஈர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து, உயிர்மெய்
து என நான்குவகைப்படும்.

[நன்னூல் 59. 63. 90.]

GRAMMAR IN GENERAL.

இலக்கணம் ஆவதென்ன?

இலக்கியத்தின் அமைதி ஆம்.

“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே

என்னெனருநிலம் என்னெனும் இன்றே;

என்னின் நென்னெய எடுப்பதுபோல

இலக்கியத்தினின்றெடுபடும் இலக்கணம்.” [பேர் அகத்]

இலக்கண நூல் எனபதென்ன?

இலக்கணத்தின்படி பிழை இன்றிப் பாஷையின் நடைபை விளக்குவதாம்.

இலக்கணம் எனபது எதனைப் பவருளதே?

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம், பொருளதிகாரம், அணி அதிகாரம் என ஐந்து
பவருள்ளதெனறு கூறுவார்கள்; இவற்றெடு சொற்றொடர் அதிகாரம் எனபதைக் கூட்டினால்
ஆறுபக்காராம்.

ORTHOGRAPHY.

எழுத்ததிகாரம் எத்தனை இயலால் அறியப்படும்?

எழுத்தியல், எழுத்துப்பயணியல் என இரண்டியலால் அறியப்படும்.

DEF. OF LETTER.

எழுத்தாவதென்ன?

மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகிய ஒசை எழுத்தாம். அது ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆகிய இரு
வகை ஆம். உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு. எழுதப்படுவது வரி வடிவு.

[செவீப்புவதால் உணரப்படுவது ஒலிவடிவு. எட்டிலுவதால் உணரப்படுவது வரிவடிவு.]

[நன்னூல் 58.]

இலக்கண வினா விடை.

2. VOWELS.

உ.—உயிர் எழுத்தெவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ இப்பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்தாம்.

[ஆவி எனவும் அச்ச எனவுமடும்.]

3. SHORT VOWELS.

ஈ.—இவற்றுள், குற்றெழுத்தெவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ, குற்றெழுத் தைந்தே.

[சூறில் எனவுமடும்.]

[நன்னூல் 64.]

4. LONG LETTERS.

சு.—நெட்டெழுத்தெவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ நெட்டெழுத்தேழே.^(c)

[செடினுசெடிமெயுக் தீர்க்கமு நெடிந்பெயர். (பேர் அகத்தியம்.)]

[நன்னூல் 65.]

5. DEMONSTRATIVE LETTERS.

நு.—சுட்டெழுத்தெவை?

சொல்லுக்கு முதலில், பொருள்களைக்குறித்துக் காட்டும் அர் தத்தத்திலே, தனித்து நிற்கும் அ, இ, உ சுட்டெழுத்தென்றும் பெயர் பெறும்.

அகரத் தூரத்தில் இருக்கிற பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்தில் இருக் கிற பொருளையும், செய்யுளிலேமாத்திரம் வழங்கிய உகரம் எதிர்முகம் இன்றி பின்நிற்கும் பொருளையுங்காட்டும்.⁽ⁿ⁾

[நன்னூல் 66.]

(உதாரணம்.) அவன, இத, உவன், மொழிக்கு உறப்பாய வாதன: அகச்சட்டு.

அம்மனிதன், இவ்வீடு, உவ்வீடம்; மொழியைச் சொந்த வந்தன: புறச்சட்டு

ஊர் (உ.) அம்மனிதன், இம்மனிதன் என்பவை அந்த மனிதன், இந்த மனிதன் என விரிபும்.

(உ.) இன்னான், இன்னாள், இன்னது, இன்ன,

அனனான, அனனாள், அனனது, அன்ன, முதலியவைகள் இச்சட்டினால் உண்டாகிய மொழிகள் உண்டு.

(உ-ம்.) “மனத்தானு மாந்தர்களுணர்ச்சி

இனத்தானும் இன்னானு என்பபடுஞ் சொல்.”

DIPHTHONGS.

(o.) இவற்றை, ஐ, ஔ இரண்டும் இணைஉயிர்கள் எனவுமடும். எப்படிஎனில், அகரமும் இகரமும் சேர்த்த ஐகாரம் ஆம். அகரமும் உகரமும் சேர்த்த ஔகாரம் ஆம்.

(D) அவையே, அகம் புறம் அண்மை சேய்மை பொதுமைக்கணும். [பேர் அகத்தியம்]

I. எழுத்தகாரம். (1.) எழுத்தியல்.

6. INTERROGATIVE LETTERS

கூ.—வினா எழுத்தெவை?

ஆ, எ, ஏ, ஒ எனவும், யா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும், வினா எழுத்தென்றும் பெயர்பெறும்.

இவற்றுள் எ, யா மொழிமுதலிலும்; ஆ, ஒ மொழி இறுதியிலும்; ஏ இரண்டிடத்திலும் வரும்.

[நன்னூல் 67.]

(உ-ம்) அவன, அவன், ஏத, இவனே, மரமோ, யாவை (க.)

(க) எமமனிதன் எ-து எந்தமனிதன் என விரியும்

(உ) யாரா எ-து வினாவிற்குற்பு முற்ற; அது நாமால் முவிடத்திறமும் பெறவரம்
(நன்னூல் 349) எனன எ-தம் ஆதவே (நன்னூல் 350)]

அப்பியாசம். (6.)

‘எனா’ ‘யா’ ‘ஏ’ ‘ஒ’ ‘ஆ’ ‘இ’ ‘ஓ’ ‘ஔ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’
அவர்களுள் ‘உ’ ‘ஈ’ ‘ஊ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’
‘உ’ ‘ஈ’ ‘ஊ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’
‘உ’ ‘ஈ’ ‘ஊ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’ ‘ஐ’ ‘ஔ’

7. CONSONANTS.

கூ.—மெய்யெழுத்தெவை?

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ண்
இப்பதினெட்டும் மெய்யெழுத்தாம்.

[ஆறு, உடல், உடம்பு, அல் எனவும் படுக.]

[நன்னூல் 63.]

8. HARD LETTERS.

கூ.—இவற்றுள், வல்லெழுத்தெத்தனே?

க, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத்தாரும்.

[வந்தனம் எனவும், வனம் எனவும், வல்லினம் எனவும்கூறும்]

[நன்னூல் 68.]

(க) யாவென வினவே ஆற்றினோ பன்மை;
வினாபெறுகால் நாமபலிலும் வினாவரம் [போதுத்தியம்]

(உ-ம்) யாகுறிய யாவன யாவன யாவா யாத யாவை.

“யாவாவா ஆயினம் யாவாக”

9. SOFT LETTERS.

கூ.—மெல்லெழுத்தெத்தனை? .

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என மெல்லெழுத்தாரும்.

[மெனக்கணம் எனவும் முன்மை எனவும், மெல்லினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 69.]

10. MEDIAL LETTERS.

கூ.—இடை எழுத்தெத்தனை?

ய, ர, ல, வ, ழ, ள என இடையெழுத்தாரும்.

[இடைக்கணம் எனவும், இடைமை எனவும், இடையினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 70.]

11. PRIMARY AND SECONDARY LETTERS.

கக.—இவற்றிற்கு வேறே பெயரும் உண்டா?

தலையான எழுத்தாகும் உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பத்
னெட்டுமாகிய முப்பதும் முதல் எழுத்தென்றும் பெயர் டெ
றும். . மற்றைய எல்லா எழுத்துகளும் சார்பு எழுத்தென்னட்
படும். (ஈ.)

[நன்னூல் 58, 59, 60, 63.]

¶ PAIRS OF LETTERS.

(ஈ.) மேற்சொல்லிய எழுத்துகளுள் இன எழுத்துகள் எவை?
ஒன்றுக்கொன்று இனமாய் இருக்கிற எழுத்துகள் இனவெழுத்துகள் எனப்படும்.

[நன்னூல் 71, 72.]

(க.) உயிர் எழுத்துகளில் சொட்டுக்கு அநனநன் குற்றமுத்தே இனமாம்.

(உ-ம்.) அகத்திற்கு ஆ
இ ஈ, ஐ
உ ரு, ஓ
எ ஏ
ஒ ஓ

(உ.) வல்லின எழுத்துக்கு அநறகு அநிதத மெல்லின எழுத்து இனமாம்.

(உ-ம்.) க ங
ச ஞ
ட ண
த ந
ப ம
ப ன

(ஈ.) இடையின எழுத்துக்கு இனம் இல்லை.

I. எழுத்ததிகாரம். (I.) எழுத்தியல்.

12. THE GUTTURAL.

கஉ.—ஆய்தம் ஆவது என்ன?

சில விடத்தில் உயிர்போலவும், சில விடத்தில் மெய்போலம் ஒலித்து, உயிரும் ஆகாமல் மெய்யும் ஆகாமல், தனி நிலையம் வருகிற ஓர் எழுத்தாம்.

இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே வரும். (G.)
அதற்கு வடிவு ஓ அல்லது கூ.

[நன்னூல் 90.]

(உ-ம்) இகித, அகிற்றினை.

[உயிரோடும் மெய்யோடும் கூடியும் கூடாதும் தனி நிறைவால் ஸ்ரீநிலை எனவும்படும.]

13. VOWEL CONSONANTS

கரு.—உயிர்மெய்யெழுத்தெவை?

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனித்தனி யி வருதலால் தோன்றிய இருதூற்றுப்பதினும் உயிர்மெய் முத்தாம். (H.)

[நன்னூல் 89.]

(உ-ம்)	க	கா	மெய்யாகிய	க	எனபநவமேல்
	அகரம்	ஏ		ச	எனவும்,
	ஆகாரம்	ஏ		கா	எனவும்,
	இகரம்	ஏ		இ	எனவும் வரும்
					மறையவும் இவ்வாறே.

(G.) ஆய்தம் குறில்வலிக் காகு' நடுவே;
அகிற்றி ஓலனத் திரித்தழி அகிலும். [தொன்னூல்.]

(H) உயிரே மெய்யினைத் துயிர்மெய் ஆகும்;
அவைஇரு தூறெரு பதநா றெனப். [தொன்னூல்]

இவ்வயிர்மெய்யமுத்துகளின் அட்டவகை ஆகுது:

அ	இ	உ	எ	ஒ	ஆ	ஈ	ஊ	ஐ	ஓ	ஔ
புகழி தகடுவது.	மேல் விலகது.	மேல் கு.இரவகு தேறமடக சேறதேறு	முனசோடு முனசோடு	முனசோடு முனசோடு	முனசோடு முனசோடு	முனசோடு முனசோடு	முனசோடு முனசோடு	முனசோடு முனசோடு	முனசோடு முனசோடு	முனசோடு முனசோடு
க	கி	கு	கெ	கொ	கா	கீ	கூ	கை	கோ	கௌ
ச	சி	சு	செ	சொ	சா	சீ	சூ	சை	சோ	சௌ
ட	டி	டு	டெ	டொ	டா	டீ	டூ	டை	டோ	டௌ
த	தி	து	தெ	தொ	தா	தீ	தூ	தெ	தோ	தௌ
ப	பி	பு	பெ	பொ	பா	பீ	பூ	பை	போ	பௌ
ற	றி	று	றெ	றொ	றா	றீ	றூ	றை	றோ	றௌ
ங்	ஙி	ஙு	ஙெ	ஙொ	ஙா	ஙீ	ஙூ	ஙை	ஙோ	ஙௌ
ஞ்	ஞி	ஞு	ஞெ	ஞொ	ஞா	ஞீ	ஞூ	ஞை	ஞோ	ஞௌ
ண்	ணி	ணு	ணெ	ணொ	ணா	ணீ	ணூ	ணை	ணோ	ணௌ
ந்	நி	நு	நெ	நொ	நா	நீ	நூ	நை	நோ	நௌ
ம்	மி	மு	மெ	மொ	மா	மீ	மூ	மை	மோ	மௌ
ன்	னி	னு	னெ	னொ	னா	னீ	னூ	னை	னோ	னௌ
ய்	யி	யு	யெ	யொ	யா	யீ	யூ	யை	யோ	யௌ
ர்	ரி	ரு	ரெ	ரொ	ரா	ரீ	ரூ	ரை	ரோ	ரௌ
ல்	லி	லு	லெ	லொ	லா	லீ	லூ	லை	லோ	லௌ
வ்	வி	வு	வெ	வொ	வா	வீ	வூ	வை	வோ	வௌ
ழ்	ழி	ழு	ழெ	ழொ	ழா	ழீ	ழூ	ழை	ழோ	ழௌ
ள்	ளி	ளு	ளெ	ளொ	ளா	ளீ	ளூ	ளை	ளோ	ளௌ

ஆக: குறைய்.மெய். டெ X கடி = கூ.

ஆக: டெட்டெய்மெய் எ X கடி = கெ.

இலக்கண வினா விடை

I. எழுத்த்திகாரம். (1.) எழுத்தியல்.

14. PROLONGATION OF SOUND.

கசு.—அளபெடை என்பதியாது?

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச் சொல்வதே அளபெடை என்றும்.

இது உயிரளபெடை என்றும், ஒற்றளபெடை என்றும், இருவகை ஆம்.
[நன்னூல் 91, 92.]

(உ-ம) ஒதல் எ-தற்கு ஒதுவ என செட்டெட்டோடே அத்தினமான குற்றெழுத்து வந்ததும்; எடுப்பதும் எ-தற்கு எடுப்பதும் என குறிலே செட்டெட்டிப் பின்னர் அளபெடுத்ததும்; சமரு எ-தற்கு சமரகு என குற்றெழுத்து அளபெடுத்ததற்கானவை.

“இவர அளபெடை தமர்”

சூ. [புறநா என்னும் படியே]

15. ABBREVIATED உ.

கரு.—குற்றியல் உகரம் என்பதியாது?

தனிக் குறிலொழிய மற்றைய எழுத்தின் கடைசியில் கு, க, ம, தா, பு, து வரில் அவ்வல்லெழுத்தின்மேல் இருக்கும் உ குற்றியல் உகரம் எனப்படும்.

[நன்னூல் 94.]

(உ-ம)	காரு,	காசு, காசி,	எ-ன	கொழுவட்டா	மொழிக் குற்றியல் உகரம்,
	கூரூ,	கூசு,	எ-ன	கொழுவட்டா	மொழிக் குற்றியல் உகரம்,
	வாரு,	பலாசு,	எ-ன	உயிர்தொடர்	மொழிக் குற்றியல் உகரம்,
	எழுவூ,	கூரூ,	எ-ன	வனெட்டா	மொழிக் குற்றியல் உகரம்,
	குயிரு,	பாசு,	எ-ன	மொழுவட்டா	மொழிக் குற்றியல் உகரம்,
	சாஸு,	வெயு,	எ-ன	இடைத்தொடர்	மொழிக் குற்றியல் உகரம் (1.)

சூ. [குற்றைய உகரம் குற்றைய எனப்படும்]

16. QUANTITY.

கசு.—மாத்தினை ஆவதென்ன?

கண்ணிமைப் பொழுதும், கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்தினை என்னப்படும்.

[நன்னூல் 99, 100.]

சூ. [ஒறக்கும், குற்றியலகரத்திற்கும், குற்றியலகரத்திற்கும், ஆயத்திற்கும் அமைத்திணையும், குறிவர்க்கு ஒரு மாத்திணையும், செடிவர்க்கு இரு மாத்திணையும் உயிர அளபெடைக்கு மூன்று மாத்திணையும் அளவாம்.]

¶ SHORTENED ஐ.

(1) ஐகரக் குறக்கம் ஆவது என்ன?

மொழிக்கு முதலிலும், கடைசியும் குறைவதாயி
ஐகரம் ஐகரக் குறக்கம் எனப்படும் [நன்னூல் 95.]

(உ-ம) ஐயன், இடையன், பின்.

¶ SHORTENED ஓ, ம, கி

ஓகரக் குறக்கமாவது என்ன?

மொழி முதலிலே ஓ குறையும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம) மெளவல்.

[மகரக் குறக்கத்தையும் ஆயக்கக் குறக்கத்தையும் குறித்து, நன்னூல் 96, 97. காண்க.]

17. INTERCHANGE

க௭.—போலி என்பதென்ன?

“ஒளகாரத்திற்கு அவ் என்றும்,
ஐகாரத்திற்கு அய் என்றும்,
நகரத்திற்கு ஞ் என்றும்,
லகரத்திற்கு ற் என்றும்,
மொழியீற்றுமகாரத்திற்கு ன் என்றும்,
குற்றியலகரத்திற்கு அர் என்றும்,
அகரத்திற்கு ஐ என்றும் வந்து ஒத்து நடப்பது போலி என்றும்.

[நன்னூல் 122-125.]

(உ-ம்.) ஒளவீயம்—அவ்வீயம்; வையம்—வய்யம்; நண்டு—ஞண்டு; கலம்—கலன; மயல்—மையல்; குடல்—குடர்; அரும்பு—அரும்பர்; இனபம்—இன்பு.

அப்பியாசம்.

“சேர்க்கை மன ஓழியச சேணிக்கு புட்போல.”

[மரன் = மரம்.]

“தள்ளும் பரச தாகிய ஓட்டகம்.” [பரம்]

“நனிக் கொம்பர் ஏறினார் அகிதிறந்தகின்
உயிரகிறுதி ஆகி விடும்.”

[கொம்பர் = கொம்பு]

மேற்காட்டிய உதாரணங்களில் பதங்களைப் பருக்க.

இதில் குற்றியலகரம் உண்டோ?

முறாகரம் உண்டோ? எது? என?

“வெங்கனலால் அண்ட கடமுஞ் சாம்பரார் ஒழிபும்.”

[சாம்பர் = சாம்பல்.]

18. SANSKRIT LETTERS.

கவு.—தமிழிலே வழங்கிவரும் வட எழுத்துகள் எவை?

கூ, ஷ, ஸ, ஜ, ஹ முதலியவுஞ் சிலவிடத்து வரும்.

[நன்னூல் 146, 147.]

(உ-ம்.) பகூம்—இது தமிழிலே பட்சம் எனவும் பகம் எனவும் வழங்கும்.

பாஷ	...	...	...	...	பாட.
புஸதகம்	...	...	...	...	புத்தகம்.
கஜம்	...	...	...	...	கசம், கயம்
மோஷம்	...	...	...	...	மோகம்
ஹாஸி	...	...	...	...	ஆஸி. (ஈ.)

¶ PRODUCTION OF LETTER SOUNDS.

(ஈ) எழுத்தின் பிறப்பிடங்கள் எவை?

கழுத்து, தலை, மூக்கு, மார்பு என நான்காம்

[நன்னூல் 4.]

I. எழுத்ததிகாரம். (I.) எழுத்தியல்.

இவற்றுள் எந்த எந்த எழுத்துகள் எந்த எந்த இடத்திற் பிறக்கும்? [கன்னடம் 75.]

உயிரும் இடையும் கழுத்திற் பிறக்கும்.

வல்லெழுத்துகள் மாப்பில் பிறக்கும்.

மெல்லெழுத்துகள் மூக்கிற் பிறக்கும்.

ஆய்தம் தலையிற் பிறக்கும்.

[கன்னடம் 87.]

ORGANS OF SPEECH.

எழுத்துகள் எவற்றின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்?

உதடு, நாக்கு, பல், அண்ணம் ஆகிய நாணின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.

[கன்னடம் 74.]

இன்னம் எழுத்தின் பிறப்பைக்குறித்தது கன்னடத்தில் 74-88. காண்க.]

PECULIARITIES OF PRONUNCIATION.

இவ்வெழுத்துகளில் சில இயற்றமிழிலும் உச்சரிப்பிலே வேறுபடுமா?

சில வேறுபடும்.

(க.) அ இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.

அரஹு எ-ல் இயல்பான ஒசையைப்பெறும்.

அவன எனபதின் ஈறணையிற் குறும்.

(ங.) சில உயிர்கள் ட, ண, ம, ந முன் தமதியல்பான ஒசையில் வேறுபடும்.

(உ-ம்.) ப, ண, வீடு, வேளை, கீழ், பிறன், பேர.

(ச.) க, த, ப என்பவை இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.

மொழிமுதலிலும், உயிற்றலிடத்தும், இரட்டிக்கிறபொழுதும் கடுத்த ஒசையைப்பெறும்.

(உ-ம்.) கண், புகடில்.

தோன்றல், அடித்தான

பாளை, அப்பம்.

மற்ற இடங்களில் மகத ஒசையைப் பெறும்.

(உ-ம்.) மகன். அது. அன்பு.

(ச.) ச இரட்டிக்கிற பொழுதும், ட, ந என்னும் ஒற்றுகளின் பின்னால் கடுத்த ஒசையைப்பெறும்.

(உ-ம்.) அச்சம். ஆட்சி. முயற்சி.

INITIAL LETTERS.

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?

பன்னிரண்டு உயிரும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ற, ள என்னும் உயிர்மெய்களுஞ்

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும்.

[கன்னடம் 102.]

FINAL LETTERS.

சொற்களுக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?

உயிர்களும, ற, ண, ந, ம, ண, ய, ர, ல, வ, ம, ள என்னும் மெய்களும, குற்றிய

வகையுஞ் சொற்களுக்கு இறுதியில் வரும்.

[கன்னடம் 107. 109.]

LETTERS WHICH COMBINE IN WORDS.

சொற்களுக்கு இடையிலே நின்ற மயங்கிவரும் எழுத்துகள் எவை?

இடையிலே க, ச, த, ப தம்முடனே தாம் சொந்த மயங்கிவரும்.

ர, ம, பிற மெய்களோடு சேர்க்கு மயங்கிவரும்

மற்ற மெய்கள் தம்முடனாகப் பிறவுடனும் மயங்கி வரும்.

[கன்னடம் 110]

இனி [எழுத்தின் முதலில், கடைசியில், இடையிலே ஆகிய மூவகை நிலையைக்

குறித்த கன்னடம் 102-121. காண்க.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

(II.) COMBINATIONS OF LETTERS.

(II.) எழுத்துப்புணரியல். [நன்னூல் 151.]

19. CHANGE OF LETTERS.

கக.—விகாரம் என்பதென்ன?

மொழியோடு மொழி, வேற்றுமை வழியிலாவது, அல்வழி யிலாவது, பொருந்தும்பொழுது நிலை மொழியின் ஈற்றெழுத்தாகிலும், வருமொழியின் முதலெழுத்தாகிலும் அவ்விரண்டெழுத் துகளுமாகிலும், திரிவதும் கெடுவதும் வேறே எழுத்துத் தோ ள்றுவதுமே விகாரம் என்னப்படும்.

விகாரம் ஒன்றும் பலவும் வர்புணர்வது விகாரப் புணர்ச்சி ஆம். வி காரம் இன்றிப்புணர்வது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.

[நன்னூல் 153-157.]

“மலககணொ சொடுத்தாக்” என விகாரம் உண்டானவழியில்,

“மலககணொ சொடுத்தாக்” என விகாரம் உண்டானவழியில், மலககணொ சொடுத்தாக் என பொருள் கொள்ளும்; [வினா 30]

“மலககணொ சொடுத்தாக்” என இயல்பாக வந்த வழியில் மலககணொ சொடுத்தாக் என பொருள் கொள்ளும் இவ்வாறு விகாரத்தினால் பொருள் வேறுபடுதலே விகாரம்

20. CHANGES.

உ௦.—அவ்விகாரம் எத்தனை வகை ஆம்?

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகை ஆம்.

[நன்னூல் 154.]

(க.) இல்லாத விடத்து எழுத்து உண்டாருவது தோன்றல்:

(உ-ம்.) என் இடத்தில் = என்னிடத்தில், என்பதில்-என தோன்றியது தோன்றல் விகாரம்.

(உ.) ஒரெழுத்து மற்றொரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்:

(உ-ம்.) பால் + குடம் = பறகுடம், என்பதில் வகரம் நகரமாக மாறியது திரிதல் விகாரம்.

(ஈ.) இருக்கிற விடத்து ஒரெழுத்து மறைவது கெடுதல்:

(உ-ம்.) மரம் + வீடு = மரவீடு, என்பதில் மகரம் மறைந்தது கெடுதல் விகாரம்.

21. INFLECTED COMBINATION.

உ௧. வேற்றுமைச்சந்தி ஆவதென்ன?

நிலை மொழியின் இறுதியிலே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

என்னும் உருபுகள் தொக்கும் விரிந்தும் வரப் புணர்வது வேற்றுமைச்சந்தி ஆம்.(K.)

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான், மரம் வெட்டினான் என்பதில் ஐ எனவும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டு, வெளிப்படாமல் மறைந்தும் வரப் பொருத்தியது.

கல்வெறித்தான், கல்லாவெறித்தான், (மூன்றாம்). கொற்றன் மகன், (காணகம்) மலைவீழ் அருவி, (ஐந்தாம்). சாத்தன கை, (ஆறாம்). மலை நெல், (எழாம்).

22. UNINFLECTED COMBINATION.

உஉ.—அல்வழிச்சந்தி ஆவதென்ன?

வேற்றுமையல்லாத வழியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்வது அல்வழிச்சந்தி ஆம்.

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்) வந்த மனிதன்.

§ க. உயிரிற்றுப் புணரியல்.

23. VOWEL BEFORE VOWEL.

உஈ.—உயிருக்குப் பின் உயிர் வந்தால் எவ்வாறும்?

(க.) இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் இடையிலே யகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

[நன்னூல் 162.]

(உ-ம்.) மணி + அழகு = மணியழகு.

தீ + எரியும் = தீயெரியும்.

மலை + அருவி = மலையருவி.

(உ.) ஏ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் யகர ஒற்றும், வகர ஒற்றுந் தோன்றும்.

(உ-ம்) காணே + அரசன் = காணேயரசன்.

சே + ஏறி = சேவேறி.

(ஈ.) மற்ற உயிராகிய அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஓ, ஔ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்) மக + அரிது = மகவரிது.

பலா + அருமை = பலாவருமை.

திரு + உணம் = திருவுணம்.

பூ + அண்ண = பூவண்ண.

எ + அன = எவன.

கொ + அநிகம = கொவநிகம.

கோ + அழகு = கோவழகு.

கென + அழகு = கெனவழகு.

(K) ஐம்முதல ஆறா தழுவ தொடச் வேற்றுமை செவ்விதினிலையும்; எழுவாய், வினா, முற்றிடை, உரி, எச்சம், அகிலு வமை, உமமைத் தழுவ தொடா அல் வழிச்சந்தி ருப்ப — [இலக் வி]

இலக்கண வினா விடை.

- ❧ (உ) இடைவீலே வரும் யகரமும் வகரமும் உடம்படுமெய்கள என்னப்படும், மற்றைய பாஷைகளிலே இவ்விரண்டு உயிர்களுக்கு இனமான அகர உயிரகர் எனவும் படும்.
(உ) உலகவழக்கில உடம்படுமெய் இனநீயும் வழங்கும்

அப்பியாசம். (24.)

“வினவலியுக் தனவலியு மற்றனவலியு
துணவலியு டூக்கிச்செயல்”

மிகுதியான மிக்கவை செய்ததாதாரதந
தகுதியான வென்றவீடல்.

[இவாநில இருக்கிற சாதிதா எவை?]

பின்வரும் வசனங்களில் உடம்படுமெய்களோடு எழுத
“பச்சோலைக்கு இல்லை மூலி.” “வாழை மூலை கலகலக்கும்.” “சீரில் குமிழி இனமை.”

பின்வரும் பாட்டில் உடம்படுமெய்களை நீக்கிப் பதங்களைப் பிரித்து நிறுத்தக்களோடு எழுத

“சீரிடை யுறங்குது சங்கடமிலிடை யுறங்குமேதி
தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமரை யுறங்குத் செய்யா
சீரிடை யுறங்குமாமை தாரமிடை யுறங்குமிப்பி
போரிடை யுறங்குன்னம் பொழிலிடை யுறங்குதோகை —”

[வினா 165.]

24. உ BEFORE A VOWEL, OR ய.

உஉ.—தனிக்குறில் அணையாத உகரத்துக்குப் பின் உயிர் ஆவது, யகரம் ஆவது வரில் எவ்வாறும்?

உயிர்வந்தால் உகரங்கெடும். யகரம்வந்தால் உகரங்கெட இகரந் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றிய இகரங் குற்றியலிகரம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 93. 164.]

(உ-ம) ஆதி + அரித = ஆடரித.
அகிை + இலலை = அகிழிலலை.
வாரு + அரித = வாகரித
கொக்கு + ஓடிதரு = கொக்கோடிதரு.
குளக்கு + ஏறித = குளக்கேறித
என்பது + யாது = எப்படியாது.

❧ செய்வது அரித என விகாரமின்றி எழுதுவதும் உண்டு.

25. ANY LETTER AFTER A DEMONSTRATIVE OR INTERROGATIVE LETTER.

உரு.—சுட்டெழுத்துக்குப் பின்னும், எகர வினாவெழுத்துக்குப் பின்னும் மெய்யெழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்? உயிர் எழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்?

மெய் எழுத்து இரட்டிக்கும்; யகரம்வரில் வகரந் தோன்றும்; உயிர் வந்தால் வகரந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 163.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்.) அ + மனிதன் = அமனிதன்
 இ + பொழுது = இப்பொழுது.
 எ + வகை = எவ்வகை.
 அ + யானை = அவ்யானை
 அ + உயிர் = அவ்வுயிர்

அப்பியாசம். (25.)

“எவ்வதறையதலகம் உலகத்தே
 டவ்வதறைய தறிவு”

[எ + அத = எவ்வத. அ + அத = அவ்வத]

“காதலெனற ஸவற கடலுளாழமுளா”

[பதம் பிரித்த]

“வணிக மாக்கள் பொதததவ்வாரியே,”

“பொருதலுளொருவனினின்றுயெனனும்
 பெருமையுடைதறிவ்வுலகு”

[பதம் பிரித்த, இனறியமையாத விகாரம் இது என்பபாத்து, மற்றதை நீக்கி கிறத்தபாடுகளேனென]

“எப்பொருள் எததனமைத்தாயினும் அப்பொருள்
 மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு”

26. WORD IN டு AND று MAKE ட்டு AND ற்று.

உகா.—தனிக் குறிலணையாத டு, று, ரு, து, பு நிலை மொழியினீற்றில்
 வரும் பொழுது எவ்வாறும்?

(க.) வேற்றுமை வழியில் பெரும்பாலும் ட்ட், ற், இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆடுகெகால். [வேற்றுமை]
 ஆறு + மீன = ஆறுமீன

(உ) அவ்வழியில் சிலவிடத்த இரட்டிக்கும்.

குருடு + கண் = குருடுகெகண் [அவ்வழி]
 மலடு + பசு = மலடுபபசு
 வயிறு + வலி = வயிறுவலி

(க) அன்றியும், எருது + தோல் = எருத்தததோவ
 வெருகு + கண் = வெருகுகுகண்
 என சிலவிடத்த த், க், இரட்டித்த வரும்.

(ச.) அன்றியும், மருத்த + பை = மருத்தற்பை,
 கருமபு + வில் = கருமபுவில்.
 கன்று + ஆ = கன்று.

என சிலவிடத்த வேற்றுமை வழியில் மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.
 [நன்னூல் 184.]

(டு) அன்றியும், அனபு + தலை = அற்புத்தலை.
 குறகு + மனம் = குறக்கு மனம்
 என சிலவிடத்த, அல்லியிலும், மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.
 அன்றியும், பண்டு + கால் = பண்டைகால்,
 இறை + கால் = இறைகால்,
 என சிலவிடத்த ஐக்காட்சாரியை பெற்றவரும். [நன்னூல் 185.]

இலக்கண வினா விடை.

அப்பியாசம். (26.)

“வேந்தவை இருந்த நீ” [வேந்த + அவை.]

“பலிக்கு மேனிலம்” [பலி + கு]

“கைவனா மருத்தவா அன்றிக் காபாத் கோய
மெய்வனா பீனியுள் அநிதல வேண்டலா.”

“விருப்பியா இல்லத்த வேற்றுகதனைனைய
வெருக்குர கண வெவகருனை மேம்பாம்”

“வேப்பவசாய” [வேப்பு + அம் + காய. 161 காண்க]

“கன்னயின சுருப்புசிலை.”

“நடபு நாச அறன, நல்லாரும் அகிலனா,
அறபுநதாயும் அவிநாதன”

27. க, ச, த, ப, DOUBLED.

உஎ.—உயிருக்குப்பின் க, ச, த, ப வரில் எவ்வாறும்?

உயிருக்குப்பின்வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.
[நன்னூல் 165.]

(உ-ம) மற்ற, காரியம் மற்றக்காரியம்.
இந்த, சத்தம் இந்தச்சத்தம்.
வாடகி, தருவேன வாங்கித்தருவேன்.
சாணை, பாம்பு சாணைபாம்பு.

ஆகிலும், வினாப்பெயருக்கும், விளிப்பெயருக்கும், அறிவினைப் பெயருக்கும், வினை முற்றுக்கும், பெயர் எச்சத்துக்கும், வினைத் தொகைக்கும், அது, இது, இவை, அவை, பல, சில, நீ, ஒரு, சிறு, அறு, எழு என் பவைகளுக்கும், மூன்றாம் ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுக்கும், உயிரீற்று உயர்திணைப் பெயருக்கும், பொதுப்பெயருக்கும், முன்வரும் க, ச, த, ப இயல்பாம்.

[நன்னூல் 160, 161. 159. 167. 203.] (1.)

(உ-ம.) அவன கொடுநதான், அன்றா கொடும், செய்தை தம்பி, ஓடின குதிரை, குளிர் காற்று, அது பெரிது, சத்தத்தோடு கொண்டான், எனது தலை, தம்பி கை, நம்பி தகதான்.

நீண்டு பெரும்பாலும் வடமொழிகள் தொடங்குவருவதில் மேற்சொல்லிய எழுத்தகள் மிக.

(உ-ம) ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன் சபா + சனம் = சபாசனம்.

(1.) “எழுவாய்ச் சந்தியின் இசைவலி இயல்பே” [அகத்]

“வியங்கோள் விழுதிமுன வலி இயல்பாகும்.” [அகத்.]

(உ-ம.) “சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லறக சொல்லிற் பயனிலாச்சொல்.—”

“இரண்டன விபத்தி எஞ்சில் வலி இயல்பாம்.” [அகத்.]

(உ-ம) “குளரிய சீரியர் ஆயினும் சீர்பெறவர் குன்றனஞர் கேண்மை கொளின”

“மூன்றன உருபினும் ஆறன்உருபினும்
வல்லெழுத்த மிகுதலு இவ்வெனமொழி. [இலக். வி.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (27.)

“கங்கைதீம புனனாடன”

“உடனபிறாதே கொல்லும வியாதி”
[ஏனக் இரட்டிக்கவில்லை]

“நில்லாது செல்வம்,”

“அறகவை புண்டி.”

“சோமயீத திரியேல்.”

“அல்கடல்” “விரிகதிர்த திவகன ஒததான்.”

“பண்ணாகக் கலியாணை பன மரக்களே
டணிவருத தென வித்திறைத தாதவின்
மணியுடைக் கொடி தோன்ற வந்தாறலாற
புணரிமேற பொரப் போவது போன்றதே”

“.....அணியாளே
கண்ணவர தகக கலம்”

“.....ஐயகோ !
எயநிய கொலவற்றாலினை நேக்கோ
செயதொழிலாற காணப்படும.”

“நியவைநிய பியததலாற பியவை
நியினும அஞ்சப்படும —”

“சடச்சடரும் பொனபோல் ஓரிவிரெதுன்பஞ்
சடச்சட கோறிறபவர்க்கு”

28. NEUTER PLURALS IN அ TAKE THE INCREMENT அற்று OR அத்து.(M.)

உ.அ.—அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன், வேற்றுமை வழியில், மெய்வரில் எவ்வாறும்?

இடையில் அற்றுச் சாரியைதோன்றும்.

(உ-ம்) பல, ஐ பலவற்றை.
சில, கு சிலவற்றக்கு.

§ உ. மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

29. THE FINAL CONSONANT IN A SHORT SYLLABLE DOUBLED BEFORE A VOWEL.

உக.—தனிக்குறிலிணைந்த ஒற்றின் பின் உயிர்வந்தால் எவ்வாறும்?
அவ்வொற்றெழுத்து இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல். 205.]

(உ-ம்.) மன் + அம்ரு = மண்ணம்ரு.

(M.) பல்லவை முதலிய அகரவீறபெயர்
அற்றெடு சிவனல் எக்சம் இன்றே. [இலக்கண வினக்கம்.]

இலக்கண வினா விடை.

அப்பியாசம். (29.)

“பொன்னனியும் வேந்தர்”

“தன்னுடையர் என்பவர கருநேர்; முத்திரைநெடு
புன்னுடையர கலலாதவர்.”

[தன் + உடையவர், புன் + உடையவர்]

30. LETTERS DOUBLED AFTER ய், ர், ழ்.

நு0.—ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்தின் பின் எவ்வெழுத்துக்கள் மிகும்?

(க.) அடை மொழிகளினின்றிலிருக்கும் ய், ர், ழ் என்னும் ஒற்றின்பின் வல்வினம் மிகும்.

[நன்னூல் 224.]

(உ-ம) பொய + செல்வர = பொய்செல்வம்

பாழ + கொல்லை = பாழக்கொல்லை.

காள் + பருவம் = காள்பருவம்

(உ.) வேற்றுமை வழியில் அவற்றின்பின், வல்வினம் பெரும்பாலும் மிகும்.

(உ-ம) காய் + கால் = காய்க்கால்.

பூழ + கால் = பூழ்க்கால்.

கோ + குமிழ் = கோக்குமிழ்

(நு.) போய், ஆய் என்னும் எச்சங்களுக்குப்பின் வல்வினம் மிகும்.

(உ-ம.) போய, கொன்ன போய்கொன்ன.

ஆய, போவிற ஆயப்போவிற

அப்பியாசம். (30.)

“தவிர்க்கை.”

“செவி சைபரசுகொற் பெருநரும் பன்முடை வேந்தன்
கவிகை கீழை தங்கும் உலகு”

“.....அஞ்சல்

தஞ்சல் அறிவார் தொழில்”

“இன்னுயிர்தனை இவன்”

[வேற்றுமைத் தொகைத்தொடரில் காத்தலின்பின் தகரம் இரட்டித்தது]

“ஆனபடு செய் பெய கலனுள்”

“தகைததாய்ப்பென்.”

“உருளையம் ஓவாது கூற்ற பெருளையம்

கோ ஓயப் புறநே படும”

31. ரு, ம, ந, DOUBLED.

நுக.—ரு, ம, ந எப்பொழுது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரத்தின் முன்னும், தனி ஐகாரத்தின் முன்னும் ரு, ம, ந இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 158.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்) மெய் + ஞாநம் = மெய்ஞ்ஞாநம்.
கை + மாற்ற = கைமமாற்ற
செய் + கன்றி = செய்கின்றி.

அப்பியாசம். (31.)

“பொருள் கெடுத்துப்பொயம் மேற்கொள்இ
அஞ்சு கெடுத்தல்லல் உறப்புகுது குது.”

“கைமமாறு மினக்காற்றல் அரிது”

“மைகமின்ற லுண்டனை”

“மெய்ஞ்ஞாநம் ஆடு மிளினின்ற மெய்ச்சுடரே.”

32. CHANGES OF FINAL ம் INTO ங், ஞ், AND ந். (N.)

௩௨.—மொழியிற்று மகரம் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியிற்று மகரமானது ககர, சகரங்கள் வரில் முறையே
ஙகரமாகவும், ஞகரமாகவும்; தகர நகரங்கள் வரில் நகரமாக
வுந் திரியும்.

*[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்) மனம் + கூறித்தது = மனங்கூறித்தது.
மரம் + சாயாதது = மரஞ்சாயாதது
பாவம் + தீயது = பாவத் தீயது
செய் + செயல் = செய்கெயல்.

அப்பியாசம். (32.)

“கஞ்சுடைமை தான அறிந்து நாகநகரத்தறையும்.”

“நுண்ணுணர்வினமை வறமை, அறிதடைமை
பண்ணப்பணைத பெருகு செயலமை”

“இனநிதெவினும் இயல்புடையா கேணமை
மனநிதாம பக்கம் அரிது.”

“சகந மெனகுறி தான நேயத்த காலத்தம்
காதல குறைபாடாதலாற நாத்த
தனஞ் சிறியர் ஆயினை தா வேகந கேட்டான
மனஞ் சிறியர் ஆவனோ, மற்று?”

“செகசெல்லால் ஆய செழுமுனை.”

“எக்கொறி யானும் இறைவனறன மக்ககை
செகசெறிமேனிறபச் செயல்வேண்டி.”

(N.) வலிவரின் மலிகாந வருக்கம் ஆகும்;
கவ்வரின் நனிகுறின் மய்வு கவ்வரம்;
வவ்வறி இனறி மகரந கெடுக [தொன்னூல்.]

33. FINAL ம்.

நாந.—மொழியீற்று மகரங் கெடுவதும் உண்டோ?

மகரத்தின் முன்னும், நகரத்தின் முன்னும், தொடர் மொழியின் முதலுறுப்பாக வருகிற பொழுதும், குறில்ணையாத மொழியீற்று மகரங் கெடும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம) காலம் + செடிது = காலசெடிது.
மாம + மெலவியது = மாமெல்வியது.

அப்பியாசம். (33.)

“ஆலயநதொழுவது சாலவு” நனது.”

“அறவாழி அநதணை.”

“கோட்பெயுப்போல மலாகது பிற கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டநா” நட்பாட்டி நோட்ட
கயப்பயுப்போன முன மலாகது பிறகம்பு வானை
நயப்பாடு, நட்பாடும இல்”

[கயம + பூ = கயப்பூ.]

34. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நாச.—மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும், வேற்றுமை வழியில், ககர சகர பகரங்கள் வரில் டகரமாம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம) மண் + குடம் = மட்குடம்
மண் + சாடி = மட்சாடி
மண் + பாளை = மட்பாளை.
முன் + கூமை = முட்கூமை.
கன + சொரிந்தான = கட் சொரிந்தான
முள் + புறம் = முட்புறம்.

அப்பியாசம். (34.)

“துட் திலம்பி அலாகதன் துண்டெில்.”

“இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீறும் அடுத்தனது
கல்லாள் இல்லாத குடி.”

“பேதைமைபுள எல்லாம் பேதைமை காதனமை
கையல்ல தன கட் செயல்.”

“கட்ட புலம்.”

“ஒவ்வதறிவ தறிநதன் கட்டந்திசு
செல்லார்க்குச் செல்லாததில”

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

“செலவதது செல்வஞ் செவ்செவவம்”

“.....செய்யோ
கணகுற்திறெனது தகவகை”

“என் பெருளவாகக் செலஞ்செலவித தான பிறர்வாய்
முன்பொருள காண்பதறிவு.”

“கலலாகட் பட்ட வறமையின் இன்னுதே
கலலாக் கட்டபட்ட திரு”
[கலலாககண, கலலாககண]

“..... வரந் நகரகா
சென்றன செய்வதனை”
[இயலபாததிகருக காரணம்?]

35. CHANGES OF FINAL ன் AND ல் INTO ம்.

௩௩.—மொழியிற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியிற்று னகரமும், லகரமும் பெரும்பான்மையாய்
வேற்றுமை வழியிலும் சிறுபான்மையாய் அல்வழியிலும், ககர
சகர பகரங்கள் வரில் நகரமாம்.

•[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்) பொன் + குடம் = பொற்குடம்
பொன் + சாடி = பொற்சாடி.
பொன் + பாணை = பொற்பாணை.
கல + குடம் = கற்குடம்.
வீரல + கிற்று = வீரகிற்று.
வீரல + புறம் = வீரபுறம்

அப்பியாசம். (35.)

“கைத்தடையான கறநீழ ஒதுங்குவ கடன ஞாலம்”

“கவலாதவன் நலர் கவலா கறநூ முந்
செல்லாதிருக்கப்பெரின.”

“.....கெடுகாமம்
முற்பயசுக்கு சினன் இனபததின், முறநிறைய,
பிற்பயசுமும் பிறை பெரித”

“செயற்பால் செய்யா திவறியாள் செலவம்
உயர் பால் தோழிக் கெடும”

“குணறு பேரே குணத்தோ”

“தன்னோ தான கககிற சினகசாக்க.”

“நிறகரிய தொனறிலலை.”

“அறிவினா ஆகுவதண்டோ, பிற்தனோய்
நகனோய் பேரே போறதக கடை”

36. CHANGES OF FINAL ல் AND ள் INTO ன் AND ண்.

நகரம்.—மொழியிற்று லகரமும், ளீகரமும் மகரம் வரில் எவ்வாறும்?

மொழியிற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் முறையே னகரமும், ணகரமுமாம். ‘

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்) கல + மலை = கன்மலை.
முல் + முடி = முண்முடி.
காள் + மலர் = காண்மலர்.

இது குகரத்தக்கு முன்னும் லகர எகரங்களுறையே னகர ணகரங்களாம்

(உ-ம்.) “கைததடையான கற்றே ஒதங்குட்கடன ஓரலம்.”

அப்பியாசம். (36.)

“கல்லா ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கனமேல எழுதப்படுற காணுமே.”

[கல + மேல்]

[இதில் உள்ள விகரங்களை எழுது?]

“ கெட்டாவும்
மேனமக்கண மேனமக்களே ”

[இதை விரித்தக்காட்ட]

37. CHANGES OF FINAL ன் AND ள் INTO ட்.

நகரம்.—ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம்வரில் எவ்வாறும்?

(க.) ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம்வரில் வேற்றுமைவழியில் பெரும்பாலும் இரண்டும் டகரமாகும்.

[நன்னூல் 209. 227. 229. 237.]

(உ-ம்) மண் + தீமை = மட்டமை.
முள் + தீது = முட்டது

(உ.) கிலவிடத்து இருவழியில் தகரம் டகரமாகும்.

(உ-ம்) கண் + நிறந்தான் = கண்டிறந்தான்.
மண்டோய தயர் நீத தளித்தோய நீ!

(ந.) ஒரு டகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்) காள் + தோறம் = காடோறம்.
தங்கா + தலைமை = தங்கடலைமை.

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்யாயசம். (37.)

“தகைப் பெருகு செலவம்... ..”

[தகை, தீ]]

“தென்டினார்ப்பகை”

“தொண்டிபுனை கோக்கியகோக்கு.” [109]

“விண்டலவ கலாநிலைகு நிகை”

[விண + தலம்]

38. CHANGES OF FINAL ல் AND ன் INTO ற்.

நாடி.—னகரத்திற்குமுன்னும், லகரத்திற்குமுன்னும், தகரம்வரில் எவ் வாறும்?

(க.) னகரத்தின்முன்னும் லகரத்தின்முன்னும் தகரம்வரில் வே ற்றுமைவழியில் இரண்டும் நகரமுமாகும்.

[நன்னால் 209. 229.]

(உ-ம.) பொன + தீமை == பொறீமை

கடல + தினை == கடறீனை

ஊ + கல + தாள் == கூறாள்

எ-தில் அல்வழியிலும் இரண்டும் நகரம் ஆவின்.

கல + தாமரை == கூறாமரை

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து தகரம் நகரமாம்.

(உ-ம.) பொன + தீத == பொனறீத

ஊ தனக்குவமை இல்லாதான ருள் சேந்தாள்

எ-தில் வேற்றுமை வழியிலும் தகரம் நகரம் ஆயிற்று.

(நா.) ஓர் நகரங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம.) பால + தீத == பாரீத

அப்யாயசம். (38.)

“... . கூறான்”

பிளந்திவதல்லாற பெருமபாச தாங்கிற்

நளாத வியமோ தான்?”

“பிறக்கினனா முற்பகற் செயலிற் நமகவினனா

பிறப்பகருமே வரும்”

“கோழிநீக் கூறறம்.”

[கோடு + இல் + தீ + கூறறம்.]

39. CHANGES OF ல் AND ற் INTO ன்ன் AND OF ன் AND ற் INTO ன்ன்.

நாடு.—லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும் நகரம்வரில் எவ்வாறும்?

லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும் நகரம் வரில் முறையே, இரண்டும் னகரமும், ணகரமுமாம்.

[நன்னூல் 229.]

(உ-ம்) ல் + ள் = ல்ள
 ள் + ள் = ள்ள

ஓர் னகரமும், ணகரமுங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம்) லாநில + ள் = லாந்நிலிள,
 ஆந் + ள் = ஆந்ள

ஆப்பியாசம். (39.)

“புன்னா னென் னென்னா னென்னா
 இன்னியே சொக அந்நினை !.....”

“கென்னெ, னென்னா !”

[கெ + னெ = கென்னெ.]

“... .. ஒன்றுநாத

நீயாநே நீனெந்நென்னா

நீ + நெ = நீனெந்.

“இருநீங்க இனய பயசும் மான்கெ
 மான காட்டியவர்க்கு”

40. CHANGE OF ற் INTO ன் AND ன்ன் AFTER THOSE LETTERS.

சு0.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் முன் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாறும்?

(க.) தனிக்குறிலணைந்த னகரத்தின் முன்னும், னகரத்தின் முன்னும் நகரம் முறையே ணகரமாகவும், னகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 237.]

(உ-ம்) ன் + ற் = ன்ற
 ன் + ள் = ன்ள

(உ.) தனிக்குறிலணையாத னகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் முன் நகரங்கெடும்.

[நன்னூல் 210.]

(உ-ம்) ன் + றெ = ன்றெ
 ன் + ளெ = ன்ளெ

ஆப்பியாசம். (40.)

“தனநெஞ்சிவந் தெரிந்தார்க்கு மையத்தின
 மைய நனியதடைந்த”

“தனநெஞ்சிவந் தெரியந்த பின்
 தனநெஞ்சே தனநெஞ்செ”

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

பிரதான லீகாரங்களின் சுருக்கமான

அட்டவணை.

(க.)	இ	யகத்தின் முன்னோற்றம்.		வினா	24.
(உ.)	உ	குறியல் உகாம் உயிர் முன்செலும்.			24.
(ஈ.)	வ் ய் }	பில உயிர் முன்னோற்றம்.			23.
(சு.)	க், ர், ட, ப, }	உயிருக்குப்பின இரட்டிக்கும்	.. .		27.
(டு.)	ம்	செலும்; ஸ், ஞ் ச ஆததிரியும், இரட்டிக்கும்.			32. 33. 31.
(து.)	ஞ், க், ய்,	இரட்டிக்கும்.			31.
(எ.)	ட், ந்,	மொழி அகத்த இரட்டிக்கும்.			26.
(அ.)		மொழிகள் சுட்டினபின்னும், வினைவின்பின்னும் இரட்டிக்கும்.			25.
(ஆ.)	ண்	ட் ஆததிரியும்	{ [ண், எ + க், த், ப = ட்க், ட்ச், ட்ப]		34
(இ.)	ள	ட் ஆததிரியும்.			34.
(கக)	ள்	ண் ஆததிரியும்.	[ங் + ம = ண்ம்.]		36.
(கஉ.)	ன	ற் ஆததிரியும்	{ [ன், ல் + க், த், ப். = ந்க், ந்ச், ந்ப்.]		35.
(கஈ.)	ல்	ற் ஆததிரியும்.			
(கா.)	ல்	ண ஆததிரியும்.	[ல் + ம் = ண்ம்.]		36.
(கடு.)	த்	{ ட் ஆததிரியும்.	{ ண் + த் = ட்ட், ண்ட். }		37.
		{ ள் ஆததிரியும்.	{ ண் + த் = ட்ட், கிட்ட். }		
		{ ற் ஆததிரியும்.	{ ண் + த் = ந்த், ஹ். }		
		{ ல் ஆததிரியும்.	{ ண் + த் = ந்த், கிற, ந் }		
(கஊ.)	ந்	{ ண் ஆததிரியும்.	{ ல் + ந் = ண், ண், ண். }		39.
		{ செலும்.	{ ண் + ந் = ண், ண், ண். }		
		{ ண் ஆததிரியும்	{ ண் + ந் = ண், ண், ண். }		
		{ செலும்.	{ ண் + ந் = ண், ண், ண். }		

§ ஈ. செய்யுள் விகாரங்கள்.

41. POETICAL CHANGES.

சுக.—செய்யுள் விகாரங்கள் எவை?

(க.) வலித்தல்; அதாவது, மெல்லினத்தை வல்லினமாக்கல்:

[நன்னூல் 155, 156.]

- (உ-ம்) (1.) குழந்தைகள் என்ன குழந்தைகள் எனவும் வரும்.
(2.) சந்து உ சந்து.

(உ.) மெலித்தல்; அதாவது, வல்லினத்தை மெல்லின மாக்கல்:

- (உ-ம்) (1.) புநி எ-து புநி எனவும் வரும்.
(2.) தட்டை — தண்டை.

(ஈ.) நீட்டல்; அதாவது, குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத் தாக்கல்:

- (உ-ம்) (1) நீழல் எ-து நீழல் எனவும் வரும்
(2) பொழுது — போழ்து.

(சு.) குறுக்கல்; அதாவது, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத் தாக்கல்:

- (உ-ம்) (1.) பாதம் எ-து பதம் எனவும் வரும்
(2) தீயேன — தியேன.

(ரு.) விரித்தல்; அதாவது, அல்லாத எழுத்தை வருவித்தல்:

- (உ-ம்) (1) மக எ-து மகவு எனவும் வரும்.
(2) விடபுமே — விடவுமே.

(கூ.) தொகுத்தல்; அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல்:

- (உ-ம்.) (1) தொழை எ-து தொழை எனவும் வரும்.
(2) இல்லாதவன் எ-து இல்லாதான் எனவும் இல்லான் எனவும் இல்லன் எனவும் வரும்.

(எ.) முதற் குறை; அதாவது, முதலெழுத்தை நீக்கல்:

[நன்னூல் 156.]

- (உ-ம்.) தாமரை எ-து மரை எனவும் வரும்.

(அ.) இடைக்குறை; அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல்:

- (உ-ம்.) (1) நநி எ-து நி எனவும்
(2) அயகை எ-து அயகை எனவும் வரும்.

(கூ.) கடைக்குறை; அதாவது, கடைஎழுத்தை நீக்கல்.

- (உ-ம்.) கீலம் எ-து கீல் எனவும் வரும்
அரவம் எ-து அரவு எனவும் அர எனவும்,
நிலம் எ-து நிலவு எனவும் இவைபோலவனவும் வரும் (o)

அப்பியாசம். (41.)

“இரகஸ்தையுழி ஈனற்கோல் அந்நே
ஒழுக்கமுடையா வாயக்கோல்”
[ஈனற்கோல்]

“அருகலதாய் பல படிந்த கண்ணம்
பெரிதான விவிலினை காவல நூதக”
[அலதாய் = அயலதாய்]

ஆர்நினை ழாநி”
[முடிவு]

“..... தனபக
குறைபதீமததைப் பொருள்.—”
[தனபதீதக்கு]

(0.) குற்றிழி ஆகெருடு உரம்பெறும். [அத.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

- (க.) இவற்றுள், வீரத்தலானது நேனறல் விகாரமாம்; வலித்தலும் மெலித்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலும் திரிதல விகாரமாம்; தொகுத்தலும், மூவழிக்குறைத்தலும், கெடுத்தல் விகாரமாம்.
(உ.) இவையல்லாமலும், விதியின்றிப் பல விகாரங்களும் வரும.
(உ-ம்) யாச் எ-து ஆ எனவும்,
தகை எ-து சதை எனவும்,
இனமுன் எ-து முனறில் எனவும் வரும.

(ஈ.) வழக்கத்தில்.

- (உ-ம்.) இராப்பகல எ-து ராப்பகல் எனவும்,
போகிறான் எ-து போருன எனவும் இவைபோல்வன பலவும் வரும

ஈ. வடமொழிச்சந்தி.

42. SANSKRIT CHANGES

சுஉ.—வடமொழிகள் தமிழிலே ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் பொழுது வடநூலின் சந்தியைப் பெறுமோ?

வடநூலின் சந்தியைப் பெறுவதுமுண்டு. அவற்றின் விவரமாவது:

க. தீர்க்கச்சந்தி. (ங.)

(க.) அ, ஆ முன், அ, ஆ இரண்டும் ஆகாரமாம்:

- (உ-ம்) தேவ + ஆலயம் = தேவாலயம்.
ஞான + அமிர்தம் = ஞானமிர்தம்.
சேனா + அநிபதி = சேனாநிபதி.
சதா + ஆநீதம் = சதானீதம்.

(உ.) இ, ஈ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஈகாரமாம்:

- (உ-ம்) முனி + இரதிரன் = முனீரதிரன்.
விரி + ஈசன = விரீசன
மகி + ஈசன = மகீசன

(ங.) உ, ஊ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஊகாரமாம்.

- (உ-ம்.) குரு + உபதேசம் = குரூபதேசம்.
தரு + ஊனம் = தரூனம்

உ. குணச்சந்தி. (உ.)

(ச.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஏகாரமாம்:

- (உ-ம்.) சர்வ + ஈகரன் = சர்வேகரன்.
மகா + ஈசன = மகேசன.

(ரு.) அ, ஆ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஓகாரமாம்:

- (உ-ம்.) ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம்.
மந்திர + ஊகி = மந்திரோகி.
தயா + ஊர்த்தின = தயோர்த்தின.

ங. லிடுத்திசந்தி. (உ.)

(சு.) அ, ஆ முன், ஏ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரமாம்:

- (உ-ம்.) ஞான + ஐகியம் = ஞானைகியம்.

(எ.) அ, ஆ முன், ஒ, ஓ வரில் இரண்டும் ஔகாரமாம்:

- (உ-ம்) தின + ஓதனம் = தினேதனம்.

எழுத்துப் புணரியல் முற்றிற்று.

இலக்கண வினாவிடை.

சென்னை, 1959.

II. ETYMOLOGY.

இரண்டாவது: சொல்லதிகாரம்.

43. PARTS OF SPEECH.

சா. — தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகையாம்? (1.)

பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்குவகையாம்.

[நன்னூல். 259.]

(1) சொல்லாதென்ன?

ஒரு பொருளைத் தருகிற எழுத்தகர் சொல்லம்

[கன்னடம் 259 274.]

தமிழாற் சொல்லப்பட்ட மூவகை மொழிகள் எவை?

ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என்பனவாம்.

[கன்னடம் 260.]

ஒருமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒன்று வினா தகரம் ஒருபொருளைத் தருவனவாம் தனிமொழிகளாய் எனவுப்பின.

[கன்னடம் 260]

தொடர் மொழிகளாகத்தான் 150, வினா வகை

பொதுமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத் தருவதும் அன்றித் தொடர்மொழிகளாய் பலபொருளையும் தரும் மொழிகள் ஆம்

(உ-ம்) கைக்கை எ-ற புவி என்ற அச்சொற்களும் ஒருமொழி; அன்றியும் கைவிறைக்கை என்ற விரிபுக்காலத்தில் தொடர்மொழியாகியன.

இன்னஞ் சொற்களை வகுக்கும் வகை என்ன?

இயற்கொல் என்றும், திரிசொல் என்றும், திணைச்சொல் என்றும், உடனொல் என்றும் காணவகுப்பாக வகுப்பார்கள்.

[கன்னடம் 270.]

இயற்கொல், இயற்கொல் ஆகவெது?

சொந்தமிழ் காலமினொழி ஆகியவருக்கும் இயல்பாய் தன் பொருளை விளக்குவதொல் இயற்கொல் ஆம்.

[கன்னடம் 271.]

திரிசொல் ஆகவெது?

ஒரு பொருளைக்குறித்தவரும பல சொற்கள் ஆகியும், பலபொருளைக்குறித்த வரும் ஒரு சொல் ஆகியும் அருமையாக உணரப்படும் பொருளையுடைய திரிசொல் ஆம்

[கன்னடம் 273.]

II. சொல்லதிகாரம்.

44. NOUN.

சுசு.—பெயர்ச்சொல்லாவதென்ன?

ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல் ஆம்.(4)

[நன்னூல் 275.]

(உ-ம) மனிதன், மனைவி, வீடு,
நன்மை, நினை
செய்தவன், வருவது.

45. VERB.

சுநு.—வினைச்சொல்லாவதென்ன?

ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல் ஆம்.(5)

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம) இரு, வந்தான், படிக்கிறான்.

வினைச்சொல்லை வினை எனபது ஆகுபெயர் (வினா 162)

திசைச்சொல் ஆவதெது?

கொடுத்திழை நாட்டுச் சொற்களும், அன்னிய பாவைகளிலிருந்து வந்து செத்திழை நாட்டு மொழிகளோடு சலுகை வழங்குகொடுத்திழை திசைச்சொல் ஆம்

[நன்னூல் 273]

வடசொல் ஆவது எது?

செத்திழைச் சொல்லை ஒப்பனவாடி வந்து வழங்கும் ஆரியச்சொற்கள் வட சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 274.]

இவை தற்சமம் என்றும், தற் ப வம் என்றும் இருவகை ஆம். தற்சமம் எனபது ஆரியத் திறஞ் சமத்திக்கும் பொது எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்

(உ-ம.) அமலம், குங்குமம். [AMALAM, KUNGUMAM.]

தற் ப வம் எனபது ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம.) சக்தி, பேகி. [SAKTI, B'HOGI]

(4.) உயிர்ப்பொருள் உயிரிலாப் பொருள் இரு வகைய,
ஊருதல், பறத்தல், நடத்தல், எனவே
மூவகை ஆகும் உயிர்ப்பொரு ளினமே,—
இயற்கை, செயற்கை, இருவகை இனமும்,
உயிரிலாப் பொருளென துணைத்தனா புலவர் [குவலயாநத்தம்]

பலபொருட்பெயரே பெயர்ச்சொல்லாகும். [குவலயா.]

(R.) பலதொழிற் பெயரே வினைச்சொல்லெனப். [குவலயா.]

46. PARTICLE

காசு.—இடைச்சொல் ஆவதென்ன?

தனித்து வழங்குதலின்றிப் பெயர் வினைகளை அடுத்துவருவது இடைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

(உ-ம) அதவே எனபதில் ஏ எனபதும்; அவனும் இவனும் என்பதில், உம் எனபதம் இடைச்சொற்கள் ஆம்

47. QUALIFYING WORD ADJECTIVE OR ADVERB

சஎ.—உரிச்சொல் ஆவதென்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும் தீர்மானி அவைகளுக் குரிய குணத்தைக் காட்டுவது உரிச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 374.]

(உ-ம) பெரிய அரசன்
மிகவும் உழைத்தான்

இவற்றில் பெரிய எனபதம், மிகவும் எனபதம் பெயரையும் வினையையும் தீர்மானி உரிச்சொற்கள் ஆம்.

க. பெயரியல்.

48. CLASSES OF NOUNS

சஅ.—பெயர்ச்சொல் எத்தனைவகை ஆம்?

இத்குறிப் பெயர் என்றும், காரணப்பெயர் என்றும் இரண்டு வகை ஆம். இவையும், பொதுப்பெயர் எனவும், சிறப்புப்பெயர் எனவும் இருவகையாக வகுக்கப்படும்.

[நன்னூல் 62. 275.]

49. ARBITRARY NOUNS

சக.—இத்குறிப் பெயர் ஆவதென்ன?

மரம், மலை என்பவற்றைப்போல ஒரு நிமித்தமும் இன்றி வருவது இத்குறி என்பதாம்.

[நன்னூல் 62. 275.]

(உ-ம) கல்ம, கடவு, ஆற, சேற

II. சொல்லதிகாரம் (1.) பெயரியல்.

50. APPELLATIVE NOUNS.

௫௦.—காரணப்பெயர் ஆவதென்ன?

கணக்கு எழுதுகிறவனைக் கணக்கன் என்று ஒருநிமித்தம் பற்றி வழங்குவது காரணப்பெயர் ஆம்

[நன்னூல் 276.]

(உ.-ம) வில்லான். மலைச்சி கரிபன் முடவன்

51. CHARACTERISTICS OF NOUNS

௫௧.—பெயர்ச் சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறிய வேண்டும்?

பெயர்ச் சொல்லில், நினை, பால், இடம், வேற்றுமை என நான்கு பொருளையும் அறிய வேண்டும்.

[நன்னூல் 275.]

52. CLASS PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

௫௨.—நினை என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

நிணையாவது இலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொருளின் சாதிபாம்.

அது, உயர்நினை, அஃறிணை என இருவகை ஆம். தேவர், மனிதர், நரகர் உயர்நினை ஆம். மற்றைய பெயர் எல்லாம் அஃறிணை ஆம்.(ச.)

[நன்னூல் 261.]

MASCULINE NOUNS SINGULAR.

• (ச.) உயர்நினை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் எனனும் வீகுதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், கம்பி, தம்பி, ஆடே, வீடலை, கோ, வேள குளில், தோளநல் முதலிய பெயர்களும் உயர்நினை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 276]

FEMININE NOUNS SINGULAR.

உயர்நினைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் எனனும் வீகுதிகளையுடைய பெயர்களும், இ எனனும் வீகுதியைப்பெற்ற அகேகம்பெ யர்களும், கங்கை, மகே, தையல், இஞ்சு, மாது, அரிவை, மடசதை முதலிய பெயர்களும் உயர்நினைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்

[நன்னூல் 277]

PLURAL, MASCULINE AND FEMININE.

உயர்நினைப் பலப்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அர், ஆர், அரகன் எனனும் வீகுதிகளையுடைய பெயர்களும், கோக்கன், மனுக்கன், மக்கன் முதலி யவும் பலப்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 278.]

53. GENDER AND NUMBER

௫௩.—பால் என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

உயர்திணை ஆகிய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்றும்; அஃறிணை ஆகிய ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் என இரண்டும்; ஆக ஐந்து வகை ஆம். இவற்றுள், ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், ஆகிய மூன்றும் ஒருமை எனவும்; பலர்பால், பலவிற்பால் ஆகிய இரண்டும் பன்மை எனவும்கூடும். இவை ஒருமையெண் என்றும், பன்மையெண் என்றும் சொல்லப்படும்.

பாலாவது மேற்சொல்லிய பொருள்களின் பகுப்பாம்.

[நன்னூல் 262-264, 276-284.]

(உ-ம.)

ஒருமை		பன்மை	
உயர்திணை {	(க) ஆண்பால்	ஆசன	(க.) பலாபீல புலவர்.
	(உ) பெண்பால்	மனைவி.	
அஃறிணை	(ச) ஒன்றன்பால்	வீடு	(உ.) பலவிற்பால் மரங்கள்.

54. PERSON.

௫௪.—இடம் ஆவது எத்தனை?

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று.

இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தானம் ஆம்.

[நன்னூல் 265.]

(க.) இவற்றுள், தன்னைத்தானே குறித்தது தன்மை:

(உ-ம) { ஒருமை. நான், அடியேன் } [சொல்லுவோர்.]

(உ.) முன் நின்றவனைப்பார்த்துப் பேசுவது முன்னிலை:

(உ-ம) { ஒருமை. நீ, கொடியாப } [கேட்டோர்.]

(ஈ.) மற்றப் பொருளைக்குறித்துக் காட்டுவது படர்க்கை:

(உ-ம.) { ஒருமை. அவன், மனிதன், வீடு. } [சொல்லப்படுவோர்]

55. CASE.

௫௫.—வேற்றுமை ஆவது என்ன?

பெயரின் இயல்பை வேறுபடுத்துவதே ஆம். அது எட்டுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 240-242, 291-293.](ர.)

(T.) விபத்தி என்பது வேற்றுமை எனப்படும், [குறவயா]

II. சொல்லதிகாரம் (1.) பெயரியல்.

56. FIRST OR NOMINATIVE CASE.

ருசு.—முதலாம் வேற்றுமை எது?

திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே ஒருமையில் முதல் வேற்றுமை எனவும், எழுவாய் எனவும்கூடும். (v)

[நன்னூல் 293-295.]

(உ-ம) மனிதன், மனைவி, வீடு.

[வினா 128 காண்க.]

57. SIGNS OF THE NOMINATIVE.

ருஎ.—எழுவாயைக் குறித்துக்காட்டுகிற சொல்லுருபுகள் எவை?

ஆனவன், ஆனவள், ஆனது,
ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனவை;
என்பவன், என்பவள், என்பது,
என்பவர், என்பவர்கள், என்பவை முதலிய

சொல்லுருபுகள், எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டும். (v.)

(உ-ம.) இராசாவானவர் வந்தார்.

பொன்னன் என்பவன் வந்தான்.

இவை மற்ற வேற்றுமைகளின் உருபுகளையும் பெற்ற வராவதும் உண்டு

(உ-ம.) இராசாவானவருக்குச் சிம்மாசனம்.

பொன்னன் என்பவனோடு வந்தான்.

ஐ [இவை வினையால் அணையும் பெயர்கள். வினா 95 காண்க 105 வினாவையும் ஒத்தப்பார்க்க]

58. SECOND OR ACCUSATIVE CASE

ருஅ.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே ஆம்.

[நன்னூல் 255. 296.]

இதின் பொருள் செயப்படுபொருளே.

(உ-ம.)	பெயர்.	உருபு.	இரண்டாம் வேற்றுமை.
	மனிதன்,	ஐ	மனிதனை உண்டாக்கினார்.
	தந்தை,	ஐ	தந்தையைக் கணம்பண்ணினான்.
	பூ,	ஐ	பூவை அணிந்தான்
	மாம்,	ஐ	மரத்தை வெட்டினான். [66.]
	வீடு,	ஐ	வீட்டைக் கட்டினான். [68.]
	நிலங்கள்,	ஐ	நிலங்களை வாங்கினான்.

(U.) பெயரே அன்றிப் பிறகு வேலா. [அகத்.]

(v.) பெயர்ப்பின் வீகுதி பெறாதலே ஆயவன்,
ஆனவன், ஆவான், ஆகின்றவன் முதல்
ஐம்பாற சொல்லும் பெயர்ப்பின் அஃகுதலே. [இல-கொத்த]

59. THIRD OR INSTRUMENTAL ABLATIVE.

நூல்.—மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடி, உடன், கொண்டு என்பவை ஆம்.

[சுன்னூல் 297. 256.]

இவரின் பொருள் எது, உடனிகழ்ச்சி என இரண்டாம்.

(உ-ம)	பெயர்	உருபு	மூன்றாம் வேற்றுமை	பொருள்
	மண்	ஆல், ஆன்	{ மண்மேல் } ஒருகுடத்தை விடுத்தான்	ஏறு.
	மருகி	ஒடு, ஒடி	{ மருகிப்போடு } அரசன் வருதலா	உடனிகழ்ச்சி
	அவன்	உடன்	அவருடன் மருகுகுடி மருபாய்க்கா	உடனிகழ்ச்சி.
	வான்	கொண்டு	வான் கொண்டு வெடிகளும்	...

இஃது எது, காரணம், கருவி, எ-ன ஒரு பொருட்சொற்கள்.—

அப்பியாசம். (59.)

“பொன்னுலகி ஆபணத்தை அணிபு அரண்.”

“அந்தன் வரவரே இரயம்”

“இயற்கை அறிவோடு கூடிய கலவி.”

“உலகத்தோடொப்ப ஒதுகல்.”

“விலங்கொடு மக்கள் ஆயின
இவனருமல் கட்டுவாடெனவன்”

“சீமை ஏற்பொடு சீவரும்.”

“சூரன் பகைகயில் வேருடன் செமே.”

60. FOURTH OR DATIVE CASE

நூல்.—நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு கு என்பதே ஆம்.

[சுன்னூல் 298.]

இதன் பொருள் கொடை, பகை, தருதி, கீழ்த்தம் முதலியவை.

(உ-ம)	பெயர்	உருபு	நான்காம் வேற்றுமை	பொருள்
கீழ்த்தம்	கு	கீழ்த்தருக்கும் பிச்சை கொடுத்தான்	[உ. காரியை]...	கொடை.
வேதம்	கு	வேதத்திற்கு விரோதமான காரியம்.	[இன காரியம்]...	பகை
மோதிரம்	கு	மோதிரத்திற்கும் பொன்		கீழ்த்தம்
அரசன்	கு	இவ்வரசனும் அரசனுக்குரியது.		தருதி.

II. சொல்லதிகாரம் (1.) பெயரியல்.

செ (ச) பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையே சாரியைகளாகும் எனக்காண்க.

(உ-ம.) தனதையும் தாய்க்கு கணஞ்செய்ததவேன்மெ. [உ சாரியை]
இதனுக்கு [அன், உ, சாரியைகள்.]
மகனுக்கு எனவும், மகளுக்கு எனவும் வரும்.

(உ.) நியிததபொருளிலே ஆக என்றும், நியிததம் என்றும், பொருட்டு என்றும் சொல்லுநபர் கவரும்.

(உ-ம) எனக்காகச் செய்தான்.
எனலரிமீதம் வந்தான் [விதி 40. கீண்க]
இதினபொருட்டிப் போனான்.

அப்பியாசம். (60.)

“செய்யாமற் செய்த உதவிகு
வையகமும் வானகமும் மாற்றல் ஆகித்.”

“அறத்திற்கே அன்பு சாபெனப்; ஹியா
மறத்திற்கும் அஃதே தனா.—”

“.....பொல்லல்லில்
சுல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்
டெல்லாரகும் பெய்யும் மறை.”

“பெல்லுகளுரி உண்டு; சீக்களுறா உண்டு;
புல்லிதழ் பூவிற்கும் உண்டு

“.....வாரி
வாரி தோட்டிவாரே, இல்.—”

“ஆயிரக்காணக்கோகல்.—”

61. FIFTH OR ABLATIVE OF MOTION.

சூக.—ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் இல், இன், என்பன
வாம். சிலவிடத்து நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளும்
வரும். (W)

[நன்னூல் 299]

இவற்றின் பொருள், நீக்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது முதலியவாம்.

செ (ச) ஏதப்பொருள் மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு அன்றி, இதற்கு அவ்வளவு சிறப்பல்ல

(உ.) கின்று என்னுஞ் சொல்லுருபு பெயரோடு வராமல் தனித்த வழங்குதலும் உண்டு.

(உ-ம) “துன்பத்திலும் வறுமையிலும் கின்று நீங்கினான்.”

(உ-ம்.)

பெயர்	உருபு.	ஐந்தாம்வேற்றுமை.	பொருள்.
மலை, காக்கை, மதுரை, கல்வி,	இன் இல் இன் இல்	மலையின்வீழ் அருவி. காக்கையிற்கறிது களமபழம். . மதுரையின்வடக்குச்சிதம்பரம்... கல்வியிற்பெரியவன் கம்பன...	நீக்கல். ஒப்பு. எல்லை. ஏது.

THE FIFTH CASE.

(W.) கின்று காட்டிலு நியிததம் இன்னும்
ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆகி வருமே. [குவலயா.]

அப்பியாசம். (61.)

“தோன்றவில் தோன்றமை கனற”

“நிலை இந்நித மயிர் அநையர் மாசநா
கிலையின் இந்நித கடை”

“ஆவின் இந்நித மேதி”

“பாதி அப் புவிசிறைப் பாரிடை இந்நித”

“விசம்புரனிலீழ்க்”

“அருவிக் குன்றிற் குருசரம்.”

“பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகைநிந்தென்னவேண்டாம்.”

“தாசன எனைவருக கருமேதிகன
ஊரினினை கனற.”

“நாவகாண சுன்றின் வெல்கிண்கண்டபுணிகத.”
[சுன்றின் = கனறப்போல.]

“குன்றின் அநையாருக குன்றவா குன்றவ
குன்றி அநைப செயின்.”

62. SIXTH OR GENITIVE CASE

கூஉ.—ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய என்பனவாம்.(X) இவற்றின் பொருள் கிழமைப் பொருள் முதலியவாம்.

கூஉ [கிழமை என்பது உரிமை; சம்பந்தப் பொருள் என்பாரும் உள. குறாபொருள் எனவுட்படும்]

[நன்னூல் 300.]

(உ-ம)	பொப்.	உருபு	ஆறும் வேற்றுமை.
தகைத	அது	தகையது கை.	[74]
தான	ஆது	தனது செவி	
தான	அ	தன் கைகர.	
தக்கை	உடைய	தக்கையுடைய கட்டி.	

கூஉ (உ.) மேற்சொல்லிய கிழமை என்பது தற் கிழமை என்றும் பிரிதின் கிழமை என்றும் இருவகை ஆம். கன்னலார் தற்கிழமையை உறப்புத்தற்கிழமை, பண்புத்தற்கிழமை, புகழ்நன் கூட்டத்தற்கிழமை, பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை, ஒன்று திரிதது ஒன்றதல் தற் கிழமை என நான்கு வகையாக வகுத்திருக்கிறார்

(உ-ம) நிலத்தகலம். சாத்தனதியல்பு கயிலாதபாட்டு. சாத்தனதகை மருசனது பொடி. மாசநாது தொகுதி. செல்லதகுப்பை. விலகனை நீட்டம் சாத்தனதகை.

(X.) அதுவும், ஆதாவும், அய்யும், உடையவும், ஆன்ற உருபென்றதற்குக் வேண்டும் [அகத்]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

(உ.) முடிக்குஞ் சொல் அகீர்னை ஒருமை ஆனால் அத, ஆத என்பனவரும். முடிக்குஞ் சொல் அகீர்னைப் பன்மை ஆனால் அ எனபது வரும். உயர் தினை ஒருமை பன்மைகளுக்கு அத, ஆத, அ எனபவை எல்லாம்

(உ-ம்.) அரசர் குமான், அரசருடைய குமான், அரசருக்குக் குமான்.

அரசாதுகுமான் எனபது வழி.

(உ.) உடைய எ-து பெயர் எச்சக்குறிப்பு என்றும், இசைபெச்சம் என்றும், சொல்லுருபு என்றும் கூறுவர்.

(உ.) உடைய எ-து செய்யுளில் உடை எனவும், இழிவான வழக்கத்தில் உட எனவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) “கல்வியே தறுபுடைப் பெண்டா”

63. SEVENTH OR LOCAL ABLATIVE

கூற.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு எது?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல் என்பதாம். இடத்தில் என்னும் சொல்லுருபும் வரும். இடத்து என்பதுஞ் செய்யுளில் வருகும்.

கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, முதல், திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், பாதி, அனை, இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய், பால் முதலியவும் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகவும் வழங்கும்.

[நன்னூல் 301, 302.]

(உ-ம்.)	பெயர்	உருபு.	ஏழாம் வேற்றுமை.
	வீடு	இல்	வீட்டில் இருக்கின்றன
	அரசன்	இடத்தில்	அரசனிடத்தில் வசதான
	மணி	கண்	மணியின் கண் ஒளி
	கல்லோர்	இடத்து	கல்லோரிடத்து அறம்.

மற்றவைவும் இவ்வாறே.

(உ.) இவற்றின் பொருள் இடப்பொருளாம்.

(உ.) அவ்விடப்பொருளானது, (உ) பொருளிடம், (உ) இடமிடம், (உ) காலமிடம், (உ) கிளைமிடம், (உ) குணமிடம், (உ) தொழிலிடம் என ஆறுவகையாம். இவ்வாறுத் தனித்தனியே தற்கிழமை, பிற்தின கிழமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

(உ-ம்) மணியின் கண் ஒளி } இரு கிழமைக்கும் பொருளிடம் ஆயிற்று,
பனியின் கண் அனறில் }

பின்வரும் உதாரணங்கள் பெரும்பாலும் செய்யுளுக்குரியவாம்.

ஊர்க்கால் நிகர்த பொதுமபர் ...	[கால்]	இல்லிடப் பாதை...	[இடம்]
வேலின் கடை மணியோல ...	[கடை]	தன்மேற் கவிவரை கீற்ற கடுத்துவரக் கண்டெ	[மெல்]
கல்லாரிடைப்படிக்கு ...	[இடை]	பண்டிக் கண்ணுக் கிழற் கீழ் ...	[கீழ்]
வலைக்கலை மான அனை ...	[கலை]		

இலக்கண வினா விடை

குறா கடல் வாய் அழுது	[வாய்]	சான் முதல வந்த உரனாய் மாலை	[முதல்]
தோத்திசை இருந்தான்	[திசை]	காதலியின் சென்றதம்	[யின்]
அவர் வயிற் செல்லாய்	[வயின்]	சம்பாட்டணியாதான்	[பாடு]
கற்றா முன்	[முன்]	கல்லிடைச் சனை நீர்	[அநீ]
காட்சை சார் ஓடுவ குறு முயால்	[சார்]	கோழிக்குரியவை கோடாய் தேத்தது	[தேம்]
கைவலத்தன்னது	[வலம்]	நின்றதோர் நறவேலகை நிழல் வழிஅரைநக	[வழி]
அவன் உழை வந்தான்	[உழை]	தன்ன	[அகம்]
உறைபுழி யோம்போவ	[உழி]	அவருள், பல்லார் அகத்தது	[இல்]
குரீர் காவளி	[உழி]	கூரிலிருந்தார்	[பால்]
என்னுயிர்ப் புறத்து	[புறம்]	என பால் இருந்தான்	[பால்]
கடைப்புடை கொளிய நீர்	[புடை]		

கீழ்க் (க) இவை இடப்பெயர்களாகச் சொல்லுபுகளாக வழங்கும், தத்தம் பெருநீர் உணர்ந்தி வருதலும் உண்டு

(உ-ம.) "கண்ணனை ஞாலம்" [கண் = இடம்]
 "அகத்திலிருந்தான்" [அகம் = உள்ளிடம்]
 முதலியவும் அவ்வாறே.

அப்பியாசம். (63.)

"ஆகதெனினும் அகத்த செயலுண்டாயிற்
 போகச் செறம்பு புறகு சுற்றம்."

[அகத்த 66 வேற்றமை உருபு தொக்கு வினாத்த, 152.]

"மலர் மிகை வினா மண்ணு சேந்தார்
 கல மிகை நீடு வாழ்கார ...

[மிகை எ-து ஏழன் உருபு]

"இருள் சேர் இருவிய்புகு சேர் இறைவன்
 பெருள் சேர் புது புந்தாள் மடலி. ..."

[மடலி 63, 64 வினா ஏ-து ஏழன் உருபு, இவ் தொக்கு வினாத்த, 152]

".....கல்லந்தவான்
 குழவியிடத்தே தந்தாள்"

[இடத்தே = இடத்தில்]

"ஆறெலாவ கட்டளை வைகும்."

"முற்றலை மதியமன்ன முழு மலர் மடத்திட்ட
 அகிற் புகை தவழ்த்"

64. EIGHTH OR VOCATIVE CASE

கூசு.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் பெயரின் ஈறு திரிதலும் கெடுதலும் மிகுதலும் இயல்பாதலும், சுற்றியல் எழுத்துத் திரிதலும் ஆம். இவற்றுள், இயல்பும் சுற்றின் அழிவும் சமீபத்திலும், அளபெடுத்தல் தூரத்திலும், ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலிலும், மற்றவைகள் எல்லா இடங்களிலும் வரும்.

[நன்னூல் 303, 304.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

இது இவற்றின் பொருள் அழைக்கப்படும் பொருளாம்.

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு	எட்டாம் வேற்றுமை.
அம்மை }	சுறு திரிவது		{ அம்மை.
பிள்ளை }	சுறு கெடுவது		{ பிள்ளை.
அரசன் }	சுறு மிகுவது		{ அரசன்.
மகன் }	சுறு இயல்பாவது		{ மகன்.
தம்பி }	சுறு இயல்பாவது		{ தம்பி.
தம்பி }	சுறு இயல்பாவது		{ தம்பி.
மக்கள் }	சுறு இயல்பாவது		{ மக்கள்.
தெய்வம் }	சுறு இயல்பாவது		{ தெய்வம்.
சான்றோர் }	சுறு இயல்பாவது		{ சான்றோர்.
ஐயன் }	சுறு இயல்பாவது		{ ஐயன்.
அடிமை }	சுறு இயல்பாவது		{ அடிமை.
வாயிலாளன் }	சுறு இயல்பாவது		{ வாயிலாளன்.

அப்பியாசம். (64.)

“மெதலுநீர் கேளாமீன!”

“மெய் மிளங்குரை வேதம்”

“கிளைவீழ் அருவிந் தீமர் பொன் சொரிபும
வனையே, புனலே, வனையே, தழையே,
வினையே, பொழியே, விரிவெண்ணிலவே,
உனையே உனையே உனையே!”

65. THE PARTICLES இன். &c (Y)

கூடு.—இவ்வேற்றுமைகள் எந்தச் சாரியை பெறும்?

முதலாம் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையுந் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன்சாரியையுந், சிறுபான்மையாய் அன்சாரியையும், பெறும். (Z)

(உ-ம்) கையினால், [கை + இன் + ஆல்]
பசுவினால், [பசு + இன் + ஆல்].

இது (க.) இன்சாரியையானது ஆறாம் முதலிய வேற்றுமைகளின் உருபாக வழங்கிக் கிறமை, ஏது முதலிய பொருளாகத் தரும்

(உ-ம்) பொன்னின் குடம்
அரசரின் குமாரன்.

(உ.) ஆ, மா, கோ, ன் எனனும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்பெறாமல் இன்சாரியையாவது எனக்க் சாரியையாவது பெறும்

[கன்னடம். 248.]

(உ-ம்) ஆவீனா, ஆனா, னானா
கோனா, மாவீனா

(Y) “எல்லா சுற்றஞ் சொல்லா கால்
வேற்றுமை உருபிடுகின்றேனாய்” (இலக். வி)

(Z) “பாதென இறநியுந் சுட்டுமுதலாயி
ஆயத இறநியும் அனனெனச் சிலனும்;
ஆய்தகெடுதலாயின” (இலக். வி.)

இலக்கண வினா விடை

(க.) சில உருபுகள் பொருளினிற் கிற்கும் ஏ என்னும் இடைச்சொல்லைப் பெறும்.

(உ-ம்) அவனோடே வீட்டிலே.

அப்பியாசம். (65.)

“மெய்ப்பெயரே. உலகின் வேதாக்கெவ்வரம் வேந்தே.”

“பொன்னின் குடம் உடைந்தாற் பொன்னாகும், என்னாகும்
மண்ணின் குடம் உடைந்தாக்காவ?”

“யாதனின் யாதனின் வீயவாளோடுதல்
ஆதனின் ஆதனின் இலன்”

66. NOUNS ENDING IN அம்.

கூகா.—மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?
மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது,
அம் என்பது கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

[நன்னூல் 252.]

(உ-ம்) மாம, மாததை, கீலம், கிலத்தகரு.

கூகா (க) வீரமொலி என்பதபோல செய்யுளில் வருவதும் உண்டு.

(உ) ஆம் என ஈற்றிற் பெயர்க்கு ஆம்கெட அத்துச்சாரியைப் பெறும்.

(உ-ம்) “பூரியா குழந்திடை அறிஞர்போலவே.” [குறாம்.]

67. THE NOUN எல்லாம்.

கூகா.—எல்லாம் என்பது எந்தச் சாரியை பெறும்?

எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உம் என்னும் இடைச்
சொல்லும் வரப்பெறும். சிலவிடத்து மகரங்கெடவும், பலர்பா
லுக்குரிய விசுதி தோன்றவும் பெறும்.

[நன்னூல் 245, 246.]

(உ-ம்) எல்லாவற்றையும்
எல்லாமனிதர்களும்.
மனிதர் எல்லாரும்.

68. NOUNS ENDING IN டி, து.

கூஅ.—தனிக்குறில் அணையாத டி, து ஈற்றிலிருக்கிற பெயர்கள் எவ்வா
று வேற்றுமைப்படும்?

குற்றியலுகரம் கெட, ட், த் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்) ஆடு, ஆட்டை.
ஆம், ஆற்றை.

[உக காண்ட.]

ஆட்டின் கழுத்தின் அந்த

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

69. TERMINATIONS OF THE PLURAL.

சூ.கூ.—பன்மைப்பாலின் உருபுகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் உருபுகள் ஆர், ஆர், கள், மார் என்பவை ஆம்.

னகர வீற்றுப் பெயர்களில் னகரம் ரகரமாகிக் கள் என்னும் வீகுதியைப் பெற்றும், பெருதும், வேற்றுமை உருபுகளைப் பெறும்.

[நன்னூல் 278. 280.]

(உ-ம்) தகையா, தகையா.

வீடுகள், குருமா.

மலிதா, மலிதிகள்

சூ. (க.) சில, பல, சிறிய, பெரிய முதலிய அகரவீற்ற அகரீனைய பன்மைப்பெயர்கள் வேற்றுமைப் பெறப்பெறாத அறச் சாரியைபெறும்.

[நன்னூல் 260.]

* (உ-ம்) பலவற்றை, சிறியவற்றை.

(உ.) மகன எ-து பன்மையில் மகன எனவும் மாக்கள் எனவும் வரும்.

(க.) செய்யுளிலே இர எனவும் வீகுதியும் பன்மைமேலே வரும்.

(உ-ம்) மகாரி.

70. PARADIGMS

எ.0.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணைகளைச் சொல்லு?

I. கணக்கன்.

உருபுகள் இயல்புப்படிணர்பால் பெயரோடு சேர்த்தன.

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை
வீணு 56, 57.) க.	கணக்கன், கணக்கனுனவன்.	கணக்கர், கணக்கர்கள்.
உ.	கணக்கன் + ஐ.	கணக்கரை.
(58.)		
க	கணக்கனுவ + ஆல, ஆன, ஒடி ஒடி, உடன்.	கணக்கரால
	கணக்கனான	கணக்கரான.
	கணக்கனோடி கணக்கனோடி.	கணக்கரோடி. கணக்கரோடி.
(59.)	கணக்கனுடன்.	கணக்கருடன்.
ச.	கணக்கனுக்கு + கு.	கணக்கருக்கு
(60.)	கணக்கனுககக + கு. + ஆக.	கணக்கருக்ககக.
இ.	கணக்கனில் + இல்	கணக்கரினில்.
	கணக்கனிலிருந்து + இல். + இருந்து.	கணக்கரினிலிருந்து.
(61.)	கணக்கனினின்ற + இல் + கின்ற	கணக்கரினினின்ற.
க.	கணக்கனுடைய + உடைய.	கணக்கருடைய.
	கணக்கனின் + இன்.	கணக்கரினின்.
(62.)	கணக்கனது + அத.	கணக்கரது.
எ.	கணக்கனில் + இல்.	கணக்கரினில்.
(63.)	கணக்கனிடத்தில் + இடத்தில்.	கணக்கரிடத்தில்.
அ.	கணக்கனே! + ஏ	கணக்கரே!
(64.)	(மன்னு!)	

இலக்கண வினா விடை

ஒரு செயலில் தன என்னுஞ்சாரியை பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையிலே வருவதும் உண்டு.
[வினா 108 காண்க.]

(உ-ம) கணக்கனதனை. [கணக்கனதனை
கணக்கனதனக்கு. [கணக்கனதனக்கு.]

II. கல்.

தனிக் குறில் ஆனாத மெய் இரட்டிக்க உருபுகள் சேர்ந்தன. (வினா 29.)

வேற்றுமை.	ஒருமை	பன்மை.
க	கல்	கற்கள், கல்குகள் [வினா 35. 29.]
உ.	கல்லல் கலவினை. (வினா 65.)	கற்களை, கல்குகளை. [கல்லுக்களை]
ஈ	கல்லால், கல்லான, கல்லாட்டன் கல்லோடு, கல்லொடு.	கற்களால், கல்குகளால், கற்களுடன் கற்களோடு, கல்குகளோடு.
ஊ	கல்லுக்கு. கல்லுக்காக	கற்களுக்கு, கல்குகளுக்கு. கல்லுக்களுக்காக, கற்களுக்காக
ஐ	கல்லில் கல்லிலிருந்து. கல்லினின்று	கற்களில், கல்குகளில் கல்லுகளிலிருந்து, கற்களிலிருந்து. கல்லுகளினின்று, கற்களினின்று
ஔ	கல்லினுடைய கல்லின், கல்லினது.	கல்குகளினுடைய, கற்களினுடைய கல்குகளின், கற்களின். கல்குகளினது, கற்களினது.
எ.	கல்லில். கல்லினிடத்தில்.	கல்குகளில், கற்களில். கல்குகளினிடத்தில், கற்களினிடத்தில்
அ.	கல்லே!	கல்குகளே! கற்களே!

III. நரி.

யகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. (வினா 23)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க	நரி.	நரிகள்.
உ.	நரியை.	நரிகளை.
ஈ	நரியால், நரியோடு	நரிகளால் நரிகளோடு
ஊ	நரிக்கு. நரிக்காக.	நரிகளுக்கு. நரிகளுக்காக.
ஐ	நரியில், நரியிலிருந்து. நரியினின்று	நரிகளில், நரிகளிலிருந்து. நரிகளினின்று.
ஔ	நரியினுடைய நரியின், நரியினது.	நரிகளினுடைய நரிகளின் நரிகளினது
எ.	நரியில். நரியினிடத்தில்	நரிகளில், நரிகளினிடத்தில்
அ.	நரியே!	நரிகளே!

IV. பசு.

வகர உடம்படு மெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. (வினா 23)]

வேற்றுமை.	ஒருமை	பன்மை.
க	பசு.	பசுக்கள்.
உ.	பசுவை	பசுக்களை
ஈ	பசுவால் பசுவோடு	பசுக்களால் பசுக்களோடு
ஊ	பசுவுக்கு. பசுவுக்காக	பசுக்களுக்கு பசுக்களுக்காக
ஐ	பசுவில், பசுவிலிருந்து. பசுவினின்று	பசுக்களில், பசுக்களிலிருந்து பசுக்களினின்று.
ஔ	பசுவினுடைய, பசுவின், பசுவினது.	பசுக்களினுடைய பசுக்களின் பசுக்களினது
எ.	பசுவில். பசுவினிடத்தில்	பசுக்களில், பசுக்களினிடத்தில்.
அ.	பசுவே!	பசுக்களே!

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

V. காது.

குறியிலுந் கெட உருபுகள் சேர்ந்தன.

(விலை 24.)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	காது	காதுகள்
உ.	காதை.	காதுகளே.
ங.	காதல காதோடு	காதுகளால், காதுகளோடு.
ச.	காதலரு காதுக்காக	காதுகளுக்கு, காதுகளுக்காக.
இ.	காதில், காதிலிருந்து காதினின்றும்.	காதுகளில் காதுகளிலிருந்து. காதுகளினின்றும்.
ஈ.	காதிலுடைய காதின் காதினது.	காதுகளினுடைய. காதுகளின். காதுகளினது.
எ.	காதில், காதினிடத்தில்	காதுகளில் காதுகளினிடத்தில்
அ.	காதே!	காதுகளே!

VI. மாடு.

குறியிலுந் கெடவும் உடரம் இரட்டிக்கவும்

உருபுகள் சேர்ந்தன (விலை 26. 68.)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மாடு.	மாடுகள்.
உ.	மாட்டை.	மாடுகளே.
ங.	மாட்டால் மாட்டோடு	மாடுகளால், மாடுகளோடு.
ச.	மாட்டுக்கு. மாட்டுக்காக.	மாடுகளுக்கு மாடுகளுக்காக.
இ.	மாட்டில், மாட்டிலிருந்து மாட்டினின்றும்.	மாடுகளில் மாடுகளிலிருந்து. மாடுகளினின்றும்.
ஈ.	மாட்டினுடைய மாட்டின் மாட்டினது.	மாடுகளினுடைய மாடுகளின். மாடுகளினது.
எ.	மாட்டில், மாட்டினிடத்தில்.	மாடுகளில், மாடுகளினிடத்தில்.
அ.	மாடே!	மாடுகளே!

VII. ஆறு.

குறியிலுந் கெடவும் றகரம் இரட்டிக்கவும்
உருபுகள் சேர்ந்தன. (விலை 26 68)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	ஆறு	ஆறுகள்
உ.	ஆற்றை.	ஆறுகளே.
ங.	ஆறால், ஆற்றோடு.	ஆறுகளால், ஆறுகளோடு.
ச.	ஆற்றுக்கு. ஆற்றுக்காக.	ஆறுகளுக்கு. ஆறுகளுக்காக.
இ.	ஆற்றில், ஆற்றிலிருந்து. ஆற்றினின்றும்.	ஆறுகளில், ஆறுகளிலிருந்து. ஆறுகளினின்றும்.
ஈ.	ஆற்றினுடைய ஆற்றின் ஆற்றினது.	ஆறுகளினுடைய ஆறுகளின். ஆறுகளினது.
எ.	ஆற்றில், ஆற்றினிடத்தில்	ஆறுகளில் ஆறுகளினிடத்தில்
அ.	ஆறே!	ஆறுகளே!

VIII. மரம்.

ஆம் கெட ஆததச்சாரியை தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. (விலை 65)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	மரம்.	மரங்கள். (விலை 32.)
உ.	மரத்தை	மரங்களே
ங.	மரத்தால், மரத்தோடு.	மரங்களால், மரங்களோடு.
ச.	மரத்துக்கு. மரத்துக்காக.	மரங்களுக்கு மரங்களுக்காக.
இ.	மரத்தில், மரத்திலிருந்து. மரத்தினின்றும்.	மரங்களில், மரங்களிலிருந்து. மரங்களினின்றும்.
ஈ.	மரத்தினுடைய, மரத்தின். (மரத்து.) மரத்தினது.	மரங்களினுடைய, மரங்களின். மரங்களினது.
எ.	மரத்தில், மரத்தினிடத்தில்.	மரங்களில், மரங்களினிடத்தில்.
அ.	மரமே!	மரங்களே!

இலக்கண வினா விடை

அப்யயாசம். (70.)

“கண்ணிற்கணிகலப கண்ணோடம.”

“ஆவ்வின மாரி ஆனப நிறத்தவன
சொல்லின் மாதநிலைந் கடலதூரபன
கலவின் மாரியைக் கைவகுத்தன, அது
விய்யின் மாரியின் வீரன் விலகினான்.”

“மண்ணின் மறைத்தன வளநதமாககொடி.
வண்ணின் மறைத்தன விரிந்த மாததுகள்!”

“செவ்வைக் குல வெகழியின்த நீயதன்
வெகைக்கடையொடு மேற்செல் வீகினான்.—”

“ஆதியை ஓத அறிவுண்டமே.”

“புவியினில வேதநா எல்லாம்.”

“கலவாரமு ஓடி, அருள் ஆங்க! பலவாரமு
நேரினும் அகிதே துணை”
[ஆத, ஆற்றான், ஆற்றல்.]

“தன் கைக்குற போது.”
[கைத்திவ.]

“சுவந்தல பொருள் செயதே மாததல் பசமட்
கலதகுணர் பெய்திரிது அந்ந.”

[இரி = இருதரி 86. இரிது அற. 137]

71. DECLENSION OF அது, இது, எது, யாது.

எக.—அது, இது, எது, யாது என்பவை எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?
ஒருமையிலே இன் சாரியையும் அன் சாரியையும் பெறும்.
பன்மையிலே அற்றுச்சாரியையும் பெறும். து என்பது வை
யாகத்திரியும். [நன்னூல் 250. 304.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க	அது, அகிது	அவை, அவைகள்.
உ	அதை, அதனை	அவற்றை, அவைகளை.
ஈ	அதினால், அதனால். அதால். [அதனால் எ-து வழு] அதோடு.	அவற்றால், அவைகளால். அவற்றோடு, அவைகளோடு.
ஏ	அதற்கு, அதற்கு	அவற்றக்கு, அவற்றிற்கு, அவைகளுக்கு.
ஐ	அதில், அதினினது, அதிலிருந்து	அவற்றில், அவைகளில்
க	அதன், அதின். அதனுடைய, அதினுடைய. அதனது	அவற்றின், அவற்றினுடைய. அவைகளின். அவைகளினுடைய.
எ	அதில், அதனிடத்தில். அதினிடத்தில்.	அவற்றில், அவற்றினிடத்தில் அவைகளில், அவைகளிடத்தில்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

72. DECLENSION OF FIRST PERSONAL PRONOUN.

௭௨.—தன்மை இடமாகிய நான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலான வேற்றுமைகளில் நான் என்பது என் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் நான் என்பது நாம் எனத்திரியும். இரண்டாமுதவிய வேற்றுமைகளில் எம் எனவும் நம் எனவும் திரியும்.

[நன்னூல் 285-287. 294.]

(உ-ம)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நான், யான்.	நாம, நாவகர், யாம், யாவகள்	நம்மை, எங்கோ.
ப.	எனனை.	சமமால், எவகளால்	சம்மோடு, எங்களோடு.
க.	எனனாலு, எனனோடு.	நமக்கு, நமக்காக.	எங்களுக்கு, எங்களுக்காக.
ச.	எனக்கு, எனக்காக.	சமமில், சமமின்.	எங்களில், எங்களின்.
டு.	எனனில், எனனின்.	நம், நமது, எம், எவகர்.	சமமுடைய, எவகருடைய.
சு.	என, எனது, என	நமமில், நம்மிடத்தில், எமமிடத்தில்.	
ள.	எனனுடைய.		
எ	எனனிடத்தில், எனனில்.		

நாம் எ-து முன்னிலையோனாயுற்றிருக்கும். நாவகர் எ-து முன்னிலையோரை நீக்கித் தன்னையுத் தன்னேக்கொள்கவாயுற்றிருக்கும்.—

அப்பியாசம். (72.)

“யான் என நென்னுஞ் செருக்கறப்பான
வானோர்க் குபாசை உலகம் புறும்.—”

“யாமும் எம்மிருக்கை பெற்றேம், உனக்கிடையூறும் இல்லை.—”

“எனக்குத் தாய் ஆவியார் எனனை நம்பிட்டுத்
தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றாள்—தனக்குத் தாய்
ஆவியவரும் அது ஆனாற்றாயத் தாய்க்கொண்
டேரும் அளித்திவ்வுவரும்.—”

“தேர்மிசை சம்பவியல் கடிதேருதல் செய்வானோ? —”

73. DECLENSION OF SECOND PERSONAL PRONOUN.

௭௩.—நீ என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் முன்னிலையிடமாகிய நீ என்பது உன் எனத்திரியும்.

இலக்கண வினா விடை

பன்மையிலே, முதல் வேற்றுமையில் நீர் எனவும் நீம் எனவுந் திரியும். இரண்டாமுதலிய வேற்றுமைகளில் உம் எனத் திரியும்.

[நன்னூல் 247. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தீ.	தீ.	தீர், தீங்கள், தீவிர், தீவிர
உ.	உனனை, நின்னை.	உனனை.	உம்மை, உங்களை.
ங.	உனனாள், நின்னாள்.	உனனாள்.	உம்மாள், உங்களைள்.
ச.	உனக்கு, நினக்கு. [நிற்கு]	உனக்காக.	உமக்கு, உங்களுக்கு.
ட.	உன்னில், உன்னின, நின்னில்.	உன்னிலிருந்து.	உமக்காக.
ப.	உன், உனது.	உன்னைவிட.	உமமில், உம்களில், உம்மிவிருந்து, உம்களிலிருந்து.
க.	உன், உனது.	உன்னிடைய, நின், நின்.	உங்கள், உங்களுடைய.
எ.	உன்னில், உன்னிடத்தில்.	உன்னைவிட.	உமமில், உம்மி-ததில், உம்களிடத்தில்.

செய்யுளில் நம்மை நம்மால் முதலியவும் வரும்.

அப்பியாசம். (73.)

“.....வைகலுங்
கூற்றம் அளந்து நந்தான் உன்னும்.”

“.....போர் வராய!
நங்கும் நானிலம் நானே நினகடெனான்.”

74. DECLENSION OF THE REFLEXIVE PRONOUN.

எசு.—தான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் படர்க்கையிடமாகிய தான் என்பது தன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் தாம் எனத்திரியும். இரண்டாம் முதலிய வேற்றுமைகளில் தம் எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 247.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தான்.	தான்.	தாம், தங்கள்.
உ.	தனனை.	தனனை.	தம்மை, தங்களை.
ங.	தன்னாள், தன்னோடு.	தன்னோடு, தன்னுடன்.	தம்மாள், தங்களைள்.
ச.	தனக்கு, தனக்காக.	தனக்கு.	தம்மோடு, தங்கனோடு.
ட.	தனக்கு, தனக்காக.	தனக்கு.	தம்மக்கு, தம்மக்காக, தங்களுக்கு.
ப.	தன்னில், தன்னின, தன்னிலிருந்து.	தன்னிடைய, தன், தனது.	தம்மக்காக.
க.	தன், தனது, தன்னிடைய, தன், தனது.	தன், தனது, தன்னிடைய, தன், தனது.	தம்மில், தங்களில், தம்மின்.
எ.	தன், தனது, தன்னிடைய, தன், தனது.	தன், தனது, தன்னிடைய, தன், தனது.	தம், தங்கள், தமது, தங்களுடைய, தம்.
எ.	தன்னிடத்தில், தன்னிடம், தன்னிடத்து.	தன்னிடத்தில், தன்னிடம், தன்னிடத்து.	தம்மிடத்தில், தங்களிடத்தில்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

௫௩) (உ) தாம் என்பது இட்டித்த தந்தம் எனவுந் தந்தம் எனவுந் வழங்கும். அநின் பொருள் அவர் அவர்களுடைய என்பதாம்.

(உ-ம்) “தந்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிப ஒழுக்கங்களை வருவா தொழுக அறம் வளரும்.”

“தம்பொருள் எனப தம்மக்கள்;
அவர் பொருள் தந்தம் வினையானவரும்.”

(உ.) நான், நீ, தான் எனனும் பெயர்களைச் சில முறைப்பெயர்கள் உண்டாகும்

(உ-ம்) தகதை, எகதை; தம்பி, எம்பி, தக்கை.—

அப்பியாசம். (74.)

“சன்னிலைக்கட்டனனை நிறப்பானுக், தனனை
நிலை கலக்கெ கிற்பொனா, நிலையினு.
மேனமேல உயாதது நிறப்பானுக், தனனைத்
நிலையாகச் செய்வானு தன —”

“தற்காததுத் தற்கொண்டார் பெணிதத்தை சான்ற
சொற்காததுச் சோவிலார் பெண்.—”

[தற் = தன = தனனை. 153. தற் = தன = தன்னுடைய.]

II. VERBS.

II. வினையியல்.

75. ANALYSIS OF VERBAL FORMS.

௭௫.—வினைச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

வினைச் சொல்லில், பகுதி, விசுதி, மூவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈரெச்சம், எதிர்மறை, தொழிற்பெயர், இப்பத்துப்பொருளை அறியவேண்டும்.

[நன்னூல் 322.]

76. ROOT.

௭௬. இவற்றுள் பகுதி ஆவதென்ன?

பகுக்கப்படாமற் சொல்லின் முதனிலையாய் நிற்பதே பகுதி.

[நன்னூல் 134-137.]

(உ-ம்.) கட, படி, விடு, இரு, போ.

ஐ (க.) பெயர்களை அடியாகவும், இடைகளை அடியாகவும், உரிகளை அடியாகவும்கொண்டு உண்டாகும் வினைச்சொற்களும் உண்டு.

(உ-ம்) கித்திரம் — கித்திரித்தான். } [பெயரடி.]
அவகிகாரம் — அவகிகரித்தான்.
நிகர் — நிகரித்தான். [இடையடி.]
வெள் — வெளுத்தான். [உரியடி.]

(உ.) பகுதியானது முதலிலே, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது எனவும்படும். (A.)

அப்பியாசம். (76.)

“கல்வினதின் ஊக்குத்துணியிலலை.”

[ஊக்கு எனலும் இடைச்சொல்லாற பெயர் எச்சம் உண்டாயிற்று.]

“அரம்போலும் கூர்மையர் னு” மார் போல்வர்
மக்கடபன் பில்லாதவர்.”

“முல்லை ! முறுவலிதது கருநிர் போலும்.”

77. TERMINATIONS [கன்னூல் 146.] (B.)

௭௭.—விசுதி ஆவதென்ன?

திணை பால் இடம் முதலியவற்றைக் காண்பித்துச், சொல்லின் ஈற்றிலே நிற்கும் உருபே விசுதி.

[கன்னூல் 325.]

ஐ (க.) விசுதியானது கடைநிலை எனவும்படும்.

(உ.) இவ்விசுதிகளோடு வழக்குற வினைச்சொல் வினைமுற்று எனவும், முற்றுவினை எனவும்படும். [கன்னூல் 323.]

(A.) பெயரே ஏற்றி, மற்றுள்ளை வேண்டா
தேறபது வினைவினைக் குறிப்பு முற்றே. [தொன்னூல்.]

பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே.
பகுதியே வடெனும் பகாப்பதம் ஆகும்.

(B.) என், என, எம், ஏம், அம், ஆம், தன்மை;
ஐ, ஆப், இ, இர், ஈர் முன்னிலை; அன், ஆன
அன், ஆன், அர், ஆர், உ, அ ப்படர்க்கை
வினைப்பகு விசுதி மீண்டுள்ள பிறவும்.
கன்னுனப் பலவொழி பன்மையின் மிகவும் ஆம், [தொன்னூல்.]

பெயர்வினை இடை உரி காங்கடியானும்
பிறக்கும் வினையெனப் பேசினப் புலவர். [இலக்கணக்கொத்து.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

		விருதி.	பகுதியும், விருதியும்.
ஆண்பெண் பொதுப்பால்.	தனமை.	என், என. [கு, டி, த, ற, அல், அன்.]	வந்தேன், வந்தனென்.*
	முன்னிலை.	ஆய், இ, ஐ. ஓய.	வந்தாய், வந்தி, வந்தை. வந்தோய்
பலப்பால்.	தனமை.	ஓம், அம், எம்.	வந்தோம், வந்தனம்,* வந்தோம்.
	முன்னிலை.	சர், சரதர் இர். மின்.	வந்தீர், வந்தீர்கள். வந்திர், வந்தனிர.* நடமின்.
ஆண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன்	வந்தான், வந்தனன்.*
பெண்பால்.	படர்க்கை.	ஆள், அள்	வந்தாள், வந்தனாள்.*
பலப்பால்.	படர்க்கை.	ஆர், ஆர்கள். அர், ப மார்	வந்தார், வந்தார்கள் வந்தனர்,* நடப்ப, நடமார்.
{	ஒன்றன்பால்.	படர்க்கை.	தி, அதி.
	பலவின்பால்.	படர்க்கை	அர், ஆர்.

* ஆன சாஸ்திரமும் பெறம்

78. TENSES.

எயு.—காலம் ஆவது எத்தனை வகை ஆம்?

போனகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம், என மூவகையாம். இவை பகுதி, விருதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைகளாற் குறிக்கப்படும்.

[நன்னூல் 382.]

இது இடைநிலை இன்றி வழங்குவனவும் உண்டு; அவற்றைப் பின்வரும் அட்டவணைகளிற் காண்க (c)

79. SIGNS OF THE PAST TENSE

எக.—போனகாலத்து இடைநிலைகள் எவை?

ந் தத், ந்த், ட், ற், க், இன் ஆகிய இவ்வேழும் போனகாலத்து இடைநிலைகள் ஆம். (D)

[நன்னூல் 142.]

(c.) “ச, ட, த, ற ஒற்றின ஐம்பன மூவீடத் திறத்தகாலத் தருதொழில் இடைநிலை.” [இலக். வி.]

(D.) “கு, டி, த, ற என்னும் குன்றியவற்றோடும் ஓர் ச, ட, த, ற, இதழும், பம்மார் மின்னென்னீறும், வியங்கோட்பகுதியும், எவற்றினையும் எனபன எதிர்வுஞ் செய்புச்செம்பெறிவு மெம்பெறத்தருஉம் இடைநிலைவரை தென்முகுர் புலவந்.” [இலக். வி.]

இலக்கண வினா விடை

	பகுதி.	இடைநிலை.	வினா.	வினாமுற்று.
க.	செய்	த்	என	செய்தேன்.
உ.	படி.	த்த்	என	படித்தேன்.
ங.	நட	தத்	தும்	நடந்தோம்.
ச.	உண்	ட்	ஆய்	உண்டாய்.
டு.	பெறு	ற	அது	பெற்றது.
க.	தொகு	க்	அது	தொக்கது.
எ.	அனுப்பு	இன்	நர்	அனுப்பினர்.

சில வினைப்பகுதிகளோடு அளபெடையும் இன்சாரியையுங் கூடி வரவும் போனகாலத்து வினைமுற்றும்.

(உ-ம்) தழுவு, — தழீஇனேன்.
வனை, — வனை இனேன்.
உறு, — உறீ இனேன்.

“அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தவிறீந்தே
முறன் அழீஇப் பொய்தது நகை.

போனகாலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய
அட்டவணைகள்.

I. (த என்னும் இடைநிலை.)			II. (த்த என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: செய்.			பகுதி: படி.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்தேன். செய்தனென்.	செய்தோம். செய்தேம். செய்தாம். செய்தனம்.	படித்தேன். படித்தனன.	படித்தோம். படித்தேம். படித்தாம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்தாய். செய்தை. செய்தி.	{ செய்திர். செய்தீர்கள். செய்திர்.	படித்தாய். படித்தை.	படித்தீர். படித்தீர்கள்.	
(ங.) படர்க்கை	செய்தான். செய்தனன்.	{ செய்தார். செய்தார்கள்.	படித்தான். படித்தனன்.	படித்தார். படித்தனா.	{ படித்தார். படித்தனா.
	செய்தான். செய்தனன்.		படித்தான். படித்தனன்.	படித்தார்கள்.	
	செய்த்து.	{ செய்தன. செய்த.	படித்தது.	படித்தன.	{ படித்தன. படித்த.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

III. (ந்த என்னும் இடைநிலை.)			IV. ட் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.			பகுதி: உண்.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை	பன்மை.	
(ச.) தன்மை பொதுப்பால்.	நடந்தேன். சுடந்தனென்.	நடந்தோம். சுடந்தனம். சுடந்தாம், சுடந்தோம் சுடந்தனெம்.	உண்டேன். உண்டனென்.	உண்டோம். உண்டனம். உண்டாம், உண்டேம், உண்டனெம்.	
(உ.) முன்னிலை, பொதுப்பால்.	நடந்தாய். சுடந்தி.	நடந்தீர். நடந்தீர்கள். சுடந்திர்.	உண்டாய். உண்டனை, உண்டி.	உண்டார். உண்டார்கள். உண்டனார்.	
(ஈ) பட்சக்கை.	நடந்தான். சுடந்தனன்.	நடந்தார். சுடந்தனர். நடந்தார்கள்.	உண்டான். உண்டனன்.	உண்டார். உண்டனர்.	
	நடந்தான். சுடந்தன்.		உண்டான். உண்டன்.	உண்டார்கள்.	
	நடந்தது.	நடந்தன. சுடந்த.	உண்டது.	உண்டன. உண்ட.	
V. (ற் என்னும் இடைநிலை)			VI. (க் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: கல்.			பகுதி: தொகு.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(ச.) தன்மை, பொதுப்பால்.	கற்றேன்.	கற்றோம்.	தொக்கேன்.	தொக்கோம்.	
(உ.) முன்னிலை பொதுப்பால்.	கற்றாய். கற்றி. [என்றி]	கற்றீர். கற்றீர்கள்.	தொக்காய்.	{ தொக்கீர். தொக்கீர்கள். [சுருதிர் = சுக்கிர.]	
(ஈ) பட்சக்கை.	கற்றான். கற்றனன்.	கற்றார். கற்றார்கள்.	தொக்கான்.	தொக்கார். தொக்கார்கள்	
	கற்றான். கற்றன்.		தொக்கான்.		
	கற்றது.	கற்றன. கற்ற.	தொக்கது.	தொக்கன. தொக்க.	

இலக்கண வினா விடை

VII. (இன் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி.		அனுப்பு.
இடம்.	ஒருமை	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினாய். அனுப்பினாய்.	{ அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். அனுப்பினீர்.
(ஈ) படர்க்கை.	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்.	{ அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். } அனுப்பினீர்.
	அனுப்பினாய், அனுப்பினாய்.	
	அனுப்பிற்று, (போயிற்று) அனுப்பினது. அனுப்பியது. [போச்சு, போச்சு எ-ன வழு]	{ அனுப்பின.

அப்யாசம். (79.)

“ஆக்கம் இழந்தேன் என்றவருவார்
ஊக்கம் மூலத்தன் கைத்தடையார்.”

“சொதை செய்கையிற் றிகைத்தனை.”

“எங்கென, இனித்தான், நிகைத்தான், மனம்
வீகென வியமியார் விழுந்தான் அரோ!”

“பெரும்பொருள்வைத்தீர்; வழங்குமின்!”

“.....இதவேண்டும் எனமுன்
றத்தன் என்னன்

“புண்டரீக மென பதத்தினைப் புகழ்த்தனன், புகழ்
வண்டரு மது மாலை கைக்கொடுத்தனன், மகிழ்கது”

“கிணறுநீறி வாழ்தி என்னுளின் வாழ்காட்கள்
சென்றன செய்வதனை!”
[வாழ்—வாழ்த்தேன்—வாழுவேன்.]

“பலர் அன்றகேள்வீப் பயன் உணர்வார் பாடழிக்
தலையல உழப்ப தறிதிரே!”

“இம்மேதினி புராதோன.”

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

“ஆர்த்தனர், கவித்தனர், ஆடிப் பாடினர்,
வோததனர், தடித்தனர், சிவிர்த்தமெய்ம்மயிர்
போர்த்தனர், மனனனைப் புசமுத வாழ்த்தினர்,
தூர்த்தனை சீனிதொசால்வினூர்க்கெலாம்”

“முற்றும் உணர்ந்தனரிலலை, முழுஉதாஉள்
தற்றனம் என்று கனியற்க!.....”

“செயதான இருவினையின பயத்தைச் சேரும் செனறென்றி,
எயதான பயத்தைப்பிறனே துய்த்தல் இயல்பெனறி —”

[என, என்றேன, என்றி.]

“மிககார்த்தம் கேட்டின கண் மேன்மையில்லாத் திரியச் போல்
நகரவகே ஸ்விதடைந்த ஸுறவமுல்லை; நானவேக்கை
தக்கார்போற கைமறித்த காத்தன; அநதோ தகாதெனவே
தொக்காந் போற பனமரமம் மயிலுக் தோன்றத்தனம்மெனவே..”

[மிஞ் நரு, தரு தொரு 95. வின.]

“ஆழறினாக் கடல் அகடு கிண்டொழுபுயதனறே.”

“அரசரோட மார்தம்மை அறிவரீதாயதனறே.”

“நனறென வணங்கினா நால்வர் ஓடினா.”

80. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

210.—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

கிறு, க்கிறு, கின்று, க்கின்று, ஆகின்று, ஆகிய இவ்வைந்தும்
நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

[நன்னூல். 143.]

(உ-ம.)

	பருதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வின முற்த.
க	படி.	கிற	என்	படிவிறென்.
உ	படி.	க்கிறு	என	படிக்கிறேன்.
உ	செய	கின்ற	தம்	செய்கின்றேன்.
ச.	அம்	ககின்ற	ஆன்	அழிக்கின்றேன்.
டு	உட	ஆகின்ற	ஆய்	உடவாசின்றேன்.

இலக்கண வினா விடை

நிகழ்காலத்து விண்ணுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (கிறு என்னும் இடைநிலை.)			II. (க்கிறு என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: சேய்.			பகுதி: படி.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(அ.) தனமை. பொதுப்பால்.	செய்கிறேன்	செய்கிறோம்.	படிக்கிறேன்.	படிக்கிறோம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்கிறாய்.	{ செய்கிறீர். செய்கிறீர்கள்.	படிக்கிறாய்.	{ படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள்.	
(ஈ.) படர்க்கை	செய்கிறான்.	{ செய்கிறார். செய்கிறார்கள்.	படிக்கிறான்.	{ படிக்கிறார். படிக்கிறார்கள்.	{ படிக்கிறார். படிக்கிறார்கள்.
	செய்கிறாள்.		படிக்கிறாள்.		
	செய்கிறது. செய்கின்றது.	செய்கின்றன.	படிக்கிறது. படிக்கின்றது.	படிக்கின்றன.	
III. (கின்ற என்னும் இடைநிலை.)			IV. (க்கின்ற என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: வாழ்.			பகுதி: நட.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(அ.) தனமை. பொதுப்பால்.	வாழ்கின்றேன்.	வாழ்கின்றோம்.	நடக்கின்றேன்	நடக்கின்றோம்	
	வாழ்கின்றென.	வாழ்கின்றனம். வாழ்கின்றும் வாழ்கின்றெனம் வாழ்கின்றேம்.			
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	வாழ்கின்றாய்.	{ வாழ்கின்றீர். வாழ்கின்றீர்கள் வாழ்கின்றீர்.	நடக்கின்றாய்.	{ நடக்கின்றீர். நடக்கின்றீர்கள் நடக்கின்றீர்.	
(ஈ.) படர்க்கை.	வாழ்கின்றான்.	{ வாழ்கின்றார். வாழ்கின்றார்கள்.	நடக்கின்றான்.	{ நடக்கின்றார். நடக்கின்றார்கள்.	{ நடக்கின்றார். நடக்கின்றார்கள்.
	வாழ்கின்றாள்.		நடக்கின்றாள்.		
	வாழ்கிறது. வாழ்கின்றது.	வாழ்கின்றன.	நடக்கிறது. நடக்கின்றது.	நடக்கின்றன.	

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

V. (ஆகின்று என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: போது.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை
(க) தனமை. பொதுப்பால்	போதாநின்றேன்.	போதாநின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றாய்.	{ போதாநின்றார். போதாநின்றார்கள்.
(ச.) படர்க்கை, குறையப்பால்.	போதாநின்றான்.	போதாநின்றார் பலப்பால்
	போதாநின்றாள்	
	போதாநின்றது	போதாநின்றன. பலவினப்பால்.

அப்பியாசம். (80.)

“பண்புகொள் குணங்கன்தீம் பாணியிற் பாடுவெனன.”

“கறைசெயிர் கருத்துயர்க்கடலில் வீழ்வெனய ”

81. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

அக. வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடை நிலைகள் எவை?

வ், ப், ப்ப், இம்மூன்றும் வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடை நிலைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 144.]

(உ-ம)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருத்தி.	வினையுற்ற.
க. செய்	வ்	என	செய்கேன்.
உ. உண்	ப	தம்	உண்போம்
ச. நட.	ப்ப்	ஆய்	நடப்பாய்.

இலக்கண வினா விடை

வருங்காலத்து வினாமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (வ் என்னும் இடைநிலை.)			II. (ப் என்னும் இடைநிலை.)	
பகுதி: செய்.			பகுதி: உண்.	
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை, பொதுப்பால்.	செய்வேன். செய்கு. செய்வல்.	செய்வோம். செய்வம், செய்வேம். செய்தும். செய்கும்.	உண்பேன். உண்கு	உண்போம். உண்கும்
(உ.) முனைநிலை. பொதுப்பால்.	செய்வாய். செய்தி	செய்வீர். செய்வீர்கள்.	உண்பாய். உண்டி. [போதி]	உண்பீர். உண்பீர்கள்.
படர்க்கை.	(க.) ஆண்பால். பெண்பால்.	செய்வான். செய்வார். செய்வார்கள். செய்ய	உண்பான். உண்பார். உண்பார்கள்.	உண்பார். உண்பார்கள். உண்ப
	ஒன்றன்பால்	செய்யும்.	உண்ணும்.	உண்ணும். உண்ணுவ.

III. (ப் ப என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.		
இடம்	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை பொதுப்பால்.	நடப்பேன்.	நடப்போம்.
(உ.) முனைநிலை பொதுப்பால்.	நடப்பாய். [உண்குதி.]	நடப்பீர். நடப்பீர்கள்.
படர்க்கை.	(க.) ஆண்பால். பெண்பால்.	நடப்பான். நடப்பார். நடப்பார்கள்.
	ஒன்றன்பால்	நடக்கும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

சீ (க) செய்யுளில் கு என்னுஞ் சரியையும் வரும்

(உ-ம.) செய்குவேன.

(உ-ம.) ஒன்றன்பாலிலும், பலவீனபாலிலும் இடைநிலை செய், உம் என்னும் வினாதி செய்கு, பெரும்பாலும் பிறவீனாகிலே க்க பகுதிகளும் அவ்வினாதிக்கு சடுவே வரும் விகாரமும் வருவதென?

(உ-ம.) செய்யும், படிக்கும். ஆம், [ஆகும்] போய், [போகும்] சாம், [சாகும்.] கூடும், [கூடி]

அப்பியாசம். (81.)

“யாமும் அவ்வயின் வருதாம்.....”

“நின்று நடவன புரிதிபோ’ வினாவு முற்றி”

“வலமுறவரீய் வினாபுகப் செய்வனபா.—”

“முனறுவதினாகும், அஃ இடுகணை மடலென —”

“பாடி ஆறும் ஓட்டலினை செய்பவோ”

“கெடுவல் யான எனப் தரிசு, தன்னெருமை
நடுவொரிது அல்லசெயின்.—”

“உள்ளதால் உள்ளதாதே பிறன்பொருள்க
கள்ளதாற கண்மே மனம்.”

“அன்றறிவாய் என்னுறகு செய்க.”

“... ..சுற்பினை
பெறுக கொடுத தலைகன போனம்”

[போனம் = போனம்.]

“..... மதியையா கோமன
புரியும் வேவியும் காண்டு ஈரம்”

“.....நினைகருதினை முடித்தும் என்றகள்ளை.”

“நிறையால் அகப்படுத்தல் ஆக தறையோ.”

“வள்ள வாய்ச் செழும் மலநதில் வண்டு பான் மிற்றாம்,
அன்னல் அங்கருஞ் சேறிடை ஆமை கண் படுக்கும்;
பாசன கீர்ச்செழும் பண்டெனும் பணிவழத்தயர்க்கும்;
கல்லால் மலர்ப்பொதம்பரீத கலியில் அகவும்.—”

“மலைவனம் பெரிதென்கோ யான? வால் கண்பாத்து மேயும்
அலைவனம் பெரிதென்கோ யான? யாதென அறைவன, மாதோ?”

இலக்கண வினா விடை

“படுகொலை புரிவ மாதர் படைகொடுத் துவளைக் கண்ணே !
அடிமகை முறை விட்டெனறும் அரற்றுவ சிலம்பே! குழந்தை
கடிமது துகரவ அனனோர் கருவகுற காமா வண்டே!”

“வேண்டி ஈதியோ, வெள்குதியோ, விம்மலோயால்
மாண்டு போதியோ, மறந்தியோ, எங்கணம் வாழ்தி?”

82. RULES FOR THE FORMATION OF THE THREE TENSES.

௮௨.—முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான விதிகளெவை?

(க.) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பல வினைப்பகுதிகள், நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது தன் வினையாகவும், க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது, பிறவினையாகவும் வழங்கும். அவற்றிற்கு முறையே போனகாலத்தில் நத் என்னும் இடைநிலையும், தத் என்னும் இடைநிலையும், வருங்காலத்தில் வ் என்னும் இடைநிலையும், ப்ப் என்னும் இடைநிலையும் வரும்.

(உ-ம்.)	பகுதி	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
	அழி { தன்வினை பிறவினை.	அழிடுறேன் அழிக்கிறேன்	அழித்தேன் அழித்தேன்	அழிவேன் அழிப்பேன்.

கெடு, மேய், வீசி முதலியவும் அவ்வாறெனக்காண்க

(உ.) தன்வினையாகி ங்கு, கு, ம்பு, சு, டி, து, ஈற்றிலுள்ள பகுதிகளும், பிறவினையாகி க்கு, ப்பு, ச்சு, ட்டி, ஈற்றிலுள்ள பகுதிகளும், பெரும்பாலும் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே இன் என்னும் இடைநிலையையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம.)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
தன்வினை.	அடவகு.	அடவகுடுறேன்.	அடவகினேன்.	அடவகுவேன்.
பிறவினை.	அடககு.	அடக்குகிறேன்.	அடக்கினேன்.	அடக்குவேன்.
தன்வினை.	புலம்பு.	புலம்புகிறேன்.	புலம்பினேன்.	புலம்புவேன்.
தன்வினை.	பேசு.	பேசுகிறேன்.	பேசினேன்.	பேசுவேன்.
பிறவினை.	அனுப்பு.	அனுப்புகிறேன்.	அனுப்பினேன்.	அனுப்புவேன்.
பிறவினை.	பாய்ச்சு.	பாய்ச்சுகிறேன்.	பாய்ச்சினேன்.	பாய்ச்சுவேன்.
தன்வினை.	பாடு.	பாடுகிறேன்.	பாடினேன்.	பாடுவேன்.
பிறவினை.	காட்டு.	காட்டுகிறேன்.	காட்டினேன்.	காட்டுவேன்.

(ஈ.) அகா வீற்றுப்பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே க்கிறு என்றும், போனகாலத்திலே நத் என்றும், வருங்காலத்திலே ப்ப் என்றும், இடைநிலைகளைப் பெறும்.

ஆகா வீற்றச் சில வினைப்பகுதிகளும் அவ்வாறும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (11.) வினையியல்.

(உ-ம்)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
நட, பற,	நடக்கிறேன், பறக்கிறேன்,	நடந்தேன், பறந்தேன்,	நடப்பேன், பறப்பேன்.
ஏமா	ஏமாக்கிறேன்,	ஏமாந்தேன்.	ஏமாப்பேன்

(ச.) ன், ஞ ஈறுள்ள பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ட், வ ஆவது, ப் ஆவது, இடை நிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
உன், ஆகு,	உணவிறேன், ஆடுகிறேன்,	உண்டேன், ஆண்டேன்,	உண்பேன், ஆடுவேன்.

(நீ.) ன், லு ஈறுள்ள பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ன், ற், வ் ஆவது, ப் ஆவது இடை நிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்	வருங்காலம்
தின், செல்லு, சொல்லு,	தினகிறேன், செல்லுகிறேன், சொல்லுகிறேன்,	தினநேன், சென்னேன், சொன்னேன்,	தின்பேன். செல்லுவேன், சொல்லுவேன்.

(கூ.) தனிக் குறிலையணைந்த டி, று, கு, ஈறுள்ள பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும் போனகாலத்திலே ஒற்றின் மிகுதலையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
படு, பெற, தகு,	படுகிறேன், பெறுகிறேன், தடுகிறேன்,	பட்டேன், பெற்றேன், தக்கேன்,	படுவேன். பெறுவேன், தடுவேன்,

(எ.) சில பகுதிகள் அவ்வவற்றிற்குரிய சில விகாரங்களைப் பெறும்.

(உ-ம்)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
(க) { வர, தர, எல், கல, கேள், நில, இரு, விழு, ஈறு, பொடு, கொள்ளு, காண், வாழ, பெய, செய, நெய, பொரு, அழு, உழு, நெய்யு. }	வரு-விறேன், தரு-விறேன், ஏற-விறேன், கல-விறேன், கேட-விறேன், நிற-விறேன், இருக்க-விறேன், விழு-விறேன், ஈறு-விறேன், பொடு-விறேன், கொள்ளு-விறேன், காண்-விறேன், வாழ-விறேன்,	வந்தேன், தந்தேன், ஏற்றேன், கற்றேன், கேட்டேன், நின்றேன், இருந்தேன், விண்டேன், ஈன்றேன், பொட்டேன், கொண்டேன், கண்டேன், வாழ்ந்தேன்,	வருவேன், தருவேன், ஏற்பேன், கற்பேன், கேட்பேன், நிற்பேன், இருப்பேன், விழுவேன், ஈறுவேன், பொடுவேன், கொடுவேன், காண்பேன், வாழ்வேன்
(ச) { பெய, செய, நெய, னை, பொரு, அழு, உழு, நெய்யு. }	விறேன்.	தேன்.	வேன்.
(ஈ) விழு.	விறேன்.	{ விழுகிறேன், } { விழாதேன், }	விழுவேன்.
(உ) { ஆறு, போ, }	{ ஆறுவிறேன், } { ஆகிறேன், } { போகிறேன், } { போகுவிறேன், }	ஆனேன், ஆகினேன் போனேன், போகினேன். போயினேன், போகாதேன்.	ஆகுவேன் ஆகுவேன் போகுவேன். போகுவேன்
(ஊ) சா.	சாவிறேன்.	சாததேன்.	{ சாவேன் } { சாகுவேன் }
(஋) { வே, நே, }	வேகிறேன். நேகிறேன்.	வெகதேன். நெகதேன்.	{ வேகுவேன் } { வேகுவேன் } { நேகுவேன் } { நேகுவேன் }

அப்பியாசம். (82.)

“வினா நல்லது விண்ணவர், இருகடா மீண்ட,
எண்டிசை முகம் இருண்டது, சமுறை தெவ்வுலகும்.—”

[பகுதிகள் வினா மீது இருரு சுழற்]

“முண்டெழுபெரும் பழமுடிக்கும் வெவ்வினை.”

“.....கற்றோர்க்கு
சென்ற இடம் எவ்வாறு நிறப்பு”

[தல், செல், சென்றேன், சென்ற, சென்ற.]

“மடல் கொன்ற சிவகந்தங்கல்வி”

“மேண்டற்க வென்றிதுநூல் குதினை, வென்றது உ.
சுண்டற்பொன் மீன விழுவது அறறு.”

“கட்ட செகநெல்” [கடு.]

II. சொல்லதிகாரம் (II.) வினையியல்.

“.....உயிர்புகுகொவிக்கும் ..” [புரு]

“பொருள் அறநர் பூப்பர் ஒருகால்,
அருள் அறநர் அந்நர், மறநதல் அரித.” [அற.]

‘பா செறறவீக்குண்மேல் வாராழுன’ல்வினே
மேற செனறு செய்யப்பமே” [செற.]

“தற்க கசடறக் கற்பவை, கற்பின
நிறக அதற்குத தக.”
[கல் நில]

“... மெலவிய வாழைக்குத
தான் ஈன்ற காய கூறறம்”
[ஈறு, ஈன்றேன, ஈன்ற.]

“... எரியிற்
பிறி வைதவர், செருக்கினர், கெருக்கினர், செறத்தார.”

“தொழுதுண் கவைவிலும் உழுதுண் இனித.”

“கல்விடைப் பிறநது, போநது, கடவிடைக கலந்த நீதம”

“இயபிப்பால் எனைததிருமெ கனனைக்
கண்டேன, கண்டேன; இவன போ கெஞ்சம!
பொவகுறற கொஞ்சத்தா னெனொரா
கொகதேன: இனா பொனறு விப்பேன —”
[காண உற. கோ.]

83. PARADIGM OF THE VERBS.

புரு.—இம்மூன்று காலங்களும் விருதிகளோடே வமங்குகிற அட்ட
வணையைச் சொல்லு.

[நன்னூல் 324, 145.]

இலக்கண வினா விடை

	நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
ஒருமை.	படிக்கின்றேன், செய்கின்றேன், படிக்கின்றனென், செய்கின்றனென்.	படித்தேன், செய்தேன், செய்தனென், உண்டி, [நன்னூல் 331.] வந்தி,	படிப்பேன். செய்வேன் செய்ப்பனென் செய்ப்பல், உண்டு, செய்ப்பன வாழ்த, சென்ற.
	படிக்கிறாய், செய்கிறாய், செய்கின்றாய்,	படித்தாய், செய்தாய், செய்தாய், [நன். 353]	படிப்பாய் [நன். 335.] செய்ப்பாய், செய்ப்பாய்.
	படிக்கிறான், செய்கிறான், படிக்கின்றான், செய்கின்றான்,	படித்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான்,	படிப்பான் [நன். 335.] செய்ப்பான், [நன். 326.]
	படிக்கிறார்கள், செய்கிறார்கள், படிக்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள்,	படித்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள்,	படிப்பார்கள், செய்ப்பார்கள், செய்ப்பார்கள், செய்ப்பார்கள்,
பன்மை.	படிக்கிறோம், செய்கிறோம், படிக்கின்றோம், செய்கின்றோம்,	படித்தோம், செய்தோம், செய்தோம், செய்தோம்,	படிப்போம், செய்விடுவோம், செய்விடுவோம், செய்விடுவோம்,
	படிக்கிறீர்கள், செய்கிறீர்கள், படிக்கின்றீர்கள், செய்கின்றீர்கள்,	படித்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள்,	படிப்பீர்கள், செய்ப்பீர்கள், செய்ப்பீர்கள், செய்ப்பீர்கள்,
	படிக்கிறார்கள், செய்கிறார்கள், படிக்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள்,	படித்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள்,	படிப்பார்கள், செய்ப்பார்கள், செய்ப்பார்கள், செய்ப்பார்கள்,
	படிக்கிறார்கள், செய்கிறார்கள், படிக்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள்,	படித்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள்,	படிப்பார்கள், செய்ப்பார்கள், செய்ப்பார்கள், செய்ப்பார்கள்,

[நன். 332.]

34. IMPERATIVE

அசு.—எவலாவது என்ன? [நன்னூல் 335.] (உ.)

எவலாவது கட்டளைப்பொருளுள்ள வினையாகிய முன்னிலை விடத்தையே பெறும். வினைப்பகுதியே வழக்கமாய் ஒருமை

- (1.) எவல் ஒரிமைக்கியதும், அய், தி, ரோ; எவல் பன்மைக் கோ, தீர், மின், மின்னா. ஒருமைகொளேவிடத்தாகும் குவிலே. [இலக திரட்டு]

(உ-ம்.)

பொருள்	நான் நீ அவன் அவள் அது	வாழ்க, வாழிய, வாழியர், கொள்ளல்,	வாழ்வோனாக, வாழ்வாயாக, வாழ்வானாக, வாழ்வானாக, வாழ்வதாக,	செய்யக்கடவேன செய்யக்கடவாய், செய்யக்கடவான், செய்யக்கடவான், செய்யக்கடவது
பொருள்	நாம் நீர் நீங்கள் அவர்கள் அவை	வாழ்க, வாழிய, வாழியர், கொள்ளல்,	வாழ்வோமாக வாழ்வீராக, வாழ்வீர்களாக, வாழ்வார்களாக, வாழ்வனவாக,	செய்யக்கடவேம. செய்யக்கடவீர் செய்யக்கடவீர்கள் செய்யக்கடவார்கள் செய்யக்கடவன

அப்பியாசம். (85.)

“எத்தனை டேழ் எனும் உலகும் எழுதினும்
வாழ் நின் புகழ், என்ற வாழ்த்தினாள்.”

“காகக பொருளாக அடக்கத்தை.”

“அழகா சொற்றாக என்றும் அந்நனை அறைவான்”

“தமிழன் மெலியான சொக்கித் தமதடைமை
அமமா பெர்நென்றகமெழக! தமயினுள்
கற்றா சொக்கிக் கருதழற்க! கற்றதெல்லாம்
எந்நோ இவர்க்கு நாம் என்ற.”

“தழனி வாழ்கென வானமுனை வீத்துனர் கலிப்பு”
[வாழ்கு = வாழக.]

“மிகுதியான மிக்கவை செயநாளைத் தாக தாக
தகுதியான வென்ற விடல்.”

86. DEPENDANT VERBAL FORMS, OR ADVERBIAL PARTICIPLES.

அக. — வினையெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்றுவிருதிகளைப் பெறாமல், எச்சவிருதி
களைப்பெற்று, முக்காலத்து வினை முற்றுக்களைக்கொண்டு முடி
வது வினையெச்சம். வினையெச்சங்கள் மூன்றாம். அவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும் உகர விரு
தியும் வரவும், இன் என்னும் இடைநிலையின் ஈற்றிலுள்ள ன் கெட
வும் போனகாலத்து வினையெச்சமாம்.

[நன்னூல், 322. 343. 342.]

II. சொல்லதிகாரம். (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினையெச்சம்.
	படி- அனுப்பு இருத்த.	தத் இன் இன்	உ னகர்த் கெட	படித்தது. அனுப்பி. இருத்தி, இரீ இ.

சூ. (க.) செய்யுளிலே செய்ப்பு, செயயா, எனபவற்றைப் போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆகி எனபது ஆய் எனவும், போகி எனபது போய் எனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“காணியயானுரு சென்றேன்.”

“வஞ்சித்தொழுது” மறிவிவகாள்! யாவனாயும்

வஞ்சித்தோம் என்ற மறிமுனையின்.

வஞ்சித்த

எங்கும் உள்ள ஒருவன் காணுகொள், என்றஞ்சி

அவகவ குலவதறிவு”

“புணரி கீர் குறாதுபுலலில் யாவும்

உணரினிககிலலை ஒப்பு...” [குறாது == குழ்த்த.]

“கொங்குவித்த பூததததலாய”

[உலாய == உலாவி.]

“காட்டிடம் படர்வது போகி நாடுது” நாகக்.”

“ஆக்கம் அதர் வினயச் செல்லும் அசைவிலா

நாகக்கம் உடையான உழை.”

[வினய == வினாவி]

“கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர், கலலவை

தவ்வாக் கழிப்பா இடைகள்...”

(உ.) பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும், ஆல் என்னும் விருதியும் வரவும்; பகுதியானது க்க் என்னும் இடைநிலை வந்தும் வராதும் இல், இன் என்னும் விருதிகளை பெறவும், வருங்காலத்து வினையெச்சமாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வருங்காலத்து வினையெச்சம்.
	செய் படி- அனுப்பு	த் தத் இன்	ஆல், இல், இன், ஆல், இல், இன், ஆல், இல், இன்,	செய்தால், செய்வீல், செய்வின். படித்தால், படிக்கில், படிக்கின். அனுப்பினால், அனுப்பீல், அனுப்பின்.

பொ (௬) ஆராய, ஆராயர், நடப்பான, செய்வான், வீடுபாக்கு, நடத்தக்கால், எனபனவும் இவை போல்வனவும் வரும். உளரேல், நடப்பரேல் எனவும் வரும். (௭)

அப்பியாசம். (86. உ.)

“விண்ணிறு பொப்பின்”
[பொய + ப்ப + இன.]

“வானமவர்க்கு மேல்.”
[வாய்வாலதது பொயர் எச்சத்தோடு எல் என்று வந்தது.]

“தனனின் சீயியும் செயற்கு தானயிற்
தினனும் வரும் விடா.” [வினா 142.]
[ர + ப்ப + இன. = சீயியன், ப்ப எ-து செய்யுள் விரகம்]

“தொகுத்தின் ஒலகா உளவோர்,
இதனத்தின் ஏதம் படுபாக்கினது.”
[படு + பாக்கு = படுபாக்கு]

“சுற்றி ஒலவாருப் பசுநக்கால்”
[செயற்கால = செயற்கால. இதில் செயற்கால பொயர் எ-து செய்யுள் விரகம். இதில் செயற்கால எ-து, கசரம் இரட்டிக்கால் இரட்டாவேனென]

“குறக்கால்” = குறையக்கால். [செய்யுள் விரகம்]

“எதிவள் துறம் போத பவருறல் காண்கெயிற்
நனனோ மனனும் உளகரு —”
[மன + ந + இவ 108.]

“வாய்வா டோறல் எவன் செய்யுள் தன்னெனது
நான் ஆற குறப்படிசை —”
[ப்ப + இன = ப்பு.]

“வாய்நிற தவகருள் புகழாது மறைய
புகழ் புகழ்ப்புள் புகழ்கல், தவநிறை
தவநிறை வாய்வா டோறல் திபுபுபு
தெருதல் பொய் பொய்.”

“தான் என் பொய்கருள் தவநிறை தவநிறை
வெனும் உளவா பிற் வினாவா போனநன்”

(௯) க்கிது என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடுக்க என்னும் விருதியையும், கிது என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு அ என்னும் விருதியையுஞ் சேர்த்தால், முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சமாம்.

(F.) தன் முன் கால் கடை வந்த இடத்தினையும்
அன்ன மரபிற் காலம் தன்னைய
எனக்கிடமையும் ஆவற்றியல்பெனவே. — [தொல்.]

II. சொல்லதிகாரம். (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	மூக்காலத்தக்கும் பெறவான வினையெச்சம்.
	படி அனுப்பு செய	க்க அ அ	படிக்க. அனுப்ப செய்ய

- (க.) செய்யுளில், செய்க, செய்குப, நடப்ப எனவும் இவைபோல்வனவும் வரும்.
(உ) வினைஎச்சம் வினைக்குறை எனவும் படும.

அப்பியாசம். (86. கூ.)

“தக்கை மகந் காற்ற நன்றி அவையதது
முாதி இருபபச் செயல்.”

[இரு + பப் + அ == இருகக]

“வீரப்பிலா இல்லதது வேறிருநதன்னும
வெருககுக் கணை வெங்கருனை வேம்பாம் ...”

87. RELATIVE VERBAL FORMS, OR ADJECTIVE PARTICIPLES

அள.—பெயர் எச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்று விருதிகளைப் பெறாமல் அ, உம் என்னும் எச்சவிருதிகளைப் பெற்றுப், பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் ஆம். பெயரெச்சங்கள் மூவகையாம். இவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியானது போனகாலத்து இடைநிலையோடு அகரவிருதியையும் பெற்றால் போனகாலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல் 340.]

(உ-ம்.)	பகுதி	இடைநிலை.	விருதி	போனகாலத்துப் பெயரெச்சம்
	படி செய் அனுப்பு	நத த் இன	அ அ அ	படித்த. செய்த. அனுப்பின. அனுப்பிய.

- (க.) கடத்திய, தழீஇய என்பவை போல்வனவும் வரும்.
(உ) ஆகின என்பது ஆயின, ஆன, ஆகிய, ஆய எனவும் வரும்.
போகின, போயின, போன எனவும் வரும்.

(உ.) வினைப்பகுதியானது நிகழ்காலத்து இடைநிலையோடு அகரவிருதியையும் பெற்றால் நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சமாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்.
	படி செய	ககிற கிற	அ அ	படிக்கிற. செய்கிற.

(ஈ.) வருங்காலத்து அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று வருங்காலத் துப் பெயரெச்சமாகவும் வழங்கப்படும்.

(உ-ம்) படிக்கும்.
செய்யும்.

ஐ ஆகும் எனபது ஆம் எனும், போகும் எனபது போம் எனவும், உலாவும் எனபது உலாம் எனவும் வரும.

[ஒருஉம், சாம். கன்னூல் 341.]

அப்பியாசம். (87.)

“தொழுத கையினன”

[தொழு, தொழுதேன், தொழுத]

“தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பாக்கித் தப்பார்க்குத் தப்பாய் துஉ’ மறை.”

[தப்பு = கனமை, உணவு, ஆய = ஆன.]

“நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்
வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது”

[நுணங்கு, + இன் + அ. வணங்கு, + இன் + அ. எனகம் யகம்
ஆனது செய்யுள் விகாரம்.]

“உலகத் தழீ இய தொட்பம்.”

[தழுவு + இன் + அ + து = தழுவினது = தழீ இயது. 95.]

“விண்ணவா போய பின்னர்.”

[போய = போன.]

“.....அப்பாந்

போன பின் பவக்கடாக்கும் புனித மாததியை உறாந்.”

“..... பண்டோர்

ஆறு போயிய ஆறு போம் ஆறு போனதவே.”

“ஊருணி லீர் நிறைநதநே உலகவாய்

போநி வானந்ரு”

[அவாவம் = அவாம]

“சாதனைபுக நியனவே செந்திடினாக் தம் அவரை

ஆத்தனைபுக காப்பர் அறிவுடையோ.”

[ஆ + கு + உம் = ஆகும், ஆம்.
சா + கு + உம் = சாகும், சாம். } செய்யுள் விகாரம்]

“வேம் என்னெஞ்சம்”

[வேம் = வேவும், வேகும்.]

“பொன்றம் போதந்நதந்த பொலுமே.”

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

88. NEGATIVE VERBS. (G.)

அடி.—எதிர்மறையாவதென்ன?

வினையின் தொழிலை மறுக்கிற வினைச்சொல் எதிர்மறை என்பபெயர். இது ஆ, இல், அல் முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

89. FINITE NEGATIVE VERBS.

அடி.—எதிர்மறைவினைமுற்று எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியும் விசுதியும் இடைநிலையின்றிப் புணர்வது எதிர்மறைவினை முற்றும். இது முக்காலத்துக்கும் பொதுவாம். (H.)

[நன்னூல் 354.]

பகுதி	விசுதி.	முக்காலத்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை.
செய். படி. நட. பாடு.	என்,	செய்யேன். நடவேன். பாடேன்.
	ஆய்,	செய்யாய். நடவாய். பாடாய்.
	ஆன,	செய்யான. நடவான. பாடான.
	ஆன்,	செய்யான். நடவான். பாடான்.
	ஆது,	செய்யாது. நடவாது. பாடாது.
	ஆ,	செய்யா. நடவா. பாடா.
செய். படி. நட. பாடு.	தம், எம்,	செய்யோம். படியோம். நடவோம். பாடோம்.
	நீர்,	செய்யீர். நடவீர். பாடீர்.
	நீங்கள்,	செய்யீர்கள். நடவீர்கள். பாடீர்கள்.
	ஆர்,	செய்யார். நடவார். பாடார்.
	ஆர்கள்,	செய்யார்கள். நடவார்கள். பாடார்கள்.
	ஆ,	செய்யா. நடவா. பாடா.

(G) எதிர்மறைக் கிடைநிலை இன்றினை, எம், தம், ஆய், நீர், ஆன, ஆன், ஆர், ஆ, ஆது, ஆ ஐம்பான மூலிடத் தாகும் என்ப. [தொன்னூல்.]

(H.) நிலைமொழி மறையே, வருமொழி மறையே, இருமொழி மறையே, எனமு வகை மறை. [இலக்கணக்கொரு] (உ-ம்.) உண்ணாது வந்தான், உண்டு வாரன், உண்ணாது வாரின.

“வீதிச்சொன் மறைப்பொருள் ஆகி வருகவும், மறைக்கொன் வீதிப்பொருள் ஆகி வருகவும், வீதிச்சொலின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெறாகவும், மறைக்கொலின் முதனிலை வீதிப்பொருள் பெறாகவும் உள என மொழிருவர் ஒரு புடை பெயரே.”

இது ஒவ்வொரு காலதையும் உணர்ததும் எதிர்மறை வினைமுற்றுகள் ஆவன:

பொனகாலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
(க.) கடந்திலன், கடந்திலாய்,	கடக்கின்றிலன், (முதலியவும்)	கடக்கலன்.
(உ.) கடவாதிருந்தான், கடவாதிருகதாய்,	கடவாதிருக்கிறான், (முதலியவும்.)	கடவாதிருப்பான்.
(ஈ.) கடந்ததில்லை.	கடக்கிறதில்லை; (முதலியவும்.)	கடப்பதிவலை.

அப்பியாசம். (89.)

“நீ வினையா அஞ்சார், விழுமியார் அஞ்சுவர்
நீவினை எனனுஞ் செருக்கு.”

“ஒருகால் உணவைஒழி என்றால் ஒழியாய்;
இருகால்கேள் என்றால் வலாய்,
ஒருகாலும்
எனனோவறியாய், இடம்பைகடர் என வயிறே!
உனனோடு வாந்தல் அரித.”

“நாழி முகவாத நானுழி.”

“செவ்வியர் அல்லார் செவிகொடுத்தம் கேட்கலார்.”
[கேட்கலார் = கேளா. கு, அல் என்பன சார்பை.]

“பெறம் அலறறன யாம் அறிவ திலலை அறிவறிந்த
“மக்கட் பேறல்ல பிற.—”

“இழைத்தகால் எல்லை இகவா.”

“நநினல்லறம் பார்த்திசைத்தேன், இவட்ட
நீ வினை நிறுத்தெடுப்பினறேன அலேன்.—”

“ஒட்டகத தெள்ளுகண் கரும்பியாவையுக் தின்னில.—”
[தின்கில = தின + கு + இல. 125.]

“.....கடைகல்
இனிதண்ணேம் ஆரப் பெறேம்பாம் என்னு
முனிவினா கண்பாடின.”

“பினங்குவான பேரிடர் பணக்க கண்ணவும்
உணங்குவாய் அல்லை, நீ உறங்குவாய் என்றான்.”
உணங்குவாய் அல்லை = நீ உணங்கவில்லை, 125.

“பிறநிலன பாதனீ பெற்றதால் எனருள்.”

(உ-ம்) அழக்காறு. [உடன்படாமை.]

அழக்காறுமை. [உடன்படல்.]

உள்ளன்கவின் உரோம முனத்தாயின் அறிவிலான் அடங்குவான். [முனியாமை அ.
காமை எ-னத் துணியு.]
உண்டு கடத்தலைச் செய்யான.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

90. NEGATIVE DEPENDANT VERBAL FORMS. (1.)

கூ0.—எதிர்மறைவினையெச்சம் எவ்வாறும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்னும் விருதிகளைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைவினையெச்சமாம்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	விருதி.	எதிர்மறைவினையெச்சம்
படி.	{ ஆமல், ஆமை, ஆது, ஆ.	படியாமல், படியாத, படியாமை, படியா.
அனுப்பு.		அனுப்பாமல், அனுப்பாத, அனுப்பாமை, அனுப்பா.
செய்.		செய்யாமல், செய்யாத, செய்யாமை, செய்யா.
நட.		நடவாமல், நடவாத, நடவாமை, நடவா.

இவற்றோடு இரு என்னும் துணைவினையைச் சேர்ப்பதும் உண்டு.

(உ-ம்.) படியாமலிருக்கிறேன், அனுப்பாதிருந்தான், செய்யாமலிருப்பார்கள்.

[89. வினா காண்க.]

அப்பியாசம். (90.)

“வீழ்நாள படாஅமை கன்றறின்.” [153]
[படாஅமை = படாமை, படாமல்]

“தனா வளர் தெற்கு” [153]
[தனா = தனாமல்.]

“அவன் உனாகொடது வீட்டான்.” [152]

“கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை உடைந்திங் ளுவரு.” [29, 93.]

“கலங்காத கண்ட வினைக்கட் டென்காத
துக்கம் கடிந்த செயல்.”
[செயல். 85.]

91. NEGATIVE RELATIVE AND VERBAL FORMS.

கூக.—எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆத, ஆ என்னும் விருதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஆம். (1.)

(உ-ம்.)

பகுதி.	விருதி.	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.
படி.	{ ஆத, ஆ	படியாத, படியா.
நட.		நடவாத, நடவா.
அனுப்பு		அனுப்பாத, அனுப்பா.

(1.) எதிர்மறை எச்சத் தேற்கும் விருதி
ஆமல் ஆதாமை ஆவெனல் ஆமே.—[இலக். திரட்டு.]

(2.) “எதிர்மறைப் பெயர் எச்சத் தினை வலி இயல்பும்
ஈது தென்கால் மிகுதும் ஆகும்.”

கேள் (ச)

அன்றியும்,

படித்திலாத, படிக்கின்றிலாத, படிக்கிலாத,
நடவாதிருந்த, நடவாதிருக்கின்ற, நடவாதிருக்கும்
எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும.

(உ.) ஆ எனவும் சுற்றடைய எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தோடு மை எனவும்
விருதி சேர எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர் ஆகும். [94 காண்க.]

(உ-ம்) "உருவு தண்டெள்ளமை வேண்டும்;
உருள பெருகதேர்க் கச்சாணி அனனூர் உடைத்து."

அப்பியாசம். (91.)

"காக்கென என, காவாக்கால் என்?"

"இனியார் தக நெஞ்சத்த சோயுடைப்ப அக்கோய்
தனிபாத உளம் உடைவார்.—"

"மொய்மொன் வீணவேர்அற வெனநெழுவான் மொழியாழன்னம்
விமல அழுவார்."

92. NEGATIVE IMPERATIVE.

கூஉ.—எதிர்மறை ஏவல் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடே ஏல், அல் என்னும் விருதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறை ஒருமை ஏவலாம். அன்மின் என்னும் விருதி சேர்ந்தால் அதின் பன்மையாம்.

(உ-ம்.) (K.)

பகுதி	விருதி.	எதிர்மறை ஏவல்.
படி.	{ ஏல், அல் அன்மின்	{ ஒருமை. படியேல், படியல். பன்மை. படியனமின்.

செய்யுளிலே செயற்கை, கொள்ளை எனவும் வரும்.

வழக்கத்திலே படியாதே, படியாதேயும், படியாதேயுங்கள்,
படியாதிரு, படியாதிரும, படியாதிருக்கள் எனவும் வரும.

வாழாத, வாழாணா, } இவை எதிர்மறை வியக்கோர் வீண முற
வாழாதிருப்பானா, }
வாழாதிருக்கக்கடவன்,
வாழாமலிருக்கக்கடவான.

அப்பியாசம். (92.)

"கெல் என்பதியனும் உகைக்கிலன்."

"பயனில் சொற பாரட்டுவாணை மகனனவல்;
மக்கட பதடி எனல்."

"அஞ்சல், அஞ்சல் என்விலாத ஆன்மை என்ன ஆன்மையே."
[எனவிலாத = என்னாத, (என், கு, இலாத.) 491.]

(K.) "எதிர்மறை ஏவற் கேலே, அல்லே,
அன்மோ, அற்க ஆகும் ஒருமை;
ஆமின், அன்மின் அற்பீச பன்மை." [இலக். திரட்டு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

93. CONJUGATED NOUNS. [APPELLATIVES.]

கூற.—குறிப்புவினை ஆவதென்ன? (L.)

பெயராகி, வினையாகவும் வழங்கிய சொற்களாம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்) முதற்றி, முதல என்பவை முதல் என்னும் பெயரால் உண்டான வினைக்கு
நிபுக்களாம்.

செல்வா = செல்வத்தை உடையவர்.

வசாயாய! = வசையை உடையவளே!

இறைவ! கொடியை! = கொடுமையையுடையவனுயிருக்கிறாய்

சீசே! தண்ணியை, தீயே! வெய்யை,

இவை தீய இவை நல்ல.

இவை வேற்றுமை உருபுகளையும், மூவிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்
கும் உரிய விகுதிகளையும் பெறும். (M.)

இஃ இன் சாரியை பெயர்க்கும் விகுதிக்கும் கடுவே வருகதம் உண்டு.

(உ-ம்) [கன்னூல் 325]

	ஆண்பால்.	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலர்பால்.	பலவின்பால்.
(க) தன்மை	க. கல்லேன, அடியேன.			கல்லேன.	
	உ. கல்லேனை.			கல்லேமை.	
	ஈ. கல்லேனாள்.			கல்லேமாள்	
(உ) குணனிலை	க. நல்லாய, கல்லோய், இறையோய்.			கல்லீர்.	
	உ. நல்லாயை.			கல்லீரை.	
	ஈ. நல்லாயாள்			கல்லீராள்	
(ஈ) பாடக்கை.	க. நல்லன, கண்ணன, தீயவன, கல்லான, கல்லோன.	கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான.	கல்லது. கடடு. தீயது. அரிது கனறு.	{ கல்லவர், கல்லார், தீயோர் கல்லவர்கள், கல்லோர், [த-ல் 353.]	கல்லவை. தீயன. தீய. அரிய.
	உ. நல்லனை.	கல்லனை.	கல்லதை.	கல்லனார்.	கல்லவற்றை.
	ஈ. நல்லனாள்.	கல்லனாள்.	கல்லதாள்.	கல்லாராள்	கல்லவற்றாள்.

இவைபோல மற்றையவும் வரும்.

இஃ (க.) இவை முதற், பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்று வகைப்படும். வினையை
போலப் பெயர் முதலானவை ஏற்றி மற்றொன்றை வேண்டாத நிற்பது வினைக்குறிப்பு முதற்
எனப்படும்.

(L.) “வினைக்குறிப் பெனப வினைபோல் விகுதி
பெற்றிடம் பாத்கும் பெயர்பகு பதமே.”

(M.) பொருள் இடக்காலஞ் சின்ன குணச் சொல்லே
குறிப்புவினையி னெறிப்படு முதனியு.—[இலக். விஞ.]

இலக்கண வினா விடை

(உ-ம்.)

- (க) நேற }
 இனற } வில்லன். [இத குறிப்பு வினைமுற்ற.]
 காண் }

[வில்லனுக்கு நேற, இருந்தான், இருப்பான் என விரித்துக்கூறில் வில்லன் எ-து பொருட்பெயர் ஆம்]

- (உ.) கரிய, கொடிய. [இவை குறிப்புவினைப்பெயர் எச்சம் எனப்படும்.]
 [ஆகிலும் வினா 121 காண்க.]

- (ஈ.) காள் அனறிப் போனாள். } [இவை குறிப்புவினைவினையெச்சம்.]
 காலம் இனறி வந்தான். }

அப்பியாசம். (93.)

“வகை தெரிவான் கட்டே உலகு.”
[கண் + து = கட்டு = கண்டான் புடையது.]

“உணர்ந் பாராறு.”
[பாவு + து = பாராறு = உணரும் பகுதியை புடையது.]

“அருளசேர்ந்த கெஞ்சினோக் கில்லை
இருளசேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல்.”
[கெஞ்சு + இன + ஞா = கெஞ்சையுடையவர்கள்.]

வெள்ளை தன்னை மலர்நீட்ட மாந்தத்தம்
உன்னத தன்னை தயாவு.

[அனைய = அன் + அ
அனையது = அன + அத.]

“மனத்துக்கண் மாதிலன் ஆதல் அனைத்திறன்;
ஆகுல நீர பிற.”

[இலன் = இல் + லன் = இல்லாதவன்.
அனைது = அன் + து = அனையது = அவ்வளவுபுடையது.
நீர் = நீர் + அ = நன்மையை புடையவன்.]

“அறகா இயல்பிறற் செல்வம்; அது பெற்றால்
அறகுப ஆங்கே செயல.”
[இயல்பிற = இயல்பு + இன் + து = இயல்பின் உடைத்து.]

“வாரம பட்டுழித தீயவு’ கல்லவாம்;
தீரக் காய்ந்து கல்லவு தீயவாம்;
ஒரும் கையத் தியற்கை அன்றோ? என
வீரகேனெனெ கண்ணி வினம்பினான்.—”

“பொன்னம் கொம்பனான்.”
[அஞா = அனஞா = அன்னதன்மையையுடையவன்.]

“தன் அவிநாதமலர்த்தண்ணகாரினுள்.
நன்ன எனப் பெயரிய காம வேலினான்.—”

[பெயரிய = பெயரையுடைய வேலினான் = வேலையையுடையவன்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

“பொரு சிலை வேளில் வேள் அனையபொற்பினுள்,
அருவனாலும் என அகன்ற மர்ப்பினுள்,
கரைபொரு முடைநிலைக் கடல் அந்தனையான,
நிரகு வஞ்சனக் களிற்றைய சிறந்தான.”

“... .. விசையன் என்பான்
கைஅவரது சிலையினுனைக் கண்டுவந்தரு சாந்தான —”

“தேம்படு தாரினீர்க்குஞ் செல்வற்குஞ் செய்ப செயதேன.”

“.....ஒது நூல்
மல்குகேள்விய வளவல்

“ஸுப் தழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினையக்க என்பார்”

“பினவன பெற்றசெல்வம் அடியனேன் பெற்றதனறே?”
(அன சாரியை)

94. VERBAL NOUNS.

கூசு.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை? (N.)

கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு அல், தல், கை, வு, பு என்னும் விசுதிகளையும்; க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு த்தல், க்குதல், க்கை, ப்பு மு தலிய விசுதிகளையுங் கூட்டினால் தொழிற்பெயர்களாம்.

(உ-ம.)

பகுதி	விசுதி.	தொழிற் பெயர்.
படி	{ ததல், ப்பு.....	படித்தல், படிப்பு.
	{ க்குதல், க்கை....	படிக்குதல், படிக்கை.
அறி	{ தல், அல்	அறிதல், அறியல்
	{ வு	அறிவு.
செய	{ அல்..	செய்யல்.
	{ கை.	செய்கை
தொடர், முடி	பு	தொடர்பு, முடிபு

(க.) இவை வினைப்பெயர் எனவும் வினையடிப்பெயர்கள் எனவும் படும்.

(உ.) இவற்றுக்கு முதனிலையாகிய வினைவின் பொருளே பொருள் ஆவதன்றி வேறே பொருளில்லை.

(உ.) சொல், செல், வெல், கொள் என்னும் முதனிலைகளோடு தல் என்னும் விசுதி புணரும்பொழுது முதல் தீருவதும் அன்றி விகாரமும் படும்.

(உ-ம.) சொல் + தல் = சொதல்.
செல் + தல் = செதல்.
வெல் + தல் = வெதல்.
கொள் + தல் = கொதல்.

(ச.) மை என்னும் விசுதி வினைப் பகுதியோடும் போனதால் லிசுத்கால் இடை நிலைகளோடும் எதிர்மறை ஆகா விசுதியோடும் மற்றைய பல விசுதிகளோடும் புணர்தொழிற்பெயர்களாம்.

(N) வினைப்பெயர் அனைத்தும் தொழில் எனப் படும். [குறலயா.]

(உ-ம்)	தாழ் தாழ்மை,	(வினைப்பகுதி)
	படிக்கின்ற ... படிக்கின்றமை,	(விசேஷபடிமை.)
	படித்த படித்தமை,	(பேரனாகாலம்.)
	படியார் படியாமை,	(எதிர்மறை)
	சன் சன்மை,	(உரிச்சொல்.)

அப்பியாசம். (94.)

“எவ்வார்க்கும் களையும பணிதல்.”

“கிறக்க கற்றல் சொற்றிறம்பாமை.”
[கற்றல்=கல் + தல்.]

“பல்லார் பகைகொண்டிற் பதத்தெத தீமைததே
கல்லார தொடர்கை விடல்”

“வேண்டெல் வேண்டாமை இலான

“அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சவ
தஞ்சல் அறிவார் தொழில் —”

“அறவீன யாதெனிற கொல்லாமை,—கேற்றல்
பிறவீன எல்லாந் தரும்”

“அனையவன வரவுகேட் டலங்கல் வீனும்
இனிதெதிர் கொண்டுநன விருக்கை எய்தினான்.—”

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எலிய அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.—”

“கனவிலும் இனனாது, மன்னே வினைவேற
சொல்வேற பட்டார் தொடர்பு”

95. PARTICIPIAL NOUNS.

கூரு.—பெயரெச்சத்தால் உண்டாகும் வினைப்பெயர்கள் எவை?

போனகால நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சங்களோடும் ஐம்பாலுக்குரிய விசுவகளைக் கூட்டினால் அந்தந்தக் காலத்துக்கும் பாலுக்கும் உரித்தான பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகும். பகுதியோடு ப்ப், ப், வ் என்னும் இடைநிலைகளையும், ஐம்பாலுக்குரிய விசுவகளுக்கும் கூட்டினால் வருங்காலத்து வினைப்பெயர்களுண்டாம்.

கூரு [இவை வினைபால் அனையும் பெயர் எனப்படும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	காலம்.	பெயர் எச்சம்.	வினைப் பெயர்கள்.			
			ஆண்பால்.	பெண்.	பலர்.	பலவீன்.
நிகழ்கா.	படிக்கிற—		படிக்கிறவன்,	— வள்,	— வர்கள்,	— து, — வை.
போனகா.	படித்த —		படித்தவன், [படித்தோன்.]	— வள்,	— வர்கள்,	— து, — வை.
வருங்கா.	படிப்ப —	}	படிப்பவன்,	— வள்,	— வர்கள்,	— து, — ப்பவை.
	செய்ய —		[படிப்போன்.]			— ப்பவை.
	செய்வ —		செய்வவன், [செய்வோன்.]	— வள்,	— வர்கள்,	— து, செய்ருப. படுவ.

(உ-ம்.) (உ.) படர்க்கை இடத்து வினைமுற்றம் பெயராக வழக்குவதும் உண்டு. தன்மை முன்னிலை இடத்து வினைமுற்றஞ் சிறுபான்மையாய்ச் செய்யுளிலே அவ்வாறு வழங்கும்.

(உ-ம்.) “மலர்மிசை எவனான் மாணடி சேர்த்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.”

[எ-நில எவனான், சேர்த்தார்
என்னும் வினைமுற்றங்கள் வினைப்பெயர்கள் ஆயின.]

வந்தேனை. செய்தாயை.—

(உ.) தெர்மறை வினைபெயர்ச்சத்தாலும் வினைப்பெயர் உண்டாகும்

(உ-ம்.) செய்யாதவன்.
இல்லாதவன்.

(உ.) வினாப்பகுதியோடு குண, நன் முதலியவை சேர்த்து வினைப்பெயர்களாம்.

(உ-ம்.) அறி அறிஞன்.
உழு உழுதல்.

(உ.) அகற்றினை வினைப்பெயர்களின் நான்காம் வேற்றுமை காரணப்பொருளைக் காட்ட மிக வழங்கும்.—

(உ-ம்.) “நாயகன் என நன்னெறி உய்ப்பதற்
சேவதுண்டோர் பணி என்றியம்பினான்.”

[உய்ப்பத + அன் + கு.]

~~~~~  
ஆப்பியாசம். (95.)

~~~~~  
“நன்றி மறப்பது நன்றன்று, நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.”

~~~~~  
“கற்றதனால் ஆய பயன் எங்கொல், வாலறிவ  
ன்றற டொழாஅர் எனின்.”

[கற்றதனால் = கற்றது + அன் + ஆல்.]

~~~~~  
“நின்றனின் அநதணர் இல்லே, நிறைத்தோய்!— [கலி. 353.]

[நிறைத்தோன் = நிறைந்தவன்.

நிறைத்தோய் = நிறைந்தவனே! [வினா 64.]

இலக்கண வினா விடை

“இன்ன எனத் தான் உணர்த்தவை
துன்னும் வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.”

“படு பயன் வெகிசிப் பறிப்படுவ செய்வார்
கடுவன்மை காண்பவர்.”

“நிலையத் திரியா தடக்கியான் றேறறம்
மலையினு’ மாணப் பெரிது.—”

[அடக்கியான் = அடக்கினவன்.]

“.....சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலாதார்”

[செய்கலாதார் = செய்பாதார். கு, அல்: சாரியைகள்.]

“ஆதிவேதம் பயத்தோய் தீ! அவர் பெப் மாரி அமைத்தோய தீ!
தீதி நெறியை உணர்த்தோய் தீ! நிகரில் காட்கிக் கொறையோய தீ!
நாதன என்னப்படுவோய தீ! நவை செய் பிறவிகடலகதததுன்
பாதகமலத் தொழுவேங்கள் பசையாப் பவிறப்பணியாயே!—

[பயத்தோய் முதலியவற்றிலும் பயத்தாய் என்னும் முற்றவியை பெயராகி வழங்கியது. தொழுவேங்கள்
என்பதில் தொழுவேம் என்னும் முற்றவியை பெயராக வந்தது.—]

“தெருளாதன மெய்ப்பொருள் கண்டற்ற நேரின்
அருளாதன செய்யும் அறம்.”

“தவஞ் செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்.”

“மடியிலா மன்னவன் எய்தும்
அடி அனத்தான்ருஅயதெல்லாம் ஒருங்கு.”

[தாஅயது = தாவினது.]

“.....செவ்வியோர்
ஆர்வம் மன்னவா காபதம் ஆவதே.”

“செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.”

96. OTHER VERBAL NOUNS.

கூகா.—வினைப்பகுதிகளினாலும் மற்றைய பகுதிகளினாலும் வருகிற
வேறே பெயர்கள் உண்டோ? ௧

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

வினைப்பகுதிகள் விசுவதியின்றியும், வி, ஐ, கை முதலிய விசுவதினைப்பெற்றுப் பெயர்களாக வழங்குவதுமுண்டு. மற்றைய பகுதிகள் பலபல விசுவதிகளை இறுதியிற் பெற்று விசுவதிப்பெயர்களாக வழங்கும்.

[நன்னூல் 141.]

(உ-ம்.)	பகுதி.	விசுவதி.	பெயர்க்கொள்.
அறி, } கெடு, }	தல் என்னும் விசுவதிக்கெட்டது.	அறி, கெடு.	
பற,	ஐ,	பறவை.	
வகு,	ஐ, ப்பு,	வகை, வகுப்பு	
தொடு,	இ,	தொடி.	
கல்,	ஐ,	கல்வி.	
ஒழுக்கு,	அம்,	ஒழுக்கம்.	
உடு,	ஐ, க்கை, ப்பு,	உடை, உடுக்கை, உடுப்பு.	
அறை,		அறை.	
பொறு,	ஐ,	பொறை.	
அறி,	ஐ,	அறிஞன்.	
கெடு,	{ தல் என்னும் விசுவதி கெட்டு முதலில் விகாரப்பட்டது. ...	கேடு.	
பெறு,	விகாரம்,	பெறு, [போர்]	
கொள்,	விகாரம்,	கொள்.	
படு,	விகாரம்,	பாடு.	
உண்,	விகாரம்,	ஊண்.	
இடு,		ஈடு.	
விடு,	தி, விகாரம்,	விடுதி, வீடு. [கெடுதி.]	
தடு,	அம், தோன்றல்விகாரம், ...	தட்டம்.	
ஊர்,	இ,	ஊர்.	
உதவு,	இ,	உதவி.	
தர்,	சரி,	தர்ச்சரி.	
வீசு,	தோன்றல்,	வீச்சு.	
தின,		தின்.	
ஆர்,	சி,	ஆட்சி.	
நல்,	மை,	நன்மை.	
தொல்,	ஐ,	தொல்லை.	
மாண்,	பு,	மாண்பு.	
நன்,	கு, நி,	நன்கு, நன்றி.	
நல்,	அம்,	நலம்.	

இவற்றுள். (க.) ஐ விசுவதி செயப்படுபொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்கப்பட்டது = கொடை.

(உ.) இ விசுவதி வினாமுதற்பொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) “நினம் என்னும் சேர்ந்தானைக் கொல்லி,
இனம் என்னும் ஏம்பட்டினையைச் சிறம்.”

[கொல்லுகின்றது = கொல்லி.]

(உ.) அம் விசுவதி செயப்படுபொருளையும், உண்டாக்கப்பட்டதையும் உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) ஆக்கப்பட்டது = ஆக்கம்
அகத்தியனா செய்யப்பட்ட தூல் = அகத்தியம். (0.)

97. KINDS OF VERBS.

க௭.—மேற்காட்டிய வினைச்சொல் எத்தனை வகையாம்?

தெரிநிலைவினைகள் என்றும், குறிப்புநிலைவினைகள் என்றும் இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 320, 321.]

98. VERBS INDICATING DIFFERENCE OF TIME.

க௮.—தெரிநிலைவினை ஆவதெது?

குறிப்புவினை அன்றிக் காலந்தெரிநின்ற வினைகள் யாவும் தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) நட, வா, சடப்பி, வருவி.

இவை வேற்றுமை கொள்ளாமல் இடைநிலை முதலியவைகளாக் காலந் தெரிய நிற்பன தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

99. CLASSES OF VERBS.

க௯.—அத்தெரிநிலைவினைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்படும்?

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளும்; தன்வினை, பிறவினைகளும்; செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளும்; விதிவினை, மறைவினைகளுமாக வகுக்கப்படும்.

(0.) முதனிலை இன்றியுந் தொழிற்பெயர் மொழிகுறர். [இலக்கணக்கொத்த.]
(உ-ம்.) பூசல்.

ஆழம் உறுதலால் ஆழி என்றேதுக.

பறத்தற் றெழிலாற் பறவை எனப்படும்.

திரையப் படுதலாற் றிரை எனச் சொப்புக.

தோழமை கொளாற் றேழி எனச் சொலே.

இழைக்குந் தொழிலால் இழை எனப்படமே.

வெட்டாட்குப் பகுதி வேண், அவர் ஆகும்.

உறுப்படுத்தலாற் கூற்றெனப்படும். (பேர் அகத்.)

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

100. INTRANSITIVE VERBS.

க00.—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டாத வினை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை ஆம்.

(உ-ம்) நடத்தான்; இதை நடத்தான் என வரது.

101. TRANSITIVE VERBS.

க0க.—செயப்படு பொருள் குன்றாத வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டிவரும் வினை செயப்படு பொருள் குன்றாத வினை ஆம்.

(உ-ம்) கொன்றான்; மிருகத்தைக் கொன்றான் என வரும்.

முடிந்தான் எ-து பகைவரால் முடிந்தான் என்றும், பணத்தை முடிந்தான் என்றும், இரண்டிலும் வழங்கும்.

102. VERBS DENOTING DIRECT ACTION, TRANSITIVE OR INTRANSITIVE.

க0உ.—தன்வினை ஆவதென்ன?

தன் கருத்தாவாகிய எழுவாயின் செய்கையைக் காட்டுவது தன்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) நடத்தான். அளித்தான்.

103. VERBS CAUSAL.

க0௩ —பிறவினை ஆவதென்ன? (P.)

தன் எழுவாயல்லாத பிற கார்த்தாவின் செய்கையைக் காட்டுவது பிறவினை ஆம். அது வி, ப்பி, த்து, ச்சு என்னும் வி குறிகளில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் பெற்று வரும். சில வேளை மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரியவும், வல்லெழுத்து இரட்டிக்கவும் வரும்.

[நன்னூல் 138.]

(உ-ம்.) (க.)	நடப்பி—கிறான்,	செய்விக்கிறான்,	} என ப்பி, வி, த்து, ச்சு, எனவும் விருதிகள் பார்க்ககிறான், } வந்தது காண்க.
	நடத்து—கிறான்,		
(உ.)	எழுப்பு—கிறான்,	என எழுப்பு, அடக்கு என்னும் வினைப்பகுதிகளில் மகரம் அடக்கு—கிறான்,	} பகரமாகவும், மகரம் ககரமாகவும் விகாரப்பட்டது காண்க.
(க.)	உருக்கு—கிறது,	அழி—கிறது,	} என உருகு, அழி எனவும் வினைகளில் ககரம் இரட்டிக்கிறது.

(P.) “முன்னர் ஒதிய முதனிலை இறதியின் விப்பி எனபவற் ரெப்பதனிலவின் எவல் வினைமுதற் றெரிகிலே வினையின் மேவருபகுதி ஆம் என மொழிப.—” (இலக். வி.)

அப்பியாசம். (103.)

“முழுதும் வேள்வியை முற்றவித்தாது” முடிந்தான்.”

“மெய்யுணர்ந்தார் பொய் மே புலம் போகார்.”

104. ACTIVE VERBS.

க0௪.—செய்வினையாவதென்ன?

எழுவாய்க் கருத்தாவைக் கொண்டு வந்து செய்கையைக் காட்டுவது செய்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொற்றன் கட்டினான்.

105. PASSIVE VERBS.

க0௫.—செயப்பாட்டுவினை ஆவதென்ன?

செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளின் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தோடு படு என்னும் வினைப்பகுதியைச் சேர்த்தார் செயப்பாட்டுவினையாகி, மூன்றாம் வேற்றுமைக் கார்த்தாவைக் கொண்டு வரும். [வினா. 124. க.]

(உ-ம்) நடப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வினா கொற்றனால் கட்டப்பட்டது, உண்ணப்படுகிறது.

(க.) உண் எனவும் பகுதி சிலவினைப் பகுதிகளோடே சேர்த்து செயப்பாட்டு வினையாம்,

(உ-ம்) அடியுண்டான்.
தளரண்பான.

(உ.) சில பெயர்ச்சொற்களும் படு என்னும் வினையடியோடு சேர்த்து வினைச்சொல்லாய் வரும்.

(உ-ம்) ஆசை + படு = ஆசைப்பட்டான்.
தனபம் + படு = தனப்பப்பட்டான்.

(க.) எனவும்படும் என்பனபோல உம் என்பது சிறப்பாணையாய் இடையிலே வரும்.

106. AFFIRMATIVE AND NEGATIVE VERBS.

க0௬.—விதிவினை, மறைவினை என்பவை எவை?

வினையின் செய்கையை உண்டென்று நிச்சயிக்கிற வினை விதிவினை எனவும், உடன் பாட்டுவினை எனவும் அறைவினை எனவும் படும். அச்செய்கையை மறுக்கிற வினை மறைவினை எனப்படும்.

(உ-ம்.) கடகதேன, எ-து விதிவினை.
கடவேன, எ-து மறைவினை.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

III. PARTICLES.

III. இடைச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) இடையியல் 420-441.]

107. CLASSES OF PARTICLES.

க061.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்?

(க.) வேற்றுமை உருபுகளும், (உ.) விருதி உருபுகளும், (ங.) இடைநிலை உருபுகளும், (ச.) சாரியைகளும், (ரு.) உவமைச்சொற்களும், (ஊ.) தத்தம்பொருளை உணர்த்திய சொற்களும், (எ.) இசை நிறைக்கிற சொற்களும், (அ.) அசை நிறைக்கிற சொற்களும்; ஆக இடைச்சொற்கள் எட்டு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 420.]

108. INCREMENTS. (உ.)

க021.—சாரியைகளெத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நாம், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன், இப்பதினேழுஞ் சாரியைகளாம்.

[நன்னூல். 243, 244.]

(உ-ம்.) மூன்று + கால் = மூன்றேகால், எனபதில் ஏ சாரியை வந்தது.
மனிதன் + கு = மனிதனுக்கு, என்பதில் உ சாரியை வந்தது.
மற்றவையும் இவ்வாறே.

அப்பியாசம் (108.)

“ஆறந் கலையின் மாறும், அரசுநிய
வீற்றருநத வாழவும் விரும், அனறே?”

109. WORDS OF COMPARISON.

க050.—உவமைச் சொற்கள் எவை?

போல், போல, ஒப்ப, மான, நேர், நேர, நிகர, அனைய, அற்று, அன்ன, புரை, புரைய, உறழ முதலியவும் உவமைச் சொற்கள் ஆம்.

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதைப்போல.

(உ.) சாரியை ஆவதென்ன?

ஒரு பதத்தின் முன் வேறொரு பதமாவது, ஒரு விருதியாவது, வேற்றுமையின் உருபாவது, வந்த சேரும்பொழுது இடையில் அத்தம் இன்றித் தோன்றும் இடைச்சொல் சாரியை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) கடந்தனன். (அன்சாரியை: விருதிப் புணர்க்கி.)
புலியமரம். (அமசாரியை: பதப்புணர்க்கி.)
மாததை. (அத்தச்சாரியை: உருப்புப்புணர்க்கி.)

இலக்கண வினா விடை

109. (க.) இவற்றை, வீணை எச்சங்களாக, உயமைச் சொற்களாக வழங்குவன அவற்றவற்றிற்குரிய வேற்றமைகளைக் கொள்ளும்.

(உ.) ஆங்கு, போல என்று பொருள் கொடுக்கும்.

(உ-ம்) "மறை வழிப்பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறை அறைநாதம் கோடிப் பாகும்!"

(ங.) போல் என்பதனோடு ஆ என்பது வருவதும் உண்டு.

வழங்குதலே, தெய்விரப்போல, செய்தாப்போல் எனவரும்.

(ச.) ஆறாப்போல, முதலியவற்றில் போல வருக்காலத்து வீணை எச்சத்தோடுஞ் சேரும்.

அப்பியாசம். (109.)

"ஞாத்தறம் ஞாலார்த்மிகுதியை மொழியலாமோ?"

"வண்டுதொடர் நறுத்தெரியல் உயிர் அணைய கொழுநர்."

"குன்றறம் வரிசிலை கொணர்மின ஈண்டென."

"கொடியன மகளிர்."

[அன = அன்ன.]

110. PARTICLES OF VARIOUS MEANINGS.

கக0.—தத்தம் பொருளை உணர்த்திய இடைச்சொற்களெவை?

ஏ, ஓ, ஆ, உம், என, என்று, என்பவன், என்பது, ஆனவன், ஆனது, ஆவது, முன், பின், கீழ், மேல், என்று, என்னு, அந்தோ முதலியவற் தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 421.]

110. (க.) இவற்றை, என, என்று, என்று, என்னு ஆகிய நானும் வீணை எச்சங்களும், என்பவன் முதலிய ஐந்தும் வீணையால் அணையும் பெயர்கள் ஆம் [57. 86. 96. காண்க.]

(உ.) நோறம், நோறம், என்பன காலதையும் இடத்தையும் குறிக்கும்.

(உ-ம்) "நாறகு சேலை நோறம் சண்பகக் காடு நோறம்,
போதலிற் பொய்கை நோறம், புறாணை நடக்க டோறம்,
மாதலி வேலிப் பூக வண்டநோறம், வயல்க டோறம்,
ஒதிய உடம்பு நோறம் உயிர் என உலாப தன்றே."

111. USES OF ஏ.

ககக.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

ஏ அறுவகைப் பொருளையுந் தரும். அவையாவன:

(க.) பிரித்தல். (உ-ம்.) அவனே தந்தான். [ஒரு கூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்த நிற்கும் பிரிசிலை.]

(உ.) வினா. (உ-ம்.) கீயே தந்தாய்? [கீயா தந்தாய் என வினாவியிருக்கும்]

(ங.) என். (உ-ம்.) நிலமே சலமே தீயே வளியே, [எண்ணி நிற்கும்.]

(ச.) ஈற்றதை. (உ-ம்.) பகர்த்தனனே. [ஒருபொருளும் இன்றி ஈற்றிலே நிற்கும்.]

(இ.) நேற்றம். (உ-ம்.) சண்டாக்களுக்கே புகழ். [உண்டென்பதற்குச் சந்தேகம்இல்லை.]

(ஈ.) இசை நிறை. (உ-ம்.) ஏயே இவன் ஒருத்தி. [பொருளின்றி இசைநிறைந்த நிற்கும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

அப்பியாசம். (111.)

“எல்லா வின்களும் வின்ககல்வ; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா வின்ககே வின்கு.”

“.....யாரே
அழகுக்கழகு செய்வார் ?”

“வெறப்பு வெறப்பக் செயலும் பொறப்பரே
தாம் வேண்டக் கொண்டார் தொடர்பு.”

“தண்ணுணர்விறொடு கூடி தகர்வுடைமை
விண்ணுலகே ஒக்கும் விழைவிறு.”

112. USES OF ஒ.

ககஉ.—ஒகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்? *

ஒ எட்டுப் பொருளையுங் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 423.]

(க) பிரித்தல்.	(உ-ம்.)	அவனோ செய்தான். [பலரிலிருந்தும் ஒருவனைப் பிரித்தல்.]
(உ.) ஒழிய்சை.	(உ-ம்.)	வேலுசெய்யவோ போகிறாய்? [சம்மா இருக்கப்போகிறாய் என ஒழிந்த பொருளைத் தரும் ஒழிய்சை.]
(ங.) எதிர்மறை.	(உ-ம்.)	காணே சொன்னேன்? [நான் சொல்லவில்லை.]
(ச.) வினா.	(உ-ம்.)	அவனோ?
(இ.) தெளிவு.	(உ-ம்.)	கன்றோ அஃது, தீதோ அன்று. [அத்தன்மை இல்லாமை தெரியும் இடத் தத் தெளிவு.]
(ஈ.) சுழிவு.	(உ-ம்.)	காதல் இன்றி கல்லறஞ் செய்தாலோ, உயிர் உய்யும். [சுழிவிரக்கப் பொருள்.]
(எ.) நிறப்பு.	(உ-ம்.)	ஒ ஒ பெரியவன் ! ஒ ஒ சிறியன்!
(அ.) அசைநிலை.	(உ-ம்.)	ஒ ஒ உவமன் !

அப்பியாசம். (112.)

“ஒரோ விடத்து,” [சில விடத்து, நிறபான்மையாய்.]
(ஒரு, இ, இடத்து.)

“எவ்வுயிருக்காக ஒரு ஈசன் உண்டோ, இல்லையோ ?
அவ்வுயிரில் யான் ஒருவன் அல்லவோ ?”

“கருதிய ஆருமோ கருமம்,”

“செல்வனை இன்று காடிச் சேவடி தொழுதல் ஒன்றே,
அல்லதில் வுடம்பு நீங்கி வேற்றல கடைதல் ஒன்றே,
எல்லையில் இரண்டில் ஒன்றே இப்பகன் முடிப்பன யானே.”

“நிறப்பினுஞ் செல்வமும் ஈனும்,

அறத்தினுடல் காக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.”

113. USES OF உம்.

ககரு.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

உம் என்பது எட்டுப்பொருளையுங் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 425. 428. 399.]

- (க) எதிர்மறை. (உ-ம்) வருதலுக் தீது. [வராமையுக் தீது.]
 (உ.) சிறப்பு. (உ-ம்.) குறையரும் மருளும் குன்றம்.
 (ச) ஐயம். (உ-ம்.) பத்தாலும், எட்டாலும்.
 (ச) எச்சம். (உ-ம்.) சாத்தலும் வந்தான். [கொற்றன் வந்ததும் அன்ற.]
 (இ.) முற்ற. (உ-ம்.) தமிழ் காட்டு மலேந்தரும் வந்தார். [முற்றப் பொருளைத்தரும்.]
 (உ.) என். (உ-ம்.) பொன்னும் வெள்ளியும் ஈயமும்.
 (எ.) தெளிவு. (உ-ம்.) 'அரசனும் அல்லன், மந்திரியும் அல்லன். [இன்னதென்று தெரிந்த இடத்தில் நீற்கும் தெரிகிலை.]

(அ.) ஆக்கம். (உ-ம்.) பாலே மருத்தம் ஆயிற்று. [உணவும் ஆயிற்று.]

❧ (க.) ஐந்தாம் வேற்றுமையோடு உம் சேர்த்தால் ஒப்புப்பொருளுடன் சிறப்புப்பொருளையும் இழிவு பொருளையும் தரும்.

(உ-ம்.) "அயித்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்
 நெகை அளவிய கூழ்."

❧ (உ.) "மற்றவன் சொன்ன வாசகம் கேட்டலும்."

[கேட்டலும் = கேட்ட உடனே.]

சில வீட்டை உம் என்பது உடனே என்றத்தற்க்கொள்ளும்.

அப்பியாசம். (113.)

"நானக் தவம் இரண்டும்."

"கணமெய்யும் வந்ததல் அரிது."

"காடெற்கும் வரழக் கேடொன்றம் இல்லை."

"இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்வாக்கால்
 எனன பயத்ததோ சாவு?"

114. SIGNS OF QUOTATION. என, என்று.

ககசு.—என, என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

என, என்று ஏழு பொருளையுந் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 424. 429, 430.]

- (க.) உவமை. (உ-ம்.) செடுப்புலி பாய்த்தெனப் பாய்த்தான்.
 (உ.) என. (உ-ம்.) ஒன்றென, இரண்டென இவ்விரண்டும் இவ்வாறு வழங்கும்.
 (ச.) குணம். (உ-ம்.) வெள்ளென விளங்கிற்று.
 (ச.) வினை. (உ-ம்.) கொள்ளெனக் கொண்டான்.
 (இ.) பெயர். (உ-ம்.) உறைபூர் என்று சொல்லப்படுவது. [ஊரிறகு பெயர்.]
 (க.) இசை. (உ-ம்.) ஒலிவென ஒலித்தது.
 (எ.) குறிப்பு. (உ-ம்.) பொள்ளென வந்தான்.

❧ செய்புனிலே என்கு, என, ஒடு என்னும் இடைக்கொற்களும் என்னுப் பொருளிலே வரும்.
 [நன்னூல் 428. 9.]

அப்பியாசம். (114.)

"பூனை வந்தன் மாத் பொம்மெனப் புகுந்து மொய்ததார்."

"பெய்யெனப் பெய்யு' மழை."

"சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குத் தன் மனைக்
 சான்றென் எனக் கேட்டதும்."

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

115. EUPHONIC PARTICLES.

ககரு.—இசைநிறை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி ஓசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் இசைநிறை என்பதாம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) சொல்வேன் நெய் என்பதில் நெய் என்பத வெறும் இசை நிறையாம்.

116. REDUNDANT PARTICLES.

ககசு.—அசைநிலை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி அசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் அசைநிலையாம்.

(உ-ம்.) கற்றை ஆய பயன் என் சொல் என்பதில் சொல் என்பத வெறும் அசைநிலையாம்.

அப்பியாசம். (116.)

“பாதாநு’ நாடாம் ஆல், ஊராம் ஆல், என்னெருவன்
சாந்தனாய்க்கல்லாத ஆறு?”

[ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. 59. 86. (2) ஒத்தப்பார்க்கும்
பொழுது ஆல் என்பது காரணத்தைக்காட்டும் என்ற விளங்கும்.
இதிலும் அத்தப்பொருளைப் பெருதோ?]]

117. VARIOUS INTERJECTIONS.

கக௭.—இரக்கஇடைச்சொற்களும், அச்சஇடைச்சொற்களும், இகழ்ச்சிஇடைச் சொற்களும், அதிசயஇடைச்சொற்களும் எவை?

ஆஅ, ஒஓ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, அச்சோ, முதலியவை இரக்கத்தையும்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலியவை அச்சத்தையும்; ஏஎ, சீ, முதலியவை இகழ்ச்சியையும் ஒகோ, ஒஓ, அகா, அம்மா, முதலியவை அதிசயத்தையும் காட்டுகிற இடைச்சொற்களாம்.

[நன்னூல் 438.]

அப்பியாசம். (117.)

“கல்லாத புல்லியனென் றீசு என் அகாரதம் காணு நாடகம்
எல்லாம் போயின போம் ஆல் இறவாதென் றென, எங்கும் எழிலுட் காணென்.”

IV. QUALIFYING WORDS: ADJECTIVES AND ADVERBS.

IV. உரிச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) 442. 460.]

118. KINDS OF QUALIFYING WORDS.

ககடி.—உரிச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

பெயர்உரிச்சொல் என்றும் வினைஉரிச்சொல் என்றும் இரு வகை ஆம். [நன்னூல் 442.] (R.)

119. ADJECTIVES.

ககக.—பெயர் உரிச்சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில விடத்து, பெயர் ஆனது உரிச்சொல் ஆக வரும்.

(உ-ம்) பொற்கிழ என்பதில், பொன் என்னும் பெயர்க்கொல்லானது குணத்தைக்காட்டிய உரிச்சொல்லாக வந்தது. [150. காண்க.]

(உ.) சில விடத்து, உள்ள, ஆன என்னும் பெயர்க்குச் சங்கள் புணர்வதினாற் பெயர்ச்சொல் உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மையான பாதை.

(ஈ.) சில பெயர்கள் ஈறு கெட்டுந் திரிந்தும் உரிச் சொல்லாக வரும். [நன்னூல் 26. 68. காண்க.]

(உ-ம்.) மரம், மரக்கொம்பு. ஆடு, ஆட்டுக்கால், எருது, எருத்தமரம். [இவை ஆறும் வேற்றையின் தொகை என்ற சொல்வதற் தரும்.]

(சு.) சில சொற்கள் இயல்பாய் உரிச்சொல்லாம்.

(உ-ம்) பல, சல, சில, புது.

அப்பியாசம். (119.)

“அவி அழங்கு” மல்லன் மாரூவம்.”

“கல்லாதன” எனி கல்லற் கற்றுச் சூழ் சொல்லாதிருக்கப் பெறின்.”

“மாணடி.”

“கண்ணோட்டம் என்னுங்கழி பெருங்காரிகை.”

(R.) உரிச்சொல்வென்ப உரியபற் குணசொல் ஆய்ப்பெயர்வினை அணங்கு வருமே. [தொன்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரிச்சொல்லியல்.

120. ADVERBS.

கஉ௦.—வினையுரிச் சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப்பேசினான், சனி வருந்தினான்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்வதினால் வினையுரிச் சொல்லாகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பேசினான்.

[ஆக, ஆ என்பவைகளையும் பெற்றவரும்.]

சந்தோஷமாகப் பேசினான்.

சன்மையாகச் சொன்னான்.

சந்தோஷமுள்ளவனாய்ப் பேசினான்.

சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பேசினான்.

எனவும் வரும்.

ஆ ஆப = ஆடி. [வினா 86.]

பாலகனாய் அஞ்ஞானத் தழுத்துவன்; நந் காளை யாய்ப் பாவையாரார் சாலவருத்துவன்; விருத்தன் தானாகிக் குமெபத்தாந் நளந்த சாவன்; எவ இவன் எக்காலத் தென செய்வான்? மாயக் கூத்திருத்த ஆறே ஞாலம் எலாம் ஆடாக்காய்ப் பொறிமேளமாய் மனப்பேய் நடிக்கும் அளவே.

(ங.) சில வினையின் பகுதியானது வினை உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) கழி மிகவும்.

அப்பியாசம். (120.)

“ஆலயத்தொழுவது
சாலவு” என்ற.

“காலம் செய்வோம் என்றததைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச் செய்வாரே தலைப்பவொர்.”

“கடலில் அலைபோல மெய்யாய் இல்லை.”

“..... .. மெய்
காப்பே நிலையாய் பழிநாண், சீக்கதவாக்
சேர்ப்பார், நிறைத்தாம் செறித்து.”

“தெவாழ்வார்.”

121. SOME PECULIAR FORMATIONS.

கஉக.—சிறு, பெரு, குறு, கரு முதலிய உரிச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) சில விடத்து, விகாரமின்றி வழங்கப்படுக.

(உ-ம்.) சிறு கலம்.

(உ.) சில விடத்து, ஒற்று இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்) சிறு + இன்பம் = சிறின்பம்.
குறு + இயல் = குறியல்.
குறு + ஏகல் = குறேகல்.
பசு + அரிசி = பச்சரிசி.

(ஈ.) சிலவிடத்து, குறில் நெடிலாகும்.

(உ-ம்) பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
சுரு + மேகம் = சர்மேகம்.
சிறு + அடி = சிறடி.

(சு.) சில விடத்து, மகரந்தோன்றும்.

(உ-ம்) அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.
பெரு + கடல் = பெருங் கடல்.
கொடு + கூற்றம் = கொடுங் கூற்றம்.

(ரு.) சில விடத்து, ஈற்றுக்கரங்கெட இய என்னும் விசுதி தோன்றும்.

(உ-ம்) சிறு + தகப்பன் = சிறியதகப்பன்.

(கூ.) வேறே விகாரங்களும் உண்டாகும்.

(உ-ம்) பசு + இனி = பைந்தினி.
செம்மை + ஆம்பல் = சேதாம்பல்.

[நன்னூல் 136.]

அப்பியாசம். (121.)

“ஆருயிர்.” “தண்ணிவு.” [அருமையான உயிர். தன்மைபான அறிவு]

“அரும்பயன் ஆயும் அறிவீனார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்,—”

“சிறின்பம் சின்னீரதாயினும் அறிதிறுர்
மறின்பம் யாவையும் கைவிடெ
முற்றந்தாம்
பேரினப் மாக்கடல் ஆடுவார் வீழ்பவோ,
பாரினப் பழம் குமியில்.”

[சிறு + இன்பம் = சிறின்பம். சிறு + ஈர = சின்னீர்.
மறு + இன்பம் = மறின்பம். பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
பாழ் + கும்பி = பாழ்கும்பி.]

“பொற்புற நெடிய வேந் கட்டித் கொடி.”

“பரியது கூர் கோட்டநாயினும் யானை
வெருடம் புலி தாக்குறின.—”
[கூர் = கூர்மையான.]

“வெவ்விடம் அனைபான்.”
[வெம்மையான விடம்.]

“பாசிழை மகனிர்.” [69. 157.]
[பாசு = பசுமையான.]

V. APPENDIX TO ETYMOLOGY.

V. ஒழிபியல்.

122. COMPOUNDED AND UNCOMPOUNDED WORDS.

கஉஉ.—மேற்சொன்ன நாலுவகையான சொற்களைப் பகுபதம் எனறும் பகாப்பதம் என்றுங் கூறுவதியாது?

பகுக்கப்படாத இயல்பினையுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் உண்டாகிப் பகுக்கப் படுஞ் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

[நன்னூல் 128.]

(உ-ம்.) பொன், நட, கடல், கொல், [எ-ன, பகாப்பதங்களாம்.]
பொன்னன், நடந்தான், நன்மை, அநதில், [எ-ன, பகுபதங்களாம்.]

123. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

கஉஈ.—பகுபதங்களின் உறுப்புகள் எத்தனை?

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, விகாரம் ஆகிய இவ்வைந்துமே பகுபதத்தின் உறுப்புகள் ஆம்.

[நன்னூல் 133. 253.]

(உ-ம்.) கூனி, என்பதில், பகுதி, கூன்; விசுதி, இ எனக்காண்க.
செய்தான், என்பதில், பகுதி, செய்; விசுதி, ஆன்; இடைநிலைத் எனக்காண்க.
உண்டான், என்பதில், பகுதி, உண்; விசுதி, அன்; இடைநிலை ட்; சாரியை ஆன் எனக்காண்க.
குணத்தான், என்பதின், பகுதி, குணம்; விசுதி, ஆன்; சாரியை அத்து; கெடுதல் விகாரம் எனக்காண்க.

SANSKRIT PATRONYMICS &c.

ஐ (க.) சில வடமொழிகளின் முதலசையிலே இருக்கும் இ, ஏ என்பன ஐ எனவும்; சில விடத்து இ என்பது ஓள எனவும்; உ, ஊ, ஓ என்பன ஓள எனவும்; அ என்பது ஆ எனவும்; ஈற்றி விருக்கும் ஐ என்பது ஏயன் எனவுந் திரிந்து பகுபதங்களாகும்.

(உ-ம்.) நிலையல் ஆரும் மலை சைலம் எனவும்,
வேதத்தை அறிந்தோன் வைதிகன் எனவும்,
கிரியில் பிறந்தவன் கெவரி எனவும்,
ஞான் மகனைச் செவரி எனவும்,
சனகன் மகனைச் சானகி எனவும்,
கார்த்திகையின் மகன் கார்த்திகேயன் எனவும்,
சோமன் மகனைச் செமன் எனவும்,
இவைபோலவனவும் வடமொழிகளிலே அரும்.

SANSKRIT PREFIXES.

(உ.) வடமொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் என்னப்படுஞ் சில இடைச்சொற்கள் மொழிகளோடு சேர், வேவ்வேறு பொருளைத் தரும் பகுபதங்கள் ஆகும்.

அவை பிர, பரா, அப, சம், அது, அவ, நிர், துர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, எனப் பதினெட்டாம்.

[166. வினாவும் காண்க.]

(உ-ம்.) பரயோகம், பரமுகம், அபகீர்த்தி, சங்கதி, அநபலம், அவமானம், நீர்க்குணம், தூர்க்குணம், விராரம், ஆசாரம், நிவர்த்தி, அதிமதாம், அபிவிருத்தி, சுதினம், உற்பாதம், பிரதிபுபகாரம், பரிபூரணம், உபசாரம்.

124. AUXILIARY VERBS.

கஉசு.—துணைவினையாவது என்ன?

தமக்குரிய பற்பல பொருட்களைத் தருவதுமன்றி மற்ற வினை யெச்சங்களைச் சார்ந்து வரும்வினைகள் துணைவினையாம். இவற் றுள்:

PASSIVE VERB.

(க.) படு, உண் என்னும் வினைகள் செயப்பாட்டு வினையை யுண் டாக்குந் துணைவினைகளாம்.

(உ-ம்.) செய்யப்பட்டது.

உண்ணப்பட்டது.

[படு எனனும் பகுதி பிறவினையாகத் துணைவினையாக வழங்கும்.]

அப்பியாசம். (124. க.)

“அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செய்வியன் கேடு’ நீனைக்கப்படும்.”

“பேதைப்படுக்கும் இழ லும்.”

“தல்விணைகம் அல்ல தல்லற் படுத்தும்.”

PERFECT AND PLUPERFECT TENSES.

(உ.) இரு என்னும் வினை முற்காலத்தில் முடிவான செய்கை யையும், குறித்தகாலத்துக்குமுன் முடிவான செய்கையையும் கு றிக்கும்.

(உ-ம்.) கட்டியிருக்கிறான், எனபதில் இரு என்பதின் நீழ்க்காலமானது துணைவினையாகி கட்டின செய்கை முடிவாயிற்று எனது உணர்த்துகிறது.

கொற்றன் இவனே வருமுன்னே கட்டியிருந்தான், என்பதில் இரு என்பதின் போனகாலமானது துணை வினையாகி, கொற்றன் வந்த காலத்துக்கு முன்னமே முடிவான செய்கையை உணர்த்துகிறது.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) ஒழிபியல்.

அப்பியாசம். (124. உ.)

“முற்றி இருந்த கனி ஒழியத் தீவனியால்
நாகாய் உதித்தலும் உண்டு.”

“கானமயில் ஆடக் கண்டிருந்தவானகோழி
நானும் அதுவாகப் பாவித்து.....”

“.....கல்லார்
அறிந்திருப்பார், ஆதலினால் ஆங்கமல சீர்போற்
பிறந்திருப்பார்,—பேசார் பிறர்க்கு.”

NEGATIVE VERB.

(ஈ.) இரு என்னும் வினை எதிர்மறைவினையெச்சத்தைச் சார்ந்து எதிர்மறைவினைமுற்றாகும்.

(உ-ம்) செய்யாதிருக்கின், செய்யாமலிருத்தான, செய்யாதிருப்பான, [முதலியவும் அப்படியே.]

PERMISSION.

(சு.) ஆம் என்னும் வருங்காலத்து வினைமுற்று மற்றவினையின் தொழிற்பெயரைச் சார்ந்து, உத்தரவு கேட்குறதிலுங் கொடுக்கிறதிலும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) வரலாமா? வரலாம்.
[வரல் ஆகாது. வினா 89 காண்க.]

இஃ ஆம் என்பது சிலவிடத்த பொருளின்றியும் வரும். (ச.)

(உ-ம்) “மெலியார் வீழினும் ஒரு ஆற்றன் உய்ப், வலியார் மற்றொன்றும் உய்யார்: நிலைதப்பி நொய்ய சமக்கென வீழ்வாம், வீழினுமெ உய்யும் ஆல்; உய்யா பிற.”

அப்பியாசம். (124. ச.)

“மறப்பினும் ஒத்தக்கொளல் ஆகும்.”

“சென்ற நாள் எல்லாஞ் சிறவீரல் வைத்தெண்ணலாம்.”

(ச) ஆம் எனனும் இடைக்கொல் பெயர் அனைத்தினும் வருமே.

(உ-ம்.) மண்ணாகட்டி.

AUXILIARY VERBS WHICH STRENGTHEN OR MODIFY THE MEANING.

(ரு.) கொள், விடு, போடு, இடு, வரு, தரு, முதலிய வினைகளுந் துணைவினைகளாகி அசைநிலைகளாகவுஞ் சிலவிடத்து தமக்குரிய பொருளைத் தருவதாயவும் வரும். (T.)

(உ-ம.) வாங்கிக் கொண்டேன், என்பது எனக்காக வாங்கினேன் என்றத்தன்கொள்ளும்.
[இது தற்பொருட்டுவினை எனவும் படும்.]

தருமகு செயற்கொண்டு வருகிறான், என்று வழக்கமாய்ச் செய்தானான் என்பதற்கொள்ளும்
எறிதர்போட்டான், என்பது தன்னை விட்டு நீக்கிவான் என்றத்தன்கொள்ளும்.

அருப்பிவிட்டான், } என்பதில். { விடு, இடு, எனனும் வினைகவு
வாதிட்டேன், } அர்த்தமின்றி அசைநிலைகளாக
வந்தன.

போடு [விடு என்பது துணிபுவினை எனவுமபடும்.]

அப்பியாசம். (124. ரு.)

“ஆவிர்த்தக் கிடந்திடெம பாககை” :

“தூண்டும இன்னும் வருமையுந் தொடர்ந்த தயாரல்
சாண்டுவகூர்தா இரந்தவா.”

[தொடர்ந்த = தொடர். தரு என்பது அர்த்தமின்றி வந்தது]

“தமர் என்று தாங்கொள்ளப் பட்டவா தமமைத
தமா அவமை தாம அந்ததா ஆயின, அவரைத்
தமரினு’ நமருமதிருந்த தமர் அவமை
தம்முள் அடங்கிக் கொள்ள.”

125. DEFECTIVE VERBS

கஉரு.—குறைவினை ஆவதென்ன?

தெரிநிலைவினைக்குரிய சிலவற்றிற் குறைவுற்று வழங்கியவினை குறைவினை ஆம். இவைகளின் முறைகளைக் காட்டிய அட்டவணையாவது:

[நன்னூல் 339.]

(T) இட்டு, விட்டிணறெ வினையிடைச் சொல்லே. [அசத்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) ஒழிபியல்.

	பகுதி.	விருதிகளைப் பகுததுக்காண்க
1.	ஒ,	ஒக்கும், ஒத்த, ஒவ்வ, ஒப்ப, ஒத்த, ஒப்பு, ஒவ்வாறு.
2.	போத,	போதும், போதாது, போதாத, போதாமை.
3.	தரு,	தருவேன, தக, தக்க, தரும், தருதி, தக்கவன, தகை, தகைமை, தகேன், தகாது, தகாத்.
4.	வேண்டு,	வேண்டும், வேண்டிய, வேண்டாம். [வேண்டுமென்றே முதலியவும் வருக்கால் அர்த்தம் வேறே.] [இது இவ்விரண்டுத் தேற்றவினை எனவும் படும.]
5.	மாட்டி,	மாட்டேன், மாட்டாய், மாட்டாத, மாட்டாது, மாட்டாமல். [இது வலிமைவினை எனவும் படும.]
6.	கட,	கடவேன், கடமை.
7.	கூடு,	கூடும், கூடாது, கூடாத.
8.	வேறு.	
9.	இல்,	இல்லேன், இல்லாய், இல்லான், இல்லாள், இல்லை; இல்லேம, இல்லீர், இல்லார், இல்லை. இல்லாத, இன்றி, இன்றா
10.	அல்,	அல்லேன், அல்லீ, அல்லா. அல்லாத, அல்லாமல், அன்றா
11.	உள்,	உளன, உள்னது, உள்ள். [இது ஆகு, ஆயிடு என்னும் வினைகளோடு வரும்.]

இவை குறிப்பினை
முற்றுகள் ஆம்: கள்
339, வினா 93 காண்க

அப்பியாசம். (125.)

“பொன்னனியும் வேகதா புனையாப் பெருங்கலவி
மன்னும் அறிஞரைத் தாம் மற்றெவ்வார்.”

“இலம் என்ற வெகுதவ செயயார்
புலன் வென்ற புணமையில் காட்சியவர்.”

[இலம் = இல்லாதவர்களாயிருக்கிறோம்,
இல் = வினாதொகை. 153.]

இலக்கண வினாவிடை.

III. SYNTAX.

முன்றாவது: சொற்றொடரதிகாரம்.

126. SYNTAX

கஉக.—சொற்றொடர் என்பதென்ன?

பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்து நிற் குந் தன்மையே சொற்றொடர் ஆம்.

இதனதொடர் தொகாநிலைத்தொடர் என்றன தொகைநிலைத்தொடர் என்றும் இரண்டு வகையாம், 150 காண்க

தொகைநிலைத்தொடர் ஆறுவகையாம். [151. 157. வீனா காண்க.]

தொகாநிலைத்தொடர்கள் ஒன்பது வகையாம் அவற்றை,

(க.) எழுவாய்தொடர்:	(உ-ம்.) சாத்தன வந்தான்.
(உ.) விரித்தொடர்:	(உ-ம்.) தமயி கேளாய்
(ங.) வேற்றுமைத்தொடர்:	(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான்.
(ச.) வினைமுற்றுத்தொடர்:	(உ-ம்.) செயதான் அவன்.
(இ.) பெயரெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) உண்டசாத்தன.
(ஔ.) வினையெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) நடந்து வந்தான்.
(எ.) இடைச் சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) மற்றைக் காரியம்.
(அ.) உரிச்சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) நனிவருத்தினான்.
(ஊ.) அடுக்குத்தொடர்:	(உ-ம்.) பாம்பு மாம்பு [கன்னடம் 436.]

127. A SENTENCE.

கஉஎ.—வாக்கியம் ஆவதென்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைகளோடு கூடியேனும், கூடாதேனும், முடிவு பெற்று நிற்பது வாக்கியம்.

128. SUBJECT.

கஉஅ.—எழுவாய் ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும். எழுவாய் என்பது கர்த்தா. [கன்னடம் 295.]

(உ-ம்.) வீடு இடித்தது என்பதில் வீடு என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளையு எழுவாயாம்.

இது சொல்லிடத்து வினைமுதல் எனவூஞ் செய்பவன் எனவும் படும்.

129. FINITE VERB, OR ITS SUBSTITUTE.

க2கூ.—பயனிலை ஆவதென்ன ?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலையாம்.

[நன்னூல் 295, 319.]

129.* THE OBJECT

க2கூ*.—செயப்படுபொருள் ஆவதென்ன ?

ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்கும் பொருளே செயப்படுபொருள் ஆம். இதை வடநூலார் கர்மம் என்பார்கள்.

[நன்னூல் 315.]

- (உ-ம்) (க) அரசன் உண்டான. [செயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முடிபு]
 (உ) அரசன் வந்தான். [செயப்படு பொருளிலவ வினைமுதலின் முடிபு]
 (ங) அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான் [செயப்படுபொருள் இரண்டிடே வினைமுதலின் முடிபு]
 (ச) அரசனா பகைவர் கொல்லப்பட்டார். [செயப்படு பொருளின் முடிபு]
 (டு) அரசனா பகைவர் சிறைச்சாலையை அடைவிக்கப்பட்டார். [செயப்படு பொருளிரண்டிடேச் செயப்படு பொருளின் முடிபு.]

- (சு) தச்சன் மரத்தைச் செதுக்கினான்.
 அவன் வானால் மரத்தை வெட்டினான்.

- (எ) பகவினைப் பாலேக கறாதான் { [அருகு இன்னத இரண்டு
 யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான். { செயப்படு பொருள் வந்தன.]

இது வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடு வருகிறதும் அல்லாமற் சிலவேளை மூன்றும், காட்சரம், ஆறும் வேற்ற மைகளோடும் வரும்.

- (உ-ம்) [அவனா செய்வதற்கும் அக்காரியம்.
 அவர்க்குச் செய்யத்தும் அக்காரியம்,
 அவரது வருகை]

130. SENTENCES OF ONE WORD.

க2கூ.—ஒரேசொல் வாக்கியம் ஆகுமா ?

வினைமுற்றிலே மூவிட எழுவாய் தொக்கிருந்து திணைபால் தோன்றுவதால் 'ஒரு வாக்கியம் ஆம்.

(உ-ம்.) வருகின.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

131. FINITE VERB UNDERSTOOD.

காங்கு.—பயனிலையுந் தொக்கு வருதலும் உண்டோ?

பயனிலையுந் தொக்கு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நல்லவன எவன்? [எவன் நல்லவனுயிருக்கிறான்]
வேம்பனரே காதகை விரும்புக கனி [ஆகும்]
அவன் நல்லவன். [ஆயினான், ஆயிருக்கிறான்.]
கலவி அழகே அழகு. [ஆயிருக்கின்றது]

132. DEPENDANT WORDS.

காங்கு.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே வருவதென்ன?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே பல அடைமொழிகள் வருதலும் உண்டு.

[நன்னூல் 397.]

(உ-ம்) நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான் என்பதில் மனிதன் என்பது எழுவாய்;
இருப்பான் என்பது பயனிலை; நல்ல, தாழ்மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.
சத்தன் (வயிறு) உண்டான்.
அந்தை (அழகு பெருகச்) செய்தான்.
வானான் (மருவாரை மர) வெட்டினான்.

அப்பியாசம். (132.)

“வண்டுகள் (இனிது) பாடும”

“செருவகத போத்திற் சிறை செய்யா வேந்தன்
வெருவகத வெயது கெடும்.”

[சிறைசெய்யா வேந்தன்—(செருவகதபோத்தில வெருவகத வெய்து) கெடும்.]

133. COMPLEX SENTENCES. (v.)

காங்கு.—எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரு பயனிலையும் பலபயனிலையுங்கொள்ளுமோ?

எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரே பயனிலையுங்கொள்ளும், பல பயனிலையுங்கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற்கடைசிவினை மாத்திரம் முற்றுவினையாம்.

[நன்னூல் 319. 396.]

(v.) உருபு தொடர்ச் தடுக்கிய வேற்றமை கிளவி
பொருள் சொல் மருந்தின் ஒரு சொல்லான முடிதலும்;
முற்றியன மொழியும், பெயர் எஞ்சு கிளவியுந்,
தந்தம் கிளவி அடுக்கு வரினும்,
பன்முறை யானும் வினைஎஞ்சு கிளவியுந்
சொன்னுறை முடியா தடுக்கு வரினும்
முன்னத முடிய முடிதலுமாயே.—[இலக: வி.]

இலக்கண வினா விடை

- (உ-ம) ஆதாரம் எவாளுத் தோட்டத்திலிருந்தார்கள், என்பதில் இரண்டு எழுவாய் ஒரே பயனிலையோடே வந்தன.
ஆதார பாவஞ் செய்த நிர்ப்பாக்கியனாகப் பசுதின வல்லமைக்குட்பட்டான், என்பதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலையாகக்கொண்டது.
- ஸ்ரீ (க.) “கற்றல் கேட்டுக் கற்பனைகடந்தான்” எ-ல், அவன் என்னும் எழுவாய் தொக்குநீர்க், எண்ணும்மையும் வந்தது. [நன். 362]
- (உ.) செய்யுளில் வீணைஞ்சம் வரவேண்டிய இடத்தில் முற்றுவினை வரக்கிடந்தின நடுவிலும் வருதலும் உண்டு. [நன். 351.]
- (உ-ம்.) “பழுதில் மாதவன் பிடுங்கொன்றம் பணித்திலன் இருந்தான்.”
“காண் மறுகினர் வீழும் மாதர்.”
- (ங) எழுவாயைச் சோதனை அடைமொழிகள் ஒன்றும் பலவும் வருதலும் ஆகும்.
“தெளிந்த வழியே அல்லவை ஒருவீ, தல்லவை மருவீ
ஒருகலே ஒருக்கம்.” [எழுவாய்: ஒருகல். பயனிலை: ஆம்]

~~~~~  
அப்பியாசம். (133.)

“படை உழ எழுந்த பொன்னும், பணில்கள் உயிர்த்த முத்தம்,  
இடைய பரமபிற் காசுதம் இன மணித் தொகையு’ நெல்லும்,  
மிடைபுகை கதிருமீனு’ மென்றழைக்கரும்பும் வண்டும்,  
கடைசியா முகமும் போதும் கண் மலர்ந்தொளிசு’ மாதோ!”



### 134. CONCORD

கருசு.—பயனிலை எழுவாயோடே எவ்வாறு இசையும்?

பயனிலை எழுவாயோடே திணை, பால், இடம் ஆகிய இவைகளில் மாறுபடாமல் இசைவாய் இருக்கவேண்டும்.

[ நன்னூல் 319, 416. ]

(உ-ம்.) நான் வருவேன்  
குதிரை வந்தது.  
மனிதர்கள் வந்தார்கள்.



### 135. MANY SUBJECTS.

கருரு.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு முடியும்?

உயர்திணையாகிய பலசொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவரிற் பயனிலை பலர்பாலாக முடியும். அஃறிணையாகிய பல எழுவாய் வரிற் பயனிலை பலவின்பாலாக முடியும்.

(உ-ம்) மனிதனும் இவ்நிரியும் வந்தார்கள்,  
மரமும் கனியும் கெட்டன.

~~~~~  
அப்பியாசம். (135.)

“குதும் வாதம் வேதனை செய்யும்.”

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

136. SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.

கருகா.—வெவ்வேறே இடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் எவ்வாறும்?

தன்மையிடத்து எழுவாயோடு முன்னிலை படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கிவரில் முற்றுவினை தன்மையிடமாம். முன்னிலையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் முற்றுவினை முன்னிலையிடமாம்.

[நன்னூல் 334.]

(உ-ம்.) நானும் நீயும் அவனும் போனோம்,
நீயும் அவனும் போனாக்.

137. ANOMALIES.

கருகா.—வழுவமைதி ஆவதென்ன?

இலக்கண விதிக்கு வேறுபாடாகி வழுவாக இருந்தும், நூல்களிலே வழங்கிவருகிற நடையாம். சிலவிடத்து, ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும், ஒரிடத்திற் பிற இடமும், ஒரு திணையிற் பிறதிணையும், ஒருபாலிற் பிறபாலும் வருதல் உண்டு.

[நன்னூல் 346. 351. 421.]

(உ-ம்.) தீ எரித்தன என்பதில், ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. பிள்ளைகள் வந்தது என்பதற் பன்மையில் ஒருமை வந்தது. தீ யோ அவனோ ஆர்வநதாரீ என்பதில், ஒரிடத்திற் பிற இடம்வந்தது. அவர் என்ற நரும் என்பதில் உயர்திணை ஆன்பாலுக்கு அகீற்றினை ஒன்றன்பால் வந்தது.

எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு அஃறிணைப் பெயர் ஒருமையிலும் பன்மையிலும் வரும்.

(உ-ம்.) “வாம்பெலா, முத்தத் தத்” மடையெலாம் பணிலுமா நீக்க
குரம் பெலாஞ் செம்பொன், மேதிக்குறியெலாங்கழுநீர்க் கொன்றை
பாம்பெலாம்.....”

அப்பியாசம். (137.)

“அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன மாம் தனித்ததற்.”
[தனித்தற் + அற்ற = தனித்ததற் போலும்.]

தின்றற்றே = தின்றற் போலும்.
போயற்ற = போன்ற போலும்.

“அத்தனை என்போர் அறவேர்.”
[எனப்படுவேர்.]

“எண்ணிய எண்ணியாம் செய்தப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.”
[எண்ணி + ஆக்கு = எண்ணியபடியே.]

“.....கன்று பிரித்தழிக்
தறவை ஒப்பக் கண்டது கலங்கினது.”
[பிரித்தழி = பிரித்த இடத்து.]

137.* INTERCHANGE OF CASAL SIGNS.

கருஎ.*—உருபுமயக்கம் ஆவது என்ன?

ஒரு வேற்றுமை உருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவது உருபுமயக்கம் ஆம்.

[நன்னூல் 317.]

(உ-ம்.) ஏரின் உழா ஆர் என்பது
ஏரிலும் எனப்பொருள் சொல்லும்.

நெடுந்தை உருவத்தா னீண்ட உயர் மாக்கள். [உருவத்தோடு.]

அப்பியாசம். (137.*)

“பாத்தின் வீக்குவர்.” [பாத்திலும்.]

“காலத்தினை செய்த ஈனறி.” [காலத்திலும்.]

“செவியிற் கவை உணர, வரப உணர்வீன மாக்கள்
அவியிலும் வாழினும் என் ?”
[செவியிலும்.]

138. HONORIFIC FORMS.

கருஅ.—கொடுத்தமிழிலே மரியாதைப்பன்மை ஆவதென்ன?

கொடுத்தமிழிலே மரியாதையாய்ப்பேசும்பொழுது ஒருமையில் வந்த பன்மை மரியாதைப்பன்மையாம்.

[நன்னூல் 420.]

(உ-ம்.) என் தகப்பனார் வந்தார்.

139. SUBJECT AND VERB TO AGREE IN TENSE.

கருக.—வெவ்வேறு திணையாகிய எழுவாய்கள் ஒரே வினையோடே வரலாமோ?

வரலாகாது. [நன்னூல் 348, 416.]

(உ-ம்.) மனிதர்களும், குதிரைகளும் வந்தார்கள் என்று சொல்லாமல், குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள் என்றாகது; மனிதர்கள் வந்தார்கள், குதிரைகளும் வந்தன என்றாகது சொல்ல வேண்டும்.

140. USE OF THE THIRD VERBAL PARTICIPLE OR INFINITIVE MOOD.

கருஓ.—மூன்றாம் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்?

(க.) பொருட்டுப் பொருளைத் தரும்.

[நன்னூல் 344, 345.]

(உ-ம்.) அவன் சொல்லப்போனான், என்பது அவன் சொல்லும்பொருட்டுப் போனான், என்பதாம்.

உண்ண வருவான்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

(உ.) முக்காலத்துப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்) அவர் சொல்ல ஆனும். ஒளிவர இருள் போவிறத. அப்படியிருக்க
காம் போகவேண்டுமெ. குறியன்பட வந்தான்.

(ஈ.) வியங்கோட் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்) ஐயா வர.

(சு.) காரணப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் சேடக கான் கொடுத்தேன.
மறைபெய்ய நெல் வினத்தது.
தேமா வருதது சமுக்கால் வர

(ரு.) இடைச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்) ஒழிய தவிர

அப்பியாசம். (140.)

“தற்பக் கழிமடம் அலிந் தடம் அகிகப
புற்கக நிராதிவ்வுலிந் கோன் உணரும”
(தற்ப = தற்ப)

“சாதி இரண்டொழிய வேழல்லு”

“கண்ணினது கண்ணைச் சொல்லினது சொல்லற்க
முன்னினது பிங்கோக்காக் சொல்.”

“ஐயனும் அச்சொற் கோள ஆயிரமெனவியானைக்
கை தொழுவாச வெள்ளம் கடலெனத் தொடர்ந்தகற்றத்
தெய்வகிதங்கள் பாடத் தேவரு'மகிழ்ந்த வாழ்த்தத்
தையலார் இடைத்து கோக்கத் தாரணி தேரீர் சென்றான்.”

141. FORMS HAVING A SUBJUNCTIVE MEANING.

கசுக.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப்பெற்றால் எப்பொரு
ளைத் தரும்?

முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் உண்மை
யோடே நிச்சயப்பொருளும் எண் பொருளுந் தரும்.

(உ-ம்.) கான் சொல்லியிருந்தும் அவன் செய்யவில்லை; என்பது நிச்சயப்பொருள்.
அவர்கள் கூக்குரலிட்டும் அடித்தும் குத்தியும் வந்தார்கள்; என்பது
எண் பொருள்.

142. FORMS EQUIVALENT TO “ALTHOUGH.”

கசுஉ.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எவ்வா
றும்?

இன்மையோடே நிச்சயப்பொருளாய் எதிர்காலத்து முற்று வினையைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னும் அவன் போகமாட்டான். [188 வினா காண்க.]

எனினும் }
ஆனாலும் } எ-ன, விதர்பப் பொருளில் வரும்.
ஆகிலும் }
ஆயினும் }

[ஆவத, ஏனும், எனவும் அப்பொருளாததும்.]

(உ-ம்) “மணி எனினும், பணியெனினும் தேடல்வேண்டும்.”

பந்தானாலும், ஐந்தானாலும் கொடு
அவனாலும் இவனாலும் வா வேண்டும்.

உயிரொழுந்தாவது, மெய்யெழுந்தாவது மிகும்.
வல்லெழுந்தேனும், மெல்லெழுந்தேனும் தோன்றும்.
சாவா மருத்தெனினும் வேண்டத் பாற்றாது.

“ஒன்றானும் நீக்கெந் பொருட்பயன் உண்டாயின,
என்றாக தாவி விடும்.”

அப்பியாசம். (142.)

“பிரக்திரந்த போயப் பெறவதம் இழப்பதம் புகழேல் !
நீராதிரம்பினும், நியாயமே திறம்பினும், நெறியின்
திறத்திறம்பினும், செய்வதத் திறம்பினும், செய்வீர்
மறாதிறம்பினும், வானமுறை திறம்புதல் வழக்கோ?”

“எனருள் பரி காண்பான் ஆயினுஞ் செய்வதக்
சானருள் பழிக்கும் வினை.”

“அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம்
இழப்பினும் பிறப்பக்கு ‘நற்பாலவை.”

143. THE RELATIVE VERBAL MODE.

கசாந.—பெயரெச்சம் எவ்வாறு வழங்கும் ?

(க.) பெயரெச்சமானது தான் சார்ந்த பெயருக்கு உரிச்சொல் லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) படித்த பையன். சிறந்த மனமை.

(உ.) பெயரெச்சமானது தனித்து வழங்குவதுமல்லாமல் ஒன் றும் பலவுமான அடைமொழிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்) வாகவியதில் அடவகியிருக்கிற பெருள் அவனுக்குத் தெரியாது.

(ங.) அநேகம் பெயரெச்சங்கள் ஒரே பெயரைச் சேர்ந்தாற் க டைசியெச்சர் தவிர முந்தின வெச்சங்களெல்லாம் முதல் வினை யெச்சமாகத் திரியும். அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டி முந் தின பெயரெச்சங்கள்தொழிற்பெயராகத் திரிதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டி யாவருக்கும் அனபாய் நடத்துவதற் தலை இறந்து போனார்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

அல்லது,

அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றினவருமாய், மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டினவருமாய், யாவருக்கும் அன்பாய் நடந்தவருமாயிருந்த துறா இறந்து போனார்.

“ஔ”முன், பின், பொழுது, கடை, கால், முதலியவற்றோடு முடிந்து வருகும்.

• (உ-ம்) “எண்ணித் துணிக் கரும்பு, துணிதழிவென எண்ணுவம் எனபதினாகு.”

“தொடங்கும் கற்றன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்.”

“எனமுற்றல் உட்கூர் தவறுண்ட” வாவர் பன் பறிகழ்த்துக் கடை.”

ஔ” மேற் சொல்லிய உதாரணங்களில் வல்லினம் மிகாதெனக் காண்க.

செய்தக்கால, முதலியவும் வினை எச்சங்கள் என்று நன்னூலில் [கு.த 343] காண்க.

(உ-ம்) “இனம்பிறை ஆயக்கால்,—” (ஆய, அக்காலம்.)

அப்பியாசம். (143.)

“ஆகும்வாளைத் தா ள் கு” கிலம்போலத் தம்மை இகழ்வாரப் பொறுத்த நிலை.”

“மகன் நகைக்கு ஆற்றும் உதவி.”

“கவ்வித நேறினனும் குணங்கள் காய்.”

“சாவா மருகது = சாவாமைக்குக் காணாமையிடி மருக்து.”

“அகில அகன்ற அறிவு.”

144. DEPENDANT SENTENCES.

கசுசு.—இடைவாக்கியங்கள் எவை?

எழுவாயும் பயனிலையும் பல அடைமொழிகளுமுள்ள வேற்றொரு வாக்கியம் வந்தால், அது என்று என்பதினால் பிரிக்கப்பட்டு, முதல் எழுவாயையும் பயனிலையையும் தழுவி, இடைவாக்கியமென்னப்படும்.

[நன்னூல் 356.]

(உ-ம்.) சேவகன் வந்து, கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்றும், அரிந்த ஊரிலே ஒலித்தக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அறிவித்தான்; என்பதில், கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்ற வாக்கியமும், அரிந்த ஊரிலே ஒலித்தக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாக்கியமும் இடைவாக்கியங்களாம்.

145. VERBAL NOUNS.

கசுரு.—தொழிற்பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற் பெயரானது பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையாய் வருவதும் அல்லாமல் வினைச்சொல்லின் தன்மையாய் வருகும்.

(உ-ம்.) “இயோகைக் காண்பதற் தீதே.”

“சொல்லுதல் யாக்கும் எனினும்,

சொல்லிய வகையைச் செயல்பல் ஆகிதாம்.”

145. எல்லாம் விஞ்சிய உடைய தொழிற்பெயர் உற என்னுந் துணைவினையோடு வருவதும் உண்டி

(உ-ம்) “மூங்கையான பேசல் உற்றான் என்ன யான மொழியல் உற்றேன.”

அப்பியாசம். (145.)

“வரலாறு” = வரலினுடைய வகை,

“நின்ற நாள் யார்க்கும் உணாவரித.”

[உணாவு = உணர்தல்]

“.....நினகுலத்தொல்லோர

தறத்தல் செயலிலாத தருமத்தை மறப்பதும் வழக்காறு.”

“என்றும் ஒருவரால் வேண்டிப் புகழொடு

நன்றி பயவா வினை.”

146. PRESENT TENSE USED INDEFINITELY.

கசுகு.—மூக்காலத்துக்கும் உரியதான தொழிலுக்கு நிகழ்காலத்து வினைவருமா?

வரும்.

[நன்னூல் 424.]

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

147. PRESENT AND PAST FOR FUTURE.

கசுகு.—நிகழ்காலவினையும் போனகாலவினையும் வருங்காலத்தையுங் குறிக்குமா?

வினாவினாலே நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் வருங் காலத்தையுங் குறிக்கும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) வருவிறேன், எ-து கேடுமாய வருவேனென்றம் அத்ததங்கொள்ளும். நான் சாப்பிட்டபிறகு எ-து நான் சாப்பிடுவிறு கேடுமாயாகும் என்றும் அத்ததங் கொள்ளும்.

148. PAST FOR FUTURE.

கசுகு.—போனகாலவினை இன்னும் எப்பொழுது வருங்காலத்தைக் குறிக்கும்?

நிச்சயத்தினால் போனகாலவினை வருங்காலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அப்படிச் செய்தாயினால் செத்தாய்; நமக்காக ஒருபாலகன் பிறந்தான்; எனபவை நிச்சயமாகச் சாவாய் என்றும், நிச்சயமாய்ப் பிறப்பான் என்றும், பொருள் கொள்ளும்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

149. FUTURE FOR PRESENT AND PAST.

கசுக.—வருங்காலத்துவினை நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையும் காட்டுமா?

வருங்காலத்துவினை காரணமில்லாத இயல்பினால் நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையும் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்) அவன் தரும் கொடுபான்.

முன்னோர்கள் பல காரியங்களைச் சொல்லுவார்கள்.

“நெஞ்சிற் கடிவையார் தம்மைக் கரப்பா.”

150. COMPOUND WORDS.

கரு0.—தொடர்மொழி ஆவதென்ன?

இரண்டு முதலிய சொற்கள் தொடர்ந்து ஒரு மொழியாக வருவது தொடர்மொழி ஆம்.

[நன்னூல் 260. 432. 413.]

(உ-ம்.) இரா, பகல்,.....இராப்பகல்.

ஆதி, அந்தம், இல்லாதவன்ஆதியந்தமில்லாதவன்.

151. ELLIPTICAL AND UNELLIPTICAL PHRASES.

கருக.—தொகைநிலை ஆவது என்ன? தொகாநிலை ஆவது என்ன?

வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன தொக்கு நிற்கச், சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது தொகைநிலை ஆம். வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன விரிந்து நிற்கத் தொடர்வது தொகாநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 402-415.]

152. ELLIPSIS OF CASAL SIGN.

கருஉ.—வேற்றுமைத்தொகை ஆவதென்ன?

வேற்றுமை உருபு தொக்கு நிற்பது வேற்றுமைத் தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 404.]

(உ-ம்.) மரம் வெட்டினான். [ஐ எனபது தொக்கு நிற்பதாம்.]

அடி சேர்ந்தார். ஊர் நீங்கினார். கல்வெந்தாரன். கைக்கலிறு சாதாரண்கை

அப்பியாசம். (152.)

“.....மிகச்சுடக்கெலாம்

சாயகம் அனையதேர் மலை எவ்வென்.—”

“அறநீரா” = அறநிதிஞடைய வழி.

“பாம்பிற் கொருநீல காட்டி, ஒருநீல
தேம்படு நெண் கயத்து மீன் காட்டும், ஆங்கு
மலககண் செய்கை மகளிர்.....”
[தலைய, கயத்தில். மீனுக்கு.]

“..... பித்தி நிற பிறந்த சேயொடும்
நீ துயர்பெக.....”
[நிற = உன்னிடத்தில்.]

“பெருக்கத் வேண்டும் பணிதல், நிறிய
சுருக்கது வேண்டி உயர்வு.” [பெருக்கத்த = பெருக்கத்தினிடத்தில்]

“அடக்கம் அமாருர் உயக்கும். அடக்கமை
ஆரிருள் உயந்த விமே”
[எழுவு உருபு விரித்தத் தொக்கும் வந்தது]

“மடல் பெரிது தாழை; மஹ இயிது கந்தம்”
[தாழையினிடத்தில், மஹிம பூமில்]

“மகன் அறிவு தந்தை அறிவு.”

“சீங்கான் வெருளி, நிறையிலன், எஞ்ஞான்றும்
யாவதனும் யாக்கும் எவ்விதம்.”

153. ELLIPSIS OF THE SIGNS OF PERSON, TENSE, &c.

கருந.—வினைத்தொகை ஆவதென்ன?

வினைவிசுவதியும் இடைநிலையுந் தொக்கு நிற்க வினைப்பகுதி
மாத்திரம் வருவது வினைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 405.]

(உ-ம்.) கொல்பான். [என்பதில் கொல் எ-து கொல்லும், கொல்லுந், கொன்ற என்றத்தம்
கொள்ளும்.]

வளர்தென்கு. கோளில். [எ-தில் இல் எ-து இல்லாத என்றத்தம் கொள்ளும்.]

அப்பியாசம். (153.)

“காய்கனற்றீல கொய் கொள்கதென.”

“ஊறு செய் செஞ்சம்.”

“எண்ணுந் கனகமரி எழுதினக் கடல்கட் டுத்த.”

“.....அடல் வீரன்
துண்டு புரவிப் பொருவிற் கந்தாமணித்தேர்.”

154. ELLIPSIS OF ADJECTIVAL TERMINATIONS.

கருசு.—பண்புத்தொகை ஆவதென்ன?

குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 406. 433, 434.]

(உ-ம்.) செந்தானை, [எ-து செம்மையுள்ள தானை, எனவிரியும்.]
பெயர்கொல், [எ-து பெயரையிவ் கொல், என விரியும்.]
வேங்கைவரிப்பயி.

“ஊறு குணத்தொகை எனவும் படும்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

அப்பியாசம். (154.)

“யாக்கை அகத்தறப் பன்டி.”

[ஆயெ அன்பு.]

“குணம் என்னும் குன்றேறி கிளருர்.”

[என்னும் எ-து விரிந்த வந்தத.]

“ஒண்ணுதலார்.” [ஒள்ளிய குதவினை உடையார்.]

“அறவழிக் கரை கண்டான்.”

155. ELLIPSIS OF PARTICLE DENOTING COMPARISON.

கருநு.—உவமைத்தொகை ஆவதென்ன?

உவமைஉருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகைஆம்.

[நன்னூல் 407, 408.]

(உ-ம்.) பொன்மலர் எ-து பொன்னிப்போலும் மலர், என விரியும். [109 காண்க.]

அப்பியாசம். (155.)

“தயா ஆழி வெவெகடலுட் பெய்கின்றே.” [வீனா 37. 63.]

156. ELLIPSIS OF THE CONJUNCTION உம்.

கருநு.—உம்மைத்தொகை என்பதென்ன?

உம் என்பது தொக்கு நிற்பது உம்மைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 409.]

(உ-ம்.) அவனிவன் எ-து அவனும் இவனும், என விரியும்.

அப்பியாசம். (156.)

“சித்த அரித்தங்கத வேறபாட்டுணர்வு.”

“இம்மை மறமை இன்பக்கர்.”

“நான் மாணுழை புலம் இல்லான் எழினலம்
மன் மாண் புனை பாலை அற்ற.”

[எழிலும் கலமும்.]

“மெய் வாய் கண் முக்குச் செவி எனப்பேர் பெற்ற
ஐவாய் வேட்கைஅவாவின்னை-கைவாய்
கலக்காமற் காத்தய்க்கும் ஆற்றல் உடையான்.”

157. ELLIPSIS OF OTHER WORDS.

கருள.—அன்மொழித்தொகை என்பதென்ன?

அல்லாத மற்றொரு பெயர் ஆவது விசுதி ஆவது தொக்ரு
நிற்பது அன்மொழித்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 410.]

(உ-ம்.) “பூக்குழல்” எ-து விரியுங்கால் பூவை அணிக்த குழலாள், எனவரும்.
“இருசீர் மியன் உலகம்.” எ-து கடக்கும்க்த பெரியபூமி, என விரியும் (W.)

அப்பியாசம். (157.)

“நன்மை புரியாத நான் உலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது, புறம்.”

[புன்மைக் கெல்லாம் அப்புறத்தே இருத்த பெரிதாரும்]

“நாம சீர் வைப்பு.”

“மதி யான்.”

“பொத்த ஞாக்கல்லு.” [ஞாவிற் கோக்கப்பட்ட மணி.]

“ததையு’ மலத்தார் அண்ணல்.”

“வாவுமான் தேரீற செல்வான்.”

158. THE USE OF முதல் AND ஆதி FOR &c.

கருவு.—உம்மைத் தொகையில் முதல், ஆதி என்னுஞ் சொற்கள் எவ்
வாறுவரும்?

உம்மைத்தொகையிற் பல பெயர்கள் வர, இறுதியிலிருந்
தும் பெயர்க்குமாத்திரம் உருபு விரிந்து வரும். சிலவிடத்து
அவற்றின்பின் முதலானவை, முதலானவர்கள், முதலியவர்கள்
முதலியவைகள், ஆதிகள் என்னும் சொற்கள் வருதலுமுண்டு

(உ-ம்.) நன்மை தீமைகளுக்கும். மாம், வீடு முதலியவைகள். இராசா, மக்திரி முதலானவர்கள்
வந்தார்கள்.
அன்ன வந்திராதிகள்.

(W.) அறதொகை அறையுள் அறிவுடைபார் பலர்
பரிதொகை பெரிதொகை ஏழென் பார்சிலர்.

(உ-ம்.) போசுத்தா. (போக்கப்படு சாத்தா.)
செய் குன்ற. (செய்யப்பட்டதாய் குன்ற)
பால் ஈக்கத்த. (பால் ஈக்கப்பட்டது.)
உண்ட சோறு. (உண்ணப்பட்ட சோறு.)
[இலக்கணக் கொத்து.]

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

159. NOUNS OF NUMBER.

கருகி.—எண்ணுப்பெயர்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படும்?

பலவிதமாய் விகாரப்பட்டு வழங்கும். அவ்விகாரங்களைக் காட்டிய அட்டவணையாவது:

[நன்னூல். 188—199. 288. 289.]

	உயிருக்குமுன்.	வல்வெழுத்துக்கு முன்.	மெல்வெழுத்துக்கு முன்.	இடை எழுத்துக்கு முன்.
ஒன்று 1. (கன். 189.)	{ ஓராயிரம். [1000.] { ஒவ்வொன்று	ஒருசலம், ஒன்றோசல்.	ஒருதூல்,	ஒருவழி.
இரண்டு 2. (கன். 189.)	{ ஈராயிரம். [2000.] { இவ்விரண்டு.	இருசலம்,	இருதூல்,	இருவழி.
மூன்று 3. (கன். 190.)	{ மூவாயிரம். [3000.] { மூவாயிரம்.	மூச்சலம்,	மூச்சாழி,	{ மூவாயிற், { மூவகை, { மூவகை.
நான்கு 4. (கன். 191.)	நாலாயிரம். [4000]	நாற்சலம்,	{ காண்மணி, { கன்னாற்கு,	நாலாயிரை. நாலவகை.
ஐந்து 5. (கன். 192.)	{ ஐயாயிரம். [5000.] { ஐகைக்கு.	ஐக்கலம்,	ஐம்மூன்று,	ஐவ்வகை.
ஆறு 6.	{ ஆறாயிரம். [6000.] { ஆவ்வாறு.	அறுசலம்,	அறுமணி,	அறுவழி.
ஏழு 7.	ஏழாயிரம். [7000.]		ஏழுமாதம்,	
எட்டு 8. (கன். 193.)	{ எண்ணாயிரம். [8000.] { எவ்வெட்டு.	எண்சலம்,	எண்மணி,	எண்வகை.
ஒன்பது 9. (கன். 194.)	தொன்னாயிரம், [900.]		தொன்னாறு.	
பத்து 10. (கன். 197.)	{ பதினொன்று. [11.] { பன்னிரண்டு. [12.] { பத்தக்கம்,		பதின் மூன்று. [13.]	

ஒன்று முதல் எட்டிற்கு நின்ற எண்ணுப் பெயருக்குமுன் பத்து வரில் பது எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 195.]

(உ-ம்.) ஒருபது, இருபது, மூப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

அப்பியாசம். (159.)

“கீழ்க் கொள் வேந்தனுக்குரியவர் இருவரில்.....”

“அறம் என்னப்பட்ட யாவும் மன்னுயிர்க்கு ஒர் உயிராகவும் மனத்திற்கு ஒர் அணியாகவும் கொஞ்சத்திற்கு ஒரு செல்வமாகவும் வழங்கும் இயல்பினை உடையன.”

160. THE CARDINAL POINTS.

ககூ0.—திசைப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதி எது?

திசைப்பெயர்கள் ஈறுகெட்டும் முதல் நீண்டும் மற்ற மொழி களோடு புணரும். விகற்பமாகவும் வரும்.

[நன்னூல் 186.]

(உ-ம்.)	வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு,	வட, தென், கிழ், மேல்,	வடமேற்கு, தென்மேற்கு, கிழ்கடல், மேல்கடல்,	வடமலை, தென்மொழி, கிழ்த்திசை, மேற்றிசை	வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு.
---------	---	--------------------------------	--	--	----------------------------

161. NAMES OF TREES.

ககூக.—சில மரப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதிகள் எவை?

(க.) உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வரிற் சிலவிடத்து வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) அத்தி + காய் = அத்திக்காய்,
கடு + காய் = கடுகாய்.

(உ.) சிலவிடத்து இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + காய் = மாக்காய்,
[பலா + காய் = பலாக்காய்.]
கனா + பழம் = கனம்பழம்,
விள + காய் = விளக்காய்.

(ஈ.) ஐகாரவீற்றுப் பெயரின் சுற்றைகாரங் கெட, அம்சா ரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) மாநீச + காய் = மாநீசக்காய்,
பனை + காய் = பனக்காய்.

(சு.) இகர, உகர, லகரங்களை சுற்றிலுடைய மரப்பெயர் முன் னுஞ் சாரியை தோன்றும்.*

(உ-ம்.) புளி + காய் = புளியக்காய்,
புன்ரு + காய் = புன்கக்காய்,
ஆல் + காய் = ஆலக்காய்.

(ஔ.) தெங்கு என்னும் மரப்பெயர் முன் காய் வரில், சுற்று யிர்மெய்கெட்டு, எகரம் ஏகாரம் ஆகும்.

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

[நன்னூல் 166. 187. 203.]

162. SYNECDOCHE.

ககூஉ.—ஆகுபெயர் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளையுடைய இயற்பெயரால் அதற்குச் சம்பந்த மான வேறொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையே, வழங்குவன ஆகுபெயராம். இவற்றுள்:

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

(க.) தாமரையின் பூவை தாமரை என்பது பொருளாகுபெயர்.

(உ.) அகத்திலிருக்கிற மனதை அகம் என்பது இடவாகுபெயர்.

(ஈ.) கார்காலத்துப் பயிரைக் கார் என்பது காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை நட்டான், என்பதில், வெற்றிலை என்பது கொடிக்குப் பெயர்; ஆதலால், சினையாகுபெயர்.

(ரு.) கார் நிறத்தையுடைய மேகத்தைக் கார் என்பது குணவாகுபெயர்.

(ஔ.) திருவாசகம் என்பதில் வாசகம் என்னும் காரணத்தினால் உண்டான நூலுக்கு வாசகம் என்றும் பெயராம். ஆதலால் காரணவாகுபெயர்.

(எ.) அலங்காரம் என்பது அலங்காரமென்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர், அதின் கருவியாகிய நூலுக்கும் பெயர், ஆதலால், காரியவாகுபெயர்.

(அ.) திருவள்ளுவர் செய்த நூலைத் திருவள்ளுவர் என்பது கார்த்தாவாகுபெயர்.

(ஐ.) தோகை வந்தான் என்பதில் தோகை என்று பெயர்க்குப் பெயரானதால், உவமையாகுபெயர்.

[நன்னூல் 290.]

அப்பியாசம். (162.)

“கர்மினேவாய தென துல் கருவு” மர்பன்.”

“மலர்மிசை விகுன்.”

163. PRESCRIPTION.

ககாஈ.—மரபு ஆவதென்ன?

எந்தப்பொருளை, எந்தச் சொல்லால், எந்தவழியால், அறிவடையோர்கள் சொன்னார்களோ, அந்தப்பொருளை, அந்தச் சொற்களால், அந்த வழியாற் சொல்லுவது மரபு எனப்படும்.

[நன்னூல் 429.]

164. THE USE OF படி.

ககாசு.—படி என்னும் சொல் எவ்வாறு வழங்கும்?

படி என்பது விதம் என்றத்தன்கொள்ளும். ஆகிலும் பெயர் எச்சத்தினிறுதியிலே வருங்கால், படி, படியாக, படிக்கு எவ்வை பொருட்டுப் பொருளையும், படியினால் என்பது முகாதரத்தையுங் காட்டும்.

இலக்கண வினா விடை

(உ-ம்.) இதை அறியுப்படி (படிபாடி, படிக்கு) ஊத்தேன்.
ஈ இதைச் செய்தபடியால் தண்டிக்கப்படுவாய்.

~~~~~  
அப்பியாசம். (164.)

“இறல் உறும்படி இயற்றவர் இடையாரு இன்னல்”

“கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருல் கற்றவனைக்கும்  
உண்ணும்படி அறிந்துட்டும் அவர்.”



### 165. ENGLISH STOPS, AND OTHER SIGNS.

கககூ.—இங்கிலீசு இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக்குறிப்புகள் முதலிய அடையாளங்கள் சிலவிடத்து தமிழ் தூல்களிலும் வழங்கப்படும்; அவை எவை?

அவற்றுள் மிகு வழங்குவன ஆவன:

, என்பது ஓர் மாத்திரை நிறுத்தம்.

; என்பது இரு மாத்திரை நிறுத்தம்.

: என்பது மூன்று மாத்திரை நிறுத்தம்.

. என்பது நான்கு மாத்திரை நிறுத்தம்.

! என்பது அதிகசயக்குறிப்பு.

? என்பது வினாக்குறிப்பு.

§ என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின் உள்வகுப்பு.

¶ என்பது வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.



### 166. NEGATIVE PREFIXES.

கககூ.—அ, அந், நிர் என்னும் கிரந்த வீருதிகள் சொல்லின் முதலிலே என்ன அர்த்தங்கொடுக்கும்?

பெரும்பாலும் எதிர்த்தங் கொடுக்கும். இவற்றுள் உயிர் முன் அந் என்றும், உயிர்மெய்முன் அ என்றும், இரண்டின்முன்னும் நிர் என்றும் வரும்.

(உ-ம்.) கிரீப்பாகடியம், கிராசாரம், அருபம்.  
அசட்டை, அநாதி.

~~~~~  
நீமலன், குதர்க்கம்,
விபேசம், கடியிசை.

[இவை எதிர்மறைப் பகுபதங்கள் எனப்படும். வீனா 123 (உ.) காண்க.]

~~~~~  
சொற்றொடரதிகாரம் முற்றிற்று.

# இலக்கண வினா விடை.

~~~~~

IV. PROSODY.

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

167. POETRY.

கக௭.—யாப்பு ஆவதென்ன?

பலவகை மொழிகளை அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்றி வற்றால் யாப்புற இணைத்து, பல அலங்கார வகையாற் சிறப்புப் பொருந்தச் செய்யப்படுவன யாப்பென்னப்படும்.

யாப்பு, செய்யுள், பா, பாட்டு, கவி ஒருபொருட்பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 268. யாப்பருங். 1.]

(I.) PARTS OF VERSE.

(I.) யாப்புறுப்பியல்.

~~~~~

§ க. அசை.

168. METRICAL SYLLABLES.

கக௮.—அசைகள் எத்தனைவகை ஆம்?

நேரசை, நிராயசை என இருவகை ஆம்.

[யாப்பருங். 5.]

169. SYLLABLES LONG BY NATURE OR POSITION.

கக௯.—நேரசைகள் எவை?

குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும், நெட் டெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசை ஆம்.

[யாப்பருங். 6.]

(உ-ம்.) க எ-த, ஞில் தனியே வந்த நேர்.
கல் எ-த, ஞில் ஒற்றெது வந்த நேர்.
கா எ-த, ஞெய் தனியே வந்த நேர்.
கால் எ-த, ஞெய் ஒற்றெதுவந்த நேர்.

170. SHORT SYLLABLES.

க௭௦.—நிராயசைகள் எவை?

குறில் இணைந்துவரினும், குறில் நெடில் இணைந்துவரினும், குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும் நிராயசை ஆம்.

[யாப்பருங். 8.]

(உ-ம்.) அழி எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து வந்த நிரை.
சுற எ-து, குற்றெழுத்தம் சொட்டெழுத்தம் இணைந்து வந்த நிரை.
மரம் எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து ஒற்றடுத்து வந்த நிரை.
விரம் எ-து, குற்றெழுத்தம் சொட்டெழுத்தம் இணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரை.

§ உ. சீர்.

171. METRICAL FEET.

க௭௧.—சீர் ஆவதென்ன?

இருவகை அசையுந் தனித்தும் இணைந்தும் வருவது சீர் ஆம்.

172. CLASSES OF METRICAL FEET.

க௭௨.—அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

[யாப்பருங். 10.]

173. FEET OF ONE அசை.

க௭௩.—அவற்றுள், அசைச்சீர் என்பதியாது?

அசைச்சீர் என்பது ஓரசைச்சீராம். அது, நேரசை தானே நின்ற நேரசைச்சீர் எனவும், நிராயசை தானே நின்று நிராயசைச்சீர் எனவும் இருவகையாம்.

நேரசைச்சீருக்கு உதாரணவாய்ப்பாடு நாள்.

நிராயசைச்சீருக்கு உதாரண வாய்ப்பாடு மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் ஈற்றிலே வரும்.

அவற்றோடு 'முறையே குற்றியலுகாஞ்சேர்ந்து காசு எனவும், பிறப்பு எனவும் வருவதுமுண்டு.

[யாப்பருங். 14.]

IV. யாப்பதிகாரம் (1.) யாப்புறுப்பியல்.

174. FEET OF TWO அசை.

கஎசு.—இயற்சீர் என்பது யாது?

இயற்சீர் என்பது ஈரசைச்சீர் ஆம். இவை அகவற்சீர் என வும்படும். அது, நேர் நேர், நிரா நோ, நிரா நிரா, நேர் நிரா, என நான்கு வகையாம். அவற்றிற்குத் தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம், உதாரண வாய்ப்பாடாம்.

[யாப்பருங். 11.]

175. FEET OF THREE அசை.

கஎரு.—உரிச்சீர் என்பது யாது?

உரிச்சீர் என்பது மூவசைச்சீராம். மேற்கூறிய நான்கின் ஈற்றிலே நேரசையும் நிராயசையும் தனித்தனிக் கூடிவர எட்டு வகையாம். அவையாவன:

[யாப்பருங். 12.]

(க.)	சேர்	சேர்	சேர்	உதாரண வாய்ப்பாடு.	தே	மால்	காய்.	} இவை எங்கும் வெண்சீர் எனவு ம் படும்.
(உ.)	நிரா	சேர்	சேர்	உ-டு	புளி	மால்	காய்.	
(ஈ.)	நிரா	நிரா	சேர்	உ-டு	கரு	விளம்	காய்.	
(ச.)	சேர்	நிரா	சேர்	உ-டு	கூ	விளம்	காய்.	} இவை எங்கும் வெண்சீர் எனவு ம் படும்.
(டு.)	சேர்	சேர்	நிரா	உ-டு	தே	மால்	கனி.	
(க.)	நிரா	சேர்	நிரா	உ-டு	புளி	மால்	கனி.	
(எ.)	நிரா	நிரா	நிரா	உ-டு	கரு	விளம்	கனி.	
(அ.)	சேர்	நிரா	நிரா	உ-டு	கூ	விளம்	கனி.	

176. FEET OF FOUR அசை.

கஎகூ.—பொதுச்சீர் என்பது யாது?

நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்கொல்லிய நால் வகைப்பட்ட இயற்சீரின் ஈற்றிலே, முறையே,

[யாப்பருங். 13.]

தண்பூ	என	சேர்	சேரும்,	} கூட்டிற் பதினான்கும்.
நதம்பூ	என	நிரா	சேரும்,	
தண்ணிழல்	என	சேர்	நிரையும்,	
கருநிழல்	என	நிரா	நிரையும்,	

இவை பாட்டில் மிகவும் வழங்காவாம்.

§ ஈ. தளை.

177. CONNECTION OF FEET.

களஎ.—தளை ஆவதென்ன?

சீரோடு சீர் பாட்டிலே தொடர்ந்து வரும் முறையே தளை ஆம்.

[யாப்பருங். 17.]

178. THE CONNECTION PECULIAR TO THE ஆசிரியம் METRE.

களஅ.—ஆசிரியத்தளை என்பது யாது?

நேரோடு நேரும், நிராயோடு நிராயும் ஒன்றுவது ஆசிரியத் தளை ஆம்.

[யாப்பருங். 19.]

(உ-ம்.) “திருமறை தலைபு,
இருன்ற விசம்பன்,
விண்ணிற் இமிழை கடுப்பப்,
பண்ணமைத் தவந்தேர் சென்ற வாதே.”

இதிற், கருவிளங், கருவிளம்; கருவிளம், புளிமா; கூவிளங், கருவிளம், புளிமா; கூவிளம், புளிமா, தேமா, தேமா; என்று நேர்முன் நேரும், நிரா முன் நிராயும் வந்தது காண்க.

179. THAT OF THE வெண்பா.

களக.—வெண்டளை ஆவதென்ன?

மா முன் நிராயும், விளம் முன் நேரும், காய் முன் நேரும் வருவது வெண்டளை.

[யாப்பருங். 18.]

(உ-ம்.) “உருவுகண் டென்னமை வேண்டிம்,
உருக்பெருந்தேர்க் கச்சாணி பன்னூர் உடைத்த.”

[இதிற், கருவிளம், தேமாக்காய், தேமா, கருவிளக்காய், தேமாக்காய், தேமா, பிறப்பு என வந்தது காண்க.]

§ ச. அடி.

180. LINES.

கஅ0.—அடி ஆவதென்ன?

தளையினுலே இணைக்கப்பட்ட சீரோடு வருவது அடியாம்.

[யாப்பருங். 23.]

IV. யாப்பதிகாரம் (I.) யாப்புறுப்பியல்.

ஐ அவ்வடி இரு சேரல் வரும் குறையடி எனவும்,
மூன்ற சேரல் வரும் சித்தடி எனவும்,
ஔ சேரல் வரும் அனவடி எனவும்,
ஐத்த சேரல் வரும் செடலடி எனவும்,
மிகை சேரல் வரும் கழிசெடலடி எனவும், ஆக
ஐத்த வகை ஆம்.

§ ௫. தொடை.

181. CONSONANCE.

கடிசு.—தொடை ஆவதென்ன?

அடிகளிலுஞ் சீர்களிலும் எழுத்துக்கள் இசையத்தொடுப்பது தொடை ஆம்.

[யாப்பருங். 32.]

182. RHYME.

கடிஉ.—எதுகைத்தொடை ஆவதெது?

அடிகளில் முதலெழுத்துக்கள் மாத்திரை அளவில் ஒத்துநிற்க, இரண்டாம் எழுத்து இசையத் தொடுப்பது எதுகை.

[யாப்பருங். 34.]

(உ-ம்.) “மலர்மிசை யேறினான் மாண் அடி சேந்தர்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.”

[இதிலே மல என்பதற்கு நீல என்பது எதுகையாம்.]

ஐ கட்டென்பதற்கு பட்டென்பது எதுகையாம், பாட்டென்பது எதுகையாகாது.

183. ALLITERATION.

கடிஈ.—மோனைத்தொடை ஆவதெது?

அடி முதலெழுத்து மீண்டு வரவும், இன எழுத்து வரவுந் தொடுப்பது மோனை. அவ்வின எழுத்தாவன:

[யாப்பருங். 33.]

அ, ஆ, ஐ, ஒ.	}	ஒன்றகொன்ற மோனையாம்.
இ, ஈ, எ, ஏ, யா.		
உ, ஊ, ஓ, ஓ.		
ச, த,		
ரு, ர,		
ம, வ,		

(உ-ம்) மேற்கண்ட குறையில் மகாமோனையும் ககர மோனையும் காண்க.

(II.) KINDS OF METRE.

II. யாப்பியல்.

184. METRES AND THEIR SUBDIVISIONS.

கடிசு.—மேற் கூறிய உறுப்பினால் உண்டாகிய விசேஷித்த பாவும் பாவினமும் எவை?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலித்துறை, விருத்தம் முதலியவும் உண்டு. [யாப்பருங். 52, 53, 54.]

மற்றவை எல்லாம் யாப்பருங்கலத்திலே காண்க.

§ க. வெண்பா.

185. THE VENPA.

கடிரு.—வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணமென்ன?

(க.) வெண்பாவிடத்து இயற்சீரும், வெண்சீரும் வரும்.

(உ.) அளவடியாலே நடக்கும். ஆயினும் ஈற்றடி சிந்தடியாக வரும்.

(ஈ.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு இந்நான்கில் ஒன்று ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீராம்.

(சு.) அதற்கு உரிய தனையாகிய வெண்டனையன்றிப் பிறதனாவரா. [யாப்பருங். 55.]

186. KINDS OF VENPA.

கடிசு.—வெண்பா எத்தனைவகையாம்?

குறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை, என நான்கு வகையாம்.

[யாப்பருங். 56.]

187. CURAL.

கடிஎ.—இவற்றுள் குறள் ஆவதெது?

நாற்சீர், முச்சீர் என இரண்டு வருவது குறளாம்.

[யாப்பருங். 57.]

(உ-ம.) “கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றேர்; முகத்திரண்டு புன்னுடையர் கல்லா நவர்.”

“உருவுகண் டெள்ளமை வேண்டும்; உருப்பெருந்தேர் கச்சாணி அன்னுர் உடைத்த.”

[9௫ கீதப்பதினாலும் இரு கீதப்பதினாலும் வந்தது]

IV. யாப்பதிகாரம். (II.) யாப்பியல்.

188. SAVALEI.

கடிவு.—சவலை வெண்பா என்பதெது?

இரு குறள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை ஆம்.

(உ-ம்.) “அட்டாலும் பால் சுவையிற் குஞ்சுதளவல்ல

நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்;
செட்டாலும் மேன்க்கண் மேன்க்கணை: சங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்”

189. NÉRISSEI.

கடிவு.—நேரிசைவெண்பா என்பது யாது?

இரு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசைவெண்பாவாம்.
[யாப்பருங். 58.]

(உ-ம்.) “தம்மை இகழ்த்தமை தம்பொறுப்ப தன்றி ற்ற

றெம்மை இகழ்த்த வினைப்பயத்தால்,
உம்மை

பெருவாய் விரைபத்த வீழ்வர்கொல் என்ற
பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன”

190. INNISEI.

ககூ0.—இன்னிசை வெண்பா என்பதெது?

நாற்சீர் மூவடியும் முச்சீர் ஓரடியும் வருவது இன்னிசைவெண்பாவாம்.
[யாப்பருங். 59.]

(உ-ம்.) “இன்றகொல், அன்றகொல், என்றகொல் என்னுத
பின்றையே நின்றது கூற்றம்என றெண்ணி,
ஒருவுமின நீயவை; ஒல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்.”

§ 2. ஆசிரியப்பா.

191. ĀSIRIYAM METRE.

ககூக.—ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணமென்ன?

(க.) இயற்சீரன்றிச் சிலவிடத்து வெண்சீருந், தேமாங்கனி, புளி
மாங்கனி என்னும் இடை நேரசை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ.) அதில் தன் தனையன்றி வெண்டனையும் வரும்.

(ஈ.) மூன்று முதலிய பல அடிகளான் வரும்.

(சு.) ஈற்றடியின் ஈற்றசையின் ஈற்றிலே ஏகாரம் பெரும்பா
லும் வரும்.
[யாப்பருங். 66.&c.]

இஃ ஆசிரியம் எனவும் அசுவல் எனவும்படும.

(உ-ம்.) “சீரிடை தரையி னோசெடெம் இஃமையே;

சாரிடை மின்னிற் கெடுத்தும் புசமே;
தேரிடை உருளிற் செல்வ மறமே;

தாரிடை மதுவினிற் தவித்தொழி இன்பமே !”

§ ஈ. கலித்துறை.

192. CALITTURY METRE.

ககஉ.—கலித்துறையின் இலக்கணம் என்ன?

- (க.) ஒரே எதுகையான நெடிலடி நான்கும் உடைத்தாகும்;
 (உ.) வெண்டளையைப் பெறும்;
 (ஈ.) ஒவ்வோரடியின்முதல் நான்குசீரும் இயற்சீராகவும்
 இடைநேரசைக் காய்ச்சீராகவும் இருக்கும்;
 (சு.) ஒவ்வோரடியின் ஐந்தாஞ்சீர் கூவிளங்காய் ஆவது, கரு
 விளங்காய் ஆவது இருக்கும்;
 (ரு.) ஈற்றடியின் ஈற்றிலே ஏகாரம் வரப்பெறும்;
 (கூ.) நேரசை முதலடியிற் பதினாறு அசைகள் வரும்.
 (எ.) நிராயசை முதலடியிற் பதினேழு அசைகள் வரும்.

இது கட்டளைக்கலித்துறை எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 85.]

(உ-ம்) “எரிஎனக் கென்னும், புழுவோ எனக்கெனும், இர்தமன்னுஞ்
 சரிஎனக் கென்னும்; பருத்தோ எனக்கெனும், தான்புகை

சரிஎனக் கென்னும், புன்னாய் எனக்கென்னும் இக்காறடலைப்
 பிரிய முடன் வளர்த்தேன்! இதனால் என்ன பெறெனக்கே?”

§ ச. விருத்தம்.

193. VIRUTTAM METRE.

ககஈ.—விருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன?

- (க.) எல்லாச் சீருந் தழுவும்;
 (உ.) ஐந்து வகையான அடிகளாலுண்டாகும்;
 (ஈ.) தளையின்றி நடக்கும்; ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான
 விதியாவது: ஓரடியில் தேமா வந்தவிடத்து மற்றோரடியில் தேமா
 ஆயினும், புளிமாவாயினும் வரும். விளம் வந்தவிடத்து மற்றோ
 ரடியில் கூவிளமாயினும் கருவிளமாயினும் வரும். காயிற்றுச்
 சீருக்குக் காயிற்றுச்சீருங், கனியிற்றுச்சீருக்குக் கனியிற்றுச்சீரும்
 வரும். மற்றது மிவ்வாறே.

சீ தம்முன்றி வரில் சந்தபேதமாம்.

[யாப்பருங். 65. 74. 86. 88.]

(உ-ம்) “சமெனவன் பேய்களவிற் கொடிதாரு மலைவினும் கடத்தற் கொண்ணு
 செவெயிற் தினும்வலித் கடல்பருகி மெருவின சேரே பேர்த்தச்

செவெலை விரும்புகெனும்’ கிறத்தரிது; புலன்முழுதச் சொன்று முலம்

‘செவெலகே தண்டெனினும்’ டில்தாதி விலநினைக் கெடுத்தல் வேண்டும்.”

யாப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

*****

V. RHETORIC.

ஐந்தாவது: அணி அதிகாரம்.

194. RHETORICAL EMBELLISHMENT.

கக்சு.—அணி என்பது யாது?

மக்களுக்கு அணியும்பூயாலைபோலவும், பொன் ஆபரணம் போலவும், புலவர்பாடிய கவிஞர்க்கு அலங்காரமாகச் செய்தன வாம்.

195. KINDS OF RHETORICAL ORNAMENT.

ககரு.—அவ்வணி எத்தனை வகையாம்?

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகையாம்.

196. VERBAL ORNAMENT.

ககசு.—சொல்லணி ஆவது என்ன?

எழுத்தானுஞ் சொல்லானும் பெயர்த்து வேறுபொருள் தருவது சொல்லணியும். அணியைத் தந்த சொல்லை மாற்றின் அணிகெடும் ஆதலால் சொல்லணி எனப்படும்.

(உ-ம்.) “மூலே நகைத்தன” என்பதற்கு “மூலே பூத்தன” என்ற சொல்மாறவே அணி நிலவாமையாற் சொல்லணி.

ஐ க. சொல்லணி.

197. KINDS OF VERBAL ORNAMENT.

கக௭.—சொல்லணி எத்தனைவகையாம்?

மடக்குஞ், சித்திரமும் என இருவகையாம். அவையாவன: (க.) எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆகிய மூவகையினாலும் மாறிவருவன மடக்கணி.

அவை மறிநிலை, அந்தாதி, அடுக்கு, என மூன்று வகை ஆம்.

(உ.) இரதமுதலிய பலவாறான கோணங்களாகச் சித்திரித்து எழுத்துகளையாறி அடைத்துப்பாடுவன சித்திரவணி. இவை பந்தனம் என்றும் பெயர்பெறும்.

‘[தண்டி அலங். III. 1.]

“எழுத்தின் கூட்டம் இடை பிறிதெழும்
பெயர்த்தம் லேறு பொருடின் மடக்கே.”

198. INVERSION.

ககூஅ.—மறிநிலை ஆவது என்ன?

எழுத்துக்களையாவது சொற்களையாவது அடிகளையாவது மாறி நிற்கும்படிப் புணர்ப்பதாம்.

(உ-ம்.) சிவிறி = விசிறி.

சூமிறு = மிசூறு.

இது எழுத்த மறிநிலை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) இல்முன = முன்றில்.

கசர்ப்புறம் = புறகசர்.

இது சொன்மறிநிலை என்னப்படும்.

“சரையாடக் கொண்டை கயத்தாட மஞ்ஞை
சனையாழ அடமி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீதத முயற்கு நிலையெனப்
கானக காடன கூன.”

இது அடிமறிநிலை என்னப்படும். [சன்னூல் 419.]

(உ-ம்.) “நடுக்குறறுத தற்சேர்ந்தர் துன்பக் தடையார்

கொடுத்த தான றுயப்பினு’ மீண்டுக்கால் ஈன்மொ

இடுக்குறறுப் பற்றினு’ நிலலாது செல்வம்

விடுக்கும் வினையுலகதக் கால்.”

199. THE REPETITION OF THE LAST WORD OF THE FORMER LINE, OR VERSE, IN THE BEGINNING OF THE NEXT.

ககூகூ.—அந்தாதி ஆவதென்ன?

எழுத்தாவது சொல்லாவது அந்தாதியாகப் பாடுவதாம்.

[யாப்பருங். 50.]

(உ-ம்.) “மாந்தர்க்கெல்லாம் கேள்வியாலறிவும்;

அறிவினா கல்வியுங்; கல்வியாற் புருமும்;

புகழாற் பெருமையும் விளக்கு வளரும்.”

“கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்; பெண்டிர்க்குச்

செல்வப்புதல்வனே ஈர்க்கலி.”

200. REPETITION.

உ00.—அடுக்கு ஆவது என்ன?

சொல்லானும் பொருளானும் அடுக்கிவருவனவாம்.

[சன்னூல் 436.]

V. அணி அதிகாரம்.

(உ-ம்.) “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை சான்ற.”

“தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பாயது உ’மழை.”

“வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அகிதணார்
வைகலும் வைகலை வாகும் என் நின்புறவர்;
வைகலும் வைகற்றம் வாழ் காண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்தணரா தர்.”

“ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
வின்கிணீர் சீரேறி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னீறம்.”

201. VARIOUS FANTASTIC MEASURES.

20க.—சித்திரவணி ஆவது என்ன?

இரதபந்தனம், நாகபந்தனம், யாணை, குதிரை, ஒட்டகை இவை
முதலானவைகளின் நடையுடையன அடிபந்தனம் ஆம்.

இவை சிறந்ததல்லாமையால் உதாரணம் காட்டவில்லை.

§ 2. பொருளணி.

202. ORNAMENT DERIVED FROM THE SENSE.

20உ.—பொருளணி ஆவதென்ன?

சொல் மாறினும் அச்சொல்லால் வழங்கிய பொருள் மாறாது,
அணியுங் கெடாது வருவது பொருளணி ஆம்.

(உ-ம்.) ப வ ள வ ர ய் எ-கு சொன் மாறி, த கி ர் போ ன் ற செ வ் வ ர ய்
எனில், சொன் மாறிலும் பொருண் மாறாமையாற் பொருளணி.

203. ESSENTIAL QUALITIES.

20ஈ.—தன்மையணி ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளுக்கு உரிமையுடையது தன்மை அணியும்.

(உ-ம்.) “அஞ்சமை நகை அறிஞ்கம் இஞ்சாற்கும்

எஞ்சாமை வேந்தர் கிபல்பு.”

எ-து. அசனுக்கு இவ்வியற்கை இன்றியமையா,
ஆதலில் இது தன்மை யணி.

[தண்டி அலங். II. 2, 3.]

“எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை வின்குஞ்
சொன்முறை சொடுப்பது தன்மை ஆகும்.
அதலே, பொருக் குணஞ்சாதி சொழுவொடு புலன் ஆம்.”

204. COMPARISON.

20௪.—உவமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருள் தம்முள் குணத்தானுந், தொழிலானும், பயனானும் ஒத்தனவாகக் கிட்டலாம். இவற்றுள், உபமானமும், உபமேயமும், பொதுப்பண்பும், போலமுதலிய உவமையுருபுகளுந் தொக்கும் விரிந்தும் விகற்பித்தும் வரும.

(உ-ம்.) “புறஞ்ஞி கண்டனையர் எனும்
அகம்ருனி மூக்கிற கருமை யுடைத்து

எ-து. ருன்றியானது புறத்தச் செம்மையும் மூக்கிற கருமையும் உடையதபோல, கூடா ஒழுக்கத்தார் வேடத்தார் புறத்தச் செம்மையும் அகத்தக் கருமையும் உடையார், ஆதலில் பண்புவமையணி.

(உ-ம்) “அடுத்தது காட்டும் பனிக்வேபோ னெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு முகம்.”

எ-து. கண்ணடியானது தனக்கு எதிரிட்ட பொருளின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதல்போல, முகமானது தனக்கு எதிரிட்ட மனதின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதலாற, தொழிலுவமையணி.

(உ-ம்.) “மருத்தாமித் தப்பா மரத்தறிந் செல்வம்
பெருத்தகை யாங்கட் படின.”

எ-து. மரமானது பிணியானதுக்கு மருத்தாய்ப் பயனதல்போலப் பெருத்தகையான செல்வமானது வறமையானதுக்குப் பயனதலாற் பயனுவமையணி.

(உ-ம்) “அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன முந்நே புலகு.”

எ-து அகரத்திற்குத் தலைமை விராத்தாய் அன்றி நகரத்தினையான இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவனுக்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வால் முற்றம் உணர்ந்தலானும்; எடுத்துக் காட்டுவமையணி இது திட்டாத்தவணி எனவுமபடும்.

(உ-ம்) “வலிவி னிலைமையான வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியினரெல் போத்தி மேய்க்ந்தறு.”

எ-து. கல்லார் போல வேடம்பூண்டு பிறரை வஞ்சிக்கின்ற கூடா ஒழுக்கத்தானுக்குப் பக புலியினரே ஸைப் போத்திக் கொண்டதபோலும், எனவே, பக புலியினரே ஸைப்போத்திக் கொள்தல் இல்லாமலாய், இல்பொருளுவமையணி.

[தண்டி அலங். II. 4.]

“பண்புந் தொழிலம் பயனும் என்நிறநின்
ஒன்றம் பலவும் பொருளெடு பொருள்புணர்க
தொப்புமை தோன்றச் செப்பின் அகி துவமை”

205. FIGURATIVE LANGUAGE.

20௫.—உருவகவணி ஆவதென்ன?

உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணந், தொழில், பயன் என்னும் முக்காரணங்களுந் தோன்றாமலும், உவமையுருபு இல்லாமலும் ஒன்றுபடவரும் உவமையே உருவகவணியாம்.

V. அணி அதிகாரம்.

(உ-ம்.) “அறவாழி அந்தணன் றஞ்சேந்தார் கல்லாற்
பிறவாழி கீதலரிது.”

எ-து. கடவுளுடைய பாத்ததைத் தோணியாக உருவகஞ் செய்தமையால் ஏகாங்க உருவகவணி; இதனை
ஏகதேச உருவகவணி எனவுமபடும்.

(உ-ம்.) “குணமென்னும் குணநேற் கின்றார் வெகுளி
கணமெய்க் காத்தல் அரிது.”

எ-து. துந்தார் இருதத்தகு அசையாமையும் பெருமையும் உடைய மலையைப்போலக் குணங்களை உருவகஞ்
செய்தமையால், இது ஏது உருவகவணி.

(உ-ம்.) “சினமென்னுஞ் சேந்தாணைக் கொல்லி
இனமென்னும் எம்பு புணையைச் சும்.”

எ-து. நெருப்பு தான் சேந்த இடத்தையே சும்; சினமானது தான் ரோத இடத்தையுஞ் சுடுமென்ற
அதிகமாச்சொல்லி உருவகஞ் செய்தமையால் இது யிசையெழுற்றை உருவகவணி.

[தண்டி அலங். II. 9.]

“உவமையும் பொருளும் வேற்றமை ஒழிவ்
தேன்றனமாட்டின், அகிலுருவகம் ஆகும்.”

206. ANTITHESIS.

உ05௬.—வேற்றுமையணி ஆவதென்ன ?

இருபொருளைத் தம்முள் உவமித்துப் பின்னர் அவற்றுள்
வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதலாம்.

(உ-ம்.) “நீயினர் சட்டபுண்ணுள்ளதும்; ஆறநே
நாவினா சட்ட வடு.”

எ-து. நீயுள், கொடுஞ்சொல்லுஞ், கொடுதொழிலினுள் ஒக்குமாயினும்; நீயினர் சடப்பட்ட புண் ஆறத்
லினும், நாவினா சடப்பட்டவடு ஆறத்தினுந் நீயினும் அதிகமானமையால் வேற்றுமையணி.

[தண்டி அலங். II. 22.]

“கூற்றினும் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்
வேற்றமை படவரின் வேற்றமை அதுவே.
அதுவே, குணம் பொருள் சாதி தொழிலொடு புணரும்.

207. RECURRENCE OF THE SAME WORD.

உ0௭.—பின்வருநிலையணி ஆவதென்ன ?

முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலஇடத்தும்
வருவது பின்வருநிலை அணியாம்.

(உ-ம்.) “சோயெல்லச் சோய் செய்தார் மேலவர் சோய்செய்யார்
சோயினமை வேண்டெயர்.”

எ-து. சோயென்னுஞ் சொல்லும்பொருளும் பின்னும்வந்தமையால் இது பின்வருநிலையணி.

[தண்டி அலங். II. 15.]

“முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற்
பின்வரு மெனினிற் பின்வரு நிலையே.”

208. PROVERBIAL EXPRESSIONS.

20௮.—ஒட்டணி ஆவது என்ன?

கவி கருதிய பொருளை மறைத்து அது வெளிப்படுத்தற்கொத்த வேறொன்றை உரைப்பதாம்.

(உ-ம்.) “நீலிபெய சாகுமெ அச்சிறம் அப்பண்டம்
சால மிகுததப் பெயின்.”

எ-து. எலியவரென்றெண்ணிப் பலரோடு பகைத்தவன் தான் எத்தனை பலசாலியாயினும் அவர்கள் ஏக மாயத நிரண்டொரு அழிந்தபோவான் என்பது தோன்ற மயிலிறகுகளை ஏற்றிய வண்டிலும் அச்ச முறையும் என்றமையால் இது ஒட்டணி.

[தண்டி அலங். II. 25.]

“சுருதிய பொருடொருத்தபுலப் படுத்தற்
சொத்த தொன்றாப்பின் அகி தொட்டென மொழிப.”

209. CONTRAST.

20௯.—விலக்கணி ஆவதென்ன?

ஒன்றைச் சொல்லி மற்றதைக் காட்டிய குறிப்பினால் மறுத்துவி லக்குவது விலக்கணி ஆம்.

(உ-ம்.) “சுன்றே தரினா கடுவிகத்தாம் ஆக்கத்தை
அனறே ஒழிப விடல்.”

எ-து. வீரபய மின்றித் தேடிப் பொருள் என முன்னர்க் கூறி அது கன்மையே தரினும் விடுக எனப்பின் னர் விலக்கியமையால் இது விலக்கணி.

[தண்டி அலங். II. 16.]

“முன்னத்தின் மறப்பின அது முன்னர் விலக்கே
மூவகைக் காலமு மேவியதாகும்.”

210. IRONY.

2௧0.—மாறுபடுபுகழ்ணி ஆவதென்ன?

ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்ந்தலுமாம்.

(உ-ம்.) “தேவர் அனையர் கயவர், அவருத்தர்
மேவன செயதொருகலான்.”

அறிவீனர்கள் தீயவழியின் கடக்கில் தீங்கைத் தருமென்றணாது; தங்கள் வீரப்பப்படியே கடக்கின்றமையால், தமமிச்சைப்படி. கல்வழியிலொருருகின்ற தேவருக்கொப்பெனனர் ஆதலில் மாறுபடு புகழ்ணி.

[தண்டி அலங். II. 39.]

“புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும்,
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்,
அவைபுழம் இன்னவென நிறைகுக் குளரே.”

V. அணி அதிகாரம்.

211. SELF PRAISE.

உகக.—தன் மேம்பாட்டுவாயணி ஆவதென்ன?

ஒருவன் தனக்கு மேன்பாடாகத் தன்னைத்தானே புகழ்வதாம்.

(உ-ம்.) “என்னுள் வில்லன்மீன் தெவ்வீர், பலரென்னை
முன்னினறு கன்னின நவீர்”

எ-து. பகைவரே என்னரசனான வில்லாறுபோல்கள்; நின்றவர்களை எல்லாம் கல்லாகநிற்கச் செய்தேன் யான; எனத்தன்னைத் தானே புகழ்கதமையால் தன்மேம்பாட்டுவாயணி,

[தண்டி அலங். II. 44.]

“தான்றற் புகழ்வது தன்மேம் பாட்டுவோ.”

212. THE GARLAND.

உகஉ.—மாலையவமைஅணி ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளின் இடமாய்ப் பலபொருள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து, ஒவ்வொரு பொருளின் கடையிலும் பொருள்முடிவுபடுவது மாலையவமைஅணிஆம்.

(உ-ம்.) “அன்பினும் ஆர்வம் உடைமை; அது ஈனும்
நன்பெனனும் நாடாச்சிறப்பு.”

எ-து. அன்பானது ஆர்வம் உடைமையை ஈனும்; ஆர்வார்வமுடைமையானது நன்பெனனும் நாடாச்சிறப்பை ஈனும் என்றமையால் மாலையவமை அணி,—

213. MANY SUBJECTS WITH A COMMON PREDICATE.

உகரு.—ஒப்புமைக் கூட்டவணி ஆவதென்ன?

ஒன்றற்கொன்று புகழினாலேனும் பழிப்பினாலேனும் இசையப்பொருந்தி முடிவுபடுவது ஒப்புமைக்கூட்ட அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்வியுள், கல்லார்
அவை அஞ்சா ஆகுலசொல்லும், நவை அஞ்சி
நத்துணைச் செல்வமும், நல்குநாதர் இன்னலமும்
பூததலிற் பூவாமை என்று.—”

[தண்டி அலங். II. 53, 54.]

“கருதிய குணத்தின் மிகுபொருளுடன் வைத்

தொருபொருள் வைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்,—
புகழினும் பழிப்பினும் புவப்படுமி அதுவே”

அணி அதிகாரம் முற்றும்.

இலக்கண வினா விடை.

VI. THE SUBJECTS TREATED OF IN COMPOSITIONS.

ஆரவது: பொருள் அதிகாரம்.

214. SUBJECT MATTER

உகச.—பொருள் ஆவதென்ன?

இம்மை மறுமைகளிலுஞ் சீவராசிகளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந்தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம்.

215. ITS DIVISIONS.

உகரு.—அப்பொருள் எத்தனைவகை ஆம்?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்குவகை ஆம்.

[நன்னூல் 10.]

216. VIRTUE.

உகசு.—இவற்றுள், அறம் ஆவதென்ன?

கடவுள் அருளிய வேதத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழித்தலும் ஆம்.

இஃக ஓழக்கம், வழக்கு, தண்டம், ஆவிய மூன்ற வகையுடையனொன்றாம். இஃக அன்பும், இவ்வறத்தை இவ்வறம் எனவும் தறவறம் எனவும் சொல்லுவர்.

217. POSSESSIONS.

உக௭.—பொருள் ஆவதென்ன?

தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள பதார்த்தங்களாம்.

218. PLEASURE.

உகஅ.—இன்பம் ஆவதென்ன?

சீவராசிகள் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதே ஆம்.

VI. பொருள் அதிகாரம்.

219. HEAVEN.

உககூ.—வீடு ஆவதென்ன?

கடவுளுடைய அநுக்கிரகத்தால் நல்லோர் மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத நித்திய பேரின்பமே ஆம்.

220. FURTHER SUBDIVISIONS.

உஉ௦.—இப்பொருளை இன்னும் தூலோர் விரித்துக் கூறுவதும் உண்டோ?

உண்டு. எப்படியெனில்:

உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது அகப்பொருள் என்றும், புறம்பே நிகழ்வது புறப்பொருள் என்றுங் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற் குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், ஆகிய ஐந்தினை நிலங்களையும்; அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள்களையும்; பல வகைப்பட்ட காலங்களையும்; மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந்து கூறுவார்கள். இவை பெரும்பயன் இல்லாமையால் இந்நூலிற் கூறவில்லை.

~~~~~  
பொருள் அதிகாரம் முற்றும்.
~~~~~

இலக்கண வினா விடை முடிந்தது முற்றும்.

கனகசபை
சென்னை
திருச்சிவரங்கு

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

NANNŪL.

பவணந்தி முனி செய்த

ந ன் னூ ல்

மூ ல மு ம் பௌழி ப் பு ரா யு ம்.

இஃது

ஜி. யூ. போப்பையரால்

பார்வையிடப்பட்டே

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Madras:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1857.

PREFACE.

ந ன் னு ல்.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

1. மலர் தலை உலகின் மல்கிருள் அகல
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல்நா
ரெப்பள்ள வாசை முனிவிகர் துயர்ந்த
5. அற்புத மூர்த்திதன் அலர்தரு தன்மையின்
மனஇருள் இரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு' மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனு' நான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்
10. அரும்பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகல்அற நூறி இருநில' முழுவதந்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந்
திசைதொறு' நிறுவிய திறல்உறு தொல்சீர்க்

15. கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீயகங்கன்
அருங்கலை வினோதன் அமர்ஆ பரணன்
மொழிந்தன்ன ஆக: முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
20. பொன்மதிற் சநகைச் சன்மதி முனிஅருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு' நாமத் திருந்தவத் தோனே.

INTRODUCTION ON GENERAL PREFACES.

ந ன் னூ ல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

க. முகவுரை, பதிகம், அணிந்துரை, நூன்முகம்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES.

உ. பாயிரம் பொதுகிறப் பெனஇரு பாற்றே.

[மேல் பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என இரு வகையினை உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

ந. நூலே நுவல்வோ' னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும்; இவைபொதுப் பாயிரம்.

[நூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் நூலை மாணுக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணுக்கனது வரலாறும், அவன் கேட்டவின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பா யிரமாம்.]

௨. A CLASSICAL WORK.

சு. நூலின் இயல்பே நுவலின் ஒர் இரு
பாயிரந் தோற்றி, மும்மையின் ஒன்றாய்,
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி,
ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, அம்மாட்சியோ
டெண்ணான் சூத்தியின் ஒத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரந் காண்டிகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின் இருவ கைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல் முதலாக இங்ஙனம் விகற் பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

3. KINDS OF CLASSICAL WORKS.

ரு. முதல் வழி சார்பென நூன் மூன்றாகும்.

[முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் என மூன்று கூற்றதாம் நூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

கூ. வினையி' நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன் ஆதிக்கண் ணே செய்தது யாது அது முதலால் ஆம்.]

7. THE SUPPLEMENTAL CLASSICS.

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி,
அழியாமரபி னது வழிநூல் ஆகும்."

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண் முடிவு முழுவதும் ஒத்து, வழிநூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந் தான் வழிநூற் செய்தற்குக் காரணமாக வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின் அழியாது உலகத்து நின்று நிலவு மரபினையுடையது வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

அ. இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனால் வழிநூல் என்னும் இருதிறத்து நூல்கட்கும் பொருண் முடிபு ஒருபுடை ஒத்து, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை யுடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST.

வே ண் பா.

கூ. முன்னோர் மொழிபொருளே அன்றி அவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமஎனு' மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி, அவர் மொழியினையும் பொன்போலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இசைச்சினையாகவும், முன்னோர் நூலையே கூறுது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்செய்தோம் ஆயினும் ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல் வழிநூற்கும் சார்புநூற்கும் இலக்கணம், ஆதலின் இந்நூலகத்து ஆசிரிய

•வசனம் இல்லை எனக்கூறுவார், ஆதலின் அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும் பழஞ் சூத்திரத்தின் கோளைக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO BE DERIVED FROM ANY CLASSICAL WORK.

க0. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் தூர்ப்பயனே.

[அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீட்டைதலும் ஆகிய இந்நான்கும் தூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY AN AUTHOR.

கக. எழுவகை மதமே: உடன்படன், மறுத்தல்,
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களாவே,
தாஅ னாட்டித் தனது நிறுப்பே,
இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணியே,
பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்
பிறிதொடு படாஅன் தன்மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன இங்ஙனம் “பிறர் மதத்தை உடன்படல்” முதலியவாக விதந்தனவாம்.]

12. THE TEN FAULTS.

கஉ. குன்றக் கூறன், மிகைபடக் கூறல்,
கறியது கூறன், மாறுகொளக் கூறல்,
வழுஉச்சொற் புணர்த்தன், மயங்க வைத்தல்,
வெற்றெனத் தொடுத்தன், மற்றொன்று விரித்தல்,
சென்றுதேய்ந் திறுத்’ னின்று பயனின்மை,
என்றிவை ஈனாக் குற்ற’ நூற்கே.

[நூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன, குன்றக் கூறன் முதலிய இவைகளாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE

கந. சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல்,
நவின்னோர்க் கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல்,
ஒசை உடைமை, ஆழம் உடைத்தாதல்,
முறையின் வைப்பே, உலக மலையாமை,
விழுமியது பயத்தல், விளங்கு தாரணத்த்
தாருத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[தூலிற்கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: “சுருங்கச்சொல்லல்,” முதலியவாம்.]

14. THE THIRTY-TWO METHODS.

கசு. நுதலிப் புகுதல், ஒத்து முறை வைப்பே,
தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக் காட்டல்,
முடித்துக் காட்டல், முடிவிடங் கூறல்,
தான்எடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட் கூறல்,
சொற்பொருள் விரித்த் ரொடர்சொற் புணர்த்தல்,
இரட்டுற மொழிதல், ஏதுவின் முடித்தல்,
ஒப்பின் முடித்தல், மாட்டெறிந் தொழுகல்,
இறந்தது விலக்கல், எதிரது போற்றல்,
முன்மொழிந்து கோடல், பின்னது நிறுத்தல்,
விகற்பத்தின் முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல்,
உரைத்தும் என்றல், உரைத்தாம் என்றல்,
ஒருதலை துணிதல், எடுத்துக் காட்டல்,
எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
இன்ன தல்ல திதுஎன மொழிதல்,
எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

பிறர்நூல் முடிந்தது தான்உடன் படுதல்,
தன்குறி வழக்க' மிகஎடுத்துரைத்தல்,
சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
ஒன்றின்' முடித்தல், தன்னின்' முடித்தல்,
உய்த்துணர் வைப்பென உத்திஎண்ணுன்கே.

[முப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: “நுதலிப்புருதல்” முதலியவாம்.]

15. CRITICAL ACUMEN.

கரு. நூற்பொருள் வழக்கோடு வாய்ப்பக் காட்டி,
ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம்எனத்
தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உத்தி.

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும், உலக வழக்கோடும், பொருந்த உணர்த்தி அப்பொருளை மற்றோர் இலக்கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து இவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித் தக்கவை ஆகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

கக. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோர்இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப்
தோத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒருசாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல ஒருசாதியாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்துறுப்பாம், எனச் சொல்லுவர் உயிர்க்கு உறுதியுக்கும் மெய்மொழிகளை உடையபுலவர்.]

17. SECTION: படலம்.

க௭. ஒருநெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அதுப்டலம் ஆகும்.

[ஒருவழிப்படாது விராய பொருளோடு பொருந்திப் பலபொருளை உணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: சூத்திரம்.

கடி. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

[சிறிய கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சாயை செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளங்கினாற்போலச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளங்கச் சில்வகை எழுத்துக்களான் இயன்ற யாப்பின்கண் பல்வகைப் பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளக்கி அப்பல பொருள் தண்மையும் நுண்மையும் சிறந்து வருவன சூத்திரங்களாம்.]

19. THE ORDER AND CONNEXION OF VERSES.

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கம் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

[மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவளையின்பாய்ச்சல், பருந்தின் வீழ்ச்சி, என்னும் நான்கினையும்போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

20. பிண்டம், தொகை, வகை, குறியே, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவும், தொகை எனவும், வகை எனவும், குறி எனவும், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறத்து அடையாய் வரும் புறனடை எனவும், கூறும் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்) பிண்டம் ... .. இக-சூத்திரம்.
தொகை ... .. இர-சூத்.
வகை... .. இடி-முதலியசூத்.
குறி... .. இக-சூத்.
செய்கை ... .. இக-சூத்.
புறனடை ... .. இக-சூத்திரம்.

21. THE FOURTEEN REQUISITES OF A COMMENTARY.

உக. பாடம், கருத்தே, சொல்வகை, சொற்பொருள்,
தொகுத்துரை, உதாரணம், வினா, விடை, விசேடம்,
விரிவதி காரம், துணிவு, பயனோ
டாசிரிய வசனம்என் நீர்வுழ் உரையே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் தாற்குரை]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு' மூன்றினும்,
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்,
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

[மேற்கூறிய பதினான்கினுள் கருத்துரையும் பதப்பொருளும் உதாரணமும் ஆகிய மூன்றனையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றனோடு வினாவிடை என்னும் இரண்டனையும் கூட்டி உரைத்தலானும், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

23. DIFFUSE COMMENTARY.

உந். சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன்உரை யானும், பிறர்நூ லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டிகை உரைபோல் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரையில் நில்லாது அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் யாவையும் விளங்கத் தான் உரைக்கும் உரையானும் ஆசிரியவசனங்களானும் மேற்கூறிய காண்டிகை உறுப்பு ஐந்தனும் ஐயம்தீரச் சுருங்காது, மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

24. EXPLANATION OF THE FIGURATIVE EXPRESSION நூல் thread.

வே ண் பா.

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவல் இழைஆகச்
செஞ்சொல் புலவனே சேய்இழையா—எஞ்சாத
கையேவாய் ஆகக் கதிரே மதிஆக
மைஇலா நூல்முடியும் ஆறு.

[இந்த நூல்முடியும் ஆறு இதுவாதவின் நூல் என்றது உவமை ஆகுபெயர் ஆம்.]

25. நூல் USED TO MEASURE TIMBER.

வேண்பா.

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமு'ருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் அஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் மாண்பு.

[அந்நூல்போல் செப்பம் செய்தலானும் நூல் என்றது உவமை ஆகு
பெயர் ஆம்.]

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

உக. குலன், அருள், தெய்வம், கொள்கை, மேன்மை,
கலைபயில் தெளிவு, கட்டுரை வன்மை,
நில,மலை, நிறைகோல், மலர்,நிகர் மாட்சியும்,
உலகியல் அறிவோ டியர்குணம் இணையவும்
அமைபவ னூல்உரை ஆசிரியன்னை.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்ஆவார்.]

27. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE THE EARTH.

உஎ. தெரிவரும் பெருமையும், திண்மையும், பொறையும்,
பருவ முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,
மருவிய நன்னில' மாண்பாகும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இதே உவமை ஆயிற்று.]

28. HOW THE TEACHER MUST RESEMBLE A MOUNTAIN.

உஅ. அளக்கல் ஆகா அளவும், பொருளும்;
துளக்கல் ஆகா நிலையும் தோற்றமும்;
வறப்பினும் வளந்தருஉம் வண்மையு' மலைக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

29. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A BALANCE.

உக. ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,
மெய்ந்நடு நிலையு' மிகுநிறை கோற்கே.

[நிறைகோலினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

30. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A FLOWER.

ஈ௦. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா
தீயாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதில் முகமலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

ஈக. மொழிகுணம் இன்மையும், இழிகுண இயல்பும்,
அழுக்கா ற்வா,வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்,
கழற்குட' மடற்பனை, பருத்திக் குண்டிகை,
முடத்தெங் கொப்பன முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இலர்ஆ சிரியர்ஆ குதலே.

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. A BAR OF MARBLES.

ந௨. பெய்தமுறை அன்றிப் பிறழ உடன்தருஉம்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

33. THE TREE WHOSE FRUIT CANNOT BE OBTAINED TILL IT DROPS OF ITSELF.

ந௩. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.]

34. THE TINDER BOX WITH SMALL MOUTH:
HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.

ந௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

35. THE COCOANUT TREE THAT LEANS OVER AND DROPS ITS FRUIT
INTO A STRANGER'S GROUNDS.

ந௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே,

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

36. THE METHOD OF TEACHING.

நகூ. ஈதல் இயல்பே இயம்பும் காலைக் :

காலமும், இடனும் வாலிதி னேக்கிச்;

சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் லாழ்த்தி;

உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;

விரையான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து,

கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்தவன் உளங்கொளக்,

கோட்டமில் மனத்தினூல் கொடுத்தல் என்ப.

[கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

37. WHO ARE TO BE TAUGHT

நகூ. தன்மகன், ஆசான் மகனே, மன்மகன்,

பொருணனி கொடுப்போன், வழிபடு வோனே,

உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

[இவ்வறுவர்க்கும் சொல்லப்படுவது நூல்.]

38. GOOD, MIDDLING AND BAD SCHOLARS.

நகூ. அன்னம், ஆவே, மண்ணெடு, கிளியே;

இல்லிக்குடம், ஆ டெருமை, நெய்யரி,

அன்னர் தலைஇடை கடைமா ணக்கர்.

[மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணக்கர்; மண்ணும், கிளியும், போல்வார் இடைமாணக்கர்; இல்லிக்குடமும்; ஆடும், எருமையும், நெய்யரியும், போல்வார் கடைமாணக்கர்.]

39. WHO MUST NOT BE TAUGHT.

நகூ. களி, மடி, மானி, காமி, கள்வன்,

பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,

தூயில்வோன், மந்தன், தொன்னூற் கஞ்சித்,

தடுமாறுளத்தன், தறுகணன், பாவி,

படிதன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலை.*

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு நூலைச் சொல்லார் ஆசிரியர்.]

40. THE WAY TO LEARN.

சு0. கோடன் மடபே கூறுங் காலைப்:

பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,

குணத்தொடு பழகி, அவன்குறிப் பிற்சார்ந்

திருஎன இருந்து, சொல்எனச் சொல்லிப்,

பருகுவன்அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,

சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்

செளிவாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,

கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,

போளனப் போதல் என்மனார் புலவர்.

[சுற்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

41. METHODS OF STUDY.

சக. நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,

பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,

ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவாக் கேட்டல்,

அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்,

வினாதல், வினாபவை விடுத்தல், என்றிவை

கடனாக் கொளினே மடநனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு நூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. READ A SECOND TIME.

சஉ. ஒருகுறி கேட்போன் இருகால் கேட்பின்

பெருக நூலில் பிழைபா' டிலனே.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது இருகால் கேட்பானாகில் அந்நூலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்.]

43. MASTER IT BY A THIRD READING.

சுந. முக்கால் கேட்பின் முறைஅறிந் துரைக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறைஅறிந்து உரைப் பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE FOURTH PART OF SCHOLARSHIP.

சுசு. ஆசான் உரைத்த தமைவரக் கொளினும்,

காற்கு றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

[ஆசிரியன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவின்கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்குறல்லது பற்றான்.]

45. ONE FOURTH MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY teaching WHAT HAS BEEN LEARNT.

சுரு. அவ்வினையாளரோடு பயில்வகை ஒருகால்,

செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,

மைஅறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையால் காற்கூறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணாக்கர்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணரலரித்துரைத்தலான் அரைக்கூறும்; ஆகக்குற்றம் அற்றபுலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

சுகு. அழலி னீங்கான், அணுகான், அஞ்சி

நிழலி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ

டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்

அறத்திற் றிரியப் படர்ச்சிவழி பாடே.

[இவ்வாறு ஒழுகுதல் வழிபாடாம்.]

நன்னூல்.

ந. சிறப்புப்பாயிரம்.

47. WHAT A PREFACE SHOULD CONTAIN.

சுள. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, துதலிய பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய், எண் பொருளும்
வாப்ப்பக் காட்டல் பாயிரத்தியல்பே.

[தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செப்புவதாருஞ் சிறப்புப்பாயிரம். (தொன்னூல்.)]

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத்
திலக்கணம் ஆம்.]

48. THREE ADDITIONAL MATTERS.

சுடி. காலம், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவகை ஏற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டனோடு இம்மூன்றனையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு
வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

சுக. முதனால் கருத்தன், அளவு, மிகுதி,
பொருள், செய் வித்தோன், தன்மைமுத னிமித்தினும்,
இடுகுறி யானுநாற் கெய்தும் பெயரே.

[முதலால் முதல் தன்மை ஈராகக் கூறிய ஏழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்
களானும் இடுகூறியானும் நூற்குப்பெயர்வரும்.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

௫௦. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பிரீஇரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

௫௧. தன்ஆ சிரியன், தன்னொடு கற்றோன்,
தன்மா னாக்கன், தகும்உரை காரன்,என்.
றின்னோர் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய நூற்கு இந்நால்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறு
தல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

௫௨. தோன்று தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத துட்பங்களை எல்லாம் தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்த
நூலைச் செய்து முடித்தான். ஆயினும் தன்னைத்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்
ரும். ஆதலின் நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர்
கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,

மன்னிய அவைஇடை வெல்லுறு பொழுதினும்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்,
தன்னைப் புகழ்தலும் தரும்புல வேர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயில் தன்னைப்புகழ்தலும் தகுதியும் புலவோர்க்கு.]

54. NO CLASSIC WITHOUT A PREFACE.

௫௪. ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தாலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது நூல் அன்று.]

55. A PREFACE IS AN ORNAMENT.

வேண்பா.

௫௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆடமைத்தோ ணில்லார்க் கணியும்போ—னாடிமுன்
ஐதூயா நின்ற அணிந்துகையை எந்நூற்கும்
பெய்துதாயா வைத்தார் பெரிது.

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்கும் சித்திரமுதலியமூன்றும் போலக்கருதி, அழகிதாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங் களையும் உரைத்து எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்து வைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில் பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றும்.]

ந ன் னூ ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(I) எழுத்தியல்.

~~எழுத்தியல்~~

56. AN INVOCATION.

நீசு. பூமலி அசோகின் புனைநிழல் அமர்ந்த.

நான்முகற் றெழுதுநன் கியம்புவன் எழுத்தே.

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY.

எழுத்திலக்கணம் இத்துணத்தென்பது.

நீள. எண்,பெயர், முறை,பிறப் புருவ' மாத்தினை,

முதல்,ஈ றிடைநிலை, போலி, என்ற

பதம்,புணர் பென்பபன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]

க. ி எண்.

58. LETTERS.

எழுத்தின்னதென்பது.

நீடி. மொழிமுதற் காரணம் ஆம்அணுத் திரள் ஒலி

எழுத்தது முதல்சார் பென இரு வகைத்தே.

[விலை 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாய் வரும் ஒலி யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்தென்றும், சார்பெழுத்தென்றும், இரு வகையினை உடைத்து.]

59. 30 PRIMARY LETTERS. VOWELS AND CONSONANTS.

முதலெழுத்தின்விரி.

ருக. உயிரும் உடம்பும் ஆ' முப்பது முதலே.

[வினா 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல் எழுத்தாம்.]

60. 10 KINDS OF SECONDARY LETTERS.

சார்பெழுத்தின்விரி.

கூ0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள் பொற்றள
பஃகிய இ, உ, ஐ, ஓள, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்தாம்.]

61. 369 SECONDARY LETTERS.

கூக. உயிர்மெய் இரட்டுநூற் றெட்டியர் ஆய்தம்
எட்டியிர் அளபெழு மூன்றெற்றி ளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பான்எழ்;
உகரம் ஆறா றைகான் மூன்றே;
ஓளகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத் தறுவிரி
ஒன்றெழுழி முந்நூற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு, குறுகாத ஆய்தம் எட்டு, உயிர்அளபெ
டை இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு, குற்றியல் இகர
முப்பத்தேழு, குற்றியல் உகர முப்பத்தாறு, ஐகரக்குறுக்க மூன்று, ஓளகா
ரக்குறுக்கம் ஒன்று, பகரக்குறுக்க மூன்று, ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டினே,
சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி பன்னாற்றாபத்தொன்பதாம் என்று சொல்
லுவர் புலவர்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

உ. டு பெயர்.

62. NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது நிலக்கணம்.]

கஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வினா 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்குப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்குச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்.)	மரம் ... .. இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்
பனை ... .. இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.	
அணி... .. காரணப் பொதுப்பெயர்.	
முடி ... .. காரணச் சிறப்புப்பெயர்.	
மறவன், } .. .. காரணஇடுகுறிப்பெயர்.	
பங்கயம், }	
மூலி.	

63. VOWELS 12. CONSONANTS 18.

கங. அம்முதல் ஈர்ஆ றுவி; கம்முதல்

மெய்ம்மு-வாறென விளம்பினர் புலவர்.

[வினா 11.]

[அகரமுதல் ஓளகாரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னிரண்டனையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈராகக் கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய் என்றும் தூல்களால் சொன்னார் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS.

கசு. அவற்றுள்,—அ,இ,உ,எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வினா 3.]

[ஆவி மெய்என்றவற்றுள், இவ்வைந்தும் குற்றெழுத்தாம்.]

65. LONG VOWELS.

கரு. ஆ,ஈ,ஊ,ஏ, ஐ,ஔ,ஓ,ஒ, நெடில்.

[வினா 4.]

[இவ்வேழு நெட்டெழுத்தாம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS.

கா.க. அ.இ.உம்முதல் தனிவரில், சுட்டே.

[வினா 5.]

[இம்மூன்றெழுத்தும் 'மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும், முதற்கண் தனித்துச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தவறிற் சுட்டெழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) அக்கொற்றன், } புறத்தும்; { அவன், } அகத்தும் வந்தன.
இக்கொற்றன், }
உக்கொற்றன், }

இது அவன் என்பதற்கண் ஆரம் அறம் என்பதற்கண் ஆரம்பப்போய் பின் எழுத்தாகவோ தொடங்குதல் ஒருபொருண் உணர்த்தாது வேறென்ற சுட்டுப்பொருண் உணர்த்தலின் அதனையும் இதனுய்க் “தனிம” என்றார்.

67. INTERROGATIVE LETTERS.

கூஎ. எய் யா முதலும்; ஆ,ஓ, ஈற்றும்;

ஏ,இரு வழியும் வினாஜகும்மே.

[வீனா 6.]

[புறத்தும், அகத்தும், மொழிமுதற்கண் எகரமும், யாவும்; ஈற்றின்கண் ஆகாரமும், ஓகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமும் தனித்து விருப் பொருள் உணர்த்தவரின் வினா எழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) எக்கொற்றன், } ... .. முத்தகன்வந்தன.
பாவன், }
கொற்றன, கொற்றனே, ... ஈற்றின் கன்வந்தன.
வென், கொற்றனே, ... ஈரிடத்துவந்தன.

68. STRONG OR HARD CONSONANTS. [TENUES OR SURD.]

கூறு. வல்லினம் க,ச,ட, த,ப,ற, என ஆறே.

[ഖിത്ര 8.]

[இவ்வாறும் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS. [NASALS.]

கூக. மெல்வினம் ஐ,ஞ,ண, ந,ம,ன, என ஆறே.

[ഖിന്ന 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

௭0. இடையினம் ய,ர,ல, வ,ழ,ள, எனஆறே.
[வில 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.].

71. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

௭௧. ஐ,ஒ,ள, இ,உச் செறிய, முதல்எழுத்
திவ்விரண் டோர்இனம் ஆய்வரல் முறையே.

[இனம்இல்லாத ஐகார ஒள்காரங்கள் ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த முதல் எழுத்துகள் இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால் அவை இன எழுத் தென்றும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ; இ,ஈ; உ,ஊ; எ,ஏ; ஐ,ஐ; ஒ,ஓ; ஒ,ஓ;
ச,ஶ; ஸ,ஸ; ட,ண; த,த; ப,ப; ய,ய; ல,ல; ம,ம; ந,ந;
என இரண்டிரண்டோரினமாய்வருதல் காண்க.

72. THE GROUND OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

௭௨. தான்முயற்சி அளவு, பொருள்,வடி
வானஒன் றுதினார் புடைஒப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால் இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ என்பன இரண்டிற்கும் தானம், கண்டம் [என];
முயற்சி, அம்சத்தல் [என];
முயற்சித விராமே சொடிக் ஆதலால் பொருள் ஒன்ற;
வடிவு அ, ஆ.
இவை மாதிரியில் வந்திரம் ஒத்திரா.

௭௩. முதல்.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

௭௩. சிறப்பினும், இனத்தினும், செறிந்திண் உம்முதல்
நடத்தல் தானே முறைஆ கும்மே.

[சிறப்பினனும், இனத்தினனும் பொருந்தி இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே எழுத்தினது முறையும்.]

(உ-ம்) குறிவினதலிகாரம் கொடி, ஆதலால் குறிமுன் கிற்பது சிறப்பினால்.
வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்கிறற்போல வல்லெழுத்த முன் கிற்பதுசிறப்பினால்.
கொடியும் மெல்லெழுத்தும் இனமாய், பின்கிற்பது, இனத்தினால்.

ச. ட் பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

எசு. நிறைஉயிர் முயற்சியின் உள்வளி தூரப்ப,
எழும்அணுத் திரள்உரம், கண்டம், உச்சி,
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்,
வெவ்வே ரெழுத்தொலி யாய் வரல் பிறப்பே.

[ஒலிஎழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களின் ஒரு ஆற்றினும் குறைவின்றி நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலன்தும் அணுத்திரள் உரமுதலியநான்கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ்முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்வேறெழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT; NASALS THE NOSE; TENUES THE CHEST.

[முதலெழுத்துகளுக்கு இடம்.]

எடு. அவ்வழி,—ஆவி இடைமை இட்மிட று'கும்;
மேவு' மென்மை மூக் ஞ்ரம் பெறும் வன்மை.

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால் ஆவி, இடையினம், என்னும் இருவகை எழுத்தினதிடம் மிடறும்; மெல்லினம்மூக்கை இடம்ஆகப் பொருந்தும்; வல்வினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

76. அ,ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

எஃ. அவற்றுள்,—முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

I. எழுத்திகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

[மேல்இடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள் அகர ஆகாரங்கள் நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ,ஈ,எ,ஏ,ஐ HOW PRONOUNCED.

[முயற்சி.]

எஎ. இ,ஈ,எ,ஏ, ஐ,அங்காப்போ
டண்பல் முதனா விளிம்புற வருமே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடினாவிளிம்பு பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ,ஊ,ஒ,ஓ,ஔ BY THE LIPS.

[முயற்சி.]

எஅ. உ,ஊ,ஒ,ஓ, ஔ,இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க,ங; ச,ஞ; ட,ண HOW PRONOUNCED.

எக. க,ங,வும், ச,ஞ,வும், ட,ண,வு முதல் இடை

நுனிநா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[சகச. சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், ஙவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ஞவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும் பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த,ந DENTALS.

அ0. அண்பல் அடி,நா முடிஉறத் த,ந,வரும்.

[அண்பல்அடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப,ம, LABIALS.

அக. மீகீழ் இதழ்உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்இதழுங் கீழ்இதழும் பொருந்தப் பவ்வம் மவ்வம் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED

அஉ. அடிநா அடிஅணம் உறயத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகரம் பிறக்கும்.]

83. ர,ழ LINGUALS.

அரு. அண்ண நுனிநா வருட ர,ழ,வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநாத்தடவ ரவ்வம், ழவ்வம், பிறக்கும்.]

84. ல,ள HOW PRONOUNCED.

அச. அண்பல் முதலும் அண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

[இதுவும் நிரண்நிறைப்பொருள். (சகச) காண்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் ஆகியும், அண்ணத்
தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டெழுத்தும்பி
றக்கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

அரு. மேற்பல்இதழ்உற மேவிடம் வவ்வே.

[மேல்வாய்பல்லைக் கீழ்வாய்உதடு பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

86. நன HOW PRONOUNCED.

அக. அண்ண நுனிநா நனிஉறில் நன,வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்தில் நவ்வம், னவ்வம், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ஃ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம்முயற்சி.]

அஎ. ஆய்தக் கிடம்தலை; அங்கா முயற்சி.

சார்பெழுத் தேனவும் தம்முதல் அனைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடம்தலை; முயற்சி அங்காத்தலாம்; ஒழிந்தசார்பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப்பிற்செய்க.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[புறனடை.]

அஅ. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழப்பின்

திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.

[பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும், எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உளவாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்தவகுதல்.]

அக. புள்ளிவிட் ட்வ்வொடு முன்னுரு வாகியும்,

ஏனை உயிரோ ருபு திரிந்தும்,

உயிர்அள வாய்,அதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடும் ஒன்று முன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.

[வினா 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடுகூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த ஊயர்களோடு கூடியவழி உருவுவேறுபட்டும் தன்மாத்திணை தோன்றாது உயிர்மாத்திணையே மாத்தினாயாய் தன்வரிவடிவினதுவிகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றொலிமுன்னும் உயிர் ஒலிபின்னும் ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. AYTHAM.

கூ. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்தவல் ஆறன் மிசைத்தே.
[வினா 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தம் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல் எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.) எகிலு, எகிசு, எகிலு, இருபகித, அகிலு, எகிற [வல்லினவகைபால் ஒருமொழிக் கணவந்தது.] அகிலுய, அகிறின. [புணர்ச்சி விராந்தால் வந்தது.] விலகிலி விலகிருள் ஒட்டுமே, மாத் இலகிலி குத்தின் இனம். [செய்யுள் விராந்தால் வந்தது.]	} ஆக முற்றாய்தம் எட்டு. [61]

91. PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[உயிர் அளபெடை.]

கூ. இசைகெடில் மொழிமுதல், இடை, கடை நிலைநெடில்
அளபெழும்; அவற்றவர் நினக்குறில் குறியே.
[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்விசை நிறைக்கத்தத்த மாத்தினாயின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின் கண் அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. வரஅசை, ஈஇசை, ஊஉசம், பேசை, தைஇயல், தோதா, மெவஉவல்.

[முதனிலை அளபெடை.]

2. படரஅசை, பரிஇசை, கழுஉமணி, பரோம, வரஇயல், பரோதாம், மனெனஉசம்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[இவை இடைநிலை அளபெடை.]

3. கபாஅ, குஃஇ, குஃஉ, மிலேள, கடைஇ, அரோஓ, அரொஓ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக இடவகையால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்று.] [61]

4. குஃஇ, ஆஃஉ, மகேஉ.

[இவை இயற்கை அளபெடை; மற்றவை செய்கை அளபெடை.]

92. THE PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[ஒற்றளபெடை.]

கூஉ. க,ஞ,ண, ந,ம,ன, வ,ய,ல,ள, ஆய்தம்,

அளபாம் குறில்இணை, குறிற்கீழ், இடைகடை;

மிகலே அவற்றின் குறியும், வேறே.

[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றின் குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், அவ்வோசை நிறைக்கத் தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின் கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அகம்சம், முறஞ்சு, முறண்ணு, பருக்த, அருமமபு, முண்ணு, குரல்சு, திரச்சு, விரகிசு.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழி இடையில்.]

2. மம்சலம், மஞ்சு, மண்ணு, பக்த, எக்சிசு.

[குறிற்கீழ் மொழி இடை.]

3. பாண், மாம், கலன், குரல், திரன்.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழியீற்றில்.]

4. மண், அம், பொன், கல், கொன்.

[குறிற்கீழ் மொழியீற்றில்.]

ஆய்தம் மொழியின் இதழியல் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும்வா; அகவிரண்டையும் விவசம்
(4×11=44—2=42.) ஒற்றளபெடை எதற்குரியதாம். [61.]

93. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம்.]

கூக. யகரம் வரக்குறள் உத்திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமும் குறிய.

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகிவர நிலைமொழிக்கு ஈறுகின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின்கண் இகரமும் குற்றியல் இகரங்களும்.]

(உ-ம்.) நாகு + யாதஃகாவாத முதல்.
கேன்மியா, சென்மியா.

[குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறிலும், அசைச்சொல் மியாவிலும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம்.] (61.)

94. SHORTENED உ.

கூச. நெடினோ டாய்தம் உயிர்,வலி,மெலி, இடை,
தொடர்மொழி இறுதி வன்மைஊர் உகரம்
அஃகும்; பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே.

[தனிநெடில் எழுடனே, ஆய்தம் ஒன்றும், மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஒளகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த உயிர்பதினொன்றும், வல்லெழுத்தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், வல்லெழுத்துகளோடு தொடராதவகரம் ஒழித்து ஒழிந்தஇடை எழுத்தைந்தும், ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்தினுள் யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு மொழிஇருதிக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின் அவ்வுகரம் தன்மாத்திகையிற் குறுகும்; அது தன்மாத்திகையில் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்திகையின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவுமேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) நாகு, காசு, காடு, காது, காபு, காறு. ... ... நெடிநெடர். க.
எகிரு, கக்சு, கக்டு, இருபகிது, அகிபு, ககிறு. ... ... ஆய்தத்தொடர். க.
வாகு, பலாசு, மூருடு, எருது, தாபு, கயிறு. ... ... உயித்தொடர். க.
கக்கு, கக்சு, கக்டு, கத்த, கப்பு, கற்ற. ... ... வன்நெடர். க.
கைகு, பஞ்சு, வண்டி, பந்த, அம்பு, கன்ற. ... ... மென்னெடர். க.
ஆய்கு, ஆய்சு, ஆய்த, ஆய்பு. ... ... இடைத்தொடர். ச.

ஆசு, குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறாகும். முப்பத்தாறு என்பது பொதுப்படக்கறிஞர். (கச.)

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

95. SHORTENED ஐ AND ஒள.

[ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள்.]

கூடு. தற்சுட் டளபொழி ஐம்மு வழியும்
நையும்; ஒளவு முதல் அற்றாகும்.

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித்தன்பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல் இடைகடைஎன்னு மூன்றிடத்துமுன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும். ஒளகார மும் தன்பெயர்கூறும் அளவிற்குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின்தொடர்பால் தன்மாத்தினாயிற்குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்புறம். ... ... மொழிமுதலில்,
2. இறைவன், பொறையன். ... ... மொழியிடையில்
3. குவளை, நினை. ... ... மொழியீற்றல்.
4. மௌவல்.

96. SHORTENED ம்.

கூசு. ண,ன,முன்னும் வல்கான் மிசையும்க் குறுகும்.

[ணகார னகாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரி னும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட அதன்மேல் நிற்பினும் மகரம் தன் அணுமாத்தினாயிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. மருளினும் எல்லாம் மருண்ம். }
2. திசைஅறி மீகாமனும் போனம். } கடலு, னசை, குத்திரங்கள் காண்க.
3. தரும் வளவன்.

97. SHORTENED ஓ.

[ஆய்தக்குறுக்கம்.]

கூள. ல,ள,ஈற் றியைபின்ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் “குறில் வழி ல,ள,த்தவ் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறுஉம்,” என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்அணுமாத்தினாயில் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) ளல் + தீத = ளுதீத.
முல் + தீத = முதீத.
[உ-அ. குத்திரங்கள்.]

௫. § உருவம்.

98. எ AND ஒ AS WELL AS MUTE CONSONANTS SOMETIMES HAVE A DOT.

கூஅ. தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும்; ஆண்
டெய்தும் எகாரம் ஒ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பலவேறுவகைப்பட வரைந்து வழங்கும். பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவினவாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித் தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும். எகாரமும், ஒகாரமும், தனிமெய்களும், இயல்பாய் புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து, வரைந்து எகார ஒகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடைய அன்றித்தானியப்படும் தொல்லைவடிவினதுறுப்பாய் புள்ளியைப் பெறும்.]

(உ-ம்.) எ, ஏ; ஒ, ஓ; டெ, தே; டெ, தே; க, ச.

கூ. § மாத்திரை.

99. QUANTITY

கூகூ. மூன்றுயிர் அளபிரண் டாநெடில்; ஒன்றே
குறிலோ டைஒளக் குறுக்கம், ஒற்றள
பாஒற் றி, உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;
கால்குறள் மஃகான் ஆய்த் மாத்திரை.

[வினா 16.]

[உயிர் அளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்; நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒளகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும், ஒற்றிற்கும், குற்றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை அனாஆம்; மகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை கால்ஆம்.]

100. A MEASURE.

[மாத்திரைக்களவு.]

க00. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொழுதும், ஒருமாத்திரை என்னும் வரையறைப்பொழுதாம்.]

1. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[புறனடை.]

க0க. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்.

[முதல்சார்பனைத்தும் ஆய ஆவியும் ஒற்றும் மேற்கூறிய அளவிறந்து
மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும் இசை விளி பண்டமாற்று முதலியவற்
றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கடுக்கனத்துப் போர்ஏறி
காவலோ, ஒழுஒவெனறிசைக்கு காவலதை—மாவல்வன்
கொல்யானை மேல்இருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
கல்யானைக் கோக்கிள்ளி காடு.

எ. டி மொழிக்கு முதலாம் எழுத்துக்கள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

க0உ. பன்னீர் உயிரும், க,ச,த,ந, ப,ம,வ,ய,
ஞ,ங,ஈர் ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழிமுதல்.

[பன்னிரண்டு உயிரும் உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யு மொழிக்கு முத
லாம்.]

103. WHEN வ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0ங. உ,ஊ, ஒ,ஒ, அலவொடு வம்முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டுயிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) வளி, வரளி, வீளி, வீளி, வெளி, வேளை, வைக்கோல், வெளவால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0ச. அ,ஆ, உ,ஊ, ஒ,ஒள, யம்முதல்.

[இவ்வாறுயிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) யவனார், யானை, யுகம், யூகி, யோகம், யெனனம்.

105. WHEN ஞ IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0௫. அ,ஆ எ,ஒவ்வோ டாகு' றும்முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞலம், ஞெழி, ஞொச்சல்.

106. WHEN ங IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0௬. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை

ஒட்டி நவ்வு முதல்ஆ கும்மே.

[மூன்றுசுட்டும், யாவினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின் பின் அகரத்தை ஒட்டி நவ்வும் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) அங்றனம், இங்றனம், உங்றனம், எங்றனம், யங்றனம்.

அ. டி மொழிக்கீறும் எழுத்துக்கள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

க0௭. ஆவி, ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல வ, ழ, ளமெய்,

சாயும் உகரநால் ஆறும் ஈறே.

[தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும் ஆவிமுதல்ஆக இங்றனம் கூறிய இருபத் துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறாம்.]

- (உ-ம்.) 1. ஆ, ஈ, ஊ, எ, ஐ, து, ஓன. சுட்டும் அ, இ, உ, வீனவும், எ, உலம் உருபடியாகிய ஒ.
2. வின, பவா, கரி, கடு, சே, னை, கோ, கௌ.
3. உரிஞ், மஞ், பொருஞ், மரம், பொன், வேய, வேர், வேல், நெல், வீழ், வான், அகிரு.

108. WHEN SHORT LETTERS AND ஓன ARE FINAL: SPECIAL RULE

க0௮. குற்றயிர் அளபின் ஈறாம்; எகரமெய்

யோடே லாதொந் நவ்வோ டாம்; ஓன

ககர வகரமோ டாகும் என்ப.

[குற்றயிர் அளபெடையின்கண் வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த் தனித்தீ றும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறாகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறாம், ஓனகா ரம் ககரவகரங்கள் இரண்டிடனும் ஈறாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆஅ, ஆகே, கோ, கௌ, வென.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

109. IN VOWEL CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST.

க0க. நின்ற நெறியே உயிர் மெய்ம்முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறியாது எனின், ஒற்றுமுன்னும் உயிர் பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே மெய்அதன்முதல்தும், உயிர் அதன் ஈறும்]

க. டி மொழிக்கிடையேழுத்துக்கள்.

110. LETTERS COMING TOGETHER IN WORDS.

கக0 க,ச,த,ப, ஒழித்தஈர் ஏழன் கூட்டம்

மெய்ம்மயக் குடனிலை ர,மு,ஒழித்தீரெட்

டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு மொழிஇடை

மேவும்; உயிர்மெய் மயக்கள் வின்றே

[மெய்பதினெட்டனுள் க,ச,த,ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினான்குமெய்யும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்ஆம். ரகார முகாரம் என்னும் இரண்டினையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யும் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலைமெய்ம்மயக்கம்ஆம். இவ்விரண்டுபகுதியைமயக்கமும் மொழிக்கிடையேவரும் இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கு மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) சக்கு, சச்சு, பத்த, செப்பு, சேந்தல், வாழ்தல்.
அந்நம், அக்கு; மஞ்சை, மஞ்சு; வட்டம், வட்டல்;
வண்ணம், வண்டு; வெந்தீர், வேந்த; அம்மை, அம்பு;
வெய்யர், வெய்து; வெல்லம், வெல்க; தெவ்வர், தெவ்வாறு;
கொள்ளல், கொள்க; கற்றல், கற்பு; அன்ன அன்பு.

111. ன் MAY PRECEDE க், AND வ் MAY PRECEDE. ய்.

ககக. னம்முன் கவ்வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[ஈகரமுன்னர்க் ககரமும்; வகரமுன்னர் யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கக்கன்; தெவ்வாறு.

112. AFTER ஞ் AND ன் MAY COME ச், த் RESPECTIVELY; AND ய் AFTER BOTH.

ககஉ. ஞ, ன, முன் தம்இனம் யகரமோ டாகும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கினமாகிய சகர தகரங்களும், யகர மும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞசன, உரிஞ்யாத, கந்தன், பொருகயாத.

113. க், ச், ப் MAY COME AFTER ட் AND த்.

ககரு. ட, த, முன் க, ச, ப, மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க, ச, ப என்னுமூன்றுமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, தட்பம்; கற்க, கற்சிறு, கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட், த், க், ச், ஞ், ப், ம், ய் AND வ்.

ககசு. ண, ன, முன் இனம்க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வவ்வரும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கு இனமாகிய டறக்களும், க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ, என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) லீண்டு, வெண்கலம், வெண்சோற, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மன்யாத, மண்வலித.—
புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பயிர், புன்மலர், பொன்பாத, பொன்வலித.

115. AFTER ம் MAY COME ப், ய், வ்.

ககரு. மம்முன் ப, ய, வ, மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும், என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

116. AFTER ய், ர் AND ழ் THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY COME. [102.]

ககக. ய, ர, ழ, முன்னர் மொழிமுதல் மெய்வரும்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[இம்மூன்று மெய்முன்னரும் மொழிக்குமுதற்கு விதந்து கொண்ட பத்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய். } கடித, சிறித, தீத, பெரித, கீண்டத, மாண்டத, ஞான்றத, யாத, ஸவித.
வேர். }
விழ். }
வேய்க்குமல், ஆர்க்கேடு, பாழ்க்கினறு.

117. AFTER ல் AND ள் ARE FOUND க்,ச்,ப்,வ்,ய்.

ககௌ. ல,ள,முன் க,ச,ப, வ,ய ஒன்று ம்மே.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க,ச,ப,வ,ய என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேல் } கடித, சிறித, பெரித, ஸவித, யாத.
வாள் }

118. ALL EXCEPT ர் AND ழ் MAY BE FOUND DOUBLED.

ககடி. ர,மு அல்லன தம்முன் தாம்உட னிலையும்.

[ரகார முகாரம் அல்லன ஆகிய வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கத்துள் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும், உடனிலைக்கே உரிய க,ச,த,ப நான்கும், தம்முன் தாம் உடனினறு மயங்கும்.]

119. WHAT LETTERS FOLLOW ய்,ர்,ழ்.

கககூ. ய,ர,மு ஒற்றின்முன் க,ச,த,ப, ற,ஞ,ந,ம,

ஈர்ஒற் ரும்;ர,முத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய,ர,மு என்னுமூன்றெற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் என விதித்த பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றும் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார முகார ஒற்றும் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்கு உப்பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.) வேய் } கருறை, சிறை, தலை, ப்புறம்.
வேர் }
விழ் }
வேய்க்குமல், ஆர்க்கேடு, பாழ்க்கினறு.
ஈய்ந்தனம், வேய்ந்தனம், வாழ்ந்தனம்.

120. ல்,ள் WHEN CHANGED IN POETRY INTO ன் AND ண் MAY BE FOLLOWED BY ம்.

உஉ௦. ல,ள மெய் திரிந்த ன,ண முன் மகார
நைந்தீர் ஒற்றும், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார ளகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்கள் முன்வரும் மகர ஒற்று முன்னர்க்குரிய ஆறே குறுகி, அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலை ஆம், செய்யுள் அகத்து.]

(உ-ம.) நிசை யறி மீகாணும் போனம், [போனம்,
மயிலிபன மாதர் மருண்ம், [மருண்ம்,
[கூக காண்க.]

121. WHEN LETTERS EXPRESS THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT BOUND BY THESE RULES.

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு' மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவர்புலவர்.]

(உ-ம்.) “அவற்றன் லனகிகள் முன்னர் யவ்வுத்தோறும்,”
[எனறநில, லகரம் மொழிக்கு முதலாகியும், அவற்றன் என்ற கூன் இறநிலிலே கின்ற னகர ஒற்றேடு மயங்கியும் கிறைத.]

க௦ டு போலி.

122. FINAL ம் SOMETIMES BECOMES ன்.

கஉஉ. மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ நெழா நடப்பன உளவே.
[வினா 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகரம் னகரத் தோடொத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம்.) அகம்-அகன், (இத மொழிஇறநிலபோலி.)

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

123. அ AND ஐ INTERCHANGED.

கஉ௩. அ,ஐ முதல் இடை ஒக்கும் ச,ஞ,ய முன்.

[வினா 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகாரங்கள் வேற்றுமை இன்றி ஒத்து நடப்பன ஆம். சகர ஞகர யகரங்கட்கு முன்னர் வருமாயின்.]

(உ-ம்.)	பசல்... .. பைசல்.	அமச்சு... .. அமைச்சு.
மஞ்ச ... .. மைஞ்சு.	இலஞ்சி ... .. இலைஞ்சி	
மயல்... .. மையல்	அராய்... .. அனாயர்.	
(மொழிமுதற்போலி)	(மொழிஇடைப்போலி)	

124. ன் CHANGED INTO ஞ்.

கஉசு. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி

ஞல்கான் உறமும், என்மரும் உளரே.

[வினா 17.]

[மொழியிடைக்கண் சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின் பின்னும் இயல்பாய் வரும் நகரத்தோடு ஞகரம் உறமும், என்றுசொல்லுவாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) செய்கின்ற ... .. செய்குன்ற.

ஐத்தற ... .. ஐஞ்ஞற.

ஐ [இப்போலி அருகி வரும்.]

125. அ+இ=ஐ; அ+ய்=ஐ; அ+உ=ஒள; அ+வ=ஒள.

கஉரு. அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை

எய்தின் ஐ,ஒத் திசைக்கும்; அவ்வோ

டுவ்வும் வவ்வும் ஒள ஓர் அன்ன.

[வினா 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் தம்முள்ஒத்து எய்தின் ஐ என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரீமும் வகரமும் தம்முள் ஒத்து ஒருதன்மையாக எய்தின் ஒள என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்.]

(உ-ம்.) அஇ = ஐ.

கய வேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன்
மெய் வேல் பறியா நகும்

அய்விய செஞ்சத்தன் ஆக்கமும்
செவ்வியான் செடு கிணக்கப்படும.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS IN NAMING THEM.

கஉக. மெய்கள் அகரமு' நெட்டுயிர் காரமும்,

ஐ,ஒளக் கானும், இருமைக் குறில்இவ்

விரண்டொடு கரமும்ஆம் சாரியை பெறும்பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற்றள் ஐகார ஒளகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டினே கரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகாரம், ஐகான், ஒளகான்.
அகாரம், அலைகான், அகரம்.

127. LETTERS WHEN TAKEN TOGETHER IN WORDS ARE STILL SUBJECT TO THE ABOVE RULES.

கஉ௭. மொழிஆய்த் தொடரினு' முன்அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும் அப்பதம் தம்மோடும் உருபோடும் புணரினும் அவற்றாற்பிறழாது, முன்னர்க்கூறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும் உடைய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(II.) பதவியல்.

[க.] த மி த் மொ ழி ஆ க் க ம்.

க. டி பதம்.

128. WORDS.

கஉஅ. எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருடில்
பதம்ஆம்; அது பகாப் பதம் பகு பதம்என
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும் இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தும் பிறபொருளைத் தருமாயின், அதுபதம்ஆம்; அப்பதம் பகாப்பதம் எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியிலுமி டடக்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

129. WORDS OF ONE LETTER: (42.)

கடக. உயிர்,மவில் ஆறும்; த,ப நவில் ஐந்தும்;
க,வ,ச,வி னூலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;
ஆகுநெடி நெ,த, வாம்குறில் இரண்டோ
டோர்எழுத தியல்பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

[உயிர்வருக்கத்தும், மவ்வருக்கத்தும், அவ்வாறும்,* தவ்வருக்கத்தும், பவ்வருக்கத்தும், நவ்வருக்கத்தும், ஐவ்வைந்தும்; கவ்வருக்கத்தும், வவ்வருக்கத்தும், சவ்வருக்கத்தும், நந்நான்கும்; யவ்வருக்கத்தொன்றும்; ஆகும்

நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்பதும். நொவ்வும், துவ்வும், ஆகும் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டுகூறே ஒர் எழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பின ஆம்.]

- (உ-ம்) (1) ஆ ஈ. ஊ. ஏ ஐ. ஒ.
(2.) ம. மீ. மு. மே. மை. மோ
(3.) தா. தி. து. தே. தை.
(4.) பா. பி. பு. பே. பை. போ.
(5.) கா. கி. கு. கே. கை. கோ.
(6.) கா. கூ. கை. கோ.
(7.) வா. வீ. வே. வை.
(8.) கா. கி. கே. கோ.
(9.) யா. யை. யோ.

**130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;
COMPOUNDED WORDS FROM 2 TO 9 LETTERS.**

கரு. பகாப்பதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,
எழுத்தீ ருகத் தொடரும் என்ப.

[வினா 123.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்து முதல் ஏழு எழுத்தீ ருகவும்; பகுபதம் இரண்டெழுத்து முதல் ஒன்பதெழுத்தீ ருகவும், தொடரும் என்று சொல் லுவர் புலவர்.]

- (உ-ம்) அணி, அறம், அதலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி. [பகாப்பதம்]
கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன்,
அரங்கத்தான், உத்திராத்தான், உத்திராத்தியான். .... [பகுபதம்.]

உ. டி பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

கரு. பகுப்பால் பயன் அற றிடுகுறி ஆகி,
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப் பார்க்கின் அப்பகுப்பால் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்பின் பயன் வினைவதின் றிக் காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது இடுகுறியாய்ப் பகுதிவிசுதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலம் தொடர் ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

(உ-ம்.) நிலம், சீர். ... .. பெயர்ப்பகாப்பதம்.
 நட, வர. ... .. வினைப்பகாப்பதம்.
 மன், மற்ற. ... .. இடைப்பகாப்பதம்.
 உறு, கழி, எனி. ... .. உரிப்பகாப்பதம்.

நா. 5 பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

கநஉ. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழிலின்,
 வருபெயர், பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

[இங்ஙனம் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறும் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களும், தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) பொன்ன. ... .. பொருள். }
 அகத்தன். ... .. இடம். }
 ஆதியான. ... .. காலம். } பெயர்ப்பகுபதம்
 கண்ணன். ... .. சினை.
 கரியன். ... .. குணம்.
 ஊண். ... .. தொழில். }
 (2.) நடத்தான். } இவை முக்கால வினைமுற்றுப்பகுபதம்.
 நடக்கின்றான். }
 நடப்பான். }

[முதலியவும் அனன.]

133. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS

கநநா. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை,
 சந்தி, விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை
 முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப்பதங்களும்.

[வினா 123.]

[இங்ஙனம் கூறிய பகுதி முதலிய ஆறு உறுப்பிலுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பன வற்றைக் கருதி அறிவுடையோரால் கூட்டி முடிப்ப எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களுமுடியும்.]

சு. ட் பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

கருசு. தத்தம் பகாப்பதங் களே பகுதி ஆகும்.

[வினா 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளும், தத்தம் முதலிலே ஆய பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. UNCOMPOUNDED WORDS DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகள்.]

கருடு. செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வினா 94.]

[இங்ஙனம் கூறிய பதினொன்றும் இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும் பெருமை அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும் இவை போல்வன பிறவும் சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும் பகுதியாய் பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. THESE WORDS WHEN USED AS ADJECTIVES.

கருகூ. ஈறுபோ தல், இடை உகரம் இய்யாதல்,
ஆதிரீ டல், அடி அகரம் ஐ ஆதல்.
தன்ஒற் றிரட்டல், முன் நின்றமெய் திரிதல்,
இனமிகல், இனையவும், பண்பிற் கியல்பே.

[வினா 121.]

[மேல்செம்மை சிறுமை முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விருதி போதலும், இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும், முதல் நின்ற குறில் டெயில் ஆதலும், முதல் நின்ற அகரம் ஐகாரம் ஆதலும், இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும், முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும், வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும் இவைபோல்வன பிறவும், அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

- (உ-ம்.) (1.) சன்மை ... நல்லன். [சுற செட்டது.]
 (2.) சிறமை ... சிறியன். [சுறகெட்டு, உசரம் இசரமரகத் திரிந்தது]
 (3.) பசமை ... பாசி. [சுறகெட்டு, ஆதி சீண்டது.]
 (4.) பசுமை ... பைக்கண். [இடைவின்ற உயிர்மெய்யும் மனைவிருதியுக் கெட்டு, ஆசரம் ஐசரமாயி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுந்தது.]
 (5.) வெறுமை ... வெற்றிலை. [மைவிருதிபோய், இடையிலே ஒற்ற இரட்டித்தது.]
 (6.) செம்மை ... சேதாம்பல். [சுறகெட்டு, முதல் சீண்டு, மகார ஒற்றதரமாயத் திரிந்தது]
 (7.) செடுமை ... செடுக்காவம். [மைகெட்டு, இனம் மிகுந்தது.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES: SPECIAL RULE

[தேரிரிலைவினப்பகுதிகள்.]

கருள. நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,
 நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின்,
 தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்
 ரெய்திய இருபான் மூன்றும் சுற்றவும்,
 செய்என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென் என்று முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றரும் உயிரும் ஒற்றும் குற்றுகரமும் ஆகிய சுற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து, வாய்பாடுகள் எல்லாம் செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும், ஏனை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES: SPECIAL RULE

[ஏவல்லினை, பிறலினை.]

கருஅ. செய்என் வினைவழி விப்பிதனி வரில்
 செய்விஎன் ஏவல் இணையின்சர் ஏவல்.

[வினா 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விருதியினுள் ஒன்று வருமாயின்

செய் என்னும் எவல்மேல் ஓர் எவலாய்ச் செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு எவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விசுதிகள் தன்னோடும் பிறிதோடும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி ஆம்.]

(உ-ம்.) கடப்பி, வருவி.
கடப்பிப்பி, வருவிப்பி.

பொக்கு, பாச்சு, ஊட்டு, கடத்த, } பிறவிசுதிகளும் வாதனை
எழுப்பு, பவிற.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE

[புறநடை.]

கருக. விளம்பிய பகுதிவே றுதலும் விதியே.

[எவற்பகுதி வேறுதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப் பகுதி வேறுதலும் விதி ஆம் விலக்கன்று.]

நூ. 5 விசுதி.

140. PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS.

கசு0. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ;கு,டு,து,று, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம், எம்,ஏம், ஒமோ டும்ஊர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;மின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினும் சிலவே.

[வினா 77.]

[இங்ஙனம் அன், ஆன், முதல் முப்பத்தேழ்க்குச் சொல்லப் படுவனவும், இவைபோல்வன பிறவும், தெரிநிலை வினையின் விசுதிகள் ஆம்; பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விசுதி ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

சு. டி இடைநிலை.

141. THE MEDIAL PARTICLE OF NOUNS.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசுக. இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலில்
பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.
[வினா 93.]

[அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும் இலக்கியம் கண்டு, அதனுக்கு
அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே இலக்கணமாகக் கூறலின் மேற்கூறிய
பகுதியையும் விசுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாது; அதனை
வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு இடைநிலை என்று
சொல்லுக.]

(உ-ம்) அறிஞன். ... .. டு இடைநிலை.
புலேச்சி. ... .. ச இடைநிலை.

142. THE SIGNS OF THE PAST TENSE.

கசுஉ. த, ட, ற, ஓற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
திறந்த காலம், தருந்தொழில் இடைநிலை.
[வினா 79.]

[தகர டகர றகர மெய்களும், இன், என்னும் குற்றொற்றும் ஐம்பால்
மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள்
ஆம்.]

143. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

கசுந. ஆகின்ற, கின்று, கிறு, மூ விடத்தின்
ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை.
[வினா 80.]

[ஆகின்ற என்பதூஉம், கின்று என்பதூஉம், 'கிறு' என்பதூஉம், ஐம்
பால் மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள்
ஆம்.]

144. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

கசுசு. பவ் வ மூவிடத் தைம்பால் எதிர் பொழு
திசைவினை இடைநிலை ஆம், இவைசிலஇல.

[வினா 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; இம்மூக்காலமும் முறையே காட்டும் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீராய் இடைநிலைகள் சில முற்று வினை எச்ச வினைகட்கில ஆம்.]

145. TIME INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

கசுரு. நவ்வோடுகர உம்மைநிகழ் பல்லவும்,
தவ்வோ டிறப்பும், எதிர்வும், டவ்வொடு
கழிவும், கவ்வோ டெதிர்வும்; மின் எவல்,
வியங்கோள், இம், மார், எதிர்வும்; பாந்தம்
செலவொடு வரவும்; செய்யு'நிகழ் பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வினா 83.]

[நகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் இறந்தகாலமும்; ககரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், வினை எவலின்வரும் அனைத்தீரும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும், பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவிசுதி எச்சவிசுதிகளோடு புணர்தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலேச்சுத்திரத்து இவை சிலஇல என்றவற்றுள்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல.

(உ-ம்.) சென்று, சென்றும். ... ..போனகாலம்.	சேற, சேறும். ... .. எதிர்கா.
வந்து, வந்தும். ... .. போன.	வருது, வருதும். ... .. எதிர்.
உண்டு, உண்டும். ... ..போன.	உண்டு, உண்டும். ... .. எதிர்.
உண்மீன், உண், உண்ணும்...எதிர்.	உண்க, வாழிய, வாழியர். ... ..எதிர்.
சேறி, உண்மார். ... .. எதிர்.	உண்ணும். . ... .. நிகழ் எதிர்
உண்ப, ... எதிர்.	
உண்ணுன. ... .. முக்காலம்.	

கவனிப்பு.—வருதி, பெய்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வருமா [எதிர்] இவை போலவன வருவனவாம்.

உ. டி வடமொழி ஆக்கம்.

146. LETTERS COMMON TO TAMIL AND SANSKRIT AND THOSE PECULIAR TO THE LATTER.

கசுக. இடையி ன்னுகும், ஈற்றில் இரண்டும்,
அல்லா அச்சை வருக்க முதல்ஈ
றியவ்வாதி நான்மை, எவ்ஆகும், ஐயைம்
பொதுஎழுத் தொழிந்தநால் ஏழும் திரியும்.

[வினா 18.]

[ஆரியமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினானுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், ஈற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓள, என்னும் பத்தும், அவ் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்தும், கனைத்தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், ள, வ்வும் ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைகளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய் முதலான எட்டனுள் எகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSKRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.

கசௌ. அவற்றுள்,—ஏழாம் உயிர்இய்யும் இருவும்; ஐவருக்கத்
திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
எட்டெ யவ்வு' முப்பது ச,யவும்;
மேல்ஒன்று ச,டவும்; இரண்டு ச,தவும்;
மூன்றே அ,தவும்; ஐந்திரு கவ்வும்;
ஆ,சு றையும்; ஈசு நிகரமும்.

[மேல் திரியும் என்றவற்றுள் சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இகரமு
மிருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வவ்
வருக்கங்களின் முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக்கத்துள்
எடுத்துச் சொல்லாமெய் ஒரோடுடத்து யகரமும் ஆம்; முப்பத்தொன்றா
மெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண்டகரமும் ஆம்; முப்பத்தி
ரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்;
முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும்
ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொ
ழிஇறுதி ஆகாரம் ஐகாரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) மரலே, ... மரலா, | சபை, ... சபா.
புரீ, ... புரீ, | கயம்பு, ... கயம்பு.

148. WORDS WHICH IN SANSKRIT BEGIN WITH ர், ல் or ய் TAKE அ, இ, உ.

கசஅ. ரவ்விற் கம்முதல் ஆமுக் குறிலும்,
லவ்விற் கம்முதல் இரண்டும், யவ்விற்
க்ய்யு' மொழிமுதல் ஆகிமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வடமொ
ழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ங
னம் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்கு முதலாய் அம்மூன்றெழுத்திற்
கு முன்னர்வரும்.]

(உ-ம்) அரங்கம், [Ranga.] இராமன், [Rāma.] உரோமீ, [Rōma.]
இலாபம், [Lāb'ha.] உலோபம், [Lōb'ha.]
இயக்கன், [Yaksha.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

149. SANSKRIT WORDS IN WHICH ய், ர், ல், ம், வ், ந் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

கசுக. இணைந்தியல் காலை ய, ர, லக் கிரமும்;
மவ்வக் குகரமு' நகரக் ககரமும்,
மிசைவரும்; ரவ்வழி உவ்வும் ஆம்பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய்
நடக்குங்கால் பின்னிற்றும் ய, ர, ல க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்
கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்
துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப்பின்னர் உகரமும் வரும்.]

(உ-ம்.) வாக்வியம், [Vākya.] வகிரம, [Vakra.] சுசுவியம், [Sukla.]
பதமம், [Padma.] பக்ருவம், [Pukva.]
அரநாம், [Ratna.]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL.

கரு0. ற, ன, ழ, எ ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அள
பல்லாச் ஈரார்பும் தமிழ்; பிற பொதுவே.

[முதலும் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, எகர,
ஒகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளபெடையும்
அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த
இருபத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

பதவியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எ ழு த் த தி க ா ர த் தி ல்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

க. ஓ புணர்ப்பு.

151. COMBINATION OF LETTERS.

கருக. மெய்யுயிர் முதல்சு ரும்இரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளில் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தீயைவது புணர்ப்பே.

[மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாக உடைய பகாப்பதம் பரு
பதம் என்னும் இரண்டு பதங்களும், தன்னொடொனும், பிறிதொடு பிறிது
மாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான்
ஆதல், பொருந்தம் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்
போடும், விகாரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மொழிக் காரணம். ... வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம்.
(2.) பாலொடுதேன். ... வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு.
(3.) அறத்தபேற்றை. ... அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு.
(4.) கட்டிக்கொண்டான். ... அல்வழிப்பொருளில் விகாரம்.

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATION

[அல்வழிவேற்றுமை என்பன.]

கருட. வேற்றுமை ஐமுதல் ஆறாம்; அல்வழி
தொழில், பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி
எழுவாய், விளிநர் எச்சமுற் றிடை, உரி,
தழுவ தொடர் அடுக் கெனநர் ஏழே.

[வினா 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ்ஞத்திரத்து ஐமு
தலிய ஆறு உருபும் தொக்கும், விரிந்தும், வரப் பதங்கள் பொருந்துந்
தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்து
தொகை நிலையும், எழுவாய்முதல் ஒன்பது தொகா நிலையும், எனப் பதங்
கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி பதினான்காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம.) (1.) பொன்னுடையான், கல்வெறித்தான், சாத்தன்கன் மலையின் அருவி மலையுச்சி, மலைமுறை.	வேற்றுமைத் தொகைநிலை.	(2.) பொன்னையுடையான், கல்வாங் எறித்தான், சாத்தனுக்கு மகன், மலையின் வீழ் அருவி, மலையினது உச்சி, மலையினகண்முறை.	வேற்றுமைத்தொகா நிலை.

[II. அல்வழி.]

(3.) சொல்பாளை, வினைத்தொகை.	{ சொற் பாளை சொல்லிற் பாளை. சொல்லும் பாளை.
(4.) கருக்குவன். ... .. கருமையாயிருவன். [பண்புத்தொகை.]	
ஆயன் சாத்தன் ... .. ஆயனாய் சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்டுப்பண்புத்தொகை.]	
(5.) மதிமுகம். ... .. மதியைப்போன்றமுகம். [உவமைத்தொகை.]	
(6.) இராப்பகல். ... .. இரவும் பகலும். [உம்மைத்தொகை.]	
(7.) பொற்றெடி. ... .. பொற்றெடியை அணிந்தவன். [அன்மொழித்தொகை.]	
(8.) சொற்றன் வந்தான். ... .. எழுனாற்றொடர்.	
(9.) சொற் சொல். ... .. அளித்தொடர்.	
(10.) உண்டாசாத்தன். ... .. தெரிநிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.	
பெரியசாத்தன். ... .. குறிப்புப்பெயர் எச்சத்தொடர்.	
(11.) உண்டவந்தான். ... .. தெரிநிலைவினை எச்சத்தொடர்.	
விருத்தின்றி உண்ணான். ... .. குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.	
(12.) உண்டான் சாத்தன். ... .. தெரிநிலை முற்றத்தொடர்.	
குழையன் சொற்றன் ... .. குறிப்புமுற்றத்தொடர்.	
(13.) அணங்குசொல். ... .. இடைத்தொடர்.	
(14.) சளிபேதை. ... .. உரித்தொடர்.	
(15.) பாம்பு பாம்பு. ... .. அடுக்குத்தொடர்.	

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

153. NATURAL COMBINATION.

[இயல்பு.]

கருந. விகாரம் அனைத்து' மேவல தியல்பே.

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும் மேவாதது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம்) பொன் + மலை = பொன்மலை

உ. டி விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF CHANGES.

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கருசு. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரம்
மூன்று' மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வினா 20.]

[மெய் எனும், உயிர் எனும், உயிர்மெய் எனும், சாரியை எனும், ஒன்றும் பலவும் தோன்றுதலும், திரிதலும், கெடுதலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம்) ப + சொடி = { புக்சொடி. } [தோன்றல்]
பல + தலை = பகிறலை. [திரிதல்]
நிலம் + வலயம் = நிலவலயம். [கெடுதல்]

155. POETICAL CHANGES.

கருந. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,

விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ்செய்யுள் வேண்டுமழி.

[வினா 42.]

[அவ்வழி வேற்றுமையான் வருமேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறாக இங்ஙனங் கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாம் செய்யுளகத்து, அடிதொடை முதலிய நோக்கி அமைக்கவேண்டும் இடத்து.]

156. WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF THEIR INITIAL, MEDIAL OR FINAL LETTERS.

கருசு. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[வினா 42.]

[அடி தொடை முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மருஉப்போலச் செய்யுட்கண் மருஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னு மூன்றிடத்தும் குறைந்து வருதலும் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) மலையிழம் புனையும் அஞ்செஞ்ஞெடி. ... நாமனாஇழம் முதற்குறை.
கெடுதெவெரிசிஞெறிமுதபோத்த. ... ஒத்தி இடைக்குறை.
சீலுண்டெவிலைக கடுப்ப. ... சீலம் கடைக்குறை.

157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE THAN ONE KIND OF CHANGE.

கருள. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்

[ஒருபுணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்துணை வரும் என்றையுறற்க, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) நிலம் + பனை = நிலப்பனை. [கெடுதலுக் தோன்றலும்.]
பனை + ஊய் = பனைஊய். [முன்ற விகாரங்களும்.]

ந. § பொதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ், ந், ம், ய், வ் AFTER OTHER LETTERS.

கருடி. எண்மு வெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கு

முன்வரு ஞ்,ந்,ம,ய வக்கள் இயல்பும்;

குறில்வழி யத்தனி ஐ,நொ,து முன்மெலி

மிகலும்ஆம் ண,ள,ன,ல வழிநத் திரியும்.

[வினா 31. 39. 40.]

[இயல்பாகவும் விதி ஆகவும் இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறாக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் அல்வழி வேற்றமை ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகரஒன்றே

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஒரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொது, என்பவற்றிற்கு முன்னர். வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன்இயல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித்திரியும்.]

(உ-ம்.) (1.) வி + ஞ்றத = விஞ்ஞ்றத. [இயல்பு]

[பிறவும்அன்ன.]

(2.) மெய், கை, + ஞ்றத, நீண்டத, மாண்டத =

{ மெய்த்ஞ்ஞ்றத.
கைஞ்ஞ்றத.
மெய்க்நீண்டத.
கைந்நீண்டத.
மெய்மாண்டத.
கைம்மாண்டத.

[மெலிமிகுத்தத.]

(3.) நொ, து, + ஞ்ஞன்ன, நகா, மாடா =

{ நொஞ்ஞன்ன
தஞ்ஞன்ன.
நொநகா.
தநகா.
நொமாடா
தமாடா.

[மெலிமிகுத்தத.]

(4.) மண் + ன்றத = மண்ண்றத. } ண, ள, ன, ல
முன் + ன்றத = முண்ண்றத. } முன்
பொன் + ன்றத = பொண்ண்றத. } நகாந்திரித்தத.
கல் + ன்றத = கண்ண்றத.

159. COMMON NOUNS AND THOSE OF THE HIGHER CLASS.

கருகூ. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் ஈற்றுமெய் வலிவரின் இயல்பாம், ஆவி ய,ர,முன் வன்மை மிகா;சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[இருதிணைப் பொதுவான பெயர்க்கும் உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈறான மெய்கள் வல்வின முதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ரகரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க,ச,த, ப க்கள் மிகாஆம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவனவும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) ஈந்திதம் = { குறித, தெறித, தித, பெரித. கை, செவி, தலை, புறம்.
குறிபர், தெறிபர், திபர், பெரிபர்.
குறித, தெறித, தித, பெரித. கை, செவி, தலை, புறம்.
குறிபர், தெறிபர், திபர், பெரிபர்.

[அல்வழி வெற்றமை இரண்டிடத்தும் வலிவா இயல்பாதல் காண்க.]

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

கக௦. ஈற்றியா வினா, விளிப்பெயர் முன்வலி இயல்பே.

[மூன்றீற்று வினாமுன்னும், யா என்னும், வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒற்றீறு ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம.) நம்பியா கொண்டான், கொள்ளன், தந்தான், போயினான்.
நம்பியே கொண்டான்.
யா குறிய.
நம்புகொள், கொல், தர, பேர.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL OR IN ய், ர், ழ்.

கக௧. 'ஆவி ய, ர, ழ இறுதிமுன் னிலைவினை,
ஏவல், முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[உயிரையும், ய, ர, ழ என்னும் மூன்றொற்றையும் இறுதியாகவுடைய விருதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம.) உண்டனை. } கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா.
உண்டாய்.
உண்டிச்.
தாழ்.
எடகொற்று, எடககொற்று.

ஈ. ழ உயிரீற்றுப்பதம் புண்கூஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

கக௨. இ, ஈ, ஐ வழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்விருமையும்;
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் என்றாகும்.

[வினா 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி வந்தால், உடம்படு மெய் என்று வரும்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS EXCEPTION TO (162, 158.)

ககூஈ. எகர வினா, முச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிறவரின் அவையும்; தூக்கில் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத னெறியே.

[வினா 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ, இ, உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் யகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களும்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழியகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

(உ-ம்) எவ்வணி, எய்யாநீர்.
அவ்வணி, அய்யாநீர்.
எக்குநினை, அக்குநினை.
ஆ + இடை = ஆயிடை = அவ்வீடம்.

164. FINAL உ. [EXCEPTION TO 126.]

ககூச. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்;
யவ்வரின் இய்யா முற்றும் அற்றொரோவழி.
[வினா 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்காதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) எரகு }
எகிகு } + அருத { எகரித, எகிரித, எகரித, வெக்கரித, குரக்கரித, தெக்கரித.
எரகு } அருமை { எகருமை, எகிருமை, எகருமை, வெக்கருமை, குரக்கருமை, தெக்கருமை.
குரக்கு }
தெக்கு }

{ + அரித = தவரித.
அதவு { + அருமை = தவருமை. } முற்றகரம் கெட்டதும் திரித்ததும் காண்க.
+ யாப்பு = தவியாப்பு. }

தன் முகமாகத் தன் அமைப்பதவே,
எ-தில் குற்றியல் உகரம் கெடாமல் யகர உடம்படுமெய் பெற்றதான்கு.

௫. ௧ உயிரீற்றுமுன்வல்லினம்.

165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ARE DOUBLED. [GENERAL RULE]

கக௫. இயல்பினும் விதியினு' நின்ற உயிர்முன்

க,ச,த,ப மிகும்வித வாதன மன்னே.

[வினா 27.]

[இயல்பினும், விதியினும், இறுதிஆக நின்ற உயிர்களின் முன்னர்வரும் க,ச,த,ப க்கள் பெரும்பாலும் மிகும் விதத்து சொல்லாதன.]

166. NAMES OF TREES. [EXCEPTION.]

ககக௫. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து

வரப்பெறு நவும்உள, வேற்றுமை வழியே.

[வினா 161.]

[உயிர்நன்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப்பெறுவனவும் சில உள வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) விளங்காய்.

௫. ௧ அகராந்நுச்சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN அ.]

கக௫. செய்யிய என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்

பெயரின் எச்சமுற் றுறன் உருபே,

அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம,முன் இயல்பே,

[வினா 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகராந்நுச்ச சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) உண்ணிய கொண்டன்... வினைஎச்சம்,

உண்ட குதிரை... பெயர்எச்சம்,

உண்ட குதிரைகள்... வினைமுற்ற,

மன கைகள்... ஆறன் உருபு,

பல குதிரைகள்... அஃறிணைப்பன்மை,

அம்ம சொற்ற... அம்ம.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.

ககஅ. வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்
ஏகலும் உரித்தஃ தேகினும் இயல்பே.

[வினா 85.]

[வாழிய என்னும் வியங்கோள் முற்றினது ஈற்றுயிர் மெய் குறைதலும்
உரித்து, குறைந்துஇகர ஈராய் நின்றாலும் வல்லினம் பொது விதியான்
மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம.) வாழி செற்ற.

169. EXCEPTION TO (165.). சாவ.

ககக. சாவஎன் மொழிஈற்றுயிர்மெய் சாதலும்விதி.

[வினா 86.]

[சாவ என்னும் செய் என் எச்சவினைச் சொல்வினது ஈற்றுயிர்மெய்
கெட்டுப்புணர்தலும் விதிஆம்.]

(உ-ம.) சாக்குத்தினன். [சாவக்குத்தினன்.]

170. EXCEPTION TO (165.): பல AND சில DOUBLED

கஎ௦. பல,சில, எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்
இயல்பு மிகலும், அகரம் ஏக
லகரம் நகரம் ஆகலும், பிறவரி
னகரம் விகற்பம் ஆகலும், உளபிற.

[பல,சில என்னும் இவ்விரு சொல்லும் தம்முன்னர்த்தாம் வருமாயின்
இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரம்கெட லகரம் நகரம் ஆகலும், இவற்றின்
முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நிறறலும் நீங்கலும்
உளஆம்.]

(உ-ம்) பல பல. ... .. புறபல.
சில சில. .... .. சிறசில.

பலப்பல. { பலகலை.
பல் + காள் = பன்னாள்.
சிலச்சில { சில் + மணி = சினமணி.

பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை.
சில + யானை = சிலயானை, சிலயானை.

எ. டி ஆகாரஈற்றுச் சிலசோற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.). WORDS IN ஆ.

கஎக. அல்வழி ஆமா, மியா,முற்று, முன்மிகா.

[வினா 27.]

[அல்வழிக்கண், ஆவும், மாவும் ஆகிய இருபெயரும், மியா என்னு முன்னிலையசை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றஹிணைப்பன்மை எதிர் மறைமுற்று வினையும், நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகா.]

(உ-ம்) ஆ + குறித = ஆகுறித.
மா + குறித = மாகுறித.
கேண்மியா + கொற்ற = கேண்மியாகொற்ற;
உண்ணு + குதிரைகள் = உண்ணுகுதிரைகள்.

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஆ SHORTENED IN POETRY.

கஎஉ. குறியதன் கீழ்ஆக் குறுகலும், அதனே

கொரம் ஏற்றலும், இயல்பும்ஆம் தூக்கின்.

[வினா 41.]

[குற்றமுத்தின் கீழ்நின்ற ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே உக ரம் பெறுதலும், அவ்விரண்டும் இன்றித்தன் இயல்பின் நின்றலும் ஆகிய மூன்று விதியும் பெறும் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம்) நில விரி கானல் வாய. ... .. நில விரி: (குறுகல்)
கனவு ... .. கன (குறுகலோடு உபெற்றத.)
நிலா வானக்கு வெண்மணை நோனிற. (இயல்பு)

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

அ. டி இகரஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING அன்றி, இன்றி.

களந். அன்றி, இன்றிஎன் வினைஎஞ் சிகரம்

தொடர்பினுள் உகரம் ஆய்வரின் இயல்பே.

[அன்றி, இன்றி என்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச்சொல்லினது ஈற்று இகரம் செய்யுட்கண் உகரமாய் வருமாயில் க, ச, த, பக்கள் பொது விதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ-ம்) நானன்றபோடு. ... .. நாள், அன்றி
விண்ணின்றுபொய்ப்பின ... .. வீண், இவ்வி.

174. EXCEPTION TO (165.). SPECIAL RULE REGARDING நாழி AND உரி.

களச. உரிவரி னாழியின் ஈற்றுயிர் மெய்க்கெட

மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே

யகரஉயிர் மெய்யும், ஏற்பன வரினே

[உரி என்னும் அளவுப்பெயர் வரின் நாழி என்னும் அளவுப்பெயரினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகர ஒன்று வரும்; உரி என்னும் அளவுப்பெயரின்பின் யகர உயிர்மெய் வரும் அவ் உயிர்மெய் வருதற்கேற்ற வருமொழிகள் வருமாயின்.]

(உ-ம்) நாழி + உரி = நாடு
உரி + உப்பு = உரிய உப்பு

175. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING புளி.

களடு. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 161.]

[புளி என்னும் மரமும் பழமும் அன்றி, அறுசுவையுள் ஒன்றை உணர்த்தும் பெயர்முன் வரும் வல்லினம் மிகுதலே அன்றி அவற்றிற் கினம் ஆய மெல்லினமும் ஒரோவழி மிகும்.]

(உ-ம்) புளி + கறி = புளிக்கறி.

176. EXCEPTION TO (165.): இ, ஐ, BEFORE STRONG LETTERS.

கஎசு. அல்வழி இ,ஐ, முன்னர் ஆயின்
இயல்பு' மிகலும், விகற்பமும் ஆகும்.

[இகர ஐகார ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்முன் வல்லினம் அல்வழிக்கண் வருமாயின் இயல்பாயும், பொதுவிதியான் மிகுந்தும், ஒன்றற்கே ஒரு கால் மிகாதும் ஒருகால்மிகுந்தும் புணரும்.]

(உ-ம்) பருதி + குறித = பருதிகுறித.
யாண + குறித = யாண குறித.
ஆடி + திங்கள் = ஆடித்திங்கள்.
சித்திரை + திங்கள் = சித்திரைத்திங்கள்.
வளி + குறித = வளிகுறித, வளிகுறித.
தினை + குறித = தினைகுறித, தினைகுறித.

கூ. டி ஈகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING ஆ + பீ.

கஎஎ. ஆமுன் பகராஈ அனைத்தும்வரக் குறுகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ என்னும் பெயர்முன் நின்ற பகர ஈகாரம் இருவழியும் நாற்கணங் களும் வரிக் குறுகும்; குறுகி விதி இகர ஈறாகநின்ற அதன்மேல் வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்றனுள் இயல்பைப்பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ + பீ = ஆப்பி } அல்வழி.
ஆப்பி + அரித = ஆப்பியரித.
ஆப்பி + குறிச்சி = ஆப்பிக்குறிச்சி வேற்றமை

178. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING பீ, நீ, மீ.

கஎஅ. பவ் ஈ,நீ,மீ, முன்னர் அல்வழி
இயல்பாம்; வவிமெனி மிகலும் ஆயீக்கே.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கர்ப்பெயரும், நீ என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும், மீ என்னும் மேலாய பண்பையும், அப்பண்பாகுபெயராய் மேல் ஆய இடமுதலியவற்றையும் உணர்த்திநிற்கும் பலபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் இயல்பாம்; இங்ஙனம் புணரும் மீ என்னும் சொற்குமுன் அல்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) பீ + குறித = பீகுறித.
 ஈ + குறியை = ஈகுறியை
 மீ + கண் = மீகண்.
 நீ + கூற்ற = நீகூற்ற
 மீ + தோல் = மீதோல்.

க0. § உகராற்றுச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.) WORDS IN உ.

களிகு. மூன்றாறுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டி

றாகும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வினா 27.]

[முற்றுகரவீற்று மூன்றும் உருபே, ஆறும் உருபே, இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரும் எண்ணே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என்னும் இவற்றின்முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) சுத்தனோடு கொண்டான்
 சுத்தனது கை.
 எழு புலி
 இரு செவி.
 தரு சோறு.
 அது குறித. [அவ்வழி]
 அது கொண்டான். [வேற்றமை]

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING

உ BEFORE அன்று IN POETRY.

கஅ0. அதுமுன் வரும்அன் றுன்றும் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப் புச்சொல் முதல் நீரும் செய்யுளாகத்து.]

(உ-ம்.) அத + அன்ற = அதான்ற.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ.

கஅக. வன்றொடர் அல்லன முன்மிகா, அல்வழி.

[வன்றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் பகுதிக் குற்றுகர ஈற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகா அல்வழிக்கண்.]

(உ-ம்)	காரு	+	கடித	=	காரு கடித.	[கொடிற்றொடர்.]
	எகரு	+	சிறித	=	எகரு சிறித.	[ஆயத்தொடர்.]
	வாரு	+	தீத	=	வாரு தீத.	[உயிர்த்தொடர்.]
	குரங்கு	+	பெரித	=	குரங்கு பெரித.	[மெனறொடர்.]
	தெங்கு	+	சிறித	=	தெங்கு சிறித	[இடைத்தொடர்.]

182. SHORTENED உ.

கஅஉ. இடைத்தொடர், ஆய்த்தத் தொடர், ஒற்றிடையின் மிகாநெடில் உயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

[இடைத்தொடர் முன்னும், ஆய்த்தத்தொடர் முன்னும், ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர் முன்னும், உயிர்த்தொடர் முன்னும், வரும் வல்வினம் மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்)	தெங்கு	+	கடுமை	=	தெங்கு கடுமை.	[இடைத்தொடர்.]
	எகரு	+	கடுமை	=	எகரு கடுமை.	[ஆய்த்தொடர்.]
	காரு	+	கடுமை	=	காரு கடுமை	[ஒற்றிடையில் மிகாநெடிற்றொடர்.]
	வாரு	+	பெருமை	=	வாரு பெருமை	[உயிர்த்தொடர்.]

183. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN THE TERM டு, து.

கஅரு. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள் டு, து ஒற்றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வினா 26.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[நெழற்றொடர்க் குற்றுகரசுற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரசுற்று மொழிகளுள்ளும், அவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழுத்துஆறனுள் டகார நகாரமான இரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால = ஆடுக்கால } வேற்றுமை.
பாறு + செவி = பாற்றுச்செவி }

எருத்தாடு, வெருத்துக்கண் எனவும் வரும்.

காடு + ஆண் = காட்டாண், [அல்லவியிறம்]
காடு + அகம் = காடகம், [இயல்பு.]

184. EXCEPTIONS TO (165): A FEW WORDS ENDING IN உ AFTER A SOFT CONSONANT.

கவுசு. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற்றுமையில்

தம்இன வின்றொடர்; ஆகா மன்னே.

[வினா 26.]

[மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளுள் சிலவேற்றுமைக்கண் தமக்கினம் ஆனவன்றொடர் ஆதலை ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

(உ-ம்.) கலறு + ஆ = கற்ற.
கருப்பு + வில = கருப்புவிவ்.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL உ CHANGED INTO ஐ.

கவுடு. ஐசுற்றுடைக்குற்று கரமுமும் உளவே.

[வினா 26.]

[ஐகாரச் சாரியையை இறுதியிலே பெற்று வரும் மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளும் சில உள.]

(உ-ம்) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.

186. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN உ INDICATING POINTS OF THE COMPASS.

கவுகி. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,

நிலைசுற்றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்

நகரம் னலவாய்த் திரிதலும் ஆம்பிறி.

[வினா 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், அதன்மேல் நின்றககர ஒற்றும் கெடுதலும், அங்ஙனம் நின்ற நகர ஒற்று னகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயும், திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வடக்கு } + கிழக்கு = { வடகிழக்கு.
தெற்கு } { தென்கிழக்கு.

வடக்கு + திசை = வடதிசை
மேற்கு + திசை = மேற்கிசை, மேல்திசை.

மேலைத்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைச்சேரி } எனவும் வரும்.
வடக்கூர், வடக்குமலை, தெற்குமலை

187. EXCEPTION TO (165). SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு.

கஅஎ. தெங்குநீண் டற்றுயிர் மெய்கெடும், காய்வரின்.

[வினா 161.]

[காய் என்னும்சொல் வருமாயின தெங்கென்னு நிலைமொழி முதனீண் ட ஈற்றுயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

188. NOUNS OF NUMBER.

கஅஅ. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும், எய்தின்

ஒன்று முதல், எட் டிரும் எண்ணுள்

முதல்சர் எண்முத னீளு'மூன் றுறேழ்

குறு கும்ஆ றேழ்அல் லவற்றின்

ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்

ஏகும் ஏற்புழி' என்மனார் புலவர்.

[வினா 159.]

[எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வரின் நிலைமொழி ஆகநின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களுள் முதற்கண்ணவாய ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல்நீளும்; மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறுகும்; ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், ஏழு என்னும் எண்ணீற்றுயிரும் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒன்ற: ஓர்ஆயிரம், ஓர்சுழஞ்சு, ஓர்கலம், ஓரமரம்.
இரண்டு: ஈர்ஆயிரம், ஈர்சுழஞ்சு, ஈர்கலம், ஈரமரம்.
மூன்று: மூப்பது, மூச்சுழஞ்சு, மூக்கலம், மூமரம்.
ஆறு: அறுபது, அறுசுழஞ்சு, அறுகலம், அறுமரம்.
எழு: எழுபது, எழுச்சுழஞ்சு, எழுகலம், எழுமரம்.
எழு: எழ்கடல்

189. EXCEPTION TO (165.): REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

கஅக. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,

இரண்டன் ஒன்றுயிர் ஏக,உவ் வருமே.

[வினா 159.]

[மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து ஈற்றுயிர்மெய் வரும் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒன்று ரகர ஒற்றாக, இரண்டென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றும் ரகரத்தை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிரும்கெட, அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும் உகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒன்று. ... .. ஒன், ஒன், ஓர், ஓர், ஓர்.
இரண்டு. ... .. இர், ஈர், இர.

190. EXCEPTION TO (165.): REGARDING மூன்று.

கக. மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றுக் கெடுதலும் வரும் ஒற்றாகத் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) மூன்று. ... .. மூ, மு
மூவிடம் ... .. மூப்பது.

191. EXCEPTION TO (165.). REGARDING நான்கு.

ககக. நான்கன் மெய்யே ல,ற, ஆ கும்மே.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய் கெட நின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்று லகர ஒற்றாயும், றகர ஒற்றாயும் திரியும்.]

(உ-ம்.) நான்கு. ... .. நால், நாற்.

192. EXCEPTION TO (165.). REGARDING ஐந்து.

ககஉ. ஐந்தன் ஒற்றடைவதும் இனமுங் கேடும்.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற ஐந்தென்னும் எண்ணினது நகர ஒற்று வரும் ஒற்றுகியும், அதற்கினம் ஆகியும், கெட்டும் முடிவதாம்.]

(உ-ம்) ஐம்முனற.
ஐக்கலம்.
ஐயம்பு.

193. EXCEPTION TO (155). எட்டு.

ககரு. எட்டன் உடம்புணர்வ் வாகும் என்ப.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற எட்டென்னும் எண்ணினது டகர ஒற்று ணகர ஒற்றாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) என்பது, எண்குணை

194. EXCEPTION TO (165.): ஒன்பது BEFORE பத்து AND நூறு.

ககசு. ஒன்பா னொடுபத்து நூறும் ஒன்றின்

முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு

தகர நிழீஇப்பஃ தகற்றி னவ்வை

நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

[வினா 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், நூறென்பதும், வந்து புணருமாயின் அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள் முன்னதாகிய நிலைமொழியினின்றும் ஏனாவருமொழியாகிய பத்தையும், நூற்றையும், நிரனிறை வகையானே நூறெனவும் ஆயிரம் எனவும் திரித்து, நிலைமொழிக்கு முதற்கண் ஒகர உயி ரோடு தகர மெய்யை அதற்காதாரம் ஆகநிறுத்தி, அந்நிலைமொழி இறுதிக் கண் பஃதைக்கெடுத்து, அம்மொழிமுதற்கயல் நின்ற ணகர ஒற்றை மு றையே ணகர ஒற்றாகும் ணகர ஒற்றாகும் திரிப்பது முறையாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரிற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒன்பத { + பத்த = (1.) ஒன்பத தற, (2.) தொன்பத தற
 { + தற = (1.) ஒன்பத ஆயிரம், (2.) தொன்பத ஆயிரம்
 (3.) தொன் தற, (4.) தொன் தற, (5.) தொன்னற.
 (3.) தொன் ஆயிரம், (4.) தொன் ஆயிரம், (5.) தொன் ஆயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): பத்து AFTER NUMERALS.

ககூரு. முதல்இரு நான்காம் எண்முனர்ப் பத்தின்
 இடைஒற் தேகல், ஆய்தம் ஆகல்,
 எனஇரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் வரும் பத்தென்னும்
 எண்ணிடை நின்ற தகர ஒன்று ஒருகாற் கெடுதலும், ஒருகால் இடையே
 தகரரின்ற நிலைக்களத்து அதுகெட ஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்வி
 ரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) ஒரு பகை, ஒருபத, &c.

196. EXCEPTION TO (165, 10, 20.) &c.,: WITH UNITS FOLLOWING THEM.

ககூகூ. ஒருபஃத ரதிமுன் ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்
 எண்ணும், அவைஊர் பிறவும், எய்தின்
 ஆய்தம் அழிய ஆண் டாகுந் தவ்வே.

[வினா 159.]

[ஒருபஃதாதி ஆய எட்டெண்களின் முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதெண்
 னும், அவைஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணருமாயின் ஆய்தம்கெட அந்நிலைக்
 களத்து இயல்பாய் தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத்தொன்ற, இருபத்தொன்ற, இருபத்தொன்றேகால்
 முப்பத்தொன்ற, எண்பத்தொன்றென தணி.

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKEN

இன் OR இற்று.

ககூஎ. ஒன்றுமுதல் ஈர்ஐந் தாயிரம், கோடி.
 எண்ணிறை, அளவும், பிறவரில் பத்தின்

ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னும் இற்றும்

ஏற்ப தேற்கும் ஒன்பதும் இளைத்தே.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமும், கோடியும் என்னும் எண்ணுப் பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புணருமாயின் நிலைமொழி ஆகிய பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து அந்நிலைக்களத்து இன்சாரியை ஏனும், இற்றுச்சாரியை ஏனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும் இங்ஙனம் விதந்த எண்ணிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் ஏனும், இற்றேனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்கப்பெறும்.]

(உ-ம்) பநிஞென்ற, பநிறென்ற, பநின்மடலகு.
ஒன்பநிஞபிரம், ஒன்பநிறென்ற.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO=பன்னிரண்டு.

ககக௮. இரண்டு முன்வரில் பத்தின்ஈற்றுயிர்மெய்

கரந்திட ஒற்றுனவ் வாக்கும் என்ப.

[வினா 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர்மெய்கெடுத்தகர ஒற்றுனகர ஒற்றாகத் திரியும் என்று சொல்லுவார்புலவர்.]

(உ-ம்) பத்த + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVELY.

ககக௯. ஒன்ப தொழித்தஎண் ஒன்பதும் இரட்டில்

முன்னதின் முன்அல ஓட உயிர்வரின்

வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

[வினா 159.]

[ஒன்பதென்னும் எண் ஒன்றையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றாகி பத்திரான எண் ஒன்பதையும் இரட்டித்துக்கூறின் நிலைமொழி முதலெழுத்தொன்று நிற்க அல்லன் எல்லாங்கெட உயிர்முதலான எண்வரின் வகர ஒற்று, மெய்முதலான எண்வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், முறைமை ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒவ்வொன்றும், இவ்வீண்டு, ஐவ்வந்த, அவ்வாறு.
மும்மூன்று, கன்னஞ்சு.
எவ்வேழு, எவ்வெட்டு
பப்பத்த,

கக. ி ஊகார ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

உ00. பூப்பெயர் முன்னினை மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 119.]

[பூ என்னும் பலபொருட் பெயர்ச்சொல் முன் வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் க,சத,ப மிகுதலே அன்றி, அவற்றிற்கினம் ஆகிய மெல் லொற்றுகளுமிகும்.]

(உ-ம்.) பூ + கொடி == பூகொடி.
பூ + சோலை == பூசோலை.
பூ + கொடி == பூத்கொடி
பூ + சோலை == பூத்சோலை

கஉ. ி ஏ,ஓ ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.): ஏ AND ஓ FINALS.

உ0க. இடைச்சொல் ஏ,ஓ முன்வலி இயல்பே.

[வினா 27.]

[இடைச்சொல் ஆய ஆறு ஏகாரத்தின் முன்னும், எட்டு ஓகாரத்தின் முன்னும், வல்லினம் வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ-ம்) அவனேகொண்டான்
அவனேகொண்டான்.

கங. ி ஐகார ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

202. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஐ.

உ0உ. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி ஈற்றழி வோடும்அம் ஏற்பவும் உளவே.

[வினா 161.]

[ஐகார ஈற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வருமாயின் இறுதி ஐகாரங்
கெடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும், ஐகாரங்கெட்டு, அம்
முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) தாழை + காய = தாழங்காய்
புன்னை + காணல் = புன்னையங்காணல்

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION

உ஠. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும், வலிவரின் ஐபோய்
அம்மும், திரள்வரின் உறழ்வும், அட்டுறின்
ஐகெட ட்நீ எனும்ஆம் வேற்றுமை.

[பனையென்னும் பெயர்முன் கொடி என்னும் பெயர் வருமாயின்,
வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் நிலைமொழி ஈற்று ஐகாரம்
கெட்டு, அம்முப்பெறுதலும், திரள் என்னும் பெயர் வருமாயின் வந்தது
மிகுந்தும், ஐபோய் அம்முப்பெற்றும், தம்முள் உறழ்தலும், அட்டு என்
னும் பெயர் வருமாயின் ஐகாரம் கெட வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆத
லும், ஆம்வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்) பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
பனை + காய் = பனங்காய்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனாட்டு.

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

க. ட் மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

உ0௪ உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வினா 19.]

[நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்பு புணர்ச்சியே ஆம்.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABIC WORD.

உ0௫. தனிக்குறில் முன்ஒற் றுயிர்வரின் இரட்டும்.

[வினா 29.]

[தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

உ. ட் மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE

உ0௬. தன்னுழி மெய்முன் யவ்வரின் இகரம்

துன்னும் என்று துணிநரும் உளரே.

[யகரம் தன்னை ஒழிந்த ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, மு, ள என்னும் பத்து மெய்முன்னும் வந்தால் தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அரிதிற்கொள்வாரும் சிலர் உளர்.]

(உ-ம.) மண + யாது = மண்ணியாது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

உ௦௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றிற் தொழிற்பெயர்,
ஏவல் வினை, நனி யவ்வல் மெய்வரின்
உ உறும்; ஏவல் உறாசில சில்வழி.

[ய, ர முக்களை ஒழிந்த எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற் பெயரும், ஏவல்வினையும், மேல்விதந்த யகரம் ஒழிந்த மெய்வருமாயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா சில இடங்களின்.]

(உ-ம.) தின { + கடிது = தினனுகடிது
                  + கடுமை = தினனுகடுமை
உன் + சாதா = உன்னுசாதா

பல, பல்லு; கள், கள்ளு; வாழ், வாழு,
என்பனவும் இவைபோலவனவும் வரும்

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ந்.

உ௦௮. நவ்விற் தொழிற்பெயர்க் கவ்வும்ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு உகரச்சாரியையே அன்றி அகரச்சாரியையும், ஆம் வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம.) பொருக + கடுமை = பொருககடுமை, பொருநகடுமை.

ந. ட் ண, ன ஈற்றுச்சொற்கள்.

209. ண் AND ன் CHANGED INTO ட் AND ந்.

உ௦௯. ண, ன வல்வினம்வரட், ட், ந வும்; பிறவரின்
இயல்பும் ஆகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
களைத்து மெய்வரினும் இயல்பா கும்மே.

[வினா 34. 35. 37.]

(உ-ம.) உம்ண + குடி = உமண்குடி.
பரண் + கால் = பரண்கால்.
கவண் + கால் = கவண்கால்.

எண் + கடித = எட்கடித. [எண்கடித. உ-ம.]
சாண் + கோல் = சாட்கோல். [சாண்கோல். உ-ம.]

212. CERTAIN NOUNS IN ன்.

உகஉ. னனிகான் கிளைப்பெயர் இயல்பும், அனிகான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[னகர ஈற்றுச் சாதிப்பெயர் வல்லினம் வர ஈறு திரியாதியல்பாதலும்,
அகரச்சாரியை பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்.]

(உ-ம.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின்குடி.

213. THE WORD மீன்.

உகங். மீன்றவ் வொடுபொருடும் வேற்றுமை வழியே.

[மீன் என்னும் மொழிஇறுதி னகரம் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து
வரின் நகரத்தோடுநின்று வரும்.]

(உ-ம.) மீன + கண் = மீன்கண், மீன்கண்.

214. THE WORD தேன்.

உகசு. தேன்மொழி மெய்வரின் இயல்பு மென்மை

மேவின் இறுதி அழிவும், வலிவரின்

ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலும்ஆம், இருவழி.

[தேன் என்னும் சொல் மூவினமெய்யும் வரின் இறுதி னகரம் இயல்
பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெடுத
லும், வல்லினம் வரின் இறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெட வந்த வல்லி
னமாதல் அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம் இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம.) தேன + கடித = தேன்கடித.
+ உமெ = தேன்குமெ

தேன + மொழி = தேனொழி.

தேன + குழம்பு = தேன்குழம்பு, தேன்குழம்பு, தேன்குழம்பு.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

215. THE WORD எகின்.

உகடு. மரம்அல் எகின்மொழி இயல்பும், அகர'
மருவ வலிமெலி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்த்தும் எகின் என்னும் சொல் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி இயல்பாதலும், இருவழியும் அகரச் சாரியையைப் பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல் அவற் றிற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்) எகின் + கால் = எகின்கால். [வேற்றுமை]

எகின் + புள் = எகின்புள், எகினம்புள் [அல்வழி.]

எகின் + கால் = எகின்கால், எகின்கால்

216. THE WORDS குயின், ஊன்.

உகசு. குயின்ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் என்னும்பெயரும், ஊன் என்னும்பெயரும் வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

217. THE WORDS மின், பின், பன், கன்.

உக௭. மின்,பின், பன்,கன், நெழிற்பெயர் அனைய
கன், அவ்வேற்று மென்மையோ நிறமும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், கன் என்னும்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று வல்லினம்வந்தால் வரும் எழுத்தாதல் அதற்கினம்ஆதல், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடித = மினன்கடித

பின் + கடித = பினன்கடித

பன் + கடித = பன்னகடித

கன் + கடித = கன்னகடித.

கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு

கன் + துக்கு = கன்னத்துக்கு, கன்னத்துக்கு

218. THE WORDS தன், என், நின்.

உகடி. தன், என், என்பவற் றீற்றுனல் வன்மையோ
 றெழு நின்ந றியல்பாம் உறவே.

[தான் என்பது தன் என்றும், யான் என்பது என் என்றும், வரும் வி
 கார மொழிகளின் ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரின் பொது விதியானே
 றகரமாய்த் திரிதலும் அவ்விதி எலாது இயல்பாதலும் ஆம். நீ என்பது
 நின் என்கின்ற விகார மொழி ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரில் திரியாதி
 யல்பேயாம்.]

(உ-ம்) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை.
 என் + பகை = எனபகை, ஏற்பகை
 நின் + பகை = நின்பகை

ச. ி ம், ஈறு.

219. FINAL ம் GENERAL RULE.

உகக. மவ்வீ ரெற்றழிந் துயிர்ந ரெப்பவும்
 வன்மைக் கினமாத் திரிபவும் ஆகும்.

[வினா 32. 33.]

[மகர ஈற்றுச்சொற்கள் இறுதி மகரம் கெட விதியுயிர் ஈறாய் நின்று
 இயல்புயிர் ஈறுபோல உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும், வல்லினம்
 வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல்பாக
 வும், புணர்வனவும் வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற் கினமாய்த் திரிவ
 னவும் ஆம்.]

(உ-ம்)	$\left\{ \begin{array}{l} + \text{ஆழி} = \text{வட்டவாழி,} \\ + \text{கடல்} = \text{வட்டக்கடல்,} \\ + \text{சேம்} = \text{வட்டசேம்,} \\ + \text{வாரி} = \text{வட்டவாரி.} \end{array} \right.$	நாம் + கடிபம் = நாம்கடிபம்	உக. 1
வட்டம்		தம் + கை = தங்கை,	
		தும் + செவி = துஞ்செவி,	
		தும் + தலை = துந்தலை.	

220. EXCEPTION: SOME WORDS IN ம்.

உஉ௦. வேற்றுமை மப்போய் வனிமெலி உறழ்வும்
 அல்வழி உயிர்இடை வரின்இயல் பும்கூ.

I. எழுத்ததிசாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[வேற்றுமைக்கண் மகர இறுதி கெட அவற்றின்முன் வரும் வல்லின மாதல் அவற்றிற் கினமாதல் மிகுதலும், அவ்வழிக்கண் உயிரும் இடையி னமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உளஆம்.]

(உ-ம்) குளம் + கரை = குளக்கரை, குளக்கரை
பழம் + சாறு = பழச்சாறு, பழஞ்சாறு.

221. EXCEPTIONS TO (219): தும், தம், எம், நம்.

உஉக. துந், தம், எம், நம், ஈரு' மவ்வரு ஞ, ந, வே.

[இந்நான்கு விகார மொழிகள் ஈற்று மகரம், மேல் வரும் ஞ, ந க்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்) தும் + ஞான் = தஞ்ஞான்
தம் + ஞால் = ததஞால்
எம் + நான் = எனநான்,
நம் + ஞானம் = நஞ்ஞானம்.

222. EXCEPTION TO (219): THE WORD அகம்.

உஉஉ. அக'முனர்ச் செவி, கை, வரின் இடையனகெடும்.

[அகம் என்னும் இடைப்பெயர் முன்னர்ச் செவி, கை என்னும் சி னைப்பெயர் வரின் நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கினமாத் திரிதலே அன்றி, அதன் இடைநின்ற ககரஓற்றும் அதனை ஊர்ந்த அகர உயிரும் கெடும்.]

(உ-ம்) அகம் + கை = அக்கை.
அகம் + செவி = அஞ்செவி

223. EXCEPTION TO (219): THE WORDS ஈம், கம் AND உரும்.

உஉஈ. ஈமும் கம்மும் உருமுந் தொழிற்பெயர் மாணும்,
முதலன வேற்றுமைக் கவவும் பெறுமே.

[இம்மூன்று சொல்லும் இருவழியும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; இவற்றுள், முதற் கணினர் ஈமும் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச் சாரியை அன்றி அகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்) ஈம் + கடித = ஈமக்கடித.
கம் + குடம் = கமக்குடம்
கம் + குடம் = கம்மக்குடம்.

௫. ி ய், ற், ிழ் ஈறு.

224. FINAL ய், ற், ிழ்.

உஉச. ய,ர,ழ முன்னர்க் க,ச,த,ப அல்வழி
இயல்பு' மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ நிறழ்தலும், விதிமேல்.
[வினா 30.]

[இம்மூன்று ஈற்றின் முன்னும் க,ச,த,பக்கள் வரின் அல்வழிக்கண்
இயல்பாதலும்; மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண் மிகுதலும்; வல்லினமாதல்,
மெல்லினமாதல், மிகுதலும் விதி ஆம்.]

[அல்வழி.]

(உ-ம.) வேய் + கடிது = வேய்கடிது	மெய் + கீர்த்தி = மெய்க்கீர்த்தி.
வேர் + சிறிது = வேர்சிறிது.	கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம்.
வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது.	கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்த்தண்ணீர்.

[வேற்றுமை.]

நாய் + கால் = நாய்க்கால்.	வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்.
தேர் + கால் = தேர்க்கால்.	ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு.
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.	

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

உஉரு. தமிழ்அவ் வுறவும் பெறும்,வேற் றுமைக்கே
தாழ்முங் கோல்வர் துறுமேல் அற்றே.

[தமிழ் என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமைக்கண் அகரச்
சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும் தாழ் என்னும் சொல்லும் கோல் என்
னும் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியையைப் பெறும்.]

(உ-ம.)	{	ஆசன்	= தமிழ்ஆசன்.
தமிழ் +		பல்லவதரையர்	= தமிழ்ப்பல்லவதரையர்
		நாகன்	= தமிழ்நாகன்.
		வளவன்	= தமிழ் வளவன்.
தாழ் +		கோல்	= தாழ்க்கோல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

226. THE WORD கீழ்.

உஉகூ. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

[கீழ் என்னும் சொல் முன்வரும் வல்லினம் ஒருகால் இயல்பாகியும், ஒருகால் மிக்கும்வரும், விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம.) கீழ் + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்

கூ. ி ல், ள், ஈறு.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட்.

உஉஎ. ல, ள, வேற்றுமையில் ற, டவும்; அல்வழி

அவற்றோ நெழ்வும் வலிவரின் ஆமெலி

மேவி ன, ன, வும், இடைவரின் இயல்பும்,

ஆகும் இருவழி யானும் என்ப.

[வினா 34. 35.]

[லகார ளகாரம் ஆன இரண்டிலும் வல்லினம் வரின் வேற்றுமைக்கண் முறையே நகார டகாரங்கள் ஆம்; அல்வழிக்கண்ணே நகார டகாரங்க ளுடனே உழ்வன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் னகார ணகாரங்கள் ஆம் இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் புல வர்.]

(உ-ம்.) கல் + குறை = கற்குறை [வேற்றமை]
முள் + குறை = முட்குறை. [வேற்றமை.]

கல் + மேல் = கனமேல்
முள் + மேல் = முண்மேல்

கல் + குறி = கல்குறி, கற்குறி. [அல்வழி.]
முள் + சிறி = முள்சிறி, முட்சிறி. [அல்வழி.]

கல் + மலை = கன்மலை.
முள் + முடி = முண்முடி.

228. ல் AND ள் INTO ி.

உஉஅ. குறில்வழி ல, ளத்த அணையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறுஉம் அல்வழி யானே.

[வினா 37. 38.]

[தனிக்குறிலின் பின்னின்ற லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தக ரம் வருமாயின் நகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி ஆய்தம்ஆகத் திரி தலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கல் + தீத = ககீர்த.
முள் + தீத = முகீஉத

229. ல் AND ள் BEFORE த் AND ந்.

உஉகூ. குறில்செறி யா ல்,ள, அல்வழி வந்த
தகரத் திரிந்தபிற் கேடும், ஈர்இடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும், வலிவரின்
இயல்புந், திரிபும், ஆவன உளபிற.

[வினா 37. 38. 39.]

[தனிக்குறில் ஒன்றினையும் சாராது வரும் லகார ளகாரங்கள் அல்வழிக் கண் வந்த தகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், இருவழிக் கண்ணும் வந்த நகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், வல்லினம் வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாதலும், திரிதலும், வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாதலும், பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.) வேல் + தீத = வேந்த.
வாள் + தீத = வாந்த.

வேல் + நன்ற = வேனன்ற.
வாள் + நன்ற = வானன்ற.

கால் + கடித = கால்கடித.
தேள் + சிறித = தேள்சிறித.

வேல் + நன்மை = வேனன்மை.
வாள் + நன்மை = வானன்மை.

அழகல் + காய் = அழகற்காய்.
வாள் + படைக்கையன் = வாட்படைக்கையன்.

230. VERBAL NOUNS IN ல், ள்.

உஉஊ. ல்,ள,இறு தொழிற்பெயர் ஈர்இடத்தும் உவ்வுறு
வலிவரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவனஉள.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய விருதி பெற்ற தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுதோ பெறாவோ என்று ஐ உறநக: இருவழியும் உகரம் பெறாவாம், வல்லினம் வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாவனவும் சிலஉள.]

(உ-ம்.) ஆடல் + கடித = ஆடற்கடித, ஆட்கடித.
கோள் + கடித = கோட்கடித, கோர்கடித.

ஆடல் + கடுமை = ஆடற்கடுமை.
கோள் + கடுமை = கோட்கடுமை.

ஆடல் + நன்மை = ஆடனன்மை.
கோள் + நன்மை = கோணன்மை.

231. THE WORD வல்.

உருக. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றிரு வழியும்;
பலகை, நாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வும்ஆம்.

[“வல்” என்னும் சூதாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின் தொழிற் பெயரே போல இருவழியும் உகரச் சாரியைபெறும்; பலகை, நாய் என்னும் இருபெயர் வரினும், பிறபெயர் வரினும், வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியையும் உகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) வல் + கடித = வல்லுக்கடித.
வல் + கடுமை = வல்லுக்கடுமை.
வல் + பலகை = வல்லப்பலகை.
வல் + நாய் = வல்லநாய்.

232. THE FOUR WORDS, நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உருஉ. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அல்வழி யானும் நகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைபோல நகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

233. இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உருரு. இல்என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[இல்லிடத்தை உணர்த்தாது இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் “இல்” என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பொருந்த அவ்வழி வரும் வல் வின்மை விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த அவ்வழி வரும் வல்லினம் மிகுதலும், இவ்விரு விதியும் பெருது இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) இல் + பொருள் = இல்ஐபொருள், இல்லப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்லப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. THE WORDS புள் AND வள்.

உருசு. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயரு மாணும்.

[இவ்விரு சொற்களும் இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதி யான் முடிதலே அன்றித் தொழிற்பெயர் போல உகரச் சாரியை பெற்றும் புணரும்.]

(உ-ம்.) புள் + கடித, கடுமை = புள்ளுக்கடித, புள்ளுக்கடுமை
வள் + கடித, கடுமை = வள்ளுக்கடித, வள்ளுக்கடுமை

எ. டி வ், ஈ று.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்; SPECIAL RULE.

உருடு. சுட்டு வகரமு வினம்உற முறையே
ஆய்தமு' மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[“அவ்,” “இவ்,” “உவ்” என்னும் அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப் பெயர் ஈற்று வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வர முறையானே ஆய்தமும், வருமெல்லினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அவ் + கடித = அலக்கடித.
அவ் + ஓரணம் = அல்லுரணம்.
அவ் + யானை = அவ்யானை.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE.

உருசு. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

[“தெவ்” என்னும் சொல் யவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; அவற்றுள் மகரம்வருங் கால் உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஒரோவழி ஈற்றுவகரம் மகரமா கத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) தெவ் + கடித = தெவ்வுக்கடித.
தெவ் + மன்னா = தெம்மன்னா.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

237. த AND ந AFTER ன, ல AND ண, ள.

உ௭௭. ன, ல முன் ற, னவும்; ண, ள, முன் ட, ணவும்;

ஆகுந் த, னக்கள் ஆயுங் காலே.

[வினா. 38. 39.]

[னகர லகரங்கள் முன்னர் வருந் தகரம் நகரமாம்; அவற்றின் முன்னர் வரும் நகரம் னகரம்ஆம்; னகர ளகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் டகரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் ணகரம்ஆம், ஆராயுங்காலத்து.]

(உ-ம்.)	{	பொன் + தித, திமை	= பொன்றித, பொந்திமை.
	{	கல் + தித, திமை	= கந்தித, கந்திமை.
	{	மண் + தித, திமை	= மண்டித, மண்டிமை.
	{	முன் + தித, திமை	= முட்டித, முட்டிமை.
	{	பொன் + நன்று, நன்மை	= பொன்னன்று, பொன்னன்மை.
	{	கல் + நன்று, நன்மை	= கன்னன்று, கன்னன்மை.
	{	மண் + நன்று, நன்மை	= மண்ணன்று, மண்ணன்மை.
	{	முன் + நன்று, நன்மை	= முண்ணன்று, முண்ணன்மை.

அ. § புறநடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WORDS.

உ௭௮. உருபின் முடிபவை ஒக்கும் அப்பொருளினும்.

[மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

239. ANALOGY TO BE OUR GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

உ௭௯. இடை, உரி, வடசொலின், இயம்பிய தொளாதவும்
போவியு மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும் உரிச் சொல்லினும் வடசொல்லினும் உயிர் ஈறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென ஒதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு வருவனவும், இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மரூஉமொழிகளும், இருவகை வழக்கினும் நடக்கு முறைமை அறிந்து அதற்குப் பொருந்தும் ஆறு புணர்க்கை அறிவுடையோர் எல்லார்க்கும் முறைமை.]

மெய்யீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.●

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத் தில்

(V.) உருபு புணரியல்.

க. § உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARTICLES.

உச௦. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர்முதல் இருநான்
குறும் உறழ்தா நாற்பதாம் உருபே.

[வினா 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வரும் ஐந்து பெயருடனே, எழு
வாய் வேற்றுமையான பெயர்முதலாக விளி ஈருக நின்ற எட்டு உருபி
னையும், உறழ் வேற்றுமை உருபுகள் நாற்பதாம்.]

241. SIGNS OF CASE.

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருட் டாவரும் உருபே.

[வேற்றுமை உருபுகள் தம்பொருளைத் தரப் பெயர்க்குப்பின்வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS COMBINE WITH NOUNS ACCORDING TO THE PRECEDING RULES: GENERAL RULE.

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்சுற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்

ஒக்குமன், அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[தொகாநிலையுய வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையேநின்று நிலை
மொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும் ஒற்றுயிர்களை முதலும் ஈறும்
ஆக உடைய ஐம்முதலிய வேற்றுமை உருபு ஆறும், இடைச்சொல்லே

னும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும் போன இரண்டியல் உள்ளும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.]

உ. டு சாரியை.

243. THE USE OF EUPHONIC INCREMENTS: சாரியை.

உசுந. பதமுன் விசுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.
[வினா 108.]

[பதத்தின்முன் விசுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும் இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும் ஆம்.]

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS

உசுச. அன், ஆன், இன், அல் அற்றிற் றத்தம்
தம், நம், தும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன்,
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.
[வினா 108.]

[அன்னும், ஆனும், இன்னும், அல்லும், அற்றும், இற்றும், அத்தும், அம்மும், தம்மும், நம்மும், தும்மும், எயும், அவ்வும், உவ்வும், ஐயும், குவ்வும், னவ்வும், இவைபோல்வன பிறவும் விசுதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணும், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலில் பொதுச்சாரியை என்னும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) ஒன்றனகட்டம். [அன்.]
வண்டுகள். [இன்.]
பலவற்றை. [அற்ற.]
மாத்திலை. [அத்த.]
எல்லா தம்மையும். [தம்.]
எல்லா தும்மையும். [தும்.]
எட்டை. [அ.]
பண்டைக்கால். [ஐ.]
ஆன்கன்றை. [ஆன்.]
அவன்ருள். [தான்.]
புறஞ்சேற. [ஆம்.]

ஒருபற்றை. [ஆன்.]
தொடையல். [அல்.]
பறிதற்பத்த. [இற்ற.]
புளியங்காய். [அம்.]
எல்லா தம்மையும். [தம்.]
கலனே துணி. [ஏ.]
செத்தனாகு. [உ.]
உயருவாய். [கு.]
அவன் தன்னையும். [தான்.]
அவந்தாம். [தாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

௩. § சிறப்புவிதிகள்.

245. THE DECLENSION OF எல்லாம்.

உசரு. எல்லாம் என்ப திழிதினை ஆயின்
அற்றே ருபின் மேல்உம் உறுமே;
அன்றே' னம்மிடை அடைந்தற் று'கும்.

[வினா 67.]

[“எல்லாம்” என்னும் பொதுப்பெயர் அஃறிணைக்கண் ஆனகாலே அத னோடு ஆறுஉருபும் புணரின் இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின் மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம்) எல்லாம், எவ்வாறுதையும் முதல்
எல்லா நம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசரு. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம்,நும், சாரப்
புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.

[“எல்லாரும்” என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும் “எல்லீ ரும்” என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து அவ்விருபெயரின் இறுதிதளினின்ற முற்றும்மைகளைத் தள்ளி, அந்நிலைக் களங்களில் படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும், முன்னிலைப்பெயர்க்கு நம்முச் சாரியையும், பொருந்த அவற்றால் தள்ளு ண்ட முற்றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம்.) எல்லாச் தம்மையும் முதல்,
எல்லீர் நம்மையும் முதல்.

247. THE DECLENSION OF THE PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS.

உசுள. தான், தாம், நாம்,முதல் குறுகும்; யான், யாம்,
நீ,நீர், என்,எம், நின்,நும், ஆம்பிற
குவ்வின் அவ்வரு' நான்கா நிரட்டல.

[வினா 72. 74.]

[இங்ஙனம் கூறிய இருதினைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து, “தான்,” “தாம்,” “நாம்” என்னும் மூன்று பெயரும் நெடில்முதல் குறுகி, முறையே “தன்னை,” “தம்மை,” “நம்மை” என வரும்; “யான்,” யாம், நீ, நீர் என்னும் நான்குபெயரும் முறையே “என்னை,” “எம்மை,” “நின்னை,” தம்மை என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வுருபு புணரும் இடத்து இடையே “தனக்கு” என அகரச்சாரியை வரும்; குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆய தனிக்குறில்முன் ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE DECLENSION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

உசுஅ. ஆ, மா, கோ, ன் அணைய வும் பெறுமே.

[வினா 65.]

[ஆ என்னும் பெயரும், மா என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும், கோ என்னும் இறைவனை உணர்த்திநிற்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து, னகரச்சாரியை பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆனை.
கோ, கோனை.
மா, மானை

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER IN POETRY

உசுக. ஒன்று முதல் எட்ட டிரும் எண்ணர்

பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பல்வொற் றெழிய,மேல்

எல்லாம் ஓடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வினா 159.]

[ஒன்று முதல் எட்டிரும் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண் முன்னர் உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே ஆன்சாரியை வரின், அப் பத்தென்னும் எண்ணினது பகர ஒற்றொன்றுமே நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணரும் இடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத, ஒருபனை.
இரப்பத, இரப்பான்கு.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

உரு0. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வினா 71.]

[அஃறிணைப் பன்மையவாய வகர ஈற்றுமூன்று சுட்டுப்பெயர்க்கும் உருபுகள் புணரும் இடத்து அற்றுச் சாரியை பொருந்தல் முறைமை ஆம்.]

(உ-ம்) அகை, அஹை.

251. THE DECLENSION OF அஃது.

உருக. சுட்டின்முன் ஆய்தம் அன்வறிற் கெடுமே.

[வினா 71.]

[அஃது, இஃது, உஃது என்வரும் மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணரும் இடத்து, இடையே அன் சாரியைவரின், மொழிமுதற் சுட்டெழுத்துக்கள் மூன்றின் முன்னின்ற ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்) அஃத, அஹை.

252. அத்து LOSES ITS INITIAL அ.

உருஉ. அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை.

[வினா 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், இயல்பினும் விதியினும், நின்ற அகர உயிர் ஈற்றின் முன்வரின், வகர உடம்படு மெய் பெறுது கெடும்.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED BY ANALYSIS.

உருங். இதற்குது சாரியை எனின் அள வின்மையின் விசுவதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையின் ஒன்றணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[விசுதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியை என்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனி சொல்லப் புகின் வரையறைப்படாமையின் விசுதிப்புணர்ச்சியினையும், பதப்புணர்ச்சியினையும், உருப்புணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப்பகுத்து இடையேநின்ற ஏகாரம் அகரம் முதலிய எழுத்துச் சாரியையினையும், அன், ஆன்முதலிய பதச் சாரியையினையும் இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்றா இயல்பினையும் தெரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறி ஆம்.]

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION

உருச. விசுதிபதஞ் சாரியை உருப் பினைத்தினும்

உரைத்த விதியுள்வார் தொப்பன கொளலே.

[விசுதியே, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும் அவ்விதிகளுள் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது என உய்த்துணர்ந்து எவ்விதி எதற்குப் பொருந்துமோ அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

**255. PECULIARITIES IN COMBINATIONS OF THE SECOND CASE.
EXCEPTION TO (242.)**

உருரு. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;

உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;

விரவுப் பெயரின் விரிந்து' நின்றும்,

அன்ன பிறவும், ஆகும்ஐ உருபே.

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங்கு முடிதலே அன்றி அங்ஙனம் விதித்த இயல்பின்கண் விகாரமாயும், விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்தும் தொக்கும் விரவுப் பெயர்க்கண் விரிந்தும் விரிதல் ஒழிந்தும் இவைபோல்வன பிறவேறுபாடாயும் வரும் இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

I. எழுத்திகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

(உ-ம்.) வழிபடு தெய்வநிற்புறங்காப்ப. (கின 218)
மண் கொணாதான. (மட் 209)

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE

உருக. புள்ளியும் உயிரும் ஆய்இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழில்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் ஒற்றும் உயிரும் இறுதி ஆய்நின்ற சொல்முன்னர்க் கருவிகருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள் என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள் தம்மால் ஆகிய தொழிற் சொல்வரின் அங்ஙனம் வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புலி கடிக்கப்பட்டான். [இயல்பு.]
பேய் கோட்பட்டான். } [விகற்பம்]
பேய்க் கோட்பட்டான். }

257. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY

உருக. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துணா யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

[இதற்கிது முடிபென்று இவ்வதிகாரத்தான் விதிக்கத் தருவனவற்றை எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையும் கருதல் அளவையான் வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

க ட் ட னை க் க லி த் து றை.

அடைஎண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவ்வாதி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என்றீனார் தெழுத்தும், இருபதமும்,
படுபுணர் மூன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன்உணர் வாரை எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னா ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(I.) பெயரியல்.

258. AN INVOCATION.

உருஅ. முச்சக' நிழற்று' முழுமதி முக்குடை
அச்சதன் அடிதொழு த்றைகுவன் சொல்லே.

[மூன்றுலகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று கு
டையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன் மேலை
அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய சொல்லிலக்கணத்தை.]

259. DEFINITION OF “சொல்.”

உருக. ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி, என்று
இருதிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்னையு'
முவகை இடத்தும், வழக்கொடு, செய்யுளின்,
வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும், தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என மூன்று
கூற்றினதாய், இருதிணையாகிய ஐம்பால் பொருளினையும் அப்பொருளை
அன்றித் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுட்கண்
ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பினும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

உக௦. ஒருமொழி ஒருபொரு ளனவாந்; தொடர்மொழி
பலபொரு ளன; பொது இருமையும் ஏற்பன.
[வினா 43.]

[ஒரு மொழிகளாவன: பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்
று, தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன ஆம். தொடர்மொழிகளாவன: அவ்விரு
வகைப் பதங்களும் தன்னோடும் பிரிதோடும் அவ்வழி வேற்றுமைப்பொ
ருள் நோக்கத்தான் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு
முதலிய பலபொருளைத் தருவன ஆம். பொதுமொழிகளாவன: ஒன்றாய்
நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்
தும், இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பன ஆம்.]

(உ-ம்) (1) கிலம், கட, தில், கனி [ஒருமொழிகள்]

(2) கிலமவலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, கிலக்கடநாண. [தொடர்மொழிகள்]

(3) எட்டு, தாமரை, வேங்கை [பொது மொழிகள்]

(எட்டு = எள்ளத்த, தாமரை = தாவுவெறமரை, வேங்கை = வேகெறகை; 39) ஒத்தக்காண்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

உக௧. மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை;
மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.
[வினா 52.]

[மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை ஆம்; அவரை ஒழிந்த விலங்கு
முதலிய உயிர் உள்ளனவும், நிலம் நீர் முதலிய உயிர் இல்லனவும், அஃ
றிணை ஆம்.]

**262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS: SINGULAR MASCULINE,
SINGULAR FEMININE AND EPICENE PLURAL.**

உக௨. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றுயர்திணை.
[வினா 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்மூன்று பாலினையும் உஷ்டத்த உயர்
திணை.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

263. DIVISIONS OF THE LOWER CLASS: SINGULAR AND PLURAL.

உகாந். ஒன்றே, பல ஏன் றிருபாற் றஃறிணை.

[வினா 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறிணை.]

264. EPICENES.

உகாசு. பெண்மைவிட் டாண் அவா வுவுபே டாண்பால்;

ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்;

இருமையும் அஃறிணை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு ஆண்டன்மையினை அவா வுவுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினை ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினைப் பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் உயர்தினை ஆம், அன்றி அஃறிணையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ-ம்) பெண்ணவாய ஆண்முகந் பேடி அணியாரோ,
கண்ணவாத தக்க சலம்?

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING தினை AND பால்.

உகாரு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின்,

பெறப்படுந் தினைபால் அனைத்தும்; ஏனை

இடத்தவற் றெருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வினா 54.]

[வெளிப்படைச் சொல்லாயும், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணும் செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும் படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின் அவ்விருவகைச்சொல்லும் கருவியாக இருதினையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்ததன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையும், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லும் கருவியாக இருதினை ஐம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.]

(உ-ம்.)	நடந்தான நடந்தான நடந்தது	} நடந்தார் } நடந்தன	இவை முன்பு தம்மை உணர்த்திப் பின்பு இருநிலை மும்பலாகிய பொருள்களை உணர்த்தின
	அவன அவள் அத	} அவர் } அவை.	
	நடந்தேன், நடந்தேம். நடந்தாய், நடந்தீர். நீ, நீர்	} இவை முன்பு தம்மையும் பின்பு ஒருமைப்பாலையும் பன்மைப் பாலையும் உணர்த்தின.	

266. THE THREE PERSONS.

உகூரு தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைமூ விடனே.

[வினா 54.]

[மூலீடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROSE.

உகூள். இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
மருஉ, என்றுகு மூவகை இயல்பும்;
இடக்கர் அடக்கல், மங்கலங், குழுஉக்குறி,
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையதென்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மருஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர் அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழுஉக் குறி என்றும், வழங்கு மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூடாறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

- (உ-ம்) (1.) கிலம், நீர் [இலக்கணம்]
(2.) முன்றல். (இயற்கை) } இலக்கணப்போலி.
முந்தகர். (கைப்படி.) }
(3.) அருமக்தபிள்ளை. }
(அருமருத்தன்னபிள்ளை.) } மருஉ.
சோனாடு. (சோழனாடு.) }
(4.) கால் கழிஇவருதம். [இடக்காடக்கல்.]
(5.) தஞ்சை (செந்தார்.) } மங்கலம்.
கங்காடு. (கங்காடு.) }
(6.) சொல்லினம்பி. (கங்கு.) } குழுஉக்குறி
காரை (யானைப்பாக் ஆடை) }

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

268. POETRY.

உகாஅ. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடற் போல்பல
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

[வினா 167.]

[தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேதநீர் என்னும்
எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு
போல இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னும் நால்
வகைச் சொற்களால் பொருட்கிடன் ஆகக் கல்வி அறிவினால் செய்யுள்
இயற்றவல்லோர் அலங்காரம்பெற இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS EXPRESSIONS.

உகாக. ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி,
ஆகு பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுந்,
குறிப்பிற் றருமொழி; அல்லன வெளிப்படடை.

[இருதினை ஆண் பெண்ணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச் சொல்லும்,
வலித்தல் முதலிய ஒன்பது விகாரச் சொல்லும், மூவகைத் தகுதி வழக்குச்
சொல்லும், ஆகுபெயர்ச் சொல்லும், அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும்,
வினைக்குறிப்புச் சொல்லும், முதற்குறிப்புச் சொல்லும், தொகைக்குறிப்
புச் சொல்லும், இம்முதறொகை அல்லாத பலவாற்றானும், வருங் குறிப்
புச் சொல்லும், இவைபோல்வன பிறவும், குறிப்பினை இருதினை ஐம்
பாற்பொருளைத்தரும் சொற்களாம்; இவை அல்லன எல்லாம் வெளிப்ப
டையான் அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) ஆயிரம் மக்கள் பொருதார். [உயர்தினை ஆண்பால்.]

(2) இப்பெற்றந்தைக்கும்
இப்பெற்றம் உழவொழிந்தன

(3) மறைபுணரீறடி. [தாமரை]

(4) கங்காடு. [சுருகாடு]

(5) புனித்தினுன. [ஆகுபெயர், புரியம்பழம்.]

(6) சொல்லவல்லன. [வினைக்குறிப்பு.]

(7) அந்ததாறிதவென வெள்ளைக்கெழி. [முதற்குறிப்பு]

(8) ஐவர் [தொகைக்குறிப்பு, பாண்டவர்.]

270. CLASSES OF WORDS.

உஎ௦. அதுவே, இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர்வினை
என இரண் டாகும், இடைஉரி அடுத்து
நான்கும் ஆந்; திசைவட சொல் அணு காவழி.

[வினா 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல், என்னும் இயல்பினையு
டைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், என இரண்டாம்; இவற்று
டன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; இவற்று
டன் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் அணுகா இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

உஎ௧. செந்தமிழ் ஆகித், திரியா தியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்து மொழி ஆகி, அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப்
படும் திரிசொற்போலாது கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொ
ருளை விளக்கும் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கியற் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) மண், பொன். [பெயரீயற்சொல்.]
நடந்தான். [வினைஇயற்சொல்.]
அகனை. [மேற்றமையுருபு இடைஇயற்சொல்]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

உஎ௨. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும்,
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும்,
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும்.

[வினா 43.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், கற்றார் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

(உ-ம்) (1.) கிள்ளை, சகம், தததை.

[கிள்ளையும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல்.]

(2.) வாரணம்:

[யானை, சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக்குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.]

(3.) படர்த்தான், சென்றான், எகிலான்.

[இவை போயினான் என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தலால் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்]

(4.) ஆரத்தான்.

[ஒலித்தான், கட்டினான், என்னும் பொருளைக்குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்]

(5.) சேறும், வருதும்.

[ஹம், தம் என்னும் விருதிகள் தன்மைப்பன்மை என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலஇடைத் திரிசொல்]

(6.) கொல.

[ஐயத்தையும் அசைநிலையாவதையும் குறித்து நிற்பதால் பல பொருள் குறித்த ஒரிடைத் திரிசொல்.]

(7.) சால், தவ, உறு, எளி.

[மிகல் என்னும் ஒருபொருளுக்குறித்த பலவுரித்திரிசொல்]

(8.) கடி [சாப்பு, சுர்மை, வீசை, வீசக்கம் முதலிய பலபொருள்

குறித்து ஒர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE.

உளந். செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்,
ஒன்பதிற் நிரண்டினிற் றமிழ்ஒழி நிலத்தினும்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுத்தமிழ் நிலத்தின் கண்ணும், பதினெண் மொழியுள் தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த பதினாறு மொழியும் வழங்கும் பதினாறு நிலத்தின் கண்ணும், உள்ளோர் தங்குறிப்பினவாய்ச் சேந்தமிழோர் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன திசைச்சொல் என்று கூறுவர் புலவர்.]

வேண்பா.

THE TWELVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங்கற்கா, வேண்பூழி,
பன்றி, அருவார், அதன்வடக்கு, — நன்றாய,
சீதம்லாடு, புனனாடு: செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.
[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுந் தமிழ் நாடு.]

. கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிங்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துழுக், குடங்கங்,
கொங்கணங், கன்னடங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்க மகதங், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தற்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்புவி தாம்இவையே.

[முற் குறித்தவைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ் ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பகைவ பெற்றம்.	[தென்பாண்டி.]	அந்தோ. [சிக்கனம்]
சேற்றை சொனறி	[குட்டம்.]	பாண்டி. [தெலுங்கு.]
தாயை தன்ன.	[குடம்]	மாமரத்தைக் கொக்கு. [துழுவம்.]

274. SANSKRIT WORDS.

உஎசு. பொதுஎழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
நாள்எழுத் தானும், இயைவன வடசொல்.

[வினா 43.]

[ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுஎழுத்தானும், ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினும் செந்தமிழ்ச் சொல்லு ஒப்பன ஆகி, வடதிசைக்கணினறும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) அமலம்	[பொது எழுத்தால்.]
செறி	[சிறப்பெழுத்தால்.]
சலம்.	[நாள்எழுத்தால்.]

[146. 147. காண்க.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

275. NOUN.

பெயரின் பொது இலக்கணம்.

உஎடு. இடுகுறி காரண மரபோ டர்க்கந்
தொடர்ந்து தொழில் அல காலந் தோற்று
வேற்றுமைக் கிடன் ஆய்த் திணைபால் இடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.

[வினா 44. 48.]

[இடுகுறியும், காரணக்குறியும், மரபினையும் ஆக்கப்பாட்டினையும் தொ
டர்ந்து, வினையால் அணையும் காரணக்குறி ஒன்றும் காலம் தோற்ற, அல்
லன காலம் தோற்றுவாய், எட்டு வேற்றுமையும் சார்த்தகிடமாய் இருதிணை
ஐம்பால் மூவிடத்துள் ஒன்றனை ஏற்பவும் பலவற்றினை ஏற்பவுமாய் வரு
வன பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) மரம், கழுவு. [இடுகுறி மரபு தொடர்ந்தவந்தன.]

(2.) பறவை [காரணக்குறி மரபு தொடர்ந்தவந்தன.]

(3.) பாட்டினுள் குமரன பெயர் முட்டை. [இடுகுறியாக்கத் தொடர்ந்தவந்தன.]

(4.) பொன்னை [காரணக்குறியாக்கத் தொடர்ந்தவந்தன.]

(5.) மரம். [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர்.]

(6.) பனை [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.]

(7.) அணி. [காரணப் பொதுப்பெயர்.]

(8.) முடி. [காரணச் சிறப்புப்பெயர்.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS.

உயர்திணை ஆண்பால்.

அவற்றுள்,

உஎக. கிளை, எண், குழை, முதல், பலபொருள்; திணை, தேம்,
ஊர், வான், அகம், புற, முதல நிலன்; யாண்
டிருது மகிநாள், ஆதிக் காலம்;
தோள், குழல், மார்பு, கண், காது, முதல் உறுப்
ப்ளவ்றி வெர்ப்பு, வடிவு, நிறங், கதி,
சாதி, குடி, சிறப், பாதிப் பல்சுணம்;
ஓதல், ஈதல், ஆதிப் பல்வினை;
இவை அடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றே

பெற்ற நவ் வீறு; நம்பி, ஆலே,
விடலை, கோ, வேள், குரிசி, ரோன்றல்,
இன்னன ஆண்பெயர் ஆகும். என்ப.

[மேல்பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறனோடும், இவற்றை அடையும் சுட்டினோடும் வினாவினோடும் பிற என்பதனோடும் மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய நகர நற்றுப்பெயர்களும், நம்பி முதலாக எடுத்து ஒதிய பெயர்களும், இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) (1) தமன். [கொயல் வருபெயர்.]	I.	இவை எல்லாம் பொருளால் வருபெயர்.
(2) ஒருவன். [எண்ணால் வருபெயர்.]		
(3) அனையத்தான். [கூட்டத்தால் வருபெயர்]		
(4) பொன்னன். [முதல்என்பவற்றால் வருபெயர்]		
(5) வெற்பன்.		
மறவன்.	II	இவை இடத்தால் வருபெயர்
இடையன்.		
ஊரன்		
சோபன்.		
(6) சோழியன். [தேசத்தால் வருபெயர்.]		
(7) சிறுநாரன். [ஊரால் வருபெயர்.]	III.	இவை காலத்தால் வருபெயர்.
(8) வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான். [வான், அகம், புறம், ஆகிய மூன்றால் வருபெயர்]		
(9) மண்ணகத்தான். [முதல் என்றதிலால் வருபெயர்.]		
(10) மூலாண்டினன்.		
(11) வேனிலன்.		
(12) கையான்.	IV	இவை அவயவத்தால் வருபெயர்.
(13) ஒணத்தான்.		
(14) செருகலான்		
(15) திணிதோளான்		
(16) செக்குஞ்சியான்.		
(17) வரைமாப்பான்.	V.	இவை குணத்தால் வருபெயர்.
(18) செக்கண்ணன்.		
(19) குழைக்காதான்.		
(20) குறத்தான்.		
(21) பெரியன்.		
(22) புலவன்.	VI.	இவை தொழிலால் வருபெயர்.
(23) புலியனையன்.		
(24) கூன்		
(25) கரியன்		
(26) மாலுன்		
(27) அரசன்.		
(28) சோழன்.		
(29) ஆரியன்.		
(30) கல்வன்.		
(31) ஒதுவான்.		
(32) சுவான்.		
(33) கணக்கன்.		
(34) இவன்		
(35) எவன்		
(36) பிறன்		
(37) மற்றையான்.		

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

277. FEMININE PERSONAL NOUNS.

உயர்திணைப் பெண்பால்.

உள. கிளைமுதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்,
தோழி, செவிவி, மகடீஉ, நங்கை,
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

[மேலேச் சூத்திரத்துக் கிளைமுதலாகப் பகுத்துக் கூறிய அறுவகைப் பொருள்களும் ளகர ஒற்றும், இகர உயிரும், உறுதற்கேற்ற அவ்விரண் டற்றவாய் வரும் பெயர்களும், தோழி முதலாக எடுத்தோதிய பெயர்களும், இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம) தம்.

ஒருத்தி.

இருள், மாது, அரிவை, அங்கன, மடந்தை.

278. PLURAL OF NOUNS OF THE HIGHER OR PERSONAL CLASS.

பலர் பால்.

உள. கிளந்த கிளைமுதல் உற்றரல் வீற்றவும்,
ஈள் என்ஈற்றின் ஏற்பவும், பிறவும்,
பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.

[வினா 69.]

[மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய அறுவகைப் பொருளையும் பொருந்திய ரகர ஒற்றீற்றுப் பெயர்களும், கள் என்னும் விருதியை ஈறுகவுடைய பெயர்களுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம.) தம், இருவர்.

சேக்கன், மனுக்கள்

தமர்கள், அரசர்கள்

மாசாதர், மக்கள்

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

அஃறிணை ஒருமை.

உஎக. வினாச் சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள்

ஆதி உறு துச், சுட்டணை ஆய்தம்

ஒன்றென்எண் ணின்னன ஒன்றன் பெயரே.

[வினாவின் கண்ணும் சுட்டின்கண்ணும் கரந்தவற்றுடனாயும் வினாவும் சுட்டவும்படாது, வேறாயும் வரும்பொருளாகி ஆற்றினாயும் பொருந்திய துவ்விருதி ஈற்றுப்பெயரும், சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விருதி ஈற்றுப் பெயரும், ஒன்றென்னும் எண்ணுருபெயரும், இவை போல்வன பிறவும், அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) எத, யாத
(2.) இது, அது, உது.
(3.) குழையது, நிலத்தது, மலத்தது, னோட்டது, கரியது, ஆடலது.
(4.) அக்து, இக்து, உக்து.
(5.) ஒன்று.

280. PLURAL OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

உஅ0. முன்னர் அவ்வொடு வருவை, அவ்வும்,

சுட்டிற்று வவ்வுங், கள்ளிற்று மொழியும்,

ஒன்றல் எண்ணும் உள்ள, இல்ல,

பல்ல, சில்ல, உள, இல, பல, சில,

இன்னவும் பலவின் பெயர் ஆகும்மே.

[வினா 69.]

[முன்னர் கூறிய வினாச்சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆதி ஆற்றேமும், ஏற்ற பெற்றி வரும் வகர ஐகார ஈற்றுப் பெயர்களும், அகர ஈற்றுப் பெயர்களும், வகர ஒற்று ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும், கள் என்னும் பகுதிப் பொருள் விருதி இறுதி ஆகிய பெயர்களும், ஒன்றல்லாத இரண்டு முதலிய எண்ணுரு பெயர்களும், உள்ள என்பது முதலிய குறிப்புவினையால் அணைந்த எட்டுப்பெயர்களும், இவைபோல்வன பிறவும், அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

- (உ-ம்) (1.) எலை
(2.) இலை.
(3.) கொடியலை.
(4.) பொருள், பொருளன்.
(5.) அங், இங்.
(6.) யானை.
(7.) இரண்டு, மூன்று, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASS BOTH SINGULAR AND PLURAL.

உஅக. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள் இங்வனம் பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்ற பெயர்கள் அனைத்தும், அத்திணை இருபாற்கும் உரிய பொதுப் பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம.) யானை வந்தது.
யானை வந்தன.

282. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES.

உஅஉ. முதற்பெயர் நான்குஞ், சினைப்பெயர் நான்கும்,
சினைமுதற் பெயர்ஒரு நான்கு' முறைஇரண்டும்,
தன்மை நான்கு' முன்னிலை ஐந்தும்,
எல்லாந், தாந்தான் இன்னன பொதுப்பெயர்.

[முதற்பெயர் முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும், இவைபோல் வன பிறவும், இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம) குரியன் உதித்தான், குரியன் உதித்தது.
ஊமை வந்தான், ஊமைவந்தன.
[உஅஉ. காண்க]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

உஅரு. ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை பன்மையின்
ஆம்அந் நான்மைகள் ஆண்பெண் முறைப்பெயர்.

[ஆண்மை முதலிய இந்நான்கு பாலுங் காரணமாக முற்கூறிய முதற் பெயர், சினைப்பெயர், சினைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும் ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை என்னும் இருபாலும் காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

(உ-ம்)	ஆண்மை.	பெண்மை.	ஒருமை	பன்மை.
1.	சாததன்,	சாத்தி	கோதை, [இவை முறைப்பெயர்.]	கோதைகள்.
2.	முடவன்,	முடத்தி.	செவியிலி, [இவை சினைப்பெயர்.]	செவியிலிகள்.
3.	முடககொற்றன்,	முடககொற்றி.	கொடெம்புறமுருதி, [இவை சினைமுறைப்பெயர்.]	கொடெம்புறமுருதிகள்
4.	தக்தை,	தாய்.	[இவை முறைப்பெயர்.]	

284. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE DISTINCTIONS OF பால்.

அவற்றுள்,

உருசு. ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும்.

[முதற்பெயர் முதல்வாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும், பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள் ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணும் தன்றன் பால்க ளை ஏற்கும்.]

- (உ-ம்.) { சாததன் இவன்; சாத்தி இவள்.
(1.) { சாததன் இவ்வெருது; சாத்தி இப்பக.
கோதை இவன்; கோதை இவள்.
கோதைகள் இவர்; கோதைகள் இவை.
(2.) { தக்தைஇவன்; தகதை இவ்வெருது
தாய் இவள்; தாய் இப்பக.
(3) யான் நம்பி; யான் நங்கை, யான் பூதம்.
யாம் மக்கள்; யாம் பூதங்கள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

உருரு. தன்மை: யான்,நான்,யாம்,நாம்;முன்னிலை:

எல்லீர், நீயிர், நீவிர, நீர்,நீ.

அல்லன் படர்க்கை, எல்லாம் எனல்பொது.

[விரு 72. 73.]

[தன்மைப்பெயர் நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் என்பன ஆம். முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர்,நீவிர, நீர், நீ என்பன ஆம். திணை பாலுள் ஒன்றற் கேற்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்வி ரண்டிடத்து ஒன்பது பெயரும் அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் படர்க்கை இடத்திற்குரிய ஆம். அவற்றுள், எல்லாம் என்னும் பெயர் ஒன்று மூவி டத்திற்கும் உரித்தாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

286. THE PERSONS OF VERBAL NOUNS.

உயுக. வினையின் பெயரே படர்க்கை; வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும்.

[யான் உணல், நீ உணல், அவன் உணல், என மூவிடத்து வினை ஆயினும் அவ்வுணல், தினல், என்றற்றொடக்கத்து வினையின் பெயர் படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால் அணையும் பெயர் அவ்வினையின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை எனத் தனித்தனி மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

287. THE NUMBERS OF PRONOUNS.

உயுள. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மைதாம்,
யாம்,நாம்,எலாம்,எல்லீர், நீயிர்,நீர்,நீவீர்.

[வினா 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, என்னும் நான்கும் இருதினை முக்கூற்றொருமைப் பெயர் ஆம். தாம், யாம், நாம், எலாம், எல்லீர், நீயிர், நீர், நீவீர் என்னும் எட்டும் இருதினை இருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர் ஆம்.]

288. NOUNS FROM NUMBERS.

உயுவு. ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில.

[வினா 159.]

[எண்ணன் உயர்தினை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணனே ஒருவன், ஒருத்தி, என வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் இரண்டு முதலிய எண்களான் இப்பெயர்கள் வருவன இல ஆம்.]

289. THE NOUN ஒருவர்.

உயுக. ஒருவர் என்பது யார் இரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினையொன்றும் பாங்கிற் தென்ப.

[வினா 159.]

[ஒருவர் என வழங்குஞ் சொல் உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுவாய், அத்திணைப் பன்மை வாய்பாட்டு வினையைக் கொண்டு முடியும் பாங்கினை உடைத்து என்று சொல்லுவர் புலவர்.] *

(உ-ம்.) ஆடவருள் ஒருவர் அறத்தின்வழி நிற்பார்.
பெண்டிருள் ஒருவர் கொழுநகைவழி நிற்பார்.
யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோர் சொல்லில்லார்

290. SYNEGDOCHE

உகூ0. பொருண் முதல் ஆறே ட்ளவைசொற், றுனி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உடைப்பன ஆகு பெயரே.

[வினா 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சினையே, குணமே, தொழிலே என்னும் ஆறுடனே இவற்றின் பகுதிய ஆகிய நால்வகை அளவையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே என்னும் ஆறும் ஆதியாகவரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளைத், தொன்று தொட்டு, வருமுறையே கூறிவருவன ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ய) (1) தாமரை அனைய தாள். ஆம்பல் அனைய தேம்பொதி செவ்வாய்.
[முதற்பொருளின் பெயர் அதின் சினையாகிய மலருக்கும் ஆயிற்று.]
- (2) அகன அமர்த்த
[இடப்பெயர் மனத்துக்காயிற்று.]
- (3) காரதிகை பூத்தத.
[காலப்பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் லேகதோளிற்கும் ஆயிற்று.]
- (4) கார அறித்தத
[இத முமமடி ஆகுபெயர்: எப்படியெனில், கார என்பது நிறம், அது மேகத்திற்கும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்தக்கும் ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பயருக்கும் ஆகும்.]
- (5) புலி முனைத்தத
[சினப்பெயர் முதுவக்காயிற்று. இத இருமடி ஆகுபெயர். எப்படியெனில், புலி என்பது சுவைப்பெயர், அது பழத்தக்கும் ஆயிற்று அப்பழத்தின் பெயர் மாத்திற்கும் ஆயிற்று]
- (6) புலித்தினனான்
[சுவையாகிய குணப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்று.]
- (7) எழுத்தியத்தீரும் இழிதகைமை.
[தொழிற் பெயர் அக்காரத்திற்கும் ஆயிற்று.]
- (8) அரை கால்.
[சின்னம் அளவைப் பெயர்கள் அவயவங்களுக்கும் ஆயிற்று.]
- (9) செஞ்சு சொத்தத.
[மனமாயித தானி அதின் தானமாயி மர்புக்கும் ஆயிற்று.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

- (10.) திருவாசகம்
[முத்தர்குலிப்பெயர் காரியமாகிய நாலாகும் ஆயிற்ற.]
- (11.) இந்நூல் அலக்காரம்.
[காரியத்தின் பெயர் காணத்தக்கும் ஆயிற்ற.]
- (12.) இந்நூல் திருவள்ளுவர்.
[கருத்தாவின் பெயர் நாலாகும் ஆயிற்ற.]
- (13.) கரீன வந்தான
[உவமை ஆகுபெயர்]

291. CASE.

வேற்றுமை.

உகக. ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈ றுய்ப்பொருள்

வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை,

[வினா 55.]

[தம்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்கட்கும் இறுதியாய் அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமைகள் எட்டே ஆம்.]

292. THE SIGNS OF THE CASES.

உகஉ. பெயரே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

விளிஎன் றுகும், அவற்றின் பெயர்முறை.

[வினா 55. &c.]

[மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை, கிடக்கை முறை என்னை, எனில் பெயர் முதலாக விளிஈறாக இங்ஙனம் கூறிய பெயரும் முறையும் ஆம்.]

293. THESE SIX TERMINATIONS ADDED TO THE NOMINATIVE.

உகங். ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே.

[எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர்மாத்தினாயரீப்த் தோன்றி நிற்கு நிலை என்ப, ஆகவின் அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே ஐம்முதலிய ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்.]

294. THE NOMINATIVE நீயிர், நீவிர், நான். [EXCEPTION TO 293.]

உகூசு. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அல பெறு.

[வினா 72. 73.]

[இம்மூன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, ஏனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. THE NOMINATIVE IS THE NOUN ITSELF: ITS PREDICATE.

எழுவாய்.

அவற்றுள்,

உகூரு. எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே.

வினை, பெயர், வினாக்கொளல் அதன்பய நிலையே.

[மேற்கூறிய போந்த எட்டு வேற்றுமையுள் முதல்வேற்றுமையின் உருபாவது திரிபில்லாத பெயரே ஆம். அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருணிலையாய் வருதலாம்.]

(உ-ம்.) சாதன் வந்தான்.
சாதன் இவன்.
ஆபாத

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

ஐயுருபு.

உகூசு. இரண்டா வதன்உரு பையே; அதன்பொருள்

ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,

ஒத்தல், உடைமை, ஆகி ஆகும்.

[வினா 58. 129.]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு மேற்கூறிய ஐயுருபு ஒன்றமே. அதன் பொருள்களாவன: தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை ஆக்கப்படுபொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாகவும், துறக்கப்படுபொருளாகவும், ஒக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்படுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்)	குடத்தை	<table border="0"> <tr> <td>வனைந்தான்.</td> <td>[ஆக்கல்.]</td> <td rowspan="6">} செயப்படு பொருள்.</td> </tr> <tr> <td>உடைத்தான்.</td> <td>[அழித்தல்.]</td> </tr> <tr> <td>சேகித்தான்.</td> <td>[அடைதல்.]</td> </tr> <tr> <td>இழந்தான்.</td> <td>[நீத்தல்.]</td> </tr> <tr> <td>ஒத்தான்.</td> <td>[ஒத்தல்.]</td> </tr> <tr> <td>உடையான்.</td> <td>[உடைமை.]</td> </tr> </table>	வனைந்தான்.	[ஆக்கல்.]	} செயப்படு பொருள்.	உடைத்தான்.	[அழித்தல்.]	சேகித்தான்.	[அடைதல்.]	இழந்தான்.	[நீத்தல்.]	ஒத்தான்.	[ஒத்தல்.]	உடையான்.	[உடைமை.]
வனைந்தான்.	[ஆக்கல்.]	} செயப்படு பொருள்.													
உடைத்தான்.	[அழித்தல்.]														
சேகித்தான்.	[அடைதல்.]														
இழந்தான்.	[நீத்தல்.]														
ஒத்தான்.	[ஒத்தல்.]														
உடையான்.	[உடைமை.]														

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

297. THE THIRD CASE.

உக௭. மூன்றா வதன்உரு பால், ஆன், ஒட்டோடு;
கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வதன்பொருள்.

[வினா 59.]

[மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய ஆலே அன்றி ஆனும், ஒடுவும் ஒடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளைக் கருவியாகவும், ஏதுப்பொருட்டாகிய கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம.) அறிவாள்ஆகிய காட்சி [கருவி.]
மண்ணால் ஆக்கிய குடம்
மண்ணால் இயன்ற குடம்.
தேவனால் ஆகிய உலகம்.
தச்சனால் செய்யப்பட்ட தேர் [கருத்தா]
கொடியொடு கட்டுண்டான [உடனிகழ்ச்சி.]
ஊசியொடு ருபிணை தூசுமட்டும
மதியோடொக்கும் மூகம்
பெண்டகையாற போஅமர்க்கட்டு. [ஆல் உருபால் வாத உடனிகழ்ச்சி.]
மனத்தொடு வாயமை மொழியிற் நவத்தொடு தானஞ்செய வாரிறநிலை.
[வேறுவினை உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவினை உடனிகழ்ச்சியும்.]

மதியோடொக்கும் மூகம். [செயப்படு பொருளிலே ஒடுகாதது]

298. THE FOURTH OR DATIVE CASE.

உக௮. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.

கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,

பொருட்டு, முறை, ஆதியின், இதற்க்கிதெனல்பொருளே.

[வினா 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு மேற்கூறிய கு ஒன்றுமேஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அதுவாதலும், பொருட்டும் முறையும், முதலான பொருள் தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண் இதற்க்கிதென அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருளாகத் தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம.) இரப்போக் தீந்தான். [கொடை.]
 பிணிக்ருமருதது [பகை.]
 வினக்குக்கு என்னெய [சேச்சி.]
 அசருக்கே உரிதது [தருதி.]
 அவனுக்குகெல். [அது அது ஆதல்.]
 கூழிறகுக் குற்றேவல செய்தான் [பொருட்டு.]
 சாததனுக்கு மகன. [முறை.]

அவனுக்கும் அவருக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு.]
 இனறைக்கு வரும். [எல்லை.]
 அவ்வுக்கும இவ்வுக்குவ காதம். [எல்லை.]
 அவனுக்குச் சிறந்தவன் இவன். [சிறப்பு.]
 மனைக்கு வினக்கு மனையாட்டி. [உவமை.]

299. THE FIFTH CASE.

உகுகு. ஐந்தாவதன் உருபில்லும், இன்னும்,
 நீங்கல் ஒப்பெல்லை ஏதுப் பொருளே.

[வினா 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், மேற் கூறிய இன்னும் ஆம். அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப்பொருளாகவும், எல்லப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமை செய்தலாம்.]

I. நீக்கப்பொருள்.

(உ-ம.) தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்.
 [உருபேற்றசொல் தலை; உருபுகோக்கிய சொல் மயிர்]
 அசரில் பெரியர் கற்றோர், [உயர்வு.]
 ஆவின் இழித்தத மேதி [தாழ்வு.]

II. ஒப்பு.

பாவின் வெளித கொக்கு [வண்ணம்]
 அதனிற பெரித இத. [அளவு]

III. எல்லல்.

கருவூரின் மிழக்கு, மருவூரின் மேற்குச்சோனாடு.

IV. ஏது.

கன்னரின் அஞ்சினான்.
 வாணிகத்தின் ஆயினான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

300. THE SIXTH CASE.

௩௦௦. ஆறன் ஒருமைக் கீதுவும், ஆதுவும்,
பன்மைக் கவ்வும், உருபாம்; பண்புறப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டம்,
திரிபின் ஆக்கம், ஆந்தற் கிழமையும்,
பிறிதின் கிழமையும், பேணுதல் பொருளே.

[வினா 62.]

[ஆறும் வேற்றுமையினது ஒருமைப் பொருண்மைக்கு மேற்கூறிய அதி
என்பதே அன்றி, ஆதி என்பதும்; பன்மைப் பொருண்மைக்கு அகரமும்
உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: குணமும் தொழிலுமாகிய பண்பும்,
சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்
தொன்றானதும், ஆகிய ஐந்து தற்கிழமைப் பொருளினையும் பிறிதின் கிழ
மைப்பொருளினையும் உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளே வேற்
றுமை. செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) I. ஐவகைத்தற்கிழமை.

(I.)
நிலத்தது அகலம். } [பண்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தனது இயல்பு.

(II.)
சாத்தனது கண். } [உறுப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)
மக்களது நொருதி. } [ஒன்று பல கூடிய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
கொல்லினது குப்பை.

(IV.)
கொல்லினது கூட்டம். } [வேறு பல கூடிய பலவின் ஈட்டத்தற்கிழமை]

(V.)
கொல்லினது பொரி. } [திரிபிலுக்கத்தற்கிழமை.]

II. பிறிதின் தற்கிழமை.

சாத்தனது கீழ். } [பொருட்பிறிதின் கிழமை.]
சாத்தனது நோட்டம் } [இடப்பிறிதின் கிழமை.]

பிறவும் ஆன்ன.

எனாதகை, தனதுதான் } [ஒருமை.]
எனக்கை, தனதான்கை. } [பன்மை.]

301. THE SEVENTH CASE.

௩௦௧. ஏழன் உருபு கண் ஆதி ஆகும்;
பொருள் முதல் ஆறும் ஓர்இரு கிழமையின்
இடன்ஆய் நிற்கல், இதன் பொருள் என்ப.

[வினா 63.]

[ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய கண்ணே அன்றி, வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய பொருள்முதலிய ஆறும் மேற்போந்த இருகிழமைப் பொருட்கும் இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

302. FORMS OF THE SEVENTH CASE.

௩௦௨. கண், கால், கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பாட்டி, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள்உருபே.

[வினா 63.]

[இங்ஙனம் கண் முதலாக இல் ஈருக எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமை செய்யும் உருபுகளாம்.]

303. THE EIGHTH CASE.

௩௦௩. எட்டன் உருபே எய்து பெயர்சுற்றின்
திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்பயற்
றிரிபும்ஆம்; பொருள், படர்க்கை யோனாத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப்பதுவே.

[வினா 64.]

*[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுருபின்று, அவ்விளி அடைந்த பெயர் சுற்றின் திரிபும், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், சுற்றயல் நின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கப் படுவதாக வேற்றுமை செய்தலாம்.]

304. NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

௩௦௪. இ, உ, ஊ, வோ டை, ஒ, ன, ள, ர, ல,
ய, ஈற்றுயர்திணை ஒ, ர, அல் இவற்றொடு
ணங்கான், ஆ, ஈ ற்கும் பொதுப்பெயர்
ஔ, ந, ஒழி அனைத்திற் றன்றிணை விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஒ, ன, ள, ர, ல, ய என்னும் பத்தீற்றுயர்திணைப்பெயரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகரமுமான இரண்டும் ஒழித்துநின்ற எட்டுடனே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப்பெயரும், நாலாறுமீறே (கௌ.) என்றவற்றுள் ஓகாரமும், நகரமும், இன்னோரன்ன இடங்களின் ஈறாகாதென மேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும் ஒழிந்த (கௌ.) இருபத்தோர் ஈற்றன்றிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

305. TERMINATIONS OF EIGHTH CASE

௩௦௫. இம்முப்பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,
இகர நீட்சியும், உருபர் மன்னே.

[வினா 64.]

[மேல் விளிக்கப்படும் என்ற மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பாதலும், ஏகாரமிகுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈறுத் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ம்) முனி வேந்த [இயல்பு]
முனியே [ஏகாம் மிகுதல்.]
ஈமீ. [இகரம் நீளுதல்.]

306. THE SAME

௩௦௬. ஐ இறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,
உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு இயல்பும், ஏகாரமிகுதலும் அன்றி, ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்திணை அன்றிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்எனத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்ன, அன்னய.

307. THE SAME.

௩௦௭. ஒருசார் ன வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
அளபீ ற்ழிவ்யல் நீட்சி; அதனே
ஹு போதல்; அவற்றோ டோஉறல்;
ஈழிந்தோ உறல்; இறுதி ய ஆதல்;
அதனே டயல்திரிந் தேஉறல்; ஈழிந்
தயல் ஏ ஆதலும்; விளி உருபாகும்.

[பொதுவிதி அன்றி, னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சில அள பெழுதலும், சில ஈறுகெடுத்தும் சில ஈற்றயனீடலும், சில ஈற்றய னீண்டு, ஈறுகெட்டு; ஓகார மிகுதலும், சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யகரஒற்றுத்திரிதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யக ர ஒற்றய்த் திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும், சில ஈறு கெட்டயலில் அகரம் ஏகாரம் ஆதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்ஈழி அள [அளபெடை.]
தோழ. [ஈழித்தத.]
பெருமான. [அயல் சீண்டத.]
இறைவா. [அயல் சீட்சியோடு ஈற்றித்தத.]
ஐயாவோ. [அயல் சீண்டு, ஈறு கெட்டு, ஒய்க்கத.]
வாயிலாய். [ன யல்வாயிற்ற.]
வாயிலோயே. [இறையல்வாயி, ஈற்றயல் ஓ ஆதி, மய்க்கத.]
ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் ஏகாரம் ஆயிற்ற.]

308. THE SAME.

௩௦௮. ளஃகான் உயர்பெயர்க் களபீற்ழிவ்யல்
நீட்சி; இறுதி யஒற்றாதல்;
அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் விளித் தனு.

[ளகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் பொதுவிதியன்றி அளபெழலும், ஈறுகெடலும், அயல்நீடலும், இறுதி ளகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) ஸ்ரீராமகிருஷ்ண ளர். [அளபெடை.]
தனி டொள்ளல் எல்லா சீ! [ஈறு கெட்டத.]
ஈமர்கார். [ஈற்றயல் சீண்டத.]
குறையாய். [ளகரம் யகரம் ஆயிற்ற.]
தலைமீது டொள்ளேம் அடிக்கேள். [அயல் மீன்ற அ, ஏ ஆயிற்ற.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

309. THE SAME.

நக0௯. ரவ்வீற்றுயர்பெயர்க் களபெழல்; சுற்றயல்

அகரம்இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ

ஈஆதல்; அதனோ டேஉறல்; சுற்றே

மிக்கயல் யாக்கெட் டதன்அயல் நீடல்;

சுற்றின் ஈர்உறல்; இவையும் சுண்டுருபே.

[பொதுவிதியன்றி, ரகார சுற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழலும், சுற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும், அவ்விடத்து ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும், சுற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதன் அயல்இகரம் ஈகாரமாதலும், சுற்றினீராதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) றொஅர். [அளபெடை.]

கல்லனின் தெவ்வீர். [தெவ்வீர் என்பதில் அர் என்பதிலிர் ஆயிற்ற.]

வண்ணீர். [அ, ஈ ஆயிற்ற.]

சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆயிற்ற.]

சான்றீரே. [ஆ, ஈ ஆகி, ஏமிக்கற.]

சம்பீரே. [சம்பியர் என்பதில் ஏமிக்கு, யாசெட்டு, இ, ஈ ஆயிற்ற.]

எயீர். [சுற்றில் ஈர்வந்தத.]

310. THE SAME.

நக0. லகார சுற்றுயர்பெயர்க் களபயல் நீட்சியும்,

யகார சுற்றிற் களபும் ஆம்உருபே.

[பொதுவிதிஅன்றி, லகாரசுற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், சுற்றயனீடலும், யகாரசுற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், உருபாம்.]

(உ-ம்) மாஅல். [அளபெடை.]

தோன்ற அல். [சுற்றயனீட்டி.]

சேஎய். [யகாரசுற்றிரு அளபெடை.]

311. THE SAME.

நக௧. ன சுற்றுயர்திணை அல்இரு பெயர்க்கண்

இறுதி அழிவ்த னோடயல் நீட்சி;

[பொதுவிதியன்றி, எனரஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிகெதலும், அதனோடு ஈற்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்) அலவ. (அஃறிணைப்பெயர்.)
சாதத. } (பொதுப்பெயர்.)
சாதத. }

312. THE SAME.

நகஉ. ல, ள, ஈற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப்பெயர்க்கண் ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபாகும்மே.

[பொதுவிதியின்றி, லகாளளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், ஈற்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) முயரல். } (அஃறிணை.)
விளிகாள். }
மக்காள். (பொதுப்பெயர்.)

313. KINDS OF VOCATIVE.

நகந. அண்மையின் இயல்பும், ஈற்றழிவுஞ்; சேய்மையின் அளவும்; புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[மேற்போந்த விளியுருபுகளுள் இயல்புகளும், ஈற்றழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளபுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. VOCATIVE WANTING

நகசு. நுவ்வொடு வினாச்சுட் டீற்ற ன, ள, ர, வை, துத், தாந், தான், இன்னன விளியா.

[மேல்விளிக்கப்படும் என்றவற்றுள், நுவ்வுடனே மூன்றுமுதல் வினாவையும், மூன்றுசுட்டையும், வரன்முறையேபொருந்திய ன, ள, ர என்னு மூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டிற் றஃறிணைப்பெயர்களும், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக்கப்படா.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATIONS ஐ, கண், அது.

நகரு. முதலை ஐயுறில் சினையைக் கண்டறும்;

அதுமுதற் காயிற் சினைக்கை ஆகும்.

[முதலினை ஐ உருபு பொருந்தில் சினையினைக் கண்ணுருபு பொருந்தும்; அது உருபுமுதலுக்கு வரில் சினைக்கு ஐ உருபுவரும்.]

(உ-ம்) யானையைக் காலின்கண் வெட்டினான்.

யானையது கால வெட்டினான்.

யானையின்கண் கால வெட்டினான்.

ஐ [முதல், சினை, இரண்டிடத்தும் ஐ உருபு வராத.]

316. FURTHER ILLUSTRATION OF (315.)

THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS PARTS.

நகரூ. முதல்தலை, சினைதலை, எனவே ஹ இல,

உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றேபிண்டமும்.

[கடங்கன்தலை, படங்கன்தலை, என்றாற்போல முதற்பொருள்கள் தலை, சினைப்பொருள்கள்தலை, என வேறுள்ளன தலைவாம், ஒருபொருளையே இகண்டாகப் பருத்துக்கூறுவார் குறிப்பின் மாத்திரையவே ஆம். பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம்.]

(உ-ம்.) நெல்லப் பொலியின்கண் வாரினான். } (பிண்டப்பொருள்)
நெல்லினத பொலியை வாரினான்.
நெல்லப் பொலியை வாரினான், என்பது வரும்.

317. INTERCHANGE OF CASES.

THE CONTEXT IS THE GUIDE.

நகரூ. யாதன் உருபிற் கூறிற் றுயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

[வினா 137.*]

[ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை உருபால் கூறப்பட்டதாயினும், அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின் அவ்வுருபு சென்ற வழியே பொருள் சாராது, பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

(உ-ம்.) (1.) நாகவேயொடு நக்கு வீங்கு நோர்.
[நெய் ஐயுருபாகத் திரிந்ததுக் கொள்க.]

(2.) மணந்தீரே முகை
[ருவ்வைக் கண்ணுருபாக்குக.]

(3.) செய்யவடெனவைகைகாட்டியிவம்
[ஐயுருபைக் குவ்வுருபாக்குக.]

அவாற் செய்யத்தகும் அக்காரியம்,
அவர்க்குச் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்,
மதுரையை கீழ்க்கொன்,
காங்கு வருவான்.

318. POETICAL INSERTION OF அ.

நக.அ. ஐ, ஆன், குச் செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;

ஆகா அஃறிணைக் கான் அல் லாதன.

[ஐ, ஆன், கு என்னு மூன்றுருபுஞ் செய்யுளாகத்து ஒரோவழி அகரமாகத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் ஆன் ஒன்றுமே திரியும், ஐயுங் குவ்வந் திரியா.]

(உ-ம்.) காவலேனைக் கவிஞ்சும். [காவலேனை.]
புலவரான். [புலவரான்.]
கடிநிலைஇனறே ஆதிரியற்க. [ஆதிரியற்க.]
புள்ளினான். [புள்ளினான்.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD.

நக.க. எல்லை இன்னும், அதுவும் பெயர் கொளும்;

அல்ல வினையொருந் நான்கேழ் இருமையும்

புல்லும்பெ ரும்பாலும், என்மனார் புலவர்.

[“நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே” என்னும் நான்குபொருள்களுள், எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமையும் பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்தஎழுவாய் முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம் வினையைக்கொண்டுமுடியும். அவற்றுள் நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையே அன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுக்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) (1.) கருவிரிந்தெழுத்து. சாத்தனதனை. [பெயர்சொண்டன.]
(2.) சாத்தன் வந்தான். } [இவை வினையொண்டன.]
ருடத்தை வந்தான்.
வானால் வெட்டினான்.
சாத்தனுக்குச் செடுத்தான்.
சோயின் கீழ்க்கொன்.
அமைபின்கண் இருந்தான்.
சொற்கு சொல். }
(3.) பிணிக்கு மருத்த, } [இவை பெயரும் சொண்டன.]
மணியின்கண் ஒளி.

பெயரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(II.) வினையியல்.

320. DEFINITION OF A VERB.

௩௨௦. செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம்,
செய்பொருள், ஆறுந், தருவது வினையே.

[வினா 45.]

[கருத்தாவும், கருவியும், இடமும், செயலும், காலமும், செயப்படுபொருளும் ஆகிய அறுவகைப்பொருளையும் தருவது தெரிநிலை வினைச் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) வினைநாதன், [என்பதில் செய்பவன், ரூபவன்; கருவி, தண்டச்சக்காழுதலியவை; நிலம், வளையும் நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செய்பொருள், சூடம் முதலியவை.]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

௩௨௧. பொருள்முதல் ஆறினுந் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

[வினா 93.]

[பொருளாதி ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோன்றி, மேல்கருத்தா முதலாகச் சொன்ன ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்குறிப்புச் சொல்லினது இலக்கணம் ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன்.	[பொருள்.]
அகத்தன்.	[இடம்.]
ஆதிரையன்.	[காலம்.]
குந்தான்.	[வினை.]
கரியன்.	[குணம்.]
கண்ணன்.	[தொழில்.]

[276. காண்க.]

[இவை “குழையை யுடையன் ஆயினான்,” “அகத்தின் கண்ணிருந்தான்,” என அகத்தன் கொடுப்பதால் வினைக்குறிப்பு முற்ற எவற்ற சொல்லவர்கள். ஆகிலும் இவை எல்லாம் பெயர்ச் சொற்கள் என்றும் ஆயினான், ஆயிருந்தான் என்ற வினைமுற்ற அவற்றின்பின் தொக்கு கீழ்கெதென்றும் கூறுவதற்கும்.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

௩௨௨. அவைதாம்,—முற்றும் பெயர்வினை எச்சமும் ஆகி ஒன்றற்குரியவும் பொதுவும் ஆகும்.

[வினா. 77.]

[மேல் இரண்டு சூத்திரத்தானும் கூறிய தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் வரும் வினையெச்சமும் தாம் முற்று வினையெச்சமும், பெயரெச்ச வினையெச்சமும், வினையெச்ச வினையெச்சமும், ஆகத் திணை பால் இடங்களின் ஒன்றற்குரியனவும் பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

323. THE FINITE VERB.

முற்றுவினை.

௩௨௩. பொதுஇயல் பாதையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர் முதல் அது பெயர்அல் தேற்பில முற்றே.

[வினா. 77.]

[தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக்குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய அறுவகைவினை வினைக்குறிப்புக்கும் பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆற்றையும் தோற்றுவித்துப் பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பணவாகி அல்லது ஒன்றையும் ஏலாதன முற்றுவினை வினைக்குறிப்புக்களாம்.]

(உ-ம்.) செய்தான் அகல்.
எல்லா அகல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

324. THE TWENTY SEVEN FORMS OF THE FINITE VERB.

முற்றவினை இலக்கணம்.

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்,
முக்காலத்தினு' முரண முறையே
மூவைந்திருமூன் றுறாய்முற்று
வினைப்பதம்ஒன்றே, மூவொன்பான்ஆம்.

[வினா 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினை முற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணுழி; ஒருமை பன்மை என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத் தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், வைத்து முக்காலங்களானுமற, முறையே படர்க்கைவினைமுற்றுப் பதினேந்தும், தன்மைவினைமுற்றும், முன்னிலைவினைமுற்றும் ஆகிய முற்றவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்.) (1.) நடத்தான், ஈ, த், த, ன. [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கின்றான், ஈ, த், த, ன. [நிகழ்காலம்.] } படர்க்கைவினைமுற்ற
நடப்பான், ஈ, த், த, ன. [எதிர்காலம்.] } கடு.

(2.) நடத்தேன், ம். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறேன், ம். [நிகழ்காலம்.] } தன்மை வினைமுற்ற
நடப்பேன், ம். [எதிர்காலம்.] } க.

(3.) நடந்தாய், நடந்தீர். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறாய், நடக்கிறீர். [நிகழ்காலம்.] } முன்னிலை வினைமுற்ற
நடப்பாய், நடப்பீர். [எதிர்காலம்.] } க.

ஆக, வகை மூன்றுக்கும்
முற்றவினை ௨௭.

325. THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE.

௩௨௫. அன், ஆன், இறுமொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் என்னும் இருவிருதியும் இறுதியாகிய மொழிகள் உயர்
கிணை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றும், வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) நடத்தான் ... ... நடத்தான். [போனகாலம்.]
நடக்கின்றான் ... ... நடக்கின்றான். [நிகழ்காலம்.]
நடப்பான் ... ... நடப்பான். [எதிர்காலம்.]
குழையினன் ... ... குழையான். [குறிப்புவினைமுற்ற.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

329. THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER.

நடகூ. அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;

ஆவே எதிர்மறைக் கண்ணதாகும்.

[இவ்விருவிருதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள், ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக்கண்வாராத.]

- (உ-ம்.) (1.) நடத்தன், நடந்த. } [தெரீகிலை உடன்பாடு]
 நடவா நின்றன, நடக்கின்றன, }
 நடப்பன, நடப்ப. }
 (2.) கரியன், கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
 (3.) நடத்திலை, நடவாநின்றில், இல்லன, இல்ல.
 (4.) நடவா.

330. FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

நடநகூ. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறிலை

உண்டிர்எச்சம், இருதினைப் பொதுவினை.

[தன்மைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றும், முன்னிலை வினை வினைக்குறிப்புமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்றும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்னுமூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், இருதினைக்கும் பொதுவினை ஆம்.]

331. THE FIRST PERSON SINGULAR.

நடநகூ. கு, டி, து, று என்னுங் குன்றியல் உகரமோ

டல், அன், என், ஏன், ஆகும், ஈற்ற

இருதினைமுக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

[இவ்வெட்டு விருதிதனையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதினைக்கண்ணவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்கிற மூன்று பால்களுக்கும் ஒருமைத்தன்மை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) உன்கு.	(= உன்பேன்.)	சென்ற.	(= சென்றேன்.)
உன்டு.	(= உண்டேன்.)	சேற.	(= செல்லுவேன்.)
வந்த.	(= வந்தேன்.)	திரமு.	(= திரமுவேன்.)
அருது.	(= அருவேன்.)		
உன்பல்.	} (= உன்பேன்.)	உண்டன்.	} (= உண்டேன்.)
உன்பென்.		உண்டனேன்.	

332. THE FIRST PERSON PLURAL.

நநௌ. அம்,ஆம் என்பன முன்னிலையாராயும்,
எம்,ஏம்,ஓம் இவை படர்க்கை யாராயும்,
உம்,ஊர் க,ட,த,ற, இருபா லாராயும்,
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

[தன்னிலையில் நிற்பதன்றி அம், ஆம் என்னும் இவ்விருவிகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாராயும், எம், ஏம், ஓம் என்னும் இம்மூன்று விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்கையாராயும், கும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலை படர்க்கை என்னும் ஈரிடத்தாராயும், தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மைவினை முற்றும் குறிப்புமுறையாம்.]

(உ-ம்.) (1) உண்டனம், உன்னுளின்றனம், உன்பம.
உண்டாம், உன்னுளின்றம், உன்பாம்.
தாரினம், தாரினும்.

(2) உண்டனெம், உண்டேம், உண்டோம்
தாரினெம், தாரினேம், தாரினோம்
உண்டும், உண்டும், வகதும், சேறும்.

333. SPECIAL RULE

நநந. செய்கென்னொருமையும் செய்கும்என் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும். விளம்பியமுற்றே.

[செய்கு என்னும் தன்மை ஒருமைமுற்றும், செய்கும் என்னும் தன்மைப் பன்மைமுற்றும், பெயருடனே அன்றி வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙன முடியினு மேற்கூறிய முற்றேயாம்.]

(உ-ம்) உன்கு வந்தேன். } எனவரும்
உன்கும் வந்தேன். }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

நநௌ. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு' முன்னிலை.

[தன்மையொடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானுற் போல முன்னிலையொடு கூடிய படர்க்கையு முன்னிலையாம்.]

(உ-ம்.) உன்உர் கீயும் அஃதும்.

ஒன்றே ஈராய், நின் சேவறு' கீயுமாய்
வந்தேம் பூங்காணல் வைகலுஞ் சென்றீரால்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்,

335. THE SECOND PERSON SINGULAR

முன்னிலை ஒருமை.

நீநீடு. ஐ,ஆய்,இகர ஈற்ற மூன்றும்,
ஏவலின் வருடம் எல்லாஈற்றவும்,
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[ஐ, ஆய், இ என்னும் மூன்றிற்று மொழிகளும் விசுதிசுன்னுதும், குன்றியும், நிற்பனவாகிய ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றிற்று மொழிகளும், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலை ஒருமை வினையுமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்.]

(உ-ம்) உண்டனை, உன்னுகின்றனை, உண்பை,
உண்டாய், உன்னுகின்றாய், உண்பாய், } தெரிந்தல் முற்ற வினைகள்.
உண்டி, உன்னுகின்றி, சேறி.

கடவாய், நட, உன். [ஏவல்]

வில்வினை, வில்லாய், வில்லை. [குறிப்பு]

336. ஈ AND ஏ ADDED TO CERTAIN IMPERATIVES.

நீநீடு. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,
அங்கிலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் யாதானும் ஒன்றை ஊர்ந்துவரும்.]

(உ-ம்) செனறி.
சினமே

337. SECOND PERSON PLURAL.

நீநீடு. இர்,ஈர்,ஈற்ற இரண்டும் இருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை; மின், அவற்றேவல்.

[இர், ஈர் என்னும் இரு விசுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைப் பன்மைமுன்னிலை வினையுமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். மின்

என்னும் விருதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருகிணைப் பன்மை முன்னிலை எவல்முற்றும்.]

(உ.-ம்) உண்டனார், உண்ணாநின்றனார், உண்குவார்
உண்குள், உண்ணாநின்றார், உண்பார்.

சூழையினிர், சூழயீர்.

உண்மின்,

[உன்னதம், தின்னதம் இவைமுதலிய புதியுள்.]

338. THE OPTATIVE.

நாநாடி. சு, ய வொடு ர ஒற் தீற்ற வியங்கோள்;

இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப.

[வினா 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டையீர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதியாகவுடையன வியங்கோள்முற்றும். அவை மூவிடத்தினும் ஐம்பாலினும் செல்லும் என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர்.

வெல்க வாழி நின்வென்றி வார்கழல்,
செல்க தீயன, சிறக்க நின்றபுகழ்.

மகன் எனல் மக்கட்பதடி எனல். [அல்.]

மரீஇய தோரால். [ஆல்.]

339. THE DEFECTIVE FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

நாநக. வேறில்லை உண்டைம் பால்முவிடத்தன.

[வினா 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு என்னு முன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஐம் பாற்கும் முவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ-ம்.) அவன்
அவள்
அவர்
அது
அவை
யான்
யாம்
நீ, நீர்

செற.
இல்லை.
உண்(6)

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

340. RELATIVE, OR ADJECTIVAL PARTICIPLES.

பெயர் எச்சம்.

நகசு0. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர்எச்சம்மே.

[வினா 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின் கண் முறையே இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலமும் செயலும் தோன்றி, வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது அப்பாலுடனே செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்.]

(உ-ம்.) உண்ட, உண்ணுகின்ற, உண்ணும்.

{ சாத்தன்.
கலம்.
இடம்.
உண்.
நாள்.
சேர.

வேலான முகத்த களிஞ்.
மூவிலை வேல்.
உள்ள பொருள்.

[உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயர் எச்சம்]

ஒடாத சாத்தன். [எதிர் மறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL CHANGES OF THE FORM செய்யும்.

நகசுக. செய்யும்என் எச்சசுந் றுயிர்மெய்சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

[“செய்யும்” என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி உயிர்மெய் கெடுதலும், செய்யுளகத்து அதன் இறுதி உம்மை உந்தெனத்திரிதலும், அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும் உயிர்மெய்யேனும் கெடுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) ஆகும் பொருள். ... .. ஆம்பொருள்.
பொருள் பொருள் .. .. பொம் பொருள்.
வாடிப் புரவி ... .. வாடிப் புரவி

பாடிப் ... .. பாடித்த

இவை பொம், } முறை
கூடியும். ... .. கூடியும் }

342. THE ADVERBIAL PARTICIPLE

வினை எச்சம்.

நசுஉ. தொழிலும், காலமுந், தோன்றிப்பால்வினை

* ஒழியநிற்பது வினைஎச்சம்மே.

[வினா 86.]

[பின்னர், “செய்து” “செய்பு” முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய்பாடுகளின் கண் தொழிலும், இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலங்களும், முறையேதோன்றி வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது அப்பாலுடனே வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பு களாம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE.

வினை எச்ச வாய்பாடுகள்.

நசுநு. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யுச்,

செய்தெனச், செயச், செயின், செய்யிய, செய்யியர்,

வான், பான், பாக்கின் வினைஎச்சம், பிற

ஐந்தொன்றும்முக் காலமு முறைதரும்.

[வினா 86.]

[“செய்து” என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும், வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விருதியவாய் வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், வினையெச்ச வினைகளாம்; இவற்றுள், முன்னைய ஐந்தும் இறந்தகாலமும், “செய” என்பதொன்று நிகழ்காலமும், ஒழிந்த ஆறும் எதிர்காலமும் காட்டுவனவாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

	இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம், அல்லது முக்காலத்துக்கும் பொது.	எதிர்காலம்.	எதிர்மறை.
உ-ம்.	(1.) நடந்த, உண்டு, சென்ற, சுற்ற, — ஆடி, ஆய்,	(6.) செய்ய, — செய்துப், சுடப்ப்,	(7.) நடக்கின, சுடத்தால், சுடத்தக்கால், சுடத்தற்கு, (8.) ஆடிய, (9.) ஆடியா, (10.) விவான, (11.) சுடப்பான, (12.) விபொக்கு, செய்யில், சுண்டலும்,	செய்யாத, சுடவாத. செய்யாமல். சுடவாமல். செய்யா. சுடவா. — அன்றி இன்றி.
	(2.) உன்குப், (3.) உன்னு, (4.) உண்ணு, (5.) உண்டென,			
	சுழி, புசு, விட்டு, பெற்ற,			

344. THE WORDS BY WHICH THESE ARE FOLLOWED

அவற்றுள்,

நசுசு. முதலி' னுக்கும் சுற்றின் மூன்றும்

வினைமுதல் கொள்ளும்; பிறவும் ஏற்கும்பிற.

[மேலைச் சூத்திரத்து முதற்கட் கூறிய செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு என்னு நான்கும், இறுதிக்கண்கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னு மூன்றும் தன் கர்த்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்; இடை நின்ற செய் தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும் ஐந்தும், இன்ன வென்றதனால் வருவனவும், வினையெச்சக்குறிப்புகளும் வினைமுதலையும் அஃதல்லாத பிற கர்த்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடியும்.]

(உ-ம்) அவன் உண்டென்தான். அவன் உண்புவதான். அவன் உண்ணுக்களிப்பான். அவன் உண்ணாமறிவான். அவன் கொல்வான் எழுந்தான். அவன் அலைப்பான் சென்றான். அவன் உண்பாக்குச் சென்றான்.	}	வினைமுதலைக் கொண்டன

அவன் உண்டென மறிந்தான். அவன் உண்டென மறிந்தான் இவன். அவன் உண்ண வந்தான். அவன் உண்ண வந்தான் இவன். அவன் உண்ணின் மறிவான். அவன் உண்ணிய மறிவான் இவன். அவன் உண்ணிய மறிவான் இவன்.	}	வினைமுதலையும் பிறவினைமுதலையும் கொண்டன

[அவன் உண்டால் உவப்பான். அவன் உண்டால் உவப்பான் இவன்.]

345. THE SAME: A SPECIAL RULE.

நசுநு. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

[முதலினான்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின், அவை தன் கர்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: அங்ஙனம் முடியுமாயினும் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை யுண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதேயாம்.]

(உ-ம்) கால் ஒடித்த இற்ற வீழ்த்தது. [சினையொடு முடித்தது.]
கால் ஒடித்த வீழ்த்தான். [வினைமுதலொடு முடித்தது]

346. FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

நசுசு. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வினா 137.]

[“முதலி னான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்” என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப் பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்) ஞாபிதப்பட்டு வந்தான். [பட.]
யான் கொள்வான் பொருள் செடுத்தான். [கொள்ள.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321.] IMPLIES ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

நசுஎ. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கம் இன்றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்லின்றி வாரா.]

(உ-ம்) சாத்தர கல்வன் ஆயினான். [ஆக்கச் சொல் விரித்துக் தொக்கும் நின்றது.]
சாத்தன கல்வன்.
கல்வியாற் பெரியன் ஆயினான்.
கல்வியாற் பெரியன்.
சாத்தன கல்வன் எனபது இயற்கை வினைக்குறிப்பாயில் ஆக்கச் சொல் இன்றியரும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

348. THE FINITE VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL OF THE MASCULINE OR FEMININE.

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற்,
செல்லா தாகும், செய்யுள் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மையினும், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானாகும் செய்யும் என்னுமுற்று.]

(உ-ம்) அவன். } உன்னும்.
அவள். }
அதி. }
அவை. }

349. THE INTERROGATIVE யார்.

௩௪௯. யார் என் வினாவினைக் குறிப்பியர் முப்பால்.

[வினாப் பொருண்மையைத் தரும் யார் என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அவன். } யார்
அவள். }
அவர். }

350. THE INTERROGATIVE எவன்.

௩௫௦. எவன் என் வினாவினைக் குறிப்பிழி இருபால்.

[வினாப்பொருண்மையைத் தரும் எவன் என்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று அஃறிணை இருபாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அக்தென?
அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS PARTICIPLES.

௩௫௧. வினை முற்றேவினை எச்சம் ஆகலும்,
குறிப்பு முற்றீர்எச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வினா 95.]

[வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினைக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) கடந்தான் வந்தான். =

கடந்து வந்தான்.

நாள் ஆண்டு போகி, = ஆன்றி.

வெந்திறலின் விறல்வழுதியொடு, திறலினனாகிய

இரண்டாவது லீனயியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

352. PARTICLES IN GENERAL.

௩௫௨. வேற்றுமை, வினை, சா ரியை, ஒப்புருபு
ட்த்தம்பொருள், இசைநிறை, அசைநிலை,
குறிப்பென்எண் பகுதியிற் றனித்தியல் இன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும் வந்தொன்றுவ் திடைச்சொல்.

[வினா. 107. 46.]

[எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள் பெயரும் பெய
ரது விகாரமுமாகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து ஒழிந்த ஐம்முதலிய
ஆறு உருபுகளும், பகுதி விசுதி இடைநிலை என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்
புமாகிய வினையுருபுகளுள் முதனிலை தனிவினைப்பெயரும் பொருளாகி
அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து ஒழிந்த விசுதிமுதலிய வினையு
ருபுகளும், அன் ஆன் முதலிய சாரியை உருபுகளும், போலப்புளைய
முதலிய உவம உருபுகளும் பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி
வருவனவும், வேறுபொருள்இன்றிச் செய்யுள் இசைநிறைத்தலே பொரு
ளாக வருவனவும், அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும், வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது குறிப்பின் வருவனவும் என்னும் எட்டுவ
கையினை யுடையவாய்த் தனித்து நடத்தல் இன்றிப் பெயரின் அசுத்தம்
வினையினகத்தம் அவற்றின்புழமாகிய பின்னும் முன்னும் இவ்விடங்கள்
ஆறனுள் ஓரிடத்து ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து அப்பெயர் வினைகட்கு
அசுத்தறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது
இடைச்சொல்லாம்.]

353. SIGNIFICANT PARTICLES.

௩௫௩. தெரிநிலை தேற்றம் ஐயமுற் றென்சிறப்
பெதிர்மறை எச்சம் வினாவினாழை வொழிஇசை
பிரிப்புக் கழிவாக்கம் இன்னன இடைப்பொருள்.
[வினா 110.]

[தெரிநிலை முதலாக விதந்த பதினான்கும் இவை போல்வன பிறவும்
மேல் தத்தம் பொருள் என்ற இடைச்சொற் பொருள்களாம்.]

354. USES OF THE PARTICLE ஏ.

௩௫௪. பிரிநிலை வினாஎண் ஈற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை என, ஆ நேர்காரம்மே.
[வினா 111.]

[தெரிநிலை முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய
பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல் அசைத்தல் குறிப்பென்னும் மூன்று
பொருள்களுள்ளும், பிரிநிலைமுதலிய ஆறு பொருளையும் தரும் ஏகார
இடைச்சொல்.]

355. USES OF ஒ.

௩௫௫. ஒழியிசை வினாச் சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனஎட் டோவே.
[வினா 112.]

[ஒழியிசை முதலிய ஈட்டுப்பொருளையும் தரும் ஒகார இடைச்சொல்.]

356. USES OF என AND என்று.

௩௫௬. வினைபெயர் குறிப்பிசை என்பண் பாறினும்
என, எனுமொழிவரும், என்றும்அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் “என” என்னும் இடைச்
சொல் வரும்; “என்று” என்னும் இடைச்சொல்லும் அவ்வாறுவரும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

357. USES OF உம்.

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையும், எச்ச'முற் ற்வை
தெரிநிலை, ஆக்கமோ ம்மை எட்டே.

[வினா 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச் சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம்.

௩௫௮. முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.

[வினா 113.]

[முற்றும்மை ஒரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதசெய்யார்.
ஆறுத் தருவது வினையே.

359. FINAL உம்.

௩௫௯. செவ்வெண் ஈற்றதாம் எச்ச உம்மை.

[வினா 113.]

[எச்ச உம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும்ஆயின் ஈற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்பவன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய பொருளுந் தருந்திறத்தது வினையே.

360. THE NOUN OF NUMBER SOMETIMES INSERTED, AND SOMETIMES OMITTED.

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே, என்று, எனா, எண்
ணுக்குந் தொகைபெறும்; உம்மை, என்னென்ன
டிந்நான்கெண்ணும்அஃ தின்றியும் இயலும்.

[பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்பவருஞ் செவ்வெண்ணும், பெயரோடு தொகாதுவரும் “ஏ” எண்ணும், “என்ற” எண்ணும், “என” எண்ணும், ஆகிய நான்கும் தொகைபெற்று நடக்கும்; “உம்மை” எண்ணும், “என்று” எண்ணும், “என” எண்ணும் “ஒடு” எண்ணும் ஆகிய இந்நான்கெண்ணும், தொகைபெற்றும், பெருதும் நடக்கும்.]

(உ-ம்) சாத்தன், கொற்றன், தேவன், பூதன், காலவரும் வாதார்.

[தொகை பெற்றே வாதது.]

சாதனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் வாதார்,
சாதனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் காலவரும் வாதார்.

[தொகை பெற்றும் பெருதும் வாதது]

(பிறவும் அனை)

361. என்று, என, ஒடு NOT ALWAYS REPEATED AFTER EACH NOUN.

நகுக. என்றும், எனவும், ஒடுவும் ஒரோ வழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

[வினா 114.]

[இம்முன்றெண்ணும் எண்ணும் பொருளோடு நின்றலே அன்றி, ஒரி டத்து நின்றும் பிரிந்தெண்ணும் பொருள்தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) வினையக என்றெண்ணு எச்சம்,
பகை பாவம் அச்சம் பரி என நான்கும்.
பொருள், கருவி, காலம் வினையிடனோடாகதம்.

362. CONNECTING PARTICLES WITH VERBS.

நகுக. வினையொடு வரினும் எண்ணினைய ஏற்பன.

[எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடு வரினும் மேற்பெயரோடு வந்தாற்போலும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1.) மண்டில' மழங்க, மலைநிறவென,
வண்டின' மலர் பரந்தது, மீசையே
கண்டலம் கானல் குருகினம் ஒலிப்ப.
[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நின்றது.]

(2) கறல் கேட்டுக் கற்பனை கடந்தான்.

(3) உண்ணவென்றெக்கவென்று பூசுவென்று முடிக்கவென்று வாதான்.

(4) ஆடல் பாடலொடு வந்தான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

363. THE USES OF தில்.

நகூந. விழைவே காலம் ஒழிஇசை தில்லே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “தில்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ.-ம்.) (1.) அரிசையைப் பெறுத தில்லம்மயானே. [விழைவு]
 (2.) பெற்றுக்கறித தில்லம்ம இவ்வூரே. [காலம்.]
 (3.) வருத தில்லம்ம வெஞ்சேரிசேர. [ஒழியிசை.]

364. THE USES OF மன்.

நகூச. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,
 கழிவு, மிகுதி, நிலை பேரூகும்.

[இவ்வாறு பொருளையும் தரும் “மன்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ.-ம்.) அது மற்றொன்றைநேரே [அசைநிலை]
 கூரியதோ வாணமன். [ஒழியிசை]
 கொடியன் மன் [ஆக்கம்]
 சிறியகட் பெற்றே எமக்கேயுமனனே. [கழிவு.]
 எகளை எமக்கருமன்! [மிகுதி.]
 மனனு உலகத்து மன்னிய புரிமோ [நிலைபேறு.]

365. THE USES OF மற்று.

நகூரு. வினைமாற்றசைநிலை பிறிதெனுமற்றே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “மற்று” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ.-ம்.) இனிமற்றெனறரை. [வினைமாற்ற]
 அது மற்றம். [அசைநிலை.]
 மற்றெனறு ஆமினும். [பிறித]

366. THE SAME.

நகூசு. மற்றையதென்பது சுட்டிஅதற்கினம்.

[மேற்கூறிய மற்றென்னும் இடைச்சொல் பொருள் மூன்றனுள் மற்றையதென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும் அங்கனங் கருதிய தற் கினமாகிய வினைமாற்றும், இனமாகிய பிறிதும் ஆம், அன்றி வேறுவினை மாற்றும் வேறு பிறிதும் அல்லவாம்.]

- (உ.-ம்.) மற்றையதும் காணவேண்டும்.

367. USES OF கொல்.

நக௭௭. கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே.

[“கொல்” என்பது இவ்விரண்டு பொருளையும் தருஞ்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குறி கொல்லே மகன்கொல்லே. [ஐயம்]
(2.) சென்ற கங்காதலர் வருவர் கொல். [அசைநிலை.]

368. USE OF ஒடு AND தெய்ய.

நக௭௮. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

- (உ-ம்.) விதைக்குற வட்டில் போதொடு பொது.
சொல்லென்றெய்ய நின்னொடு பெயர்கதே.

369. USES OF அந்தில் AND ஆங்கு.

நக௭௯. அந்தில் ஆங் கசைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அந்திற் கழலினன் கச்சினன். [அசைநிலை]
வருமே சேயிறை அந்திற் கொழுந் காணிய. [இடம்]

- ஆங்கத் திறனல்ல யங்கழற. [அசைநிலை]
ஆங்காங்காயினாக. [இடம்.]

370. USES OF அம்ம.

ந௭௮௦. அம்ம உரையசை, கேள்மின், என் றுகும்.

[“அம்ம” என்பது உரையசைப் பொருளதாயும், ஒன்றுசொல்வன் கேண்மின் என்னும் வற்பொருளதாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அதுமற்றம். [உரையசை]
அம்மவழி தேழி. [கேள்மின்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

371. USE OF MA.

௩௭௧. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

[“மா” என்னுஞ் சொல்வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) மாயக்கடவுட்குபக மாகவனே.

372. USE OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES.

௩௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை,
வாழிய, மாள, ஈ, யாழ, முன்னிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்திடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண்வரும் அசைநிலைகளாம்.]

(உ-ம்.) சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா. [மியா.]
தண்ணெய்யா காணிக. [இக.]
காமஞ் செப்பாது கண்டாற மொழிமோ. [மோ.]
சென்மதி பெரும். [மதி.]
சொலியாத்தை நின்வெகுளி. [அத்தை.]
கீ ஒன்றுபாடித்தை. [இத்தை.]
காணியவா வாழியமலைச்சாரல். [வாழிய.]
சிறிது தவர்க்கீக, மாள, நன்பரிசிலர் உய்ய்மார். [மாள.]
சென்றீ, பெரும் நிறைக்கொள் யாரே. [ஈ.]
செய்வீனா மருந்திற் செலவயர்க்கி, யாழ. [யாழ.]

373. REDUNDANT PARTICLES.

௩௭௩. யா, கா, பிற பிறக் கரோ, போ, மாதிக்கும்,
சின், குறா, ஓரும், போலும், இருந்திட்
டன்றும், தாம், தான், கின்று, நின் றசைமொழி.

[இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் முன்னைய போலாது, எல்லா இடத்தினும் எல்லாச் சொல்லினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்) யா, பன்னிருவர் மாணக்கா அகத்தியனாகரு. [யா.]
 புறமிழர் பட்டாளே இவள் இவட்காண்டி, யா, [கா.]
 ஆயனே அல்லபிற. [பிற.]
 பிறக்கிதனுட் செல்லான பெருகதவம் பட்டான. [பிறக்கு.]
 இருவருயிலாவும், அரோ. [அரோ.]
 பரிபன வாழாதேன், போ. [போ.]
 விளிந்தன்று, மாதோ, தெளிந்தவெவ கண்ணே. [மாதோ.]
 காண்டிருமல்லமோ கொண்க. [இரும்.]
 ஈக்காகிய வால்என்றின [கின.]
 அதுபெறல் அருங்குறாததே. [குறா.]
 அஞ்சுவதோரும் அறனே [தரும்.]
 வடுவென்ற கண்ணைய வருகதினே, போலும். [போலும்.]
 எழுந்திருந்தேன. [இருந்த.]
 கொஞ்சம் பிளாதிட்டு [இட்டு.]
 தேவநி தேவன அவனசேவடி சோதம் அனதே [அன்று]
 பணியும் ஆம் என்றம் பெருமை, சிறுமை.
 அணியும் ஆக தனனே வியாத. [ஆம்.]
 நீத்தாம், நீதான் [தாம், தான்.]
 யானபிறன அரியன வாழ்வான ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன். [கின்ற]
 அழல் அடைகாத மறைத்தாததையாய் கினரா கிழல் அடைகாதே
 கினனே என்றேதத. [கின்ற]

இடையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(IV.) உரியியல்.

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL.

உரிச்சொல்லின் பொதுஇலக்கணம்.

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி
ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.

[வினா 47.]

[பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள் அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுத்தலின் பலவேறு வகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல் ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பல குணத்தை உணர்த்துவனவுமாய் ஏனைப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்காவாய்ச் செய்யுட் குரியனவாய்ப் பொருட்குரிமை பூண்டு வருவன உரிச்சொல்லாம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர்அல்லாத பொருளும் என இருவகையுள் அடங்கும் உலகத்துப் பொருள்களின் குணங்கள் பண்பாம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

உயிராகிய பொருள்.

௩௭௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்றுமுதலாக்கீழ்க் கொண்டுமேல் உணர்தலின்
ஒர்அறிவாதியா உயிர்ஐந் தாகும்.

[இங்ஙனம் மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளானும், பரிசம், இர
தம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்
யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன
உணர்ச்சியுந் கொண்டு மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்
தலின் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE.

ஒர்அறிவுயிர்.

௩௭௭. புல்மர' முதலஉற் றறியும்ஒர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசத்தை அறியும்
ஓரறிவுயிர்களாம்.]

378. CREATURES OF TWO SENSES.

ஈர்அறிவுயிர்.

௩௭௮. முரண்தாதிநா வறிவோடீர் அறிவுயிர்.

[இப்பியும், சங்கும் முதலியன கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி
நாவால் இரதத்தை அறியும் அறிவோடு ஈரறிவுயிர்களாம்.]

379. CREATURES OF THREE SENSES.

மூவறிவுயிர்.

௩௭௯. சிதல் எறும் பாதிமூக் கறிவினமூ வறிவுயிர்.

[கறையானும், எறும்பும் முதலியன கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே
அன்றிக் கண்ணால் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு மூவறிவுயிர்களாம்.]

380. CREATURES OF FOUR SENSES.

நாலறிவுயிர்.

நாஅ0. தும்பி, வண்டாதி கண் அறிவினல் அறிவுயிர்.

[தும்பியும், வண்டும் முதலியன, கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக் கண்ணால் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு நாலறிவுயிர்களாம்.]

381. CREATURES OF FIVE SENSES

ஐயறிவுயிர்.

நாஅக. வானவர், மக்க' ணாகர், விலங்கு, புள்,

ஆதிசெவி அறிவோ 'டைஅறி வுயிரே.

[வானவரும், மக்களும், நரகளும், விலங்கும், புள்ளும் முதலியன, கீழ்ப் போன நாலறிவே அன்றிச் செவியாற் சத்தத்தை அறியும் அறிவினோடு ஐயறிவுயிர்களாம்.]

382. THINGS WITHOUT LIFE.

உயிரல் பொருள்.

நாஅஉ. உணர்வியல் ஆம்உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த

உடல்முதல் அனைத்தும் உயிர்அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய உலகத் துப் பொருள்கள் எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்களாம்.]

383. BODY AND SOUL.

புறனடை.

நாஅந. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்,

வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும் ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றேன்றுமாயினும் உயிர் சித்தாயும், உடம்பு சடமாயும் நிற்கும் வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதியவழி அவ்விரண்டும் தம்முள் வேறாம்; ஆதலின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளுென்றும்.]

384. QUALITIES OF THE LIVING PRINCIPLE.

உயிரின்துணம்.

௩௮௪. அறிவருள், ஆசை, அச்சு' மானம்,
நிறை, பொறை, ஒர்ப்புக் கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்புவுப் பிரக்க' நாண், வெகுளி,
துணிவழுக் காற்றன் பெ'ளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, முப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க' மத'மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

[அறிவு முதலிய முப்பத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்களாம்.]

385. FACULTIES OF LIVING CREATURES.

உயிரின்தொழில்.

௩௮௫. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் துகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும் இவைபோல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற்குணங்களாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

உயிரில்லாத பொருள்களின் குணம்.

நாடிசு. பல்வகை வடிவியு நாற்றம், ஐவண்ணம்,
அறுசுவை ஊறெட் மீயிரல் பொருட்குணம்.

[வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய பலவகை வடிவம், நற்கந்தம் தூர்க்கந்தம் என்னும் இருநாற்றமும்; வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும் ஐந்துவண்ணமும்; கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும் ஆறு இரத்தமும்; வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சருச்சுரை என்னும் எட்டுறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்களாம்.]

387. FACULTIES COMMON TO BOTH.

இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.

நாடிள. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,
நீங்கல், அடைதல் னடுங்கல், இசைத்தல்,
சுதல் இன்னன, இருபொருட் தொழிற்குணம்.

[தோன்றல், முதலிய ஒன்பதும் இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப் பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொழிற்குணங்களாம்.]

388. WORDS IMPLYING EXCESS.

நாடிடி. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.

[சால என்பது முதல் கழி என்பதீராகக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) பருவநாடு சாலப் பலகொலென்றெண்ணி. [சால]
உறுவளி தூக்கும் உயர்மினையின. [உறு.]
தவச்சேய் காட்டார் ஆயினும். [தவ.]
நனிபேறையே. [நனி.]
பொறைவில்லா கோய்குரப் புல்வென்றினை. [கூர்.]
காங்கழிகள் ஊட்டம் [கழி.]

389. MEANINGS OF கடி.

நடிகு. கடிஎன் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
வினாயே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
வினாவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வகாவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

(உ-ம) ஒன்சடை நல்லிருல் கடிவே [காப்பு.]
கடிநனைப்பகி [கூர்மை.]
கடிமரல்குடி. [நீற்றம்]
கண்ணடியினன கடிமாபன. [வினக்கம்]
கடி ஆமகனி-ககே கைவினக்கி [அச்சம்]
கடிமாய்சைப புதுக்கம்புனோடனனாககும். [சிறப்பு.]
எமமபு கடிவிடு நுமாரணசோமின. [வினாயு]
கடிவன கடிவுடலிட்ட செழுநகரல [மிகுதி.]
கடிமுருக. [ஆர்த்தல்]
கடிதக்கரைய பிளக்கடைகாறுறி [வகாவு]
கடிவினாடுபினை [மன்றல்]
கடிமரல்குடின கல்லா மறி. [கரிப்பு]

390. SYNONYMS OF சொல்.

நகூடு. மாற்ற' நுவற்சி, செப்புரை, கரை, நொடி.,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பறை,
பாட்டுப் பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல் இயம்பல் ஈறாகக் கூறிய பதினாறும் சொல்என்னும் ஓர்குணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

(உ-ம.) சொல்லல் வாய்மற்றம்
பொழுதற்கு நுவல்.
செப்பந்நேன்
உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்
அறங்கரை நாவின்
ஆயிழையாடாடுகடிபும,
வாயிலிசையெனப்புகு
உற்றதூங்கை கூற.
புகனவனறியும் பூமிவருமே
கண்டத மொழிமே.
கிளக்கும் பாணகேனி
(என்பின் புலவர்,
அறைகுவின எண்ணே.
அறம்பாடின்றே
வார்த்தைபகர் குற்றேன்.
இடிபேல இயம்பினான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMS OF ஒசை.

நகுக. முழக்கிரட்டுடலி,கலி, இசை,துவை, பிளிற்றி
இரக்க'முக் கீயம்பல், இமிழ்,குனி ற்திர்,குரை,
கனை,சிலை, சும்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போ டின்னன, ஒசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் ஒசை
என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) முழக்குமூகர்.
குடிசை இருட்டி கையெர் கெடுவரை
ஒலிவென ஒலிகும' ஒலிபுனல,
கலிகெழு மூதா
பறையிசை அருவி
மேலுடைதல
பிற்றுவர் மூசம்
இடைகடும் அஞ்சினைப் பறவைகள்
இரங்கும் மூசினைய
அமுங்கினமூதா,
காலைமூசம்தியம்ப
இமிழ்கடல
குயிறு மூசா
கூறு களித்த நிரங்கை
குறையுனற கன்னி,
கனைகடற் சோபா,
கிழைதரை மூசை கறங்க,
தளையதகமமை மிகுதகண்காடு,
கவ்வைக் கேலி
விடைககம்பலை மனைச்சிலம்பவும்,
அறைகட லா கத்தனை,
அரத்த பல்லியக்குமாரம்.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS

நகுக. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலில் பிங்கல முதலு
நல்லோர் உரிச்சொலி நயந்தனர் கொளலே.

[பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால் வகைச் சொல்லுள் இன்ன சொல் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் முன்றிடத்துள்ளும் வழக்குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும் இவ்விடத் திவ்விலக்கணத்தாய் நடக்கும் என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள் அவ்விலக்கணங்காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்திரையே கூறுவதன்றி உரிச்சொல்லாகிய குணப்பெயரையும், ஏனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட் கூறினாற் போல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம், விரிக்கின் மற்றொன்று விரித்தல் என்னும் குற்றம் வரும் ஆதலின் அவற்றினைக் கண்டறிய வேண்டினாற் இவ்விலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனைப் புலவராற் கூறப்பட்ட பிங்கலத்தை திவாகரம் சூடாமணி முதலிய நூல்களுள் வகுக்கும் உரிச் சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

உரியியல் முற்றிற்று.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(V.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

நககந. இருதினை ஆண்பெணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பினுனே.

[உயர்தினை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும். அஃறிணை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபாலை ஒழிக்கும் குறிப்பினுன்.]

394. THE CHANGE OF ஆ TO ஓ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

நககச. பெயர்வினை இடத்து ன, ள, ர, ய ஈற்றயல்
ஆஓஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.

[வினா 95.]

[பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் னகார ளகார ரகார யகார ஈற்றய னின்ற விசுகிமுதல் ஆகாரம் ஓகாரம் ஆதலும் செய்யுளிடத்துரித்தாம்.]

(உ-ம.)	(1.) வில்லான்	என்பதிறகு	வில்லோன	எனவும்.
	(2.) தொடியான்	எ-திறகு	தொடியோன	எனவும்.
	(3.) ஈல்லார்	எ-திறகு	ஈல்லோர	ஈனவும்.
	(4.) தொடியாய்	எ-திறகு	தொடியோய்	எனவும் வரும்

வண்ணன் முதலியவை வண்ணோன எனவர.
மெய்வோன என ஆகாரம் தோரம் ஆய்நர.

395. TERMINATIONS COMMON TO AFFIRMATIVE AND NEGATIVE FORMS.

நகூரு. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துரைப்பினும்
திரியா தத்தம்சுற் றுருபின் என்ப.

[வினா 89.]

[எட்டுவேற்றுமை உருபுகளும், மூவகை வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் சுற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) செய்வான், செய்வான் என்பவற்றில் ஆன எனவும் விருதியைக்காண்க,
நடவராத, நடக்கிற என்பவற்றில் ஆ எனவும் விருதியைக்காண்க,

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE FINITE WORD.

நகூசு. உருபுபல அடுக்கினும், வினைவே ற்டுக்கினும்,
ஒருதம் எச்சம் சுறுற முடியும்.

[வினா 133. 135.]

[வேற்றுமை உருபுகள் விரிந்தும், தொக்கும், தம்முள் விரவிப்பல அடுக்கி வரினும், வெவ்வேறு பலஅடுக்கி வரினும், மூவகை வினைச்சொற்களும் தம்முள் விரவியடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பலஅடுக்கி வரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடனைத்தும் முடிவனவாம்.]

(உ-ம்) சாத்தன யானையது கோட்டை துளிக்கட பொருட்கு வானை குறைத்தான்.
[உருபுகள் விரவிப்பல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]
சாத்தனையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வாழ்த்தினான்.
[இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன]
சாத்தனுக்கும் கொற்றனுக்கும் தேவனுக்கும் பூதனுக்கும் தகை.
[கானகம் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன]
வான் கைக்கொண்டான். [உருபு தொக்கு வாதது.]
உண்டான், தினான், ஒடினான், பாடினான் சாதன

• 397. WORDS INTERPOSED BETWEEN THE GOVERNING AND GOVERNED FORMS.

நகூசு. உருபு முற்றீர் எச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை இடைப்பிற வரலும் ஆம்ஏற்பன.

[வினா 132.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[வேற்றுமை உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரெச்சங்களும், வினையெச்சங்களுங் கொண்டுமுடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற சொற்கள் வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம.)	சாதனை	(வயிற்று)	உண்டாயி
	அறத்தை	(அங்குபெற)	செய்தான.
	வீருத்தினி	(ஒருபோதும்)	உண்டான
	பகைவரை	(மாய)	வெட்டி ஊரன்

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

நகூஅ. எச்சப் பெயர்வினை எய்தும் சுற்றினும்.

[வினா 86. 87.]

[உருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயர் எச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டு முடியும் எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் அவற்றிற்கு சுற்றினும் வரும்.]

(உ-ம.)	சாதனை வந்தான.
	வந்த போனை, மாததைக் குறைத்தான.
	வந்தான் சாதனை, போயினான் வந்த
	குறைந்தான் மாததை

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION

நகூகூ. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே.

[பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம.)	சேற்றை நனி உண்டான.	(தறையை நனி தின்றான்.)
	நஞ்சு உண்டான் சாவான்	(உண்டான் சாவான், உண்பத சாம.)

400. COMMON NOUNS.

சூ00. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு

மேல் வருஞ் சிறப்புப் பெயர் வினைதாமே.

[தினை பால் இடம் காலங்கட்கும் பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள்தாமே.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இஷன், சாத்தன் இது. [சிறப்புப்பெயர்.]
ஒருவர் என ஐயர், ஒருவர் என தாயா. [சிறப்புப்பெயர்.]
மரம் வளர்க்கது, மரம் வளராதன. [சிறப்புவின.]

யாம எல்லாம் வருவம் } [எல்லாம் என்பது மூலவிதத்திலும் பொதுமையை
சீர் எல்லாம் போயின. } சிறப்புப் பெயராலும் வினையாலும் நீகலின.]
அவர் எல்லாம் வருவர். }

401. IMPERFECT FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS

சு0க. பெயர், வினை, உம்மை, சொல், பிரிப்பென், ஒழிஇசை
எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழிபொன்பதும்,
குறிப்புந், தத்தம் எச்சம் கொள்ளும்.

[பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், உம்மையெச்சமும், சொல்வெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும், எனவெச்சமும், ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்வெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டுமுடியும்.]

- (உ-ம்) (1.) செயத சாத்தன். [பெயர் எச்சம்]
(2.) செய்து வந்தான். [வினை எச்சம்.]
(3.) சாத்தனும் வந்தான். [முன்னர் கொற்றன் வந்தான் உம்மை எச்சம்]
(4.) இயல்வென்றல் யாக்கும் வரைஅனறு. [இயல்வென்று சொல்லுதல் சொல்லெச்சம்]
(5.) சாத்தனே கொண்டான். [பிறர் கொண்டல் பிரிநிலை எச்சம்]
(6.) கடலுலவென ஒலித்தது. [என எச்சம்]
(7.) உண்ணாதகே வந்தான். [ஒழிபிசை எச்சம்]
(8.) பாணே செயதேன். [எதிர்மறை]
(9.) இப்படைசே னேன. [இசை எச்சம் சேதலுளவது]

ஆகுபெயர், அனமொழித்தொகை முதலியன குறிப்பெச்சமாம்.

402. ELLIPSIS.

தொகை நிலைத்தோடர்.

சு0உ. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை
முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை
ஒழிய இரண்டு முதலாத்-தோடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தோடர்சொல்.

[வினா 151.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வருத்துக்கடறும் அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்குநிற்ப இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்களாம்.]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL EXPRESSIONS

ச௦௩. வேற்றுமை, வினை, பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி, எனஅத் தொகை ஆறாகும்.

[வினா 151.]

[வேற்றுமைத் தொகையும், வினைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், உவமைத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித்தொகையும் என மேற்கூறிய தொகைநிலைத்தொடர்சொல் அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN.

வேற்றுமைத் தொகை.

ச௦௪. இரண்டு முதலா இட்டயா றுருபும்

வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

[வினா 152.]

[எழுவாய்க்கும் விளிக்கும் இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபும் தொக்க தொடர்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ய.) நிலங்கடத்தான. [இருமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்.]

யானைகோட்டு றுனக்குறைத்தான [பன்மொழித் தொகை நிலைத்தொடர்.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSU, PERSON, &c.

வினைத்தொகை.

ச௦௫. காலங் கரந்த பெயர்எச்சம் வினைத்தொகை.

[வினா 153.]

[காலம் பற்றிப் புடை பெயர்ச்சி வீனை உருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக்குநிற்பச் செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய தம் எச்சங் கொண் டபெயர் எச்சங்கள் வீனைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல்
ஆட்டம்.
நிந்தொழில்.
உண்சோறு
புண்பொழுது.

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN. APPPOSITION.

சு0க. பண்பை விளக்கு' மொழி தொம் கனவும்,
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவங், குணத்தொகை.
[வினா 154.]

[குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்குணியோடு குண த்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமையத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் ஆகிய என்னும் மொழியாகிய பண்புருபு தொக்குநிற்பனவும், அப்பண்புருபு தொக்குநிற்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆய் ஒருபொருட்டு கிருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகளும்.]

(உ-ம்) ஆயன சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்பெண்புத்தொகை.]

செந்தாமரை	[செம்மையாகிய தாமரை]
கருங்குவினை	[கருமையாகிய குவினை]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON

சு0எ. உவம உருபில் துவமத் தொகையே.
[வினா 155.]

[வீனை பயன் மெய் உருவு என்பன பற்றிவரும் உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம்.]
பவவாய். [பவனம் போலும் வாய்.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

சு0அ. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ்,
மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன,
என்பவும், பிறவும், உவமத் துருபே.
[வினா 109.]

II. சொல்லதிகாரத்தில (v.) பொதுவியல்.

[போல என்பது முதலிய செய என் எச்சம் பத்தும், அன்ன, இன்ன என்னும் பெயர்எச்சக் குறிப்பிரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உவம உருபுகள் ஆம்.]

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE.

சு0க. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த நீட்டல்,
எனுநான் களவையுள் உம்இல தத்தொகை.
[வினா 156.]

[எண்ணல் அளவை, எடுத்தல் அளவை, முகத்தல் அளவை, நீட்டல் அளவை என்னும் நால்வகை அளவைகளால் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும் அவ்வளவைப் பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்)	கயில பரணர்	[எண்ணல்.]	(கயிலனும் பரணனும்.)
	கழஞ்சே கரல்	[எடுத்தல்.]	(கழஞ்சே கரலும்.)
	கலனே துணி	[முகத்தல்.]	(கலனுத துணியும்)
	சாணரை.	[நீட்டல்.]	(சாணரும் அணையும்)

410. THE ELLIPSIS OF OTHER WORDS: METONYMY.

சுக0. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.
[வினா 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலைத்தொடர் மொழி கருக்கும் புறத்து அவை அல்லாத பிறமொழிகள் ஆகிய உருபுகள் தொகு தல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

(உ-ம்.) பூற்குழல் = பூவையுடைய குழலின் யுடையாள்
பெற்றுவீ = பெண்ணினுடைய தாலியின் யுடையாள்.
துடியிடை = தடியான இடையின் யுடையாள்.

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சுகக. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

[தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகளின் முன்மொழிக்கண் எனும், பின் மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்குப் புறத்துமொழிக்கண் எனும், சிறந்துநிற்கும் தொகைநிலைத்தொடர் பொருள்.]

(உ-ம்) சூடம் வணர்நான [முன்மொழிக்கண்]
 நிலம் உழுதான. [பின்மொழிக்கண்.]
 புலிவிற செண்டை [ஆணத்தொழிகள்.]
 தாழ்குழல் [புறமொழிக்கண்.]

412. TWO ELLIPTICAL FORMS DISTINGUISHED.

சுகஉ. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்;
 மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்
 மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின்கண் தொக்க தொகையாம்.]

(உ-ம்) வடுக்கண்ணன். [வடுக்காட்டிற் பிறந்தகண்ணன்]
 வடுக்கண்ணன் [வடுக்கெய்த கண்ணன்]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LAST NOUN.

சுகரு. உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் ஈறே.

[வினா 156.]

[உயர்திணை ஒருமைப்பாலின்கண் வரும் உம்மைத்தொகைகள் ரவ்வீ
 றும் கள்ளீறும் ஆகிய பலரீற்றினவே ஆம்.]

(உ-ம்) கபில பரணா, தேவன் தேவிகள

நிலகீர் தீ கற்றுகையகன் } ஆகீற்றினயிலே பன்மைபற்றலும்,
 நிலகீர் தீ கற்றுகையம் } இயல்பான ஒருமை நற்றலும் வந்தன.

414. AMBIGUOUS ELLIPSIS

சுகசு. தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதல்ஏழ்
 எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள் தொக்கு நின்ற வழிப்பொருள்
 களான் மயங்கும் இயல்பினவாகிய தொடர்சொற்கள் இரண்டுமுதல்
 ஏழிற்குரிய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணங்கும்
 வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்தக்கு வணக்கம், எனவும் விரியும்]
 தற்சோதா. [முனற்பொருள்: தன்னைச் சோதா; தனனோடு
 'சேக்தா'; தன்னைசேக்தா எனவிரியும்]
 சொல்லிலக்கணம். [காங்குபொருள்]
 பொன்மணி. [ஐந்தபொருள்.]
 மாவேலி. [ஆறுபொருள்.]
 செந்பொருள். [எழுபொருள்]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

415 UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

சகடு. முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப்பொருள்,
ஆறுரு பிடை, உரி, அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[முற்றும், பெயர்எச்சமும், வினைஎச்சமும், எழுவாயும், விளியும் ஆகிய ஐவகைப்பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய ஆறும் இடையே விரிந்துநிற்ப பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், ஏனை இடைச்சொற் புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல் அடுக்கிவரும் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம) உண்டான சாதனை. [தெரிநிலை வினைமுற்ற]
 குழையன கொற்றன் [குறிப்புவினை முற்ற]
 உண்ட சாதனை [பெயர் எச்சம்]
 கரிப குதினை [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]
 உண்டு வாதனை [வினைஎச்சம்]
 இன்ற வாதனை [குறிப்பு வினைஎச்சம்]
 சாதனை வாதனை [எழுவாய்]
 சாதனை. [விளி]

குடதனை வாதனை [வேற்றுமை உருபு]

அதனொருமீ [இடைச்சொல்]

நனிபேதையே [உரிச்சொல்]
 பாம்பு பாம்பு. [அடுக்குச்சொல்]

416. GRAMMATICAL ERRORS

சககூ. தினையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை,
மரபாம் ஏழு மயங்கின் ஆம் வழுவே.

[திணைமுதலாக மரபு ஈழாக வரும் எழும் தத்தம்நெறி மயங்கின் வழுவாம்.]

(உ-ம) அவன் வந்தது [திணைவழி]
 அவன் வந்தார். [பாலவழி.]
 நேற்று வருவான். [காலவழி]
 தற்க்கின்ற எருமைபாலே, தினையே. [வினாவழி.]
 கடம்பூக்கு வழியாத? என்றால் இடம்பூணி எனனாவிய கன்றார்* [இடைவழி]
 ஆடு மேயப்படுப பாகன என்பது. [மரபுவழி.]

417. IN QUESTIONS, WORDS OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

சககூ. ஐயந், திணை, பால் அவ்வப் பொதுவின்னும்
மெய்தெரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புப.

[திணையுத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், துணிர்த்தப்பொருண்மேல் எலாத தன்மையினை வைத்துங் கூறுவர்புலவர்.]

- (உ-ய) (1.) { குற்றியோ, மகனே அங்ஙனம் தோன்றிறுத்?
தோன்றிறுவன்? என்பது வழி
குற்றியோ, மகனே அங்ஙனம் தோன்றிறு உரு?
எனப்பொதுச் சொல்லாத் கூறக [திணையுயம்]
- ஆன்மகனே, பெண்மகனே, அங்ஙனம் தோன்றிறுவர் ஆ? [பாலையம்.]
- ஒன்றே, பலனே, இச்செய்யுக்க பெற்றம்? [அகீர்ணைப்பால் னுயம்]
- (2) ஆன்மகன் எனிற பெண்மகன் அல்லன்.
குற்றினின் மகன் அன்ற.
பல எனின் ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY I.

சுகடி. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள்முதல் ஆறும்
அதனோடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின்.
[வினா 137.]

[உயர்திணையைத்தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுவாய்க்குரிய உயர்திணை முடிவின்னவாம்.]

- (உ-ய) கம்பி { பொன் } பெரியன்.
நாடு } கூரியன்.
வாணன் } நல்லன்.
மூக்கு } சுடியன்.
குடிமை }
நடை }
- [கம்பிக்குப் பொன் பெரிது என்பது சொப்பு]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON
VERB: ANOMALY II

சுககூ. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்,
மிகவினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[திணையும்பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவினின்ற வழியவை பலவும் சிறப்பினும், மிகுதியினும், இழியினும் ஒருமுடிபின்னவாம்.]

- (உ-ய.) திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர், ஆமையும் பெரியரும் ஐந்தடக்கி நிற்பர் [ஒர்ப்பு]
பாப்பர், தலையே, கலந்தார், பிணிப்பட்டார், ஓசனோ, குழவி எனும் இவாகக்கு. [மிகுதி]
முடிபும் ஒர்ப்பும் சொன்னதவிடார். [இழிப்பு]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

420. GENDER AND NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND OTHER CAUSES: ANOMALY III.

வழுவமைதி.

சஉ0. உவப்பினும், உயர்வினும், சிறப்பினும், செறலினும்,
இழிப்பினும், பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வினா 137.]

[உவப்பு முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வழுவி வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) நன் புதல்வனை, “என் அம்மை வந்தான்” எனபது உவப்பின் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று

ஒராவனை “என் அம்மை வந்தான்” எனபது மஹாசகியினால் அகிற்றனை உயாதினா ஆயிற்று

ஒராவனை, “அல்லா வந்தான்” [உயாவு.]

“தாதாய! முகேழுலகுகளு நாயே.” [சிறப்பு.]

பின்னமேனையா ஆயினும் எனனும்?

தினேறுதலையுந் தோன, பிறனில் புகல். [கோபம்]

பெண்வழிச் சொல்வானே கோக்கி, “இவன் பெண்,” [இயல்]

421. NUMBERS AND PERSONS INTERCHANGED ANOMALY IV.

வழுவமைதி.

சஉக. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும்
ஒர்இடம் பிறஇடம், தழுவலும் உளவே.

[வினா 137.]

[ஒருமைப்பாலின்கண் பன்மைச்சொல்லைத் தழுவித் கூறுதலும், பன்மைப்பாலின்கண் ஒருமைச்சொல்லைத் தழுவித் கூறுதலும், ஒரிடத்தின் கண் பிறவிடச்சொல்லைத் தழுவித் கூறுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இக்குளத்து நீ எல்லாம் கொண்டெத்தான் இவன். [ஒருமையில் பன்மை.]

(2.) இன்னெ கண்ணுரு செவ்வது [பன்மையில் ஒருமை]

(3.) அகிதைத் தானை அலம்போறி செறிபர் [ஒருமையில் பன்மை.]

(4.) சாத்தனதாய் இவை செய்வனே? [பன்மைகளில் பன்மை.]

(5.) சீயோ, அவனே யார் இதைசெய்தார்? [விரவி ஒரிடத்திற்குரிய முடிபெற்றது]

422. CERTAIN UNVARYING USES OF THE PERSONS.

சஉஉ. தரல், வரல், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை;

எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏதற்கும்.

[இந்நால்வகைச் சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள் முதற்கண் நின்ற தரல், வரல் என்னும் இருவகைச்சொற்களையும் தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்) அவனுக்குத் தந்தான்.
அவன்பால் வந்தான்.

எனக்குத் தந்தான்
என்பால் வந்தான்

நினைக்குத் தந்தான்
நினைபால் வந்தான்

423. THE THREE TENSES.

சஉந. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால முன்றே.

[வினா 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றும்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES: ANOMALY V.

சஉச. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழும் காலத் தானே.

[வினா 146.]

[தந்தொழில் இடை அறது, முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் இயலும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) அவனியைத் தாங்கி அரசர் இருக்கின்றார்.
மலை நிற்கிறது, தெய்வம் இருக்கின்றது.

425. INTERCHANGE OF TENSES: ANOMALY VI.

சஉரு. விரைவினு' மிகவினும், தெளிவினும், இயல்பினும்,
பிறழவும் பெறுமுகம் காலமும் ஏற்புழி.

[வினா 146—149.]

[விரைவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும் இடத்து.]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONFOUNDED.

சஉடி. வினாவினும் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

[வினாவுதற் கண்ணும், செப்புதற் கண்ணும் சினைமுதல்கள் ஒற்றுமை கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

(உ-ம) சாதிகண் பெரியவோ, கொற்றகண் பெரியவோ?
சாதனை நல்லனோ, கொற்றன் நல்லனோ?
சாதிகண் பெரிய, கொற்றகண் பெரிய.
சாதனை நல்லன, கொற்றனை நல்லன
[வினாவுதலும் விடைகொடுத்தலும் வழாரிலே]

கண்ணல்லவோ, அவன் நல்லவோ?
கண்ணல்ல, அவன் நல்லவ. [வழு.]

429. CLASSICAL USAGE.

மரபு.

சஉகூ. எப்பொருள் எச்சொவின் எவ்வாறுயாந்தோர்

செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மாபே.

[வினா 163.]

[தொன்று தொட்டு, உலகவழக்கிலுஞ் செய்யுள்வழக்கிலும் யாதொரு பொருளை யாதொரு சொல்லால் யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோர் சொன்னார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அந்நெறியாற் சொல்லுதல் மரபு ஆம்.]

(உ-ம) யானேமேயப்பன் பாகன [வழாரிலே]
குழிசைக்களறு [வழு.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL

சஉஊ. வேறுவினைப் பலபொருள் தழுவின பொதுச்சொல்லும்,
வேறவற்றெண்ணும், ஓர் பொதுவினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவி நிற்கும் ஓர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணிநிற்கும் பலசொல்லும், ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது எல்லாவற்றிற்கும் உரியதோர் பொதுவினை வேண்டுவனஆம்.]

(உ-ம.) அடிசில் [எ-து] உண்பன, தின்பன, கக்குவன, குடிப்பனவற்றிற்குப் பொது,
ஆதலால், அடிசில் அயின்றார், மிகைந்தாரென்க,
அணி அணிந்தார், படை வழங்கினார்

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT

சுருக. வினைசார் பின்மீட்டி மேவி விளங்காப்

பலபொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

[குறித்த பொருளை விளக்கும் வினையினையும், சார்பும் இனமும் இடமும் முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒரு சொற்பொருந்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல் அதனை வாளாகுறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமை யால் விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர்புலவர்.]

(உ-ம்.) மா, [பலபொருள் ஒருசொல்.]

மாப்பூதத்தி. [மாம.]

மாலீழ்மலர். [வண்டு]

காலான், கரி, மா, இரதம், நாலங்கம், [குதினை]

மாழந்த மலர்மாப்பன் [நிருமகன்]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சுருக. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி

இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.

[வினா 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் அங்கனங் குறித்துக் கூறுஞ் சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற இசை அறுத்துக் கூறும் வேறு பாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) செம்பொன் பதின்னெடி.

செம்பொன் பதின்னெடி. = செம்பொன் பத்தப்பலம்.

செம்பொன் பதின்னெடி. = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, OR EACH ITS OWN.

சுருக. ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி

ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஒரோவழி.

[வினா 135.]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வருமாயின் பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், ஒருபொருளாதல் தவறாத வழிப்பெயர்தோறும் கொடுத்துக்கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆகிரியன், பேரூர்மொன், இவர்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.

ஆகிரியன் வருக, பேரூர்மொன் வருக, இவர்கண்ணன் வருக, சாத்தன் வருக

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

சுருசு. திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை,
குணம், தொழில், கல்வி, சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெயர் ஏற்றிடில் பின்வரல் சிறப்பே.

[திணைமுதலாகக் கல்விசுருசு விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப் பெயருடனே இயற்பெயராக ஒருபொருள் ஒருங்கேற்குமாயின் அவ்வியற் பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) குன்றவன் செற்றவன். [திணை]
(2.) அறிவான அழகன். [நிலம்.]
(3.) பாப்பாள் பாராயன். [சாதி.]
(4.) ஈழிழான் ஐனன். [குடி.]
(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை.]
(6.) கரியன் கம்பன். [குணம்.]
(7.) நாட்டு நம்பி. [தொழில்.]
(8.) தெய்வப்புவன் திருவள்ளுவன். [கல்வி.]

435. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; THE VERB BEFORE OR AFTER.

சுருசு. படர்க்கை முப்பெயரோ ட்ணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்; வினை எனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விருப்பபெயர் என்னும் மூவகைப் பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சாரின் அச் சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின்வரும். அவ்விடத்தே வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆயின் அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண்ணவாம் செய்யுட்கண்ணே எனின் நியதி இன்றி வேண்டியஆறே வரப் பெறும்.]

- (உ-ம்.) நம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சேற இடுக. [உயர்திணை.]
எகுது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை.]
சந்தன் வந்தான் அவனுக்கு பல்யிடுக. [விருப்பபெயர்]
வந்தான் நம்பி சேற இடுக.

நம்பி அவன், அவன் நம்பி.

அவன் அனக்கு கோய் செய்தான், ஆயிழாப், வேலன். [செய்யுள்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

436. WORDS REPEATED.

அடுக்குத் தொடர்.

சாநக. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முத
விய பொருள் நிலைக்கும் இசை நிறைக்கும் ஒருசொல் இரண்டு மூன்று
நான்களவும் முறையே அடுக்கும்.]

- (உ-ம்) (1.) அன்றே, அன்றே. [அனாநிலை.]
(2.) வந்தேன, வந்தேன. [விசைவு பொருணிலை.]
(3.) நல்குமே, நல்குமே, நல்குமே நாமகா! [இறைநிறை]
(4.) உய்யேனா, உய்யேனா. [அவலம்.]
(5.) தீத்தீத்தீ. [அச்சம் மூலமுறை.]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

சாநக. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ் இரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

- (உ-ம்.) ஒரு சுருத்தது. [இது இரட்டித்துப் பிரியாத நின்றது.]

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சாநக. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில் வரையார்.

[ஒருபொருள் மேல் பலபெயர் கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும்
பிரிதல் இல்லாதனவற்றை நீக்காது கூறுவர் புலவர்.]

- (உ-ம்.) ஆசிரியன் பேரூர்மொன இனங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தன.
[மாணகருக்கு அறபொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியதானமையும்,
சுருதியையும் கண்ணின்வெற்பாடும் உடையவன் சாத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லன்.]

439. REDUNDANT WORDS SANCTIONED BY CUSTOM: ANOMALY VII.

சாநக. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி நின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் அவ்வாறு வருதற்கு
ஒர்காரணம் இன்றேனும் சொல்லின்பந் தோன்றச் சிறந்து நின்றவின்
அவை வருவென்று நீக்கப்படாவாம்.]

- (உ-ம்.) மீயிசை. [மீள்பதம், மீசை என்பதும், மேல்.]
உயர்ந்தோற்கும் மலை. [உயர்ந்த, ஒக்கும் இரண்டும் ஒன்ற.]
காடுகளெழுரு. [சாரு இளமை இரண்டும் ஒன்ற.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

சுச0. இணைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள்,
வினைப்படுத் துரைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வினா 113.]

[இத்தனை என்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும்
எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங்
கால் முற்றுமை வேண்டி நிற்கும்.]

- (உ-ம்.) (1.) தமிழாட்டுமொழைதரும் வந்தாள். [இணைத்தென்றறிபொருள்.]
(2.) பவளக்கோட்டு சீலபாயெனறும் இல்லை. [உலகின் இலாப்பொருள்.]
ஒளிமுன்னிருள் எங்கும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

சுசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.

[வினா 129.]

[செயப்படுபொருளையுங் கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங்
காலத்தையுங் கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல்
வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

- (உ-ம்.) இம்மரம் நான் கொண்டது. } [செயப்படு பொருள்.]
இச்சேறு நான் கொடுத்தது.
இவ்வெழுத்து நான் எழுதினது.

இவ்வெழுத்தாணி நான் எழுதியது [கருவி]
இவ்வியோன இருந்தது. [இடம்.]
இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
இக்காள் நான் பிறந்தது. [காலம்.]

**442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER
COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.**

சுசஉ. பொருள்முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழிஇனம்

உள்ளவும், இல்லவும், ஆம்இரு வழக்கினும்.

[வினா 150.]

[பொருள் ஆதி ஆறாகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம்
உள்ளனவே ஆம், அன்றி இனம் இல்லனவும் ஆம் உலகவழக்கினுள்ளும்
செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) செத்தாமை. } [இனம் உய்வத]
 சொக்குடம். }
 உப்பளம். } [இனம் இல்லாத உப்பில்லா அளம் இல்லாததினாலே.]
 சிறைவண்டு. }

443. SUCH EPITHETS MAY SUGGEST THE OPPOSITE.

சசந். அடைமொழி இனமல் லதாந்தரும் ஆண்டுறின்.

[மேற்கூறிய அடைசொர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அதனோடு இனம் அல்லதனையும் தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமாயின்.]

(உ-ம்) அறஞ்செய்தான மோட்சம் புருவான் எனின்.
 மறஞ் செய்தான் காகம் புருவான எனவரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

சசச. அடைசினை முதல்முறை அடைதலும், ஈர்அடை

முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈர்அடை

சினையொடு செறிதலு மயங்கலும் செய்யுட்கே.

[மேற்கூறிய அடை, முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருதலும்; இரண்டடை முதலை விசேடித்து வருதலும், வழக்கு நடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருதலும் செய்யுள் நடை ஆம்.]

(உ-ம்.) செங்காணை. } [ஓர்அடை, ஒருசினை, ஒருமுதல்]
 பழக்குலை வாழை. }
 முழக்குறிகை கடல் }
 மனைசிறு மெழை [இரண்டை அடை]
 சிறுதருங்காக்கை. [இரண்டடை முதல்]

சிறுபைநாவி [ஈரடை, சினை.]

பெருந்தோட சிறுமருகுற போமாக்கடபேறா [மயங்கிவராத]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

சசந். இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

[இயற்கைப் பொருள் செயற்கைப் பொருள் என் இருவகைப்படும் பொருள்களுள் இயற்கைப் பொருளை இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

(உ-ம்) சிலம் வலித.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; SO MAY THE WORD IMPLYING THE ACQUISITION OF THE QUALITY

சுசுசு. காரண முதலா ஆக்கம் பெற்றும்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம்இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செய்யும்பொருள்.

[முதல் துணை நிமித்தங்களால் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால் காரணச் சொல் முன்வர ஆக்கச் சொல் பின்வரப் பெற்றும் காரணச் சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச் சொல் வரப்பெற்றும் ஆக்கச் சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச் சொல்வரப் பெற்றும் இவ்விருவகைச் சொல்லும் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ம.) கவென்கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான மயிர் கலவையின்.
[காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் கலவையின். [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கவென்கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான மயிரகல்ல. [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிரகல்ல. [இரண்டும் தொக்கு வந்தது]

447. METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION

சுசுஎ. தம்பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னாய்
உள்ளது கூறியு மாற்றியும், உள்ளது
சுட்டியும், உரைப்பர் சொற்கருங் குதற்கே.

[ஒருவன் வினவியது தம்பக்கல் இல்லையாயின் அதனை இல்லை என்னல் உறின் அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த் தம்பக்கல் உள்ளதனைக்கூறி அக்கூற்றானே அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துணை உண்டென்றும் கூறுவர் புலவர் வினவுதலும் செப்புதலும் ஆகிய சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பயறனதே, வண்டிரே?
உழுத்தண்டு
உண்டு.
இவ்வவனுண்டு. }

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

448. THE THREE SYNONYMES ஈ, தா AND கொடு.

சசடி. ஈ, தா, கொடு எனு மூன்று முறையே

இழிந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்புகா.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம் “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம்) தாளை ஈ!
தோழா தா!
மைந்தா கொடு!

449. WORDS THAT SUGGEST AN IDEA.

சசக. முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே.

[வெளிப்படையான் அன்றிக் குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவ்வெல்லாஞ் செம்பொன் அணிநத செவ்வதிகள்.

450. WHEN IMPOSSIBLE ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED USE THE WORDS OF THE LOWER CLASS (NEUTER).

சரு0. கேட்குந போலவும், கிளக்குந போலவும்,
இயங்குந போலவும், இயற்றுந போலவும்,
அஃறிணை மருங்கினும், அறையப் படுமே.

[கேளாதனவற்றைக் கேட்குவன போலவும், சொல்லாதனவற்றைச் சொல்லுவன போலவும், நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும், இத் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச் செய்வன போலவும், அஃறிணைஇடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் நின்றப் ஆல் ஈர்க்கதிர்த்திகள்.
பகைமையும் தேன்மையும் கண்ணாக்கும்.
இவ்வழி அவ்வுருக்குப் போம்,
தேன் தேவர்க்கேயும் மலை.

451. IN POETICAL AND RHETORICAL FIGURES GENDERS AND CLASSES ARE CONFOUNDED [PERSONIFICATION].

சுருக. உருவகஉவமைமரில், திணை, சிணை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணிநர் கொளலே.

[உருவகத்தின் கண்ணும் உவமைக் கண்ணும் இருதிணை தம்முள் மயங்குதலும் சிணைமுதல் தம்முள் மயங்குதலும் இவ்வியலுள் சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.]

(உ. 11) மனை மடங்கன, மறையவர் சொன்மலை,
அனை நகையினாக் காரமுதல், துளையும்
பரிசிலர்க்குவானம், பனிமலர்ப்பூமபைநகை
வரிசினவேற்றனை எங்கே?

452. THE EIGHT METHODS OF CONSTRUCTION.

சுருஉ. யாற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரனிறை, விற்பூண்,
தாப்பிசை, அனாமறி பாப்புக், கொண்டுசூட்
ட்டிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்பூட்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனாமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்டுசூட்டுப் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

(L) NATURAL CONSTRUCTION.

453 WHEN THE CONSTRUCTION FLOWS LIKE A RIVER.

சுருக. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகும்அஃ தியாற்றுப் புனலே.

[மொழிமாற்று முதலிய போல் பிறழ்ந்து செலவேண்டாது யாற்றுப் புனல் ஒழுக்குப்போல் நெறிபட்டு அடிதொறும் வான்பொருள் அற்றற் றொழுகும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) சொல்லரும் குற, பசய பரமபின தோற்றம் போல்
மெல்லவே கரு விருக தீவற, மேல அலர்
மெல்லவே போல தலை சிறவிற, தோறத அற
கய்விடே மரத்தின இறைஞ்சிக் கரபதவே

(II) TRANSPOSED CONSTRUCTION.

454. WHEN A DISTINCT CLAUSE IS INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS CLOSELY CONNECTED IN SENSE.

சருசு. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக் கூறுவார் அந்நான்கனுள் ஏற்ற பயனிலைகட் கியையும் மொழிகளைத் தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கணா ஆடக் (கொண்டை சுயந்தாட) மருஞ்ஞை, கணா (ஆம் அடியி)
யிதப்ப, வண அணைய யாழைக்கு (சீத்தமுயற்கு) நிலை, எனப
காணக நாடன களை.

(III.) ARTIFICIALLY ARRANGED CORRESPONDING CONSTRUCTION

455. WHEN SEVERAL SUBJECTS ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR SEVERAL PREDICATES FOLLOW IN CORRESPONDING ORDER

சருரு. பெயரும் வினையும் ஆம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிர்இ முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை மொழியே.

(கெ-ம். சூத்திரம் இதற்கு உதாரணம்.)*

[பெயரும் வினையும் ஆகிய சொற்களையும் அவைகொள்ளும் பெயரும் வினையும் ஆகிய பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிறையாக நிறுத்தி முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இதற்கிது பயன் நிலை என்பது படக் கூறும் பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிறைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.)	சொடி ... .. துசப்பு	யதி ... .. முகம்	பிடி ... .. கடை
	குவன் ... .. கண்	பவனம் ... .. வாய்	பிணை ... .. கோக்கு
	சொட்டை ... .. மேனி	முத்தம் ... .. முழுவகம்	மஞ்ஞை ... .. சரபல்

(IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION.

456. WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

சருக. எழுவாய் இறுதி, நிலைமொழி தம்முள்
பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[செய்யுட்கண் முதலினும் ஈற்றினும் நிற்கு மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவிற் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம) இறந்திடுமின, தியவை பிற்காண்டொதா
இறந்த படிந் பெரிதாம் ஏதம் உறசுதையாகோன
தவற ஹா மாபிற நம்மோ பெருமனைக்
கண்ணைக் காணக் ததவு

(V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION.

457. WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

சருள. இடைநிலை மொழியே ஏனைசர் இடத்து
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கு மொழி ஒழிந்த முதலினும் ஈற்றினுஞ் சென்று பொருளைக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம.) உண்ணுமை உள்ள தயிர்நிலை, ஊன், உண்ண
அண்ணத்தல் செய்யா தவறு.

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

சருஅ. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அனைமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் ஈற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அனைமறி பாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம.) தாழ்த்த உணர்வியாப்த தால் உடைத்த தன்னேறித் தன்வா தாமுஞ்
குழந்த வினாபகை உடவிந்த காந்தியிற் சமல்வாந்தாமும்
முந்தியினி தயிர் முன்செய்த வினைஎன்றே முனிவாந்தாமும்
வாழ்த்து முன்னினை வாக்ப்பு நெறிமுனனி முயலாதாரே.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

459. (VII.) THE ENTIRELY DISARRANGED CONSTRUCTION.

சுருக. யாப்படி பலவினும் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக் கேலாது
கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக்
கூட்டும் பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ^{5.} (தெங்கவகைய போலத் திரண்டுண்ட) ^{3.} (பைக்காதல்)
^{6.} (வெண்கோழி முட்டை உடைத்தனன) ^{4.} (மாமேனி)
^{2.} (அஞ்சனத் தனன) ^{7.} (பசுவை தணிவா மே)
^{1.} (வங்கத்துச் செனறுர் வரின.)

460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE LINES MAY BE CHANGED.

சுருக. ஏற்புழிஎடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்
யாப்பீ நிறைமுதல் ஆக்கினும் பொருள்இசை
• மாட்சியு மாறா அடியவும் அடிமறி.

[பொருளுக் கேற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை
உடையவும் யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை
ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஒசை மாட்சி
யும் ஒசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும் வேறுபடாத அடியினை உடைய
வும் ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்) கடுகுறந்த நறியந்தார் துன்பத் தடையார்,
கொடுத்ததானறியப்பினும் ஈண்டெகல ஈண்டும்,
இடுகுறற்பு பற்றினும் நிலலாத செலவம்,
விடுகுற வினை உலகத்தகால்.

பொதுவியல் முற்றிற்று.

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT HAS BEEN LAID DOWN

சுசுக. சொற்றொறும் இற்றிதன் பெற்றிஎன் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறில் முடிவில்; ஆதலில்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர்திறனே.

[சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம் என்று முற்ற மொழியப்புகின் வரம்பில ஆம் ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி இதுவும் அதுஎன முற்ற விளங்க உணர்தல் தூல் ஒதித் தெளிதற்குரிய மாணக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW ONES RECEIVED

சுசுஉ. பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுவல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்தள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத் திறத்தலும் முற்காலத்திலான சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலும் குற்றம் அல்லவாம் காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

SUMMARY OF சொல்லதிகாரம்.

இருதிணை, மூவிட' நான்மொழி, ஐம்பூல், அறுதொகை, ஏழ்
அருவழு வெட்டுரு பென்பான் தொகாநிலை, ஆய்ந்தஎச்சம்
ஒருபது, கோள்எட்டு, முப்பொழுதீர்இடம், ஓர்இயல்பாய்
வருமொழி' மூன்றும், உணரச்சொல் வன்மை வருந்திருவே.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூல், முடிந்தது முற்றம்.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

II. THE ELEMENTS OF PROSODY.

[II.] யா ப் ப ரு ங் க ல ம்.

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

1. VERSE: ITS ESSENTIALS.

க. எழுத்த்சை, சீர், தளை, அடி தொடை, தூக்கோ
டிழுக்கா நடைய தியாப் பெனப் படுமே.

[வினா 167.]

க. ி எழுத்து.

2. LETTERS.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்று;
குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்று;
வன்மை, மென்மை, இடைமை என்று;
சார்பிற் றேன்றுந் தன்மைய என்று;
ஐ, ஒள, மகரக் குறுக்கம் என்றும்
கைம் மூ எழுத்தும் ஆம்அசைக் குறுப்பே.

3. ^AAYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.

ஈ. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம்அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலையான.

4. THE QUANTITY OF SHORTENED இ AND உ, AND OF PROLONGED VOWELS.

ச. தனேசீர் வண்ணந் தாங் கெடவரினே
குறுகிய இகரமும், குற்றியலுகரமும்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல்பிலவே.

உ. ி அசை.

5. METRICAL SYLLABLES.

ரு. நேரசை என்ற, நிராயசை என்ற,
ஆயிரண்டாகி அடங்கு'மன் அசையே.
[வினா 168.]

6. நேரசை: LONG METRICAL SYLLABLES.

கா. நெடில் குற்றினியே நின்றும்ஒற்றடுத்தும்,
நடை பெறு நேரசை நால்வகையானே.
[வினா 169.]

7. A SHORT LETTER FORMING A SYLLABLE.

எ. குறிப்பேஏவ றற்சுட்டல்வழி
தனிக்குறின் மொழிமுத றனியசையிலவே.

8. நிராயசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

அ. குறிவினை குறினெடி றனித்தும், ஒற்றடுத்தும்,
நெறிமையினுன்காய் வரு நிரா யசையே.
[வினா 170.]

9. ஐ IN THE MIDDLE AND END.

கூ. ஈறும்இடையும் இணைந்தும் இணையசை
ஆகும்ஐஎன்ப அறிந்திசினேரே.

கூ. ஐ சீர்.

10. METRICAL FEET.

கூ. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர்என்றும்
மயக்கற வகுத்த சீர்முன்றூகும்.

[வினா 172.]

11. FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES.

கக. ஈரசைகூடிய சீர் இயற் சீர்,அவை
ஈரிரண்டென்ப இயல்புணர்ந்தோரே.

[வினா 174.]

12. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.

கஉ. மூவசைச் சீருரிச் சீர்இரு நான்கனுள்
நேரிறு நான்கும் வெள்ளை, அல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட்டனவே.

[வினா 175.]

13. FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES.

ககூ. நாலசைச் சீர் பொதுச் சீர்பதினோரே.

[வினா 176.]

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

14. FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.

கசு. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.

[வினா 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஒரோவழி
மருவியும் பெறுது வழங்கு'மன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A நேர்.

கசு. நிரா நடுவியலா வஞ்சிடரிச்சீர்
கவியினோட்கவலிற் கடிவரையிலவே.

சு. ஓ தனா.

17. THE MODE OF COMBINING METRICAL FEET.

கஎ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தனா,அவை
ஏழென மொழிப இயல்புணர்ந்தோரே.

18. COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.

கஅ. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,
என்றிரண்டென்ப வெண்டனாக்கியல்பே.

[வினா 179.]

19. COMBINATION PECULIAR TO அகவல்.

கக. ஈரசைச் சீர்நின் நினைவருஞ் சீரொடு
நேரசை ஒன்ற னினாயசை ஒன்றல்என்
றூயிருவகைத்தே ஆசிரியத்தனா.

[வினா 178.]

20. COMBINATION PECULIAR OF கவிப்பா.

உ0. நிராஈநில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிராவருகாலைக் கவித்தனையாகும்.

21. COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி.

உக. தன்சீர்இறுதி நிராயொடு நேர்வரின்
வஞ்சித்தனையின் வகைஇரண்டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY IN வெண்பா.

உஉ. வெள்ளையுட்பிறத்தனே விரவா; அல்லன
எல்லாத்தனையு' மயங்கியும் வழங்கும்.

௫. டி அடி.

23. METRICAL LINES.

உஈ. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிவடி,
கழிநெடிவடி எனக் கட்டுரைத்தனரே.

[வீனா 180.]

24. THE NUMBER OF FEET IN EACH.

உச. குறளடி, சிந்தடி,—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடிவடி,—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறைவகையா னிறுத்தனர் கொளலே.

[வீனா 180.]

25. LINES OF FROM SIX TO TWELVE FEET.

உரு. கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பின்,
அறுசீர்முதலா ஐயிரண்டிறு
வருவனபிறவும் வகுத்தனர்கொளலே.
[வினா 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உசு. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண்டடியான்
வஞ்சிநடக்கும் என்மனார் புலவர்.
[காரிகை 21. வஞ்சி என்னும் ஒண்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப.]

27. FEET USED IN கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கலியொடுவெண்பா அகவல்கூறின்
அளவடி தன்னால் நடக்கும்என்ப.
[காரிகை 21. வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி.]

28. ALL LINES USED IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உஅ. பாவின்ம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் LINES ARE FOUND BELONGING TO OTHER METRES.

உக. இயற்சீர்வெள்ளடி வஞ்சியடி; அவை
அகப்பட வருஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER LINES ARE FOUND.

நூ. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.
வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

31. HOW MANY LINES IN EACH KIND OF VERSE.

நக. ஈரடிவெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரியத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
திரிரண்டடியே இழிபென்மொழிப.

கூ. டீ தொடை.

32. DIFFERENT KINDS OF CONNECTION BETWEEN LINES.

நக. தொடையே அடியிரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, முரண் இயைப்பளபெடை,
பாதமிணையே, பொழிப்போ டொருஉத்தொடை
சீரியன் முற்றொடு, சிவணும்ஆர் அவையே.

[வினா 181.]

33. RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.

அடிமோனை.

நக. ஆதிஎழுத்தே அடிதொறும் வரின்அடி
மோனைத் தொடை என மொழிமனார் புலவர்.

[வினா 183.]

(உ-ம்) “மரவும் புள்ளும் வதவையிற் படா,
மரீர் விரிசந பூவுங் கூட்ப,
மரிலை தொடுத்த கோதைபுங் கழை,
மரிலை வந்த வாடை
மரயோன இன்னுயிர்ப் புறத்திறந் தறே.”

[அடி. தோறும் முதல் எழுத்த ஒன்றி வந்த தொடுத்தத.]

34. INITIAL RHYME.

எதுகை.

நக. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியைவதேஎதுகை.

[வினா 182.]

(உ-ம்) “வடிஎன்கண் னீர்மல்க வான்பொருட்கட் சென்றீர்,
கடிஆர் கனம்முறாய், காண்கொல் காட்டின
இடியின் முழக்கஞ்சி ஈர்க்கவுள் வேழம்
படியின் புறத்ததைத் தை.”

[அடி. தோறும் இரண்டாம் எழுத்த ஒன்றி வந்த தொடுத்தத.]

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBLE.

௩௫. வருக்க'நெடில்இனம் வரையார்ஆண்டே.

(உ-ம்.) “காடத சுட்டலி ஷேல்லை; சுட்டின்
வீடில்லை சுட்டார் பவர்க்கு.” [வருக்கம்.]

“ஆய்தாய்க்த கொள்ளாதன் கேண்மை கடைமுறை
தான் சாந்துயர் தரும்.” [கொடல்.]

“நீயினு சுட்டபுண் உன்னதம்; ஆருதே
காவினு சுட்டவடு.” [இனம்.]

36. ANTITHESIS.

௩௬. மொழியினும் பொருளினு' முரணுதன்முரணே

(உ-ம்.) “இருள்பாச் தன்ன மாரீர் மருங்கில்
நிலவு குவித்தன்ன வெண்ணல் ஒருசிறை
இருப்பின் அன்ன கருங்கோட்டெப் புள்ளை
பொன்னின அன்ன துண்டா நிறைக்குவ
நிறகுடிப் பாதைச் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கனும் உடையவால் அணங்கே.”
[அடி நேறும் முற்றகண்ணே மறுநிலப்படத் தொடுத்தது.]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

௩௭. கடைஇணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண்என
இவையுங் கூறுப ஒருசாரோரே.

38. CONSONANTS IN THE LAST FOOT.

௩௮. இறு வாய் ஒப்பின்அஃ தியைபெ'னப்படுமே.

(உ-ம்.) “இன்னதைத் தவ்வாய்க்கெனவியும் அணங்கே,
கண்மா மேனிச் சணங்கும் ஆர் அணங்கே,
ஆடமைத் தோளி கடலும் அணங்கே,
அரிமதர் மழைக்கனும் அணங்கே,
நிருததற் பொறித்த நிலதலும் அணங்கே.”
[அடி நேறும் இறநிச்சி ஒன்றி வாததொடுத்தது.]

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS.

௩௯. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) “நீ அ! அளிப அவவன்றன் பரப்பினே'
உஇர் இளையுந் சொன் உஅஃப்பள்ளியுட்
வேச் திணாஅஃப்பத் தஞ்சா நிறைவன்றோன்
மேன வஃப்பட்ட சம்போ' னறுததால்!
ஒடி உழக்குந் துயர்.”

40. COINCIDENCE IN FIRST AND SECOND FEET.

சு௦. இரு சீர்மிசை வரத் தொடுப்பதினையே.

(உ-ம்.) “வேண்டெல் வேண்டாமை இலாண்டி. சேந்தார்க்
கியாண்டெம் இடம்பெயல்.”

41. COINCIDENCE OF THE FIRST AND THIRD FEET

சுக. முதலொடு மூன்றஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

(உ-ம்.) “வானின் றலகம் வழங்கி வருதலால்
நான்றும்தம் என்னுந் பார்த்து.”

42. COINCIDENCE IN FIRST AND FOURTH.

சஉ. சீரிரண்டிடைவிடத் தொடுப்ப தொருந்தொடை.

(உ-ம்.) “அகர முதல எழுத்தெல்லாமிஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.”

43. COINCIDENCE IN THE THREE FIRST FEET.

சந. மூவொருசீரு முதல்வரத் தொடுப்பது

கூழைஎன்மனார் குறிப்புணர்ந்தோரே.

(உ-ம்.) “நானக தலம்இரண்டுந் தக்கர் வியனுலகம்
வானம் வழங்கா நெனின்.”

44. WHEN ALL BUT THE SECOND HAVE THE COINCIDENCE.

சசு. முதல்அயற் சீர்ஒழித் தல்லன மூன்றின்

மிசை வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயே.

(உ-ம்.) “விண்ணின்ற பொய்ப்பின் விரிசீர் வியனுலகத்
துண்ணின் தடற்றும் படு.”

45. WHEN ALL BUT THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE.

சரு. ஈற்றயற்சீர்ஒழித் தெல்லாந்தொடுப்பது

கீழ்க்கதுவாயின் கிழமையதாகும்.

(உ-ம்.) “சொல்லக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லந்
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.”

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE.

சக. சீர்தொறுந்தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே.

(உ-ம்) “தப்பாக்குத தப்பாய தப்பாக்கெத தப்பாக்குத்
தப்பா யதாஉ மமை.”

47. THREE OTHER KINDS OF COMBINATION.

சஎ. செந்தொடை இரட்டையோ ட்ந்தாதி எனவும்

வந்தவகையான் வழங்குமன் பெயரே.

48. SIMPLE COMBINATION.

சஅ. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

(உ-ம்) “புத்த வேங்கை வியனனின் ஏறி
மயிலினம் அகவு காண,
கன்னுதற கொடிச்சி மனததத்தோனே!”

49. DOUBLE COMBINATION.

சக. இரட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

(உ-ம்) “ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்குமே ஒக்கும
விளக்கெறி சீறெரி ஒக்குமே ஒக்கும
குளக கொட்டிப் பூவின்றம்.”

50. THE END OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

ரு0. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந்தாதிஎன்

றேதினார் மாதோ உணர்ந்திசினோரே.

(உ-ம்) “உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதிகழ் அவர்மதி,
மதிலன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை,
முக்குடை நீழற் பொற்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருத்த திருநெளவி அறிவின்
அறிவுசேர் உளனமோ டருத்தவம் புரிந்த
தன்னிய மாகாதர் கதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின விண்மிசை உலகே.”

51. IN MINGLE COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

ருக. தொடை பல தொடுப்பினுந் தனாபல விரவினு

முதல்வர் ததனான் மொழிந்திசிற்பெயரே.

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

ருஉ. செய்யுட்டாமே மெய்பெறவிரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், எனஇரண்டாகும்.

53. METRES

ருங். வெண்பா, ஆசிரியந், கலியே,வஞ்சி,
பண்பாய்ந்துரைத்த பா நான்கும்மே.

[வினா 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையால் வரும், கலிப்பாதுள்ளலோசையானவரும். வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

ருசு. தாழிசை, துறையே, விருத்தம் என்றிவை
பாவினம்; பாவொடு பாற்பட்டியலும்.

க. டு வெண்பாஇலக்கணம்.

55. THE METRE CALLED வெண்பா.

ருரு. செப்பல்இசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி
அந்தம்அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.

[வினா 185.]

[செப்பலோசையானது எந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், ஒழுங்கிசைச்செப்பல் எனமூன்றுவகையாம் இவற்றுள்:

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

[I.] வெண்சீர் வெண்டளை யான்பரும் யாப்பை
ஏந்திசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்.
“யாதானு” காடம்ஆல், ஊர்ஆம் ஆல், என்னெருவன்
சாந்தனையும் கல்வாத ஆறு.”

[II.] இயற்சீர் வெண்டளை யான்பரும் யாப்பை
துங்கிசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்.

(உ-ம்.) “இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டர்
பெருமை பிறந்திற றலகு”

[III.] வெண்சீரே ஒன்றலும் இயற்சீர் வீகற்பமும்.
ஒன்றிய பாட்டே ஒழுங்கிசைச் செப்பல்.

(உ-ம்) “கடன் எனப கல்வவை எல்லால் கடன் அறித்த
சான்றண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு.”

வேண்பா, வெண்ணொத்தாழிசை, வெண்ணெறை, வெளிவீருத்தம் என நான்கும்,
ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்தறை, ஆசிரியவீருத்தம் என நான்கும்,
கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்தறை, கலிவீருத்தம், என நான்கும்,
வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்தறை, வஞ்சிவீருத்தம் என நான்கும்,

மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினேழு வகையான செய்யுள் உண்டென்பார்

56. FIVE KINDS OF வெண்பா.

ருக. குறள், சிந்தின்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை,
எனஐந்தாகும் வெண்பா தானே.

[வினா 186.]

57. THE குறள் AND சிந்து.

ருள. ஈர்அடி குறள்; சிந் திரு தொடை இயற்றே.

[வினா 137. காரிகை II. 35.]

58. THE நேரிசை.

ருடி. நால்ஓர்அடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்றுடன்
ஈறொரு லாய்முற் திருவிகற் பென்றினு.
நேரிசை வெண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வினா 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை.

ருக. விகற்பொன்றாகிய மிக்குந், தனிச்சொல்
இயற்றப்படாதன இன்னிசை வெண்பா.

[வினா 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பஃறொடை.

கூ0. பாதம்பல வரிற் பஃறொடைவெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

61. வெண்செந்துறை.

கூக. ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடிஇரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண் செந்துறையே.

[காரிகை II. 6.]

- [(க.) இது வெண்பாவிற்கு இனம் ஆம்.
(உ.) தனி தட்டி. ஒழுகிய ஓசை.
(ங.) வெண்சை செந்துறை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும.
(ச) என்னுதல் சேரலும் ஒத்தடிபாய வரப்பெறும்.
(உ-ம்.) “ஆர்கலி உலகத்த மக்கட் செல்லாம்
ஒதலிற் சிறந்தவ்றெழுக்கம் உடைமை”

அடிஇரண்டாய் அனவொத்த விழுமிய பொருளினையும் ஒழுகிய ஓசையினையும்
வருவன எல்லாம் செந்துறைச் சிதை வந்தாழிசைக் குறள் எனப்படும]

62. THE தாழிசைக்குறள்.

கூஉ. அநதடி குறைவஞ், செந்துறைச் சிதைவஞ்,
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக்குறளே:
உரைத்தஇரண்டுந் குறட்பாவினமே.

[காரிகை II. 6.]

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

- இஃ [(க) இதரந் சீரின் மிக்க பலரோல் வரும்.
(உ-) இரண்டடியில் நற்றடி குறைந்தவரும்.
(ஈ-) குறட்டாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.
(உ-ம்.) “கண்ணுவர் வினையை வுடொற நந்’ நவர்க்காசும் ஞானந்
கண்ணினுள் அடியே அடைவார்கள் கற்றவரே”]

63. THE வெள்ளைத்தாழிசை.

காந். அடிஒருமுன்றுவந் தந்த்டிசுந்தாய்
விடின,அது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.
[காரிகை II. 7.]

இஃ வெள்ளைத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளைத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.

- (உ-ம்.) “நண்பி தென்ற தீய சொல்லார்,
முனபு நின்ற முனிவு செயயார்,
அனபு வேண்டெவார்.”

64. THE வெண்மறை.

காசு. முன்றடிமுதலா ஏழடி காறும் வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிறபினும்
வேற்றொலி விரவினும் வெண்மறை ஆகும்.
[காரிகை II. 7.]

- (உ-ம்.) “தாளார் அல்லாதர் தாம்பலர் ஆபக்கல் என்னும்? என்னும்?
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைநன் கோடிவாண்டெம்
பலிபேற சப்த்தவீழும் பலிநறி ஆங்கே.”

65. THE வெளிவிருத்தம்.

காரு. நான்கடி யானு’ நடைபெற் றடிதொறுந்
தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.
[வினா 193. காரிகை II. 7.]

- (உ-ம்.) “ஆவா என்றே அஞ்சின ஆய்க்கார் ஒருசாரர்;
உஉ என்றே உயிரினொண்டர் ஒருசாரர்;
யய என்றே யாய்க்கார் கீதார் ஒருசாரர்;
யயி என்றே, யய செயற்கு ஒருசாரர்”

உ. 5 ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

66. VERSE CALLED அகவல்.

கூகூ. அகவலிசையன அகவன், மற்றவை

ஏ, ஓ, ஈ, ஆ என ஐ என்றிறுமே.

[வினா 191.]

[அகவல் ஓசையானது ஏந்திசை அகவல் தூங்கிசை அகவல் ஒழுகிசை அகவல் என மூன்றாம். இவையாவன:

“கேர்சேர் இயற்றி யான்வரும் அகவலும்;
கிணகிண இயற்றி யான்வரும் அகவலும்;
ஆய்இரு தனையும் ஒத்தாயி அகவலும்;
ஏந்தி ழங்கல் ஒழுகல் எனற்கை
ஆய்த்த கிரணை ஆரும் என்ப.”

67. FOUR KINDS OF அகவல்.

கூகூ. நேரிசை, இணைக்குறண், மண்டில நிலைப்பெயர்

ஆகுமண் டிலம்என் றகவ னான்கே.

[காரிகை II. 8.]

68. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆசிரியம்.

கூஅ. அந்த அடியின் அயல்அடி சிந்தடி

வந்தனநேரிசை ஆசிரியம்மே.

[காரிகை II. 8.]

(உ-ம்.) “நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்த்தனது,
கீரினும் ஆர் அனலினதே, சாந்
கருக்கோற ஞற்குசிப் பூக்கொண்டு
பெருத்தேன் இழைக்கு காடனெடு கடபே.”

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

கூகூ. இணைக்குறள் இடைபல குறைந்திறில்இயல்பே.

[காரிகை II. 8.]

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

(உ-ம்.) “தீரின் றன்மையுந் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சாங்கு
தீரத் தீரும்;
சா ஓடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சாங்கு
தீரத் தீரத் தீர்பொலவாதே!”

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம்.

எ0. மனப்படும் அடிமுதல் ஆய்இறின் மண்டிலம்.

[காரிகை II. 8.]

இம்மண்டிலம் எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில்.

71. THE VERSE CALLED நிலை மண்டிலம்.

எக. ஒத்த அடியின் தாகியும் ஒற்றி
நிறபவும் என்னும் நிலைமண்டிலமே.

[இந்நூலின் சூத்திரங்களை இதற்குதாரணம் எனக்கொள்க.]

[காரிகை II. 8.]

இக்காரிகையில் இது அடிமறிமண்டிலம் எனப்படும்.

72. THE VERSE CALLED அகவற்றாழிசை.

எஉ. மூன்றடிஒத்த முடிபினவாய் விடின்
ஆன்றடி அகவற் றாழிசைஆகும்.

[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றுறை.

எங். கடையதன் அயல் அடி கடைதபுநடையடி
நடு அடிமடக்காய் நான்கடி ஆகி
இடைஇடைகுறைநவும் அகவற்றுறையே.

[காரிகை II. 9.]

74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

எசு. கழிநெடில் அடிநான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியாமரபின் தகவலதாகும்.

[வினா 193. காரிகை II. 9.]

ந. டி கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED கலிப்பா.

எரு. துள்ளல்இசையன கலியே; மற்றவை
வெள்ளையும் அகவலும் ஆய்வினைந்துமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தனை இயையின்; வெண்டனை தன்றனை என்
றிரண்டியையின். ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றனை பிறதனை
என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினை பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF கலிப்பா.

எசு. ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலிப்பாவே,
கொச்சகக்கலியொடு கலிமுன்றாகும்.

[காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF ஒத்தாழிசைக்கலி.

எள. நேரிசை, அம்போ தரங்கம், வண்ணகம்என்
றேதியமுன்றே ஒத்தாழிசைக்கலி.

[காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF வெண்கலி AND கொச்சகம்.

எஅ. வெண்கலிஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்நெனப்
பண்பறிபுலவர் பாற்படுத்தனரே.

[காரிகை II. 11.]

79. THE VERSE CALLED நேரிசை ஒத்தாழிசை.

எக. தரவொன்று, தாழிசை முன்றுஞ் சமனாய்த்,
தரவிற்குருங்கித் தனிநிலைத்தாகிச்,
சுரிதகஞ்சொன்ன இரண்டினுள்ஒன்றாய்,
நிகழ்வதுநேரிசை ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை.

அ0. முந்தியதாழிசைக் கீறும்முறைமுறை
ஒன்றனுக்கொன்று சுருங்குமுறுப்பின
தம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலியே.

[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அக. அவற்றொடு முடுகியல்அடி உடைய ராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 11.]

[அரம், வண்ணகம், முடுகியல், அடுகியல் போகியல் எனவுப்படும்.]

82. THE VERSE CALLED கலி வெண்பா.

அஉ. தன்றனைஒசை தழீஇய நின்நீற்றடி
வெண்பா இயலது கலிவெண் பாவே.

[காரிகை II. 11.],

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

அரு. தரவே, தரவினை, தாழிசைதாழுஞ்
சிலவும்பலவுஞ் சிறந்துமயங்கியு'
மற்றுவிசுற்பம் பலவாய் வருநவுந்
கொச்சகம்என்னுந் குறியினஆகும்.

[காரிகை II. 12.]

84. THE VERSE CALLED கலித்தாழிசை.

அசு. அடிஎனைத்தாகியும் ஒத்துவந்தளவினிற்
கடைஅடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

[காரிகை II. 13.]

85. THE VERSE CALLED கலித்துறை.

அரு. நெடில் அடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை.

[வினா 192. காரிகை II. 13.]

நீடு கட்டளைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணம்:

முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளைபிழையா,
கடைசீர் ஒன்றும் விளங்காய் ஆடு,
சேர்பதினாறே நிரைபதி நேறென
ரேதினர் கலித்துறை ஓடிக் கெழுந்தே.

86. THE VERSE CALLED கலிவிருத்தம்.

அசு. அளவடிநான்கின கலிவிருத்தம்மே.

[வினா 193. காரிகை II. 13.]

(உ-ம்.) “என்புதோல் உடையார்க்கும் இவர்க்குநாதம்
வன்பகைப்புலன் மாசறமாய்ப்பதென
முன்புபின் பின்று மூவுலகத்தினும்
அன்பிடெ! அல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?”

சு. ௩ வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அ. தூங்கல்இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலின்இறுமே.

[காரிகை II. 14.]

[ஒன்றிய வஞ்சித் தாயே வரினும்;
ஒன்ற வஞ்சித் தாயே வரினும்;
எனநிலை இரண்டும் பிறவு மயங்கினும்;
எதல், அகவல், பிரிந்திசைத் தூங்கல் என
ருயந்த நிரலினை ஆகும எனப]

88. THE VERSE CALLED வஞ்சிவிருத்தம்.

அ. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம் என்மனார் புலவர்.

[வினா 193. காரிகை II. 14.]

(3) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO BE THE GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

அ. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

க. அடிமுதற்பொருள்பெற வருவதுதனிச்சொல்; அஃ
திடையினும்வஞ்சி யுள்இயலும்என்ப.

[காரிகை III. 8.]

தனிச்சொல் எனினும் உள் எனினும் ஒக்கும்.

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

கக. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்;
எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத்தியற்றலும்;
வழுக்கா' மரபின்வகையுளி சேர்த்தலும்;
அம்மை முதலிய ஆயிருநான்மையும்;
வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழாமைத்
திண்ணிதி' னடத்த நெ'ளிந்தோர் கடனே.

[நன்னூல் 401 &c. 155. 441. 388.]

ஈஅம்மை == அழகு [காரிகை III. 9.] வண்ணம் == சந்தம். [காரிகை III. 9.]

92. POETICAL ABILITY IS THE TEST.

வேண்பா.

கஉ. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியு' மாற்றாதே, சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று' மாண்பினர்க் குண்டோ
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்ததுமுற்றும்.

இலக்கண அகராதி.

Sufficient is given here to enable the student to write out an explanation in prose (which he should always do) of the poetical portions of the Grammar. References in brackets refer to the *analysis* of the word.

வி. refers to the Catechism; கு. to the Nannūl; and யாப். to the Yāpparungalam.

அ

அ. வினா 2. 3. 5. சூத். 63, 64. 66. 73.
125. ஆறன் உருபு. கு. 300. சூ. 62.
பலவின்படர்க்கை வினா. கு. 329.
சாரியை. கு. 140, 318. 247. 244.
வி. 108.
எதிர்த்தம். வி. 166.
விகாரத்தால் இடையிற்றென்றுவது.
கு. 225.
அஃகான் = அகரஎழுத்து. (கான், எழுத்
துச்சாரியை.) கு. 126. 212.
அஃகான் அடைவு = அகரச்சாரியைபெ
றுதல். கு. 212.
அஃகுதல் = குறுகுதல். கு. 60. 94. 97.
அஃறிணை = [அன்மையாயநினை. வி.
38. கு. 228.] மிருகமுதலிய உயிருள்
ளனவும் உயிரில்லனவும் ஆகியதாழ்ந்
த சாதி. கு. 261. வி. 52.
அஃறிணை இருபாற்று = தாழ்ந்தசாதி ஒ
ன்றன்பாலும், பலவின்பாலும், என
இரண்டு பிரிவுடையது. கு. 263.
அஃறிணைப்பன்மை = அகர இற்று அஃ
றிணைப்பலபெயர். கு. 280. வி. 28.
அஃறிணைப்பெயர் = தாழ்ந்தகுலப்பெ
யர். கு. 281. வி. 52.
அகச்சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] கு. 66.
அகடு = நடு. வி. 79.
அகத்தியம். வி. 96. 1. 5. 6. 27. 62. 124. 56.
அகத்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறு
பொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்
மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி.
119.]
அகத்து = உள்ளே. வி. 63.
அகப்படுதல் = இடைத்தல். யாப். 29.
[வி. 124.]
அகப்பொருள், வி. 220.

அகம் = இடம், ஏழன் உருபு. வி. 63.
அகத்தால்வருபெயர். கு. 276. வி.
162.
மனம். வி. 85. 137.
அகரம் = மெய்யெழுத்தின் சாரியை.
கு. 126.
அகரமுனை = அகர உயிரீற்றின் முன். கு.
252.
அகலல் = அகலம் ஆதல். வி. 93. 143.
நீங்கல். வி. 81.
அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 29.
66. 9c. மயிலின் நடை. வி. 81.
அகவற்சீர். வி. 174.
அகவற்றழிசை. யாப். 72.
அகவற்றுறை. யாப். 73.
அகழ்தல் = தோண்டிதல். வி. 143.
அகற்றுதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி.
82. [அகலல் வி. 103.]
அகன் = அகம். கு. 290. [வி. 17. கு. 122.]
அகில் = கல்லவாசனையுள்ளமரம். வி. 63.
அக்கரம் = எழுத்து. (அக்ஷரம்.) கு. 290.
[வி. 18.]
அக்கம் = உறுப்பு. வி. 86.
அக்கனை = பெண். கு. 277. [S. Anganā.]
அக்கா = வாயைத்திறத்தல். கு. 87.
அக்காதல் = வாயைத்திறத்தல்.
அக்காப்பு = வாயைத்திறத்தல். கு. 76.
77. [வி. 94.]
அக்வனம் = அப்படி. அக்கே. [அ + வ
னம். வி. 25. கு. 106.]
அசை. வி. 168. [வி. 96.]
அசைச்சீர். வி. 173.
அசைத்தல் = அசையச்செய்தல். யாப்.
34.
அசைநிலை = அசையாக அசைத்தலே
பொருளாகநிற்பவை. வி. 116. கு.
355. 364. 367. 436.

அசைமொழி=அசைச்சொல். கு. 373. 93.

அசோகு=ஓர்மரம். கு. 56.

அச்சம்=பயம். அஞ்சிக்கை. கு. 384.

அச்சமாடல்=அச்சமுண்டாகப் பேசுதல். கு. 31.

அச்சாணி=கடையாணி, தேரின் அச்சக்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்ச + ஆணி. வி. 119.]

அச்சதன்=அழிலில்லாத கடவுள். கு. 258. [வி. 166.]

அஞ்சனம்=கண்ணுக்கிடு மை. கு. 459.

அஞ்சதல்=பயப்படல். வி. 92. 213.

அஞ்செஞ்சிறடி=அழகிய சிவந்த சிறிய அடி. கு. 156. [வி. 121.]

அடங்குதல்=வணங்கல். வி. 95.

அடி=கீழ். பாதம். கு. 80. முதல். கு. 82. யாப். 23. சீ. வி. 180.

அடிசில்=உணவு. சாதம். கு. 430.

அடிநா=முதல்நாக்கு. கு. 82.

அடிப்பாடு=பகுதி. வி. 76 [அடியாகப் படுவது. வி. 96.]

அடியறிமாற்றுப்பொருள்கோள். கு. 460.

அடியறிமண்டலம். யாப். 71.

அடியணம்=மேல்வாய் அடி. கு. 82.

அடியளந்தான்=விட்டுணு. வி. 95. [வி. 152.]

அடியேன் = அடியனேன் = அடியான்.

அடிமையாகிய நான். [வி. 93.]

அடுக்கு=ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி வருதல். கு. 436. வி. 200.

அடுக்குப்புணர்ச்சி. கு. 415. வி. 126.

அடுதல்=சமைத்தல், காய்ச்சதல். வி. 188. கொல்லல். கு. 421.

அடுத்தல்=சேருதல். வி. 94. கு. 270.

அடை=விசேடணம். [வி. 96.]

அடைசேர் மொழி=அடை மொழிகள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். கு. 442, 443.

அடைதல்=சேருதல். கு. 387. 444.

அடையப்படுபொருள். கு. 296.

அடைமொழி=ஒருமொழியை விசேடித்துவருவது. வி. 132. கு. 443, 444.

அட்டி=பழ இரசம் முதலியவை அட்டபாகு. கு. 203.

அணங்கு=பெண். யாப். 38. கொலை. கு. 435.

அணம்=மேல்வாய்க்கட்டை. கு. 82.

அணி=அலங்காரம். கு. 268. வி. 194. கு. 430.

அணிஅதிகாரம். வி. 194—213.

அணிகலம்=ஆபரணம். வி. 70. [வி. 153.]

அணிநில்=அணியாக உடுத்துக்கொள்வது. கு. 385. 430.

அணித்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]

அணிந்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்வது. புனைந்துரை என்றதுபோல், அணிந்துரைப்பது. கு. 1. 55.

அணிவகுத்தல்=அணி அணியாக வருத்தல். வி. 27.

அணு=ஒலிமட்பம். கு. 58.

அணுகாவழி=சேராதிடம். கு. 270. [வி. 91.]

அணுகுதல்=கிட்டல், சேருதல். கு. 270.

அணுத்திரன் = செவிக்கு விடயமாகிய நாதம். கு. 58. 74. [வி. 152.]

அணைதல்=சேருதல். வி. 24. 29. 63. கு. 279. 435.

அண்டகூடம்=உலகம். வி. 17.

அண்ணம்=மேல்வாய் அகம். கு. 74. 83.

அண்ணல்=அரசன். வி. 157.

அண்ணத்தல்=மேனோக்கல். அங்காதல். கு. 457.

அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப்பல். கு. 77. 80.

அண்மை=சமீபம். கு. 313. வி. 5. (D.)

அதர்=ஆட்டின் கழுத்திலிருக்கும் அதர். வி. 68. வழி. வி. 86.

அதி. வி. 123. (உ.)

அதிகார உரை=அதிகாரத்தால் வருவிக் கப்பட்டுத் தன்அதிகாரத்தோடு பொருந்தக்காட்டி எழுதுவது.

அதிகாரம் = அதிகரித்தல், முறைமை. கு. 21.

அதிரல்=ஓசைஇடல். கு. 391.

அது=சுட்டுப்பெயர். கு. 180. 298. வி. 71.

ஆரும்வேற்றுமை உருபு. கு. 292.

வி. 62. விருதி. வி. 77. 93.

அதுவாதல்=முதற் காரணப் பொருள். கு. 298.

அத்தி=ஓர்மரம். வி. 161.

அத்து=சாரியை இடைச்சொல். கு. 244. 252. வி. 66. 108.

அத்தை=முன்னிலைஅசை. கு. 372.

அநவரதம் = என்மென்றைக்கும். வி. 117. [வி. 166.]
 அநாதிஎழுத்து = ஒலி எழுத்து. அது. வி. 123. (உ.)
 அந். வி. 166.
 அந்தடி = கடைஅடி. யாப். 55.*
 அந்தணர் = பெரியோர். வி. 137. 95.
 [அம் + தண் + அர். வி. 93.]
 அந்தம் = இது, முடிவு. யாப். 68.
 அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம் + ஆதி. வி. 42.]
 அந்தில் = இடைச்சொல். கு. 369.
 அந்தோ. வி. 117.
 அப. வி. 123. (உ.)
 அபி. வி. 123. (உ.)
 அமரர் = சுரர், வாணோர், (சாவில்லாதவர்.) வி. 152. [166.]
 அமர் = யுத்தம். சிற. பா. 17.
 அமர்தல் = அமைதல், இருத்தல், இளைப்பாறுதல். கு. 56.
 அமிழ்து = அமிழ்தம் = அமிர்தம் = சாவாமருந்து. வி. 113. [166.]
 அமுதம் = அமிழ்தம். கு. 451.
 அமைபவன் = பெருந்நி இருப்பவன். கு. 26. [வி. 95.]
 அமைதல். வி. 95.
 அமைத்தோன் = மூங்கில் போன்ற தோன். கு. 55. [வி. 155]
 அமைவரல் = தன் அறிவினிடத்து நிறைதல். கு. 44. [வி. 124. (டு.)]
 அம் = சாரியை இடைச்சொல். கு. 202. 244.
 வினைப்பெயர்வினாதி. வி. 96. தன்மைப்பன்மை வினாதி. வி. 77. அழகு. வி. 93.
 அம்போதரங்கம். (கடலை.) யாப். 80. (அம்பல் + தரங்கம்.)
 அம்ம = இடைச்சொல். வி. 117. உரையசை ஏவல். கு. 370.
 அம்மா = அசிசயக்குறிப்பு. வி. 85. 117.
 அம்முதல் = அகரமுதல். கு. 63. 73.
 அம்மை = அழகு. யாப். 91. தாய். கு. 420.
 அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. ஏழன் உருபு. வி. 63.
 அயற்றிரிபு = இற்றயல் எழுத்துத் திரிதல். கு. 303. 307.
 அயிலல் = உண்ணல். கு. 100.

அரசு = அரசன். வி. 108. [17.]
 அரசுகளிர்தேவமகளிர். கு. 389.
 அரசம் = ஓசை. கு. 391. பாம்பு (சர்ப்பம்.)
 அரற்றுதல் = ஒலித்தல். வி. 81.
 அரி = கண்வரி. யாப். 38. (செவ்வரி, கருவரி.)
 அரிதுணர்பொருள் = அரிதாகக்கற்றோர் அறிகின்றபொருள். கு. 272. [வி. 93. 153.]
 அரிப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.
 அரிமாணைக்கம் = முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற சிங்கத்தின் பார்வை. கு. 19.
 அரிவை = பெண். கு. 277.
 அரு = அரிய. வி. 93. [அருமை. கு. 135. 6. வி. 121.]
 அருகு = சமீபம். வி. 41. 93.
 அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 15.
 அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம். சிற. பா. 17. [வி. 121.]
 அருத்தாபத்தி = அருத்தத்தின் வரிசை.
 அருமந்தபின்னை = அருமருந்தன்ன பின்னை. கு. 267.
 அரும் = அருமையான. [வி. 121.] கு. 453.
 அரும்புதல் = மலர்தல். வி. 84.
 அருவா, அருவாவடத்தலைநாடு (அதன் வடக்கு) = கொடிந்தமிழ்நாடுகள். கு. 273.
 அருவி = மலையின் கீழ் அருவி. வி. 61. 64.
 அருள் = கிருபை. வி. 70. 93. கு. 384. (அரிய உள்ளம்.)
 அருபப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொருள்.
 அரை உயிர். வி. 23.
 அரோ = அசைநிலை. வி. 116. கு. 373.
 அர் = பல்லோர் படர்க்கை வினாதி. கு. 140. 327. வி. 77.
 அலகு = செய்யுள் அலகு, எண் அளவு. யாப். 3. 4.
 அலங்கல் = மாலை. வி. 94.
 அலங்காரம். வி. 162.
 அலர் = மலர். சிற. பா. 5.
 அலவன் = நண்டு. யாப். 39.
 அலறுதல் = புலம்பல். வி. 79.
 அலி எழுத்து = ஆய்தம் ஆகிய எழுத்து.

அழைத்தல் = அழையச் செய்தல். யாப். 39.
அல் = மெய்யடியமுத்த. வி. 7. இரவு. வி.
70.

வினைப்பகுதி. 'வி. 125. தொழிற் பெ
யர் விசுதி. வி. 94. சாரியை. 108.

சூ. 244. ஒருமைத் தன்மை விசுதி.
சூ. 331. வியக்கோள் விசுதி. சூ. 338.

அல்லவை = தீயவை, (அறனல்லாத
வை.) வி. 79. 95.

அல்லல் = துன்பம். வி. 31. 79.

அல்லல் = அல்லாமல். வி. 41. 125.

அல்வழி = [அல்லாதவழி] வேற்று
மை அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.]
அல்வழிச்சந்தி. சூ. 152. 171. 176.
வி. 22.

அல்வழிப்புணர்ச்சி. சூ. 152.

அவ. வி. 123. (உ.)

அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. சூ. 276.

அவற்றுள் = முன் சொல்லிய பலவற்
றில். [வி. 71. 63.]

அவனி = பூமி. வி. 86. சூ. 424.

அவா = ஆசை. சூ. 31. வி. 27.

அவாநிலை = சில சொற்களை வேண்டுகிற
குறியை. (அவாவியநிலை. வி. 153.)

அவாவுதல் = ஆசைத்தல். வி. 87.

அவிதல் = அழித்தல். வி. 137.

அவிழ்தல் = கட்டவிழ்தல். மலர்தல்.
வி. 93.

அவை = சகை. வி. 26. 213. அறேனைப்
பன்மை. சூ. 250. வி. 71. 213.

அவையம் = அவை. சூ. 276. வி. 86.
[வி. 108.]

அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்சொ
ல். வி. 123. (உ.)

அழல் = தீ. சூ. 46.

அழித்தல் = அழிக்கப்படு பொருள். சூ.
296.

அழுகல் = அழுகியது. சூ. 229.

அழக்காறு = பொருமை. சூ. 31. 384.
[வி. 89. (H.)]

அழக்கு = ஒசை. சூ. 391.

அழங்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.

அழைத்தல் = வினித்தல். சூ. 303.

அளவு = மாத்திரை, அளபெடுத்தல். சூ.
307. 308. 310.

அளபெழல் = ஒசைநிரம்பத்தத்தம்மாத்த
திரையின் மேற்பட்டொலித்தல். சூ.
91.

அளவடி. வி. 160. (அளவு + அடி.)

அளவில் = அளவுக்குத்தக்கபடி. சூ. 27.

அளவு = மாத்திரை. சூ. 72. 89. 101.
பெருமைசிறுமைமுதலிய பிரமாணங்
களால் வருபெயர். சூ. 276.

அளவை = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்
தல், நீட்டல், ஆகிய அளத்தல். சூ.
290.

அளபெடை. வி. 14. சூ. 91. 92. வி. 79.
[அளவு + எடை. வி. 91. 96]

அளவு = நரகம், நிரயம். சூ. 457.

அளவுதல் = கலத்தல். வி. 113.

அள = எளிமை. வி. 72.

அளிய = எளிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]

அளை = ஏழன் உருபு. வி. 63. வளை. யாப்.
39.

அளைமறிப்பாப்பு. சூ. 458. [வளையில் மறி
யும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]

அள் = பெண்பாற்படர்க்கை விசுதி. சூ.
140. 326. வி. 77.

அள்ளல் = குழை சேறு. வி. 81.

அற = இல்லாமல். நீங்க. [வி. 140.]
யாப். 25.

அறத்திற்பிரியாப்படர்ச்சி = தருமத்தி
னின்றும் வேறுபடாத நடை. சூ. 46.

அறம் = தருமம். சூ. 443. வி. 60. 216.

அறிஞன். வி. 95.

அறியாமை. சூ. 426. [வி. 94.]

அறிபொருள் = அளவறியப்படுகிற பொ
ருள். சூ. 440.

அறிவு. சூ. 384. 426. [வி. 94.]

அறிவாளன் = (அறிவு + ஆள் + அன்.)
அறிவையுடையோன். சூ. 434.

அறு. வி. 159.

அறுசுவை. சூ. 386. வி. 27.

அறுதல் = நீங்கல், ஒழித்தல். வி. 79.

அறைதல் = சொல்லுதல். சூ. 450.

அற்குதல் = நினைபெறுதல். வி. 93.

அற்பு. வி. 26.

அற்புதம் = அசிசயம். சிற. பா. 5.

அற்று = அதுபோல. சூ. 95. வி. 41. 137.
108, 109. அத்தன்மைத்து. சூ. 164.

ஒர்சாரியை. சூ. 244, 245.

அற்றற்றெழுத்து = அறுபட்டு அறு
பட்டு நடக்குதல். சூ. 453. [அறு.
வி. 86.]

அஞள். வி. 93.

அனை = அளவு. வி. 96. 93.

அனைத்து = அத்தன்மைத்து. கு. 156.
எல்லாம். கு. 209. வி. 93.

அனைய = போல. வி. 93. 109.

அன் = சாரியை இடைச்சொல். கு.
251. வி. 108. 65.

ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி. கு. 140.
325. வி. 77.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.

அன்பு = ஆர்வம். கு. 384. வி. 60. 212.
யாப். 63.

அன்மை = அல்லாத தன்மை. கு. 417.
[அல் + மை. வி. 94.]

அன்மொழி = அல்லாதவார்த்தை தொக்
கு நிற்பது. கு. 152. 410. வி. 157.

அன்றி = அல்லாமல், வினை எச்சக்குறிப்
பு. கு. 173. வி. 125. 93.

அன்றில் = ஓர் பட்சி. வி. 63.

அன்று = அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு.
கு. 180. வி. 125.

அன்றோ = அல்லவோ. வி. 93. [வி. 125.
93. 112.]

அன்ன = ஒப்பன. கு. 19. வி. 109. கு.
408. வி. 63.

அன்னம் = அன்னப்பட்டு. கு. 451.

அன்னுள். வி. 93.

ஆ

ஆ. பசு. வி. 61. 65. கு. 171. 248.

வினைஎச்ச விசுதி. வி. 86. (செய்யா.)

எதிர்மறை வினைமுற்றுவிசுதி. வி. 89.

வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ = ஆ.
வி. 42. ஆகாரம் அகரம் ஆகும். வி. 41.

விளிவேற்றுமையின் இறுதி. வி. 64.

வடமொழி அவ்வியயம். வி. 123.

(உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82. (ஆகு.)

அகரச்சுட்டின் நீட்டல். கு. 163.

ஆக. வி. 60. 140. 120.

ஆகாரஇறுகள். கு. 171, 172.

ஆகாரவீற்று வினைமுற்றுமுதலிய. கு.
171.

ஆகிய = ஆன. பண்புருபு. கு. 406. வி.
119. 87. (ஆ. ஆகு.)

ஆகிலம். வி. 142.

ஆகுபெயர் = ஆகு பர்ச்சொல்.
கு. 269. 290. வி. 162.

ஆகுலம் = ஆரவாரம், ஒலி. வி. 93.

ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. கு. 275. 357.

300. 364. 347. 446. பொருள். வி.
79. 86. 96. *

தமிழ்மொழி ஆக்கம். கு. 128.

வடமொழி ஆக்கம். கு. 146.

ஆக்கப்பாடு = விசுதிகள் சேர மொழி
உண்டாக்கப்படுந் தன்மை. கு. 275.

ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச் சொல்லைப்
பெறுதல். கு. 446.

ஆக்கல் = ஆக்கப்படு பொருள். கு.
296. எடுத்துக்கூட்டல். கு. 460.

ஆக்கியோன = கர்த்தா, னுல்கெய்தவன்.
கு. 47.

ஆங்கு = அசைநிலை. இடப்பொருள் ஆ
கிய இடைச்சொல். கு. 369.

போல. வி. 109.

அவ்விடம். வி. 93.

ஆசான் = குரு. கு. 37. 44.

ஆசிரியத்தனை. வி. 178. யாப். 19.

ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.

ஆசிரியவசனம் = ஆசிரியவசனங்களை எ
டுத்தெழுதுவது. கு. 21.

ஆசிரியன் = குரு. கு. 276.

ஆசை (ச. ஆசா) = ஆவல், இச்சை. கு.
384.

ஆடமை = ஆடும்மூங்கில். யாப். 38.
[வி. 153.]

ஆடரங்கு = ஆடும்படியான அரங்கம்.
வி. 120. [153.]

ஆடல் = சுத்தாடல். வி. 79. 120. வாவு
தல். வி. 86.

ஆடி = கண்ணாடி. கு. 18.

ஆடே = ஆணமகன்பெயர். கு. 276. [ஆ
டுவோன். வி. 96.]

ஆட்சி. [ஆள் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி.
33.

ஆண்டு = அவ்விடம். கு. 196. 443.

வருடம். கு. 276.

ஆண்டை = அவ்விடம். கு. 23.

ஆண்பால். வி. 53. கு. 276.

ஆண்பெயர் = உயர்நிலை ஆண்பாற்பெ
யர். கு. 276.

ஆண்மை = ஆண்டன்மை. கு. 264. 283.
தையியம். வி. 92. [வி. 94.]

ஆகி = முதல். கு. 79. முதலான. வி.
158. கடவுள். வி. 27. 70. [162.] = ஆகு.
வி. 84.

ஆதியெழுத்து=வடிவெழுத்து.
 ஆது=ஆறன் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை
 வினைஎச்சவிகுதி. வி. 90.
 ஆத்தியாயன் = பேராசிரியன். தொல்
 காப்பியன்.
 ஆநின்ற = நிகழ்கால இடைநிலை. கு.
 143. வி. 80.
 ஆமை=கடர்மம். கு. 419.
 எதிர்மறை விகுதி. வி. 90. 91.
 ஆம்பல்=அல்ல, செவ்வாம்பல். கு.
 290.
 ஆயம்=ஆதாயம். குதாடுங்கருவி. வி.
 30.
 ஆயிடை. கு. 163.
 ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய்+இழை. வி.
 153. 157.]
 ஆயிழையான் = தெரிந்தெடுத்த ஆபர
 ணங்களை யுடையவன். (ஆய்ந்த + இ
 ழை + ஆன். வி. 153. 157.)
 ஆயினும். வி. 142.
 ஆய்தம்=தனினிலை எழுத்து. கு. 235.
 வி. 12. கு. 87.
 முப்புள்ளிஆகிய ஆய்தவெழுத்து. கு.
 251. 90.
 (அசின் வடிவு குலாயுத்தின் வடிவு
 எனக் காண்க.)
 உயராய்தம்=குறுகாத ஆய்தம். கு.
 60. 97. 61.
 ஆய்தக்குறுக்கம்=தன்மாத்தியாயிற் கு
 றைந்தது. வி. 12. (G.) கு. 97.
 ஆய்தல்=ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல்.
 யாப். 87. 35. வி. 121.
 ஆரியம்=வடமொழி.
 ஆர்=அருமையான. வி. 121. வினைப்ப
 குதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விகுதி.
 வி. 77. கு. 327.
 ஆர்கலி=கடல். யாப். 61. [நிறைந்த
 ஓசை (உடையது) வி. 153. 156.]
 ஆர்க்கோடு = ஆர்ங்கோடு=ஆத்திமரத்தி
 ன்கொம்பு. (ஆர் + ங் + கோடு.) கு.
 116. 224.
 ஆர்தல்=நிறைதல். வி. 152.
 ஆர்த்தல்=சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி.
 27. 79. கு. 391. கடடல். கு. 272.
 ஆர்வத்தன்=விருப்பமுடையவன். கு.
 [40. ஆர்வம். வி. 93.]
 ஆர்வம்=ஆசை. வி. 95.
 ஆலயம்=தேவர் ஆலயம். வி. 33.

ஆல்=மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு.
 292. 297. வி. 59. 86. (உ.)
 ஓர்மரம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116.
 கு. 450.
 ஆவது. வி. 142. [95.]
 ஆவி=உயிரெழுத்து. கு. 63. 101. 159.
 75. வி. 2. ஆவி=உயிர். வி. 124.
 ஆழமுடைத்தாதல் = ஆழமான கருத்
 தை உடையதாதல். கு. 13.
 ஆழி=சமுத்திரம். வி. 155. வி. 96. (O.)
 ஆழதல்=அமிழ்தல். வி. 25. ஆழமா
 தல். வி. 79.
 ஆளுதல் = ஆண்டு கொள்ளல், அப்பி
 யாசித்தல். வி. 70.
 ஆள்=ஆண்மகன்.
 பெண்பாற்படர்க்கை விகுதி. கு. 326.
 வி. 77.
 ஆறனுருபு=ஆறுவேற்றுமை உருபுகள்.
 கு. 293.
 ஆறுவது வேற்றுமையின் உருபு. கு.
 300. [வி. 159. 65.]
 ஆறும்வேற்றுமை. வி. 62. 65. கு. 300.
 ஆறு=வழி, விதம். நதி. வி. 26. ஓர் எண்.
 வி. 159.
 ஆறுருபு=ஐமுதலிய ஆறுருபு. கு. 415.
 404.
 ஆற்ற=மிகவும். வி. 113.
 ஆற்றங்கரை. வி. 108.
 ஆற்றல்=வலிமை. கு. 53.=செய்தல்.
 வி. 143.
 ஆற்றப்புனல்=ஆற்றநீர். கு. 453.
 ஆற்றெழுக்கு=நடுவில் விடாது செல்
 லுகின்ற ஆற்றினது நீரோட்டம். கு. 19.
 ஆறுலும். வி. 142.
 ஆன்=பசு. கு. வி. 30. கு. 248.
 மூன்றன் உருபு. கு. 297. வி. 59.
 ஆண்பாற் படர்க்கை விகுதி. கு. 325.
 வி. 77.
 ஓர்சாரியை. வி. 108. கு. 244.
 எண் பெயர்களோடு வருஞ் சாரியை.
 கு. 249.
 ஆன்ற. வி. 79.

இ

இக=மூன்றிலை அசை இடைச்சொல்.
 கு. 372.
 இகத்தல்=போகுதல். கு. 41. கடத்
 தல். சிந் பா. 4.

இகரக்கு=இகர எழுத்துக்கு. கு. 277.
[வி. 66.]

இகரக்குறுக்கம்=குற்றியல்இகரம். கு.
93. வி. 24.

இகரீட்சி=இகரம் இகரமாதல். கு.
305.

இகல்=பகை. கு. 384.

இகழ்தல்=நிந்தித்தல். வி. 189.

இகுளை=தோழி. கு. 277.

இசின் = இறந்தகாலத்து இடைநிலை.
யாப். 9. 51.

[இ சாரியையுஞ் சின் இடைச்சொல்
ஹம் எனக்காண்க. கு. 373.]

இசைநிறை=ஒசையை நிறைத்து நிற்ப
வை. வி. 115. கு. 352. 354. 368.

இசை=பாட்டின் ஒசை. கு. 91. இரா
கம். கு. 101. சேர்வு. கு. 432.
சொல். கு. 401.

இசை எச்சம்=பெயர் வினை இடை உ
ரி என்னும் நால்வகைச் சொல்லுள்
ஒன்றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந்
தும் வரவேண்டிவது. கு. 401.

இசைத்தல்=ஒலித்தல். கு. 125. கூறுத
ல். வி. 89. கு. 387. சேர்த்தல். கு.
459.

இடக்கர் அடக்கல் = சொல்லத்தகாத
தை மறைத்துச்சொல்வது. கு. 267.

இடத்தே=இடத்தில். வி. 63.

இடத்தொகை. கு. 412.

இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்ற பெ
யர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காக
ச் செய்கின்ற ஏழாம் வேற்றுமையின்
உருபு. கு. 302. வி. 63.

இடப்பொருள் = வினைமுதலின் தொழி
ற்காயினுஞ் செயப்படு பொருட்காயி
னும் இடமாகிய பொருளாம்.

இடம் = சொல் நிற்கின்ற மூன்று தா
னம். கு. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்
வருபெயர். கு. 132. ஏழன் உருபு.
வி. 63.

எழுத்து பிறக்கும் இடம். 75—87.

இடவழு. கு. 416.

இடவாருபெயர். வி. 162. கு. 290.

இடி=அசனி. யாப். 34.

இடுகுறி = இடப்பட்ட அடையாளம்.
கு. 275. வி. 49. (ருடி.)

இடுகுறிப்பெயர். கு. 62.

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொ
ருளுக்குப் பொதுவாய் வரும் பெயர்.
கு. 62.

இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொ
ருளுக்குச் சிறப்பாய் வரும்பெயர்.
கு. 62.

இடுக்கண்=துன்பம். வி. 34.

இடுக்கு = நெருக்கம், துன்பம். கு. 460.

இடும்பை=பொல்லாக்கு. வி. 89. யாப்.
40.

இடை=இடைச்சொல். கு. 239. நடு.
கு. 57. 91. 253.

இடம். கு. 53. 302. வி. 63. 23.

இடை (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின்
நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம். கு. 57.
110—121.

இடை எழுத்து. கு. 94. வி. 10.

இடைகள் = நடுத்தரமானவர். வி. 86.

இடைக்கணம் = இடை எழுத்துகள்.
வி. 10.

இடைக்குறை. வி. 41.

இடைச்சொல் = பெயர் வினைகளுக்கு
அகத்திறப்பாயும் புறத்திறப்பாயும்
ஒன்றுபட்டுத் தன்மையது. வி. 107. கு.
352—373. 239.

(முன்னும் பின்னும் வரும், ஆயினும்
பெரும்பாலும் இடையிலே வருத
லால் இடைச்சொல்.)

இடைத்தொடர்=இடைச்சொற்கள் கூ
டிநிற்பது. கு. 152. 182. 415.

இடைநிலை = முதலிலைப்பகுதிக்கும்
இறுதிலிலே விசுதிக்கும் இடை நிற்ப
தால் இடைநிலை.

பெயர் இடைநிலை = பகுபதப்பெயர்
ச்சொற்களின் இடையிலிற்பது.
கு. 141. வி. 95.

வினை இடைநிலை. கு. 133. 142—144.
வி. 123.

இடைமை = இடை எழுத்துகள். கு.
75. வி. 10.

இடையருது=இடைவிடாமல். கு. 424.
வி. 164.

இடையினம் = வல்லெழுத்திற்கும்
மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்
சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். கு. 70.
வி. 10.

இடைபூறு = உபத்திரம். தடை (இடை
யில் உறுவது.) வி. 96.

இடைப்பிறவரல் = நடுவிலே பெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். கு. 397. வி. 132.

இடைப்பொருள் எட்டு. கு. 353.

இடை மாணுக்கர் = நடுமாணுக்கர். கு. 38.

இடையன் = இடைச்சாதியான். ஐவகை நிலத்தில் நடுவாகிய முல்லை நிலத்தில் இருப்பவன். கு. 276. (திணைகாண்க.)

இணை = இரண்டு. யாப். 40.

இணைக்குறன். யாப். 69.

இணைந்தியல் = இரண்டொழுத்தோரொழுத்தாய்க்குடி நடத்தல். கு. 149.

இதழ் = உதழ். கு. 74. 78.

இதற்கொழுப்பு = இவ்வினக்கியத்திற்கு இவ்வினக்கணந்தான் முடிபு. கு. 257.

இதன்பெற்றி = இதன் இலக்கணம். கு. 461.

இததை = முன்னிலை அசை இடைச் சொல். கு. 372.

இமிழ்தல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இமை = நிமைக்கொட்டுதல். கு. 100. வி. 16.

இயங்கியற்பொருள் = பிரிகிறதாகிய சரப்பொருள்.

இயங்குதல் = நடத்தல். கு. 450.

இயம்புதல் = சொல்லுதல். கு. 36. 56.

இயலுதல் = வருதல். கு. 121. 128. 131. நடக்கல். கு. 360. 392. 446. யாப். 90.

இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள்கொண்டது. அங்கம். ஒத்து. உறுப்பு.

இயல்பின்விகாரம் = விதித்தயியல்பிலே விகாரமாதல். கு. 255.

இயல்பு = சபாவம். கு. 100. 136. 151.

இயல்புப்புணர்ச்சி. கு. 153.

வரலாறு. கு. 4. 160. 178. 179. 201. 165. 172. 173. 176.

இயல்புச்சந்தி = விகாரயின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. கு. 153. வி. 19.

இயற்கை = தன்மை, சபாவம். கு. 253. வி. 59. [96.]

இயற்கை அளபெடை = விகாரத்தால் வராத அளபெடை. கு. 91.

இயற்கைப்பொருள் = முதலன்றுதொட்டு இயல்பாய் வழங்குவருகின்ற பொருள். கு. 445.

இயற்சீர். வி. 174.

இயற்சொல் = யாவருக்கும் வழக்கமாய்த் தெரியுஞ்சொல். கு. 270. வி. 43.

இயற்பெயர் = கிறப்பில்லாத இயல்பானபெயர்.

இயற்றமிழ் = சுத்ததமிழ்.

இயற்றுதல் = செய்தல். கு. 450. வி. 164. யாப். 92.

இயற்றுதற்கருத்தா, குலாலன்குடத்தை வளைந்தான் எ-ல் குலாலன் எ-து இயற்றுதற்கருத்தா.

இயற்றும்வினைமுதல் = செய்யுங்கர்த்தா, கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது.

இயைதல் = பொருந்தல். கு. 274. (இசை.)

இயையு = புணர்ச்சி. கு. 97. (இசைவு.) யாப். 38.

இயையப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்படி புணர்க்கை. கு. 239.

இயைவன = வழங்குவன. கு. 274.

இரக்கம் = உருக்கம். கு. 384.

இரக்கு = ஒசை. கு. 391.

இரங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இரட்டுமொழிதல் = ஒரு வாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதல். கு. 14.

இரட்டைக்கிளவி = இரட்டைச் சொல். கு. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்டைமொழி.

(உ-ம்.) மொடுமொடுத்தது, கறுகறுத்தது.

இரட்டல் = ஒலித்தல். கு. 391. (இரட்டையாதல்.)

இரட்டு = இருமடங்கு. இரட்டுறறு = இருறறு. கு. 61.

இரத்தல் = யாசகஞ்செய்தல். வி. 124. கு. 448.

இரப்புணை = இரத்தற்கு வருகிற சொற்கள். கு. 448.

இரவு = இராத்திரி. கு. 450.

இரிதல் = ஒடுதல். சிற. பா. 6.

இரிஇ. வி. 70.

இரு = பெரிய. வி. 157. இரண்டு. வி. 159.

ஒர்வினைப்பகுதி. வி. 24. (உ, ஈ.) 89. 92.

இருகால் = இரண்டுதரம். கு. 42. [வி. 159.]

இருநிலை உயர்நிலை, அடுநிலை. கு. 390-397.

இருநு=பருவம். கு. 276. [S. Ritu.] பருவத்தால் வருபெயர். கு. 276.

இருபால்=இரண்டுவகை. கு. 128.

இருபாற்ற = இருபாறையுடையது. கு. 289. [வி. 93.] [கு. 57. காண்க.]

இருபான்=இருபது. கு. 197. 249.

இருபெயரொட்டுப். பண்புத்தொகை = இரண்டெயர்கள் கூடும் இடத்து ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்கு நிற்புவை, கு. 406.

இருபெயர்=பொதுப்பெயர், நெய்ப்புப் பெயர். கு. 406.

இருமை=இம்மைமறுமைகள். யாப். 55.

இருதன்மை. [வி. 159. 94.]

இருமைக்குறில் = உயிர்க்குறில், உயிர் மெய்க்குறில். கு. 126. [வி. 154.]

இருவாற்றல்=கடவுள், பின்னவன் என்னும் இருவரால் செய்யப்பட்ட முதலாவது. கு. 8 [வி. 152.]

இருவர்மாறுகோள் ஒருதலை தானியு = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைக்கி ஒன்றைத் தானிந்து எடுத்துக்கொள்ளுதல். கு. 11.

*இருவழக்கு=உலகவழக்கஞ் செய்யுள் வழக்கம். கு. 442.

இருவழி=வேற்றுமைவழி, அவ்வழி. கு. 214. 227. [கு. 152.]

இருளல்=அந்தகாரமாதல். வி. 82. [இருள். வி. 76.]

இருள்=அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 93. (இரவில் உள்ளது.)

இராவ=ஆகாரம். யாப். 39. ஓசை. கு. 391.

இராதல்=சத்தித்தல், ஒலித்தல். கு. 391.

இர=பன்மை விருதி. வி. 69.

முன்னிலை விருதி. வி. 77. கு. 140. 337.

இலகல்=விளங்கல். சிற. பா. 2.

இலக்கணம்=இலக்கியத்தின் அமைதி. கு. 141. வி. 1 (உ.) முகவுரை. (ச.) தேவலட்சணம். (காப்பு.)

இலக்கணப்போலி = இலக்கணமுடையதப்போல்வருவது. கு. 267.

இலக்கியம்=அறிவுடையோராகிய மிக்கப்பட்ட புராணகாவியங்கள். கு. 141. முகவுரை. (ச.)

இலங்குதல்=பிரகாசஞ்செய்தல். முகவுரை. வி. 93. 125.

இலிகான் = இல்லாதவுரை. வி. 88. [வி. 125. 96. 84.]

இல்=ஒர் வினைப்பகுதி. வி. 125. கு. 401, வேற்றுமையுருபு. கு. 299. வி. 61. 68. வினை எச்சவிருதி. வி. 86. கு. 343. 40. கு. 420.

இல்பொருள் = உவமை. வி. 204.

இல்லம்=விடு. (இல்.) வி. 26. [வி. 96.]

இல்லறம் = வீட்டிற்குரிய கடமைகள். வி. 216.

இல்லிக்குடம்=ஒட்டைப்பாணை. கு. 38. நீர் வார்க்குந்தோறும் கீழிழந்துநிரம்பாதது. [இல்லி=செல்லி.]

இவறுதல் = உலோபமுடைமையாதல். வி. 35.

இவ்விரண்டு = இரண்டிரண்டு. கு. 71.

இழத்தல்=வினாகப்போக்கடித்தல். வி. 79.

இழிஇருபால்=அடுநிலையிலவரும் இரண்டிபால். கு. 350.

இழிதல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.

இழிநிலை=அடுநிலை. கு. 245.

இழிந்தோன் = தாழ்ந்தோன். கு. 448. [வி. 95.]

இழிபு=தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]

இழிப்பு=பழிப்பு. கு. 420. [வி. 94.]

இழக்கம்=இழிவு. வி. 86.

இழக்கல்=வழுவுதல். கு. 420. யாப். 1. வழுக்குநிலம். வி. 41.

இழக்கார் = வழுவாது கூறுவார்கள். கு. 426.

இழக்கு=வழு, தப்பு. வி. 143.

இழை = பஞ்சென்றுல். கு. 24.

ஆபரணம், வி. 121.

இழைத்தல்=சியமித்தல். வி. 89. ஒழுக்கல். யாப். 68.

இன = இனையு = இனம் = இனமையுடைய. வி. 121.

இளங்கண்ணன் = இளையகண்ணையுடையவன். கு. 433. [வி. 121. 93.]

இளமை=இளமையும் இளமைப்பருவம். வி. 121. கு. 384.

இறத்தல்=கடத்தல். கு. 191. மரித்தல்.

இறந்தகாலம்=போனகாலம். கு. 142.

இறந்தது விலக்கல் = முன்புள்ளதாய்ப்
பின்பு வழங்காதாயின் அதனைவிலக்கு
தல். கு. 14.

இறப்பு = போனபொழுது. கு. 145. 423.

[வி. 94.]

இறல் = சாவு. வி. 164.

இற்றுப்போதல். அழிதல். வி. 191.

இறுதல் = முடிதல். யாப். 87. கு. 256.

இறுதி = கடைசி. கு. 94. 122.

கடைசியை. கு. 256.

இறுதி அழிவு = இறுகெடுத்தல். கு. 311.

இறுதிநிலை = இறுதிலே நிம்பது. [வி. 96.]

(செய்யும் என்பதில் இறுதிநிலை கால
ங்காட்டும்.)

இறுதிப்போலி = கடைப்போலி. கு. 122.

இறுத்தல் = செலுத்தல், ஒடித்தல், செ
ரல். யாப். 33.

இறை = கடவுள். வி. 95.

விடை. கு. 427.

இறைஞ்சுதல் = தொழுதல். (காப்பு.)
கு. 453.

இறைத்தல் = சிதறல். யாப். 36.

இறைவழு. கு. 416. விடைவழு.

இறைவன் = கடவுள். வி. 63.

புருடன். யாப். 39. [இறை + அன்.
வி. 93.]

இற்று = ஓர்சாரியை. கு. 244. இத்தன்
மைத்து. கு. 445. 461.

இற்றை. வி. 26.

இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன.
வி. 41.] கு. 343.

இனக்குறில் = நெட்டெழுத்திற்கினமாகி
ய குற்றெழுத்து. கு. 91.

இனமணி = [ஒரு] சாதிமணி. கு. 16.

இனமிகல் = வருமெழுத்திற்கு இனமான
எழுத்து மிகுதல். கு. 136.

இனமொழி. கு. 427. (ஓர்இறை: இதை
ச்செய்யேன், எ-கு வேறென்றைச்
செய்வேன்.)

இனம் = சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. வி.
11. (F.)

பந்துக்கன். வி. 596.

இனிய = இன்பமான. வி. 34. [93.]

இனைத்து = இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]

இனைய = இவைபோல்வன பிற. கு. 26.
136. 354. [வி. 93.]

இன் = ஐந்தாம் வேற்றமை உருபு. கு. 292.
இனிமையான. வி. 30. யாப். 38.

வினைஞ்சவிகுதி. வி. 86. கு. 343.

சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.

இன்பம் = நூற்பயன் ஒன்று. கு. 10. கு.
384. வி. 218.

இன்றி = இல்லாமல். வி. 93. 125.

இன்றி அமையாத = இல்லாமல் தீராத.
கு. 23.

இனறு = இன்றைக்கு. வி. 25. 93.

இல்லாதது. வி. 125.

இன்ன = இவைபோல்வன. கு. 135. 280.
வி. 5.

இன்னணம் = இவ்வகையாய். கு. 392.

இன்னதல்லாதவென மொழிதல் = சந்
தேகப்பட வந்தவிடத்து "இது அன்று,
இதுதான்" எனத் துணிந்து சொல்லு
தல். கு. 14.

இன்னல் = துன்பம். வி. 124. 164.
(இன் + அல்.)

இன்னன = இவைபோல்வன. கு. 276.
277. 279. 282. 314. 353.

இன்னு = தீமை. வி. 38. 93.

இன்னுது = தீமையுள்ளது. வி. 34.

இன்னுய் = இல்லாததாக. கு. 44.

இன்னுன் தீ. வி. 5.

இன்னிசை. வி. 190. யாப். 59.

இன்னிசைவெண்பா. யாப். 59.

இன்னினியே = உடனே.

ஈ

ஈ = முன்னிலை அசையாகிய இடைச்
சொல். கு. 372.

வினைப்பகுதி. கு. 448.

நெட்டெழுத்து. கு. 65. வி. 4.

ஈஇர் = ஐர் = ஐரமான. யாப். 39. [வி.
121.]

ஈகை = தானம். வி. 203. [94.]

ஈங்கு = இவ்விடம். வி. 72.

ஈசன் = ஆசிகடவுள். வி. 112.

ஈட்டம் = கூட்டம். திரன். தேட்டம். கு.
300. [இட்டல். வி. 96.]

ஈண்டல் = சேர்தல். கு. 460.

ஈண்டு = இன்னடை = இவ்வுலகம். கு. 73.
யாப். 55.

ஈதல் = கொடுத்தல். கு. 34. 387.

கற்பித்தல். கு. 36.

ஈம் = சுடுகாடு. கு. 223.

ஈரடை = ஐரண்டு அடைமொழிகள். கு.
444.

ஈரறிவுயிர்=இப்பி,சங்குமுதலிய.கு.378.
ஈரெச்சம்=பெயரெச்சம், வினைஎச்சம்.
கு. 351. 397. 415.

ஈரேவல்=இருவரை ஏவுதல். கு. 138.

ஈரைக்குற்றம்=பத்துக்குற்றம். கு. 12.

ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.
இரண்டு. வி. 159. கு. 457.

ஈர்ங்=இரம்.கு.224.யாப்.34.கு.450.

ஈர்த்தல்=இழுத்தல். வி. 27.

ஈரழிதல்=கடைசியில்கெடுதல்.கு.307.
308. 313.

ஈறு=இறுதி,கடை. கு. 67. 97. 107. 137.

ஈறு(நிலை)=எழுத்துகள் சொல்லின் க
டைசியில் நிற்கும் இலக்கணம். கு.
57. 107—109.

ஈறுபோதல் = சொல்லின் கடைசியில்
கெடுதல். கு. 307.

இறுதிவிஞ்சி நீக்கல். கு. 136.

ஈற்றை = சொல்லின்கடைசியில் நிற்
கும் அசை இடைச்சொல். கு. 354.

(முதற்கண்வராத.)

ஈனல்=தருதல். வி. 112. கு. 453. பிறப்
பிதல். வி. 82. கு. 317.

உ

உகரக்குறுக்கம்=குற்றியல் உகரம். கு.
60. 94. வி. 15.

உகுதல்=உதிர்ந்தல். வி. 110.

உக்குறன்=குற்றியல் உகரம். கு. 164.
வி. 15. கு. 94. 99.

உச்சி=தலை. கு. 74. சிகரம். கு. 152.

உஞ்றல்=முயற்சியெய்தல். வி. 79.

உடம்படுமெய்=நிலைமொழி இற்றிலும்
வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்
கள் உடம்படுதற்பொருட்டு இடை
யே வரும் மெய். கு. 162. வி. 23.

உடம்பு(உடல்).=தேகம். கு. 268.

மெய்யெழுத்து. கு. 59.

உடனுதல்=வருத்தப்படுத்தல்.யாப்.44.

உடனுயிர்=உடல்கொள் உயிர்=உட
லோடு கூடிய உயிர். கு. 384. 385.
[வி. 157.]

உடல்=மெய்யெழுத்து. கு. 204.

உடனிகழ்ச்சி=வினையொன்று முடிந்த
பொருளினது தொழில்போன்ற தொ
ழிலைத் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்கி
றதாக உடையது. கு. 297. வி. 59.
[உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]

உடனிலை மெய்யமயக்கம் = எழுத்துகள்
தன்னொருதான் கூடுங் கூட்டம். கு.
110. 118.

உடன்படல் = பிறர் கீதத்திற்குத் தான்
உடன்படல். கு. 11.

உடைதல்=ஒடிதல். வி. 65. கு. 458.

உடைத்தல்=ஒடித்தல். கு. 459.

உடைமை=உடைமைப்பொருள். கு.
296.

செல்வம். கு. 434.

உடைய, உடை, உட. வி. 62. 93.

உணங்கல்=உலர்ந்தல். வி. 89.

உணரல்=உணர்தல்=அறிதல். வி. 93.
கு. 272. 449.

உணர்த்துதல்=அறிவித்தல். கு. 29.

உணர்வியல்=அறிவுமயம். கு. 382.

உணர்வின்மேற்றல் = அறிவில்லாமற்
கொள்ளல்.

உணர்வு=உணர்ச்சி. கல்வி. அறிவு. கு.
268. 458. வி. 5.

உண்=வினைப்பகுதி. வி. 105.

உள் என்பதின் விகாரம். வி. 36. 39.

உண்டி=உணவு. வி. 27.

உண்ணல்=பொசித்தல். கு. 467.

உதாரணம்=திருட்டாந்தம். கு. 21.

உத்தி=யுத்தி, புத்திஹப்பம். கு. 4. 14.

உப. வி. 123. (உ.)

உபசர்க்கம். கு. 123. (உ.)

உம் உந்தாகல்=உம்விஞ்சியானது உந்து
எனத்திரிதல். கு. 341.

உம்மை=மறுமை. வி. 189. [வி. 5.]

உம்மை எச்சம். கு. 358. 359.

உம்மை எட்டு=உம் என்னும் இடைச்
சொல் எட்டுவகைப் பொருளைத் த
ரும். கு. 152. 357. 360. 409. 440.
வி. 113.

உம்மைத்தொகை. கு. 409. 413. வி. 156.

உயராய்தம் = தன் அனாமாத்தியாயிற்
குறுகாதது. கு. 61. 97. [உயர்ந்த.
வி. 153.]

உயர்தல்=மேலாதல். வி. 72.

உயர்திணை = வானவர், மனிதர், நரகர்,
ஆகிய மூன்றுதிறத்தாரும் உயர்ந்த சா
தி. கு. 261. 413. 418.

உயர்திணைப்பெயர்=உயர்ந்தகுலப் பெ
யர். கு. 259.

உயர்முப்பால்=உயர்திணைநிலைவருமூன்
றுபால்கள். கு. 349.

உயர்வு=உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93.
[வி. 94.] கு. 420.

உயல்=மிகுந்திருத்தல். வி. 35.

உயிரல்பொருட்டுணம்=வட்டம், சதுரமுதலியவாம். கு. 386.

உயிரல்பொருள்=அறிவுமயமாம். உயிர் ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். கு. 382, 386.

உயிரளபு = உயிரளபெடை, உயிர் எழுத்துகள் அளபெழுமுகுத. கு. 60, 91. வி. 14. [எடை, எடுத்தல். வி. 96.]

உயிர்இற்றுப்புணரியல் = உயிர்எழுத்துகள் சொல்லின்கடையல் சேர்ந்து நிற்குந் தன்மையைச் சொல்வது. கு. 162—203. வி. 23—28.

உயிர்=உயிரெழுத்து. கு. 59, 204, 205. சீவன். கு. 268.

உயிர்எழுத்து=அச்சு. ஆவி. வி. 2. கு. 63.

உயிர்க்குணம்=அறிவுமுதலிய முப்பத்திரண்டும். கு. 384.

உயிர்த்தல்=மணஞ்செய்தல். வி. 86. பிறப்பித்தல். வி. 81.

உயிர்த்தோடர்=உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. கு. 182.

உயிர்நிலை=சீவன். கு. 457. உடல். உயிர்நிற்கும் நிலை.

உயிர்மெய்=உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துக்கூடி இருக்கிற எழுத்து. கு. 60, 89, 169. வி. 13.

உய்தல்=சுகத்தோடிருத்தல். வி. 112.

உய்த்தல் = செலவழித்தல். வி. 86. கு. 421.

செலுத்தல். கு. 385. வி. 156, 152.

உய்த்துணரவைப்பு = சில சூத்திரவிதிகளைக்கொண்டு உலகமகையாமல் சொல்லுதல். கு. 13.

உரம்=மார்பு. கு. 74, 75. வலி. 25.

உரவோர்=பெரியோர். 253. வல்லமையுள்ளவர். வி. 86.

உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.

உரி=உரிச்சொற் புணர்ச்சி. கு. 415.

பண்புத்தோடர். கு. 152, 239.

உரியுயல்=உரிச்சொல்லானது பொருளினது குணப்பணிபு தொழிற்பண்புகளை விளக்கிநிறுதலால், உரியுயல். வி. 118—121. கு. 374—392.

உரிச்சீர். வி. 175.

உரிச்சொல் = பொருட்குரிமை பூண்டிருந்து சொல். கு. 374. வி. 47.

உரிச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.

உரித்து=உரியது. கு. 168. வி. 93.

உருபு, வேற்றுமை உருபு. கு. 241.

உருபுப்புணர்ச்சி. 253, 254.

வேற்றுமையின் அபயவம். கு. 293, 395, 396.

உருபுப்புணரியல் = வேற்றுமை உருபுகள் நிலை மொழியோடு வருமொழிபுணருஞ் செய்கையைக் காட்டுவது. கு. 240—257.

உருபுமயக்கம். வி. 137. கு. 317.

"நர் உருபின் பொருளெடு தன் பொருள் விடுத்த தலைமயக்குதல்."

(உ-ம்.) மணலுள்ளந் எ-கு மண்நகீற்ற.

உரும்=இடி. கு. 223.

உருவகவமை=உருவகமும், உவமையும் எனஇரண்டும். கு. 451.

உருவகவணி. வி. 205.

உருவம்=[எழுத்தின்]வடிவு. கு. 57, 98.

[உரு, உருவு.]

உருவு=உருவம். வி. 91. கு. 407.

உருவு உவமைத் தொகை. கு. 407.

உருளுதல்=உருண்டையாதல். கு. 459.

உருள்=சக்கிரம். வி. 91, 191.

உரைஅசை=உரையசைப்பொருள். கு. 370.

உரைகாரன்=தன்னுலுக்கு உரைசெய்தவன். கு. 51.

உரைகோளானன்=சொல்லும் உரைமுழுமையும் மனத்துட்கொள்ளவல்ல அறிவானன். கு. 37.

உரைத்தாமென்றல் = இது முன்சொன்னுமென்றல். கு. 14.

உரைத்துமென்றல் = இவ்விதி பின்பு சொல்வோமென்றல். கு. 14.

உரையாசிரியர் = தூலுக்குஉரை எழுதுவோன்.

உரையிற்கோடல் = தூலிற் சொல்லாதிருந்தும் உரியபொருளை உரையிற்கொள்ளுதல்.

உலகமகையாமை=உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமை; அல்லது, உலகமகையில்லாமற் சொல்லல். கு. 13.

உலகம். கு. 72, 93. [கு. 146.]

உலகியல் அறிவு=உலகநடையை அறியும் அறிவு. கு. 26.
 உலகு=உலகம். [வி. 17.] வி. 72. 93.
 உலத்தல்=கெடுதல். வி. 157. கு. 460.
 உலத்தல்=மகிழ்தல். வி. 114.
 உவப்பு=சந்தோஷம். கு. 384. 420. [வி. 94.]
 உவம உருபு=வினை, பயன், மெய், உருவு என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவம உருபுகள். கு. 407.
 உவமத்திருபு=போலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 408.
 உவமத்தொகை = உவமையுருபுகள் மறைந்து நிற்பவை. கு. 407.
 உவமப்பொருவு = ஒன்றினொன்று சமமாக உணர்த்துவது.
 உவமன். வி. 112.
 உவமை அணி. வி. 204.
 உவமை ஆகுபெயர்=உவமையினால் வருகிற ஆகுபெயர். கு. 290. வி. 162.
 உவரி=கடல். [உவர். வி. 96.]
 உவர்=கடல். வி. 81.
 உவ்வுரு=உகரம்பெருவாம். கு. 230.
 உவ்வுறும்=உகரச்சாரியைப்பொருத்தும். கு. 207.
 உழத்தல்=துன்பப்படுத்தல். யாப். 39.
 உழப்பித்தல்=துன்பப்படுத்தல். வி. 31.
 உழப்பு=(எழுத்திற்குரிய மூவகை ஒலி) முயற்சி. கு. 88.
 உழுதல்=உழுதுகொள்ளல். வி. 82.
 உழுநர். வி. 95. (உழு.)
 உழை, உழி=ஏழன்உருபு. வி. 63.
 இடம். வி. 93.
 உள்=ஏழன்உருபு. வி. 63. கு. 302.
 உள்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
 வினைப்பகுதி. வி. 125. 25.
 உள்வளி=உள்ளேநின்ற உதானன் என்னுங் காற்று. கு. 74. (உள்+வளி.)
 உள்ளம்=மனம், அந்தக்கரணம். வி. 93. [உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]
 உள்ளுதல்=நினைத்தல். கு. 25. வி. 81.
 உறக்கல்=நித்திராசெய்தல். வி. 23. 89.
 உறத்தை=ஒர்ஊர். கு. 456.
 உறழ்=வி. 109. கு. 408.
 உறழ்ச்சி=விகற்பம்.
 உறழ்தரல் = பொருக்கல். கு. 240.

உறழ்தல்=பொருத்தல். கு. 217.
 ஒத்தல். கு. 122. 124. 408.
 விகற்பித்தல். 224.
 உறழ்தல்=ஒன்றினொன்று மிகுஞ்ச் சமமாகாமல் மாறுபடல்.
 உறழ்பொருவு = உயர்வு தாழ்வுகளை உணர்த்துவது.
 உறழ்வு=விகற்பம். கு. 203.
 உறு=மிகுதி. கு. 272. 388. மிகுந்த. கு. 61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 12.]
 உறுதல்=பொருத்தல். கு. 70. 74. 77. 81. வி. 145. 121. கு. 443.
 உறுப்பு=அங்கம், அவயவம். கு. 4. 300. சினைப்பெயர். கு. 276.
 உறைதல்=இருத்தல், நடத்தல். வி. 25.
 உறைபதி=தங்குமிடம். வி. 41.
 உற். வி. 123. (உ.)
 உற்றதுரைத்தல்=ஒர் இறை. கு. 427. (உண்டானதைச் சொல்லுதல்.)
 உற்றறிதல்=பரிசுத்தை உணர்ந்தல். கு. 377.

உள

உள=தசை, மாயிசம். வி. 65.
 உளக்கம்=மன உறுதி, முயற்சி. வி. 79. கு. 384.
 உளக்குதல்=ஏறுதல். வி. 17.
 உளக்கு=மிகுதி.
 உளக்குதல்=மிகுதல். வி. 76.
 உளண்=உணவு. வி. 82. [வி. 96.]
 உளருணி=ஊரார்க்குப் பொதுவான ஊற்று. வி. 87. [ஊர் + உண் + இ. வி. 96.]
 உளர்=ஊரால் வருபெயர். கு. 276.
 உளர்கிழான் = [ஊர்கிழவன்.] மருதநிலத்தலைவன். கு. 434.
 உளர்தல்=ஏறுதல். கு. 94. 196. 336.
 உளழ்வினை=விதி. தெய்வம். வி. 125.
 உளறு=தீமை, இடையூறு. வி. 153. பரிசம். கு. 386.
 உளற்றுக்கோல்=ஊன்றுகோல். வி. 41.
 உளன்=மாயிசம். கு. 216. 457.
 உளன்றல்=ஊன்றிநின்றல். வி. 27. கு. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. கு. 64. 67. 77. 106. 108.
 எஃகு=எகு, கூர்மை. கு. 90. 94.
 எகரவினா=எ-என்னும் வினாச்சொல். கு. 163.

எங்கு=எங்கே=எவ்விடம். வி. 6. கு. 451.

எச்சம்=குறைவு. கு. 322. 351. 340-348. 353. 357. 397. 4398.

சொல்லொழிபு. கு. 401.

சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. கு. 401.

எஞ்சல்=சுருங்கல். கு. 23—24. 257. ஒழிதல். கு. 340. 422.

குறைதல். யாப். 88.

தொக்குநிறம். வி. 27. (L.)

எஞ்சாமை=குறையாமை. வி. 203. [94.]

எஞ்சிய=மற்றவைகள். கு. 422. [95.]

எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல்=சொல்லாதனவற்றிற்குச் சொல்லியவற்றால் இலக்கணம் பொருந்தச் சொல்லுதல். கு. 14.

எஞ்சு=எச்சம். கு. 173.

எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல் = எடுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்தவைத்தல். கு. 14.

எடுத்தல்=எடுத்தல் அளவை. கு. 409.

உயர்த்திக்கூறுதல். கு. 88.

எடுத்தல் அளவை = தூக்கிநிறுக்குதல். 409.

எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்படும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 14.

எடுத்துக்காட்டுரை = உதாரணம். கு. 211.

எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.

எட்டனுருபு = எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள். கு. 303. [வி. 65]

எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. கு. 303-314.

எட்டுக்கோள்=ஆற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிரனிறை, விழ்பூட்டு, தாப்பிசை, அனைமறிப்பாப்பு, கொண்டுசூட்டு, அடிமறிமாற்று என்பனவாம். கு. 452.

எட்டுருபு = பெயர், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளி என்பனவாம். கு. 292.

ஏண் = எட்டெனும் எண். கு. 158. 193. வி. 82. 159.

எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். கு. 57.

எண்ணிடைச்சொல். கு. 359. 360. 362.

எண்மையான=எனிய. வி. 34. [121.]

எண்ணிநிற்கிறபலசொற்கள். கு. 430.

எண்ணுல்வருபெயர். கு. 276.

எண்ணிறை=எட்டுவிடைகள். கு. 427.

எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159.

எண்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொருள். கு. 361

எண்மூவெழுத்து=இருபத்துநான்கு எழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] கு. 158.

எதிரதுபோற்றல் = முன்பில்லாததாய்ப்பின்பு வழங்குவருமாயின், அதனைத் தழுவிக்கொள்ளுதல். கு. 14.

எதிர்=பகை. கு. 135. எதிரிடை. கு. 455.

உத்தரம். வி. 84.

எதிர்மறுத்தல்=எதிர்த்துத்தல். கு. 395.

எதிர்மறை=எதிர்மறைவினை, எதிர்த்துத்தல். கு. 329. 353. 355. வி. 82-92.

எதிர்மறை எச்சம். கு. 401.

எதிர்மறைவிருதி = எதிரேநின்று அவ்வினையை மறுப்பவைகளின் கடைநிலை.

எதிர்வு=எதிர்காலம். வருங்காலம். கு. 423.

எதுகை. வி. 182. *

எந்தை=தந்தை. வி. 74.

எம். வி. 72.

எம்பி=தம்பி. வி. 74.

எயிறு=பல். வி. 79.

எயினர்=வேடர். [எய்.]

எயின்=வேடர்சாதி. கு. 212.

எய்தல் = பெறுதல். கு. 98.

பொருந்தல். கு. 125.

அடைதல். கு. 458.

வருதல். கு. 498.

எய்துபெயர் = ஏற்கும்பெயர்கள். கு. 303.

எய்த்தல்=இனத்தல். வி. 86.

எரி=தீ. வி. 82. 192. [வி. 96.]

எரிதல்=வேதல். கு. 451. [வி. 153.]

எல்லாம் = மூன்றிடத்திற்கும் பொதுப்பெயர். கு. 285. 245. வி. 67.

எல்லாரும், எல்லீரும். கு. 246.

எல்லை=அளவு. கு. 436.

எல்லைப்பொருள். கு. 299. 319. வி. 61.

வரையினும். கு. 414.

பொருள்கூட்கம். கு. 47.

எவன்=என்ன. கு. 350. வி. 6. 86.

எழில்=அழகு. வி. 156.

எழுதல்=எழுப்பதல். கு. 74. 100.

எழுத்திகாரம் = எழுத்தில் அகத்திலக் கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்டையும் உணர்த்திய அதிகாரம்.

எழுத்தியல்=எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை யுணர்த்திய இயல். கு. 56.

எழுத்து = எழுதப்படுவது, இரேகை, வரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம்.

தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற பொருளை யுணர்த்தினால் சொல். கு. 128.

எழுத்துமுறைமை. கு. 56.

எழுபான்=எழுபது. கு. 61. 249.

எழுமதம்=எழுவகைமதம். கு. 4. 11.

எழுவாய். கு. 295. 415. வி. 128.

முதல். கு. 422. 456.

முதல்வேற்றுமையினது வடிவம். கு. 295.

“பெயர்முழுதது உம் உருபாய் எழுபாய்.”

எழுவாயுருபு = திரிபில்லாத பெயர்ச் சொல். கு. 291. 294.

எழுவாய்ச்சந்தி. வி. 27. [L.]

எளிதிவில்லது=எளிதாகக் கொடாதது.

கு. 34. [எளிது + இவு + இல்லது]

எளிமை=வறுமை. கு. 384. [வி. 94.]

எள்ளுதல்=இகழ்தல். வி. 91.

எற்றே=எவ்வளவு. வி. 85.

என. கு. 356. வி. 86. (ஈ.) 72.

என=இடைச்சொல். கு. 360.

எனினும். வி. 142.

எனைத்துனை=எவ்வளவு. கு. 420.

என்=யானென்பது திரிந்த என். கு. 218.

வினைப்பகுதி=சொல்லு.

ஒர் விசுதி. வி. 77.

வினச்சொல்=என்ன.

என்ப=என்றுசொல்லுவர். கு. 36. 193.

195. 198. 414. 432. வி. 81.

என்மர்=என்றுசொல்லுவார். கு. 124. வி. 81.

என்மனார் = என்றுசொல்லுவர் (புலவர்.) கு. 319. வி. 81.

என்று, என்ற. வி. 114. 86. (க.) கு. 343. 356. 361.

எண்ணிடைச்சொல். கு. 360.

என்னை=என்ன. கு. 292.

ஏ

ஏ=ஒர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. கு. 65. 67. 77. 98.

ஒர்சாரியை. கு. 244. இடைச்சொல். கு. 354. வி. 111. 65. (ஈ.)

எட்டன் உருபு. கு. 305. 307. 308. 309. வி. 64.

ஏகல்=கெடுதல். கு. 341. போருதல், செல்லல். வி. 72.

ஏகதேச உருவகவணி. வி. 205.

ஏகாங்கஉருவகவணி. வி. 205. [ஏக + அங்கம். வி. 42.]

ஏங்கல்=மனமடிதல். வி. 79.

ஏதம்=சூற்றம். வி. 86. கு. 456.

ஏதிலார்=அயலோர். வி. 86.

ஏது = காரியப்படுபொருள். கு. 299. வி. 59—61.

ஏதுப்பொருள்=காரணப்பொருள். கு. 299.

ஏதுவின்முடித்தல்=முடிவுபெறுததைக் காரணத்தால் முடியவைத்தல். கு. 14.

ஏதுவுருவகவணி. வி. 205.

ஏந்தல்=எந்திசை. யாப். 55. 87.

ஏமம்=கனிப்பு. வி. 96.

ஏமார்த்தல்=மோசம்போருதல். வி. 70.

ஏயது=ஏற்றது. வி. 95.

ஏயும்=ஏகாரயிசுதல். கு. 305.

ஏயுறல்=ஏகாரம் ஏற்றல். கு. 309.

ஏய்த்தல்=இளைத்தல். கு. 384.

ஏர்=அழகு. யாப். 34.

ஏலல்=பொருந்தல். கு. 108. (இயலல்.)

ஏல்=ஏற்றுக்கொள். வி. 89. ஆனால் இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)

ஏவல்=ஏவுதல்=எழுப்பல், தூண்டல்.

ஏவல்வினா. கு. 426.

ஏவல்வினை = கட்டளைப்பொருளுள்ள தொழில். கு. 161. 207.

ஏவற்கருத்தா. அரசன் ஆலயஞ் செய்ய தான் எ-ல் அரசன் எ-து ஏவற்கர்த்தா.

ஏவும்வினைமுதல் = இயற்றும் வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது. ஏவுங்கர்த்தா. வி. 103. கு. 138.

ஏழனுருபு = ஏழாம் வேற்றுமையினது உருபு. கு. 301. [வி. 159. 65.]

ஏழாம் வேற்றுமை. வி. 63. கு. 301. 2.
ஏழ்வழுவு. கு. 416.
ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]
ஏற்குதல்=தாங்குதல். கு. 293.
ஏற்கும்=மொருந்தம். கு. 195.
ஏற்ப=ஏற்க. வி. 86. (ஈ.)
ஏற்பன=ஏற்றமொழிகள். கு. 174.=ஏற்கும். கு. 362.
பொருந்துவன. கு. 397.
ஏறபில=ஏறாதன. கு. 323.
ஏற்புழி=ஏறகுமிடம். கு. 188. 425. 435. 460.
ஏற்புக்கோடல்=ஏற்குமிடத்து வருவித்துக்கொள்ளல்.
ஏற்றல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுதல். கு. 172. [ஏல். வி. 82. (எ.)]
ஏனும். வி. 142.
ஏனை=மற்ற. கு. 162. 194. 11. 89. வி. 59.
ஏனையவும், ஏனவும், மற்றையவும். கு. 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமைவினருபு. கு. 255. 292. வி. 58.
ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ஈ.) கு. 203.
முன்னினை ஒருமை விருதி. வி. 77.
வினைப்பெயர்விருதி. வி. 96.
ஐகாரக்குறுக்கம்=தன்மாத்திரையிற் குறைந்த ஐகாரம். கு. 60. 95.
ஐகான்=ஐகாரக் (குறுக்கம்.) கு. 61.
ஐகாரம். கு. 124. 126.
ஐங்காண்டிகையுறுப்பு = காண்டிகையுறையின் அவயவமாகிய ஐந்து. கு. 23.
ஐது=அழகியபொருள். கு. 55. [வி. 93.]
ஐந்தடக்கல் = ஐம்பொறிகளையடக்கல். ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். கு. 419. [வி. 152.]
ஐந்தினை = ஐந்துவகையான நிலம். [நினைகாண்டி. வி. 159.] கு. 276.
ஐந்து. வி. 159.
ஐந்தொகைமொழி = வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத் தொடர்சொல். கு. 410.
ஐப்பி=ஓர்மாதம். கு. 95.
ஐம்பால்=ஒருவன், ஒருநிப, பலர், ஒன்று, பல, கு. 142. வி. 53.

ஐயந்திரப்பொருளை யுணர்த்தல் = பிறருக்குச் சந்தேகமரிங்கப் பொருள்தொடர்த்தல். கு. 29.
ஐயம்=சந்தேகம். கு. 417. 353. 357.
ஐயறிவுயிர் = மக்கள், வானவர், நரகர், விலங்கு, புன்முதலியவை. கு. 381.
ஐயிருத்தம்=பத்துக்குற்றம். கு. 4. 12.
ஐயுறல்=ஐயுறுபொருத்தல். கு. 315.
சந்தேகப்படல். கு. 432. 426.
ஐவண்ணம். கு. 386.
ஐவாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஒ

ஒ. வி. 125. கு. 78. 103.
ஒடு = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு. 297.
இசை நிறைக்கிற சொல். கு. 368.
என்பொருள். கு. 361.
ஒட்டகம்=ஒட்டை. வி. 89.
ஒட்டணி. வி. 208.
ஒட்டல்=சேரல். வி. 81.
ஒட்டம்=அழகு. வி. 87. [ஒன்+பு+அம். வி. 96.]
ஒண்=ஒளியுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.]
வி. 31. யாப். 26.
ஒத்தல்=ஒக்கப்படுபொருள். கு. 296.
இசைவாக நடத்தல். வி. 59. 125. யாப். 84. 74.
ஒத்தாழிசை. யாப். 79. 81. 77.
ஒத்தியல்பொருள்=தமது தொழிலில் இடையறா ஒத்து நிகழுவின்ற பொருள்கள். கு. 424.
ஒப்பல்=ஒக்குதல். கு. 254. 419.
ஒப்பின்முடித்தல்=ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல். கு. 14.
ஒப்பு=ஒப்புப்பொருள். கு. 299. அதாவது: புகழ்பொருளினர் தன்னிலும் இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படுபொருளால் வருபெயர். கு. 276.
ஒப்புமை = ஒத்திருக்குத்தன்மை. வி. 213. யாப். 89. [வி. 96.]
ஒப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.
ஒப்புருபுகள்=போலமுத்திய உவமை உருபுகள். கு. 352.

ஒப்போன் = சமானமுடையோன். கு. 448.

ஒராஅல = ஒருவுதல். வி. 81.

ஒரீஇ = ஒருவி, விட்டுக்கி. வி. 81. 79. [86.]

ஒருகுறி = ஒருதரம். கு. 42.

ஒருங்கு = முழுவதும். கு. 7.

ஒருசார் = ஒருபுடை. சில. கு. 307.

ஒருதலைதனிதல் = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைத் தனிக் கொடுத்ததுக்கொள்ளல். கு. 14.

ஒருதலை = ஒருபட்சம். கு. 11.

ஒருபட்டை = ஒருபத்து. கு. 196. 249.

ஒருபான். கு. 249.

ஒருபுணர் = ஒருபுணர்ச்சி. கு. 157.

ஒருமை = ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால். வி. 53.

ஒருமையிற்பன்மை = ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற் சொல். கு. 421.

ஒருமொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். கு. 259. 399.

பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்றுரின்று தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன. கு. 260.

ஒருவந்தம் = சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)

ஒருவர் = உயர்நிலை ஆண் பெண் இவ்விருபாற்கும் பொதுப்பெயர். கு. 289.

ஒருவன், ஒருத்தி, ஒருவர், கு. 288. 289.

ஒருவன் = ஆண்பாற்பெயர். கு. 240.

ஒன்றென்னும் எண்ணுலவரும் உயர்நிலை ஆண்மைப்பெயர். கு. 288. 324.

ஒருவுதல் = விட்டுக்கி. கு. 374. வி. 145. 87.

ஒருஉத்தொடை. யாப். 42. (ஒருவுத்தொடை.)

ஒரோவழி = ஒரோர் இடங்கள். கு. 358. 361. வி. 112.

ஒலி = அணுத்திரளின் காரிய ஒலி. கு. 58. 391. சப்தம்.

ஒலித்தல் = சத்தித்தல். கு. 391.

ஒலிவழிவெழுத்து = செவிப்புலனும் அறியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக்கும் எழுத்து. வி. 1. (B.)

ஒல்குதல் = தளர்தல். வி. 86.

ஒல்லுதல் = கூடுதல். [ஒல்வது. வி. 95.]

ஒழிதல் = தொக்குறிற்றல். மறைதல். கு. 342. 399. 402.

ஒழித்தல் = நீக்கல். கு. 393.

ஒழிந்த = ஒழிந்திருப்பன. [வி. 95.] யாப். 89.

ஒழிபு = எச்சம். குறைவு. கு. 401.

ஒழிய. வி. 140.

ஒழியிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். 355. 353. 363. வி. 112.

ஒழுதல் = நடத்தல். வி. 59.

ஒழுதிசை. யாப். 55.

ஒழுதிய இசை = தலைட்டுவதால்வரும் இசை. யாப். 61.

ஒழுக்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]

ஒழுங்கு = வரிசை. வி. 95.

ஒற்றளபு = ஒற்றளபெடை = மெய்யெழுத்து அளபெடுப்பது. கு. 60. 92.

ஒற்று = மெய்யெழுத்து. கு. 89. 101. 198.

ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொடுதல். கு. 84.

ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்றுபட்டுநிற்குநன்மை. கு. 383. 406.

ஒன்பதிறநிர்ண்டு = பதினெட்டு. கு. 273. 249.

[ஒன்பது விசை இரண்டு. ஒன்பது + இன் + து. வி. 93.]

ஒன்பான் = ஒன்பது. கு. 194. 196. 249.

ஒன்றண்ணுத்தல் = தெரியாஅறிவித்தல். கு. 253.

ஒன்றன் கூட்டம் = ஒருபொருட்கூட்டம். கு. 300. [வி. 159. 65.]

ஒன்றினமுடித்தல் = ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்து அதற்கினமான மற்றொன்றையும் அதனோடு முடித்தல். கு. 14.

ஒன்று = ஒன்றன்பாற்பெயர். கு. 240. 279.

ஒன்றுதல் = கூடுதல். கு. 117.

ஒன்றொழி = ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறைய. கு. 61. [வி. 153.]

ஒ

ஒசையுடைமை = சந்திப்பம் உடைத்தாயிருத்தல். கு. 13.

ஒடல் = செடல். கு. 249.

ஒணம் = ஒர்நட்சத்திர இராசி. கு. 276.

ஒதல் = வாசித்தல். புகழ்தல். பயிற்சி செய்தல். வி. 70. 93.

ஒதி = ஒத்தி. கு. 156.

ஒத்து = இயல். உறுப்பு. அங்கம். கு. 4. 16. னல். வி. 124. [ஒது. வி. 96.]

ஒத்துமுறை வைப்பு=இயல்களைக் காரணகாரியமுறைப்படிவைத்தல். கு. 14.
ஒம்புதல்=பாதுகாத்தல். வி. 86.
ஒரறிவுயிர்=புல் முழுதலியவை. கு. 377.
ஒரன்ன=ஒருதன்மையன. கு. 125.
ஒரிருகிழமை=தற்கிழமை. பிறிதின் கிழமை. கு. 301. வி. 62.
ஒரும், அசைநிலை. வி. 93.
ஒரெழுத்தியல்பதம் = ஒரு எழுத்தாய்ப் பொருளைக்காட்டுகிற சொல். கு. 129.
ஒர்=எண். வி. 159. விருதி. கு. 394.
ஒர்தல்=உய்த்துணர்தல். கு. 254.
ஒர்ப்பு=ஆராய்தல். கு. 381.
ஒலைத்துக்கு=சீட்டுக்கவி. கு. 53.
ஒவல்=ஒழிதல். நீங்கல்.

ஒள

ஒளகாரக்குறுக்கம் = தன்மாத்தினாயிற் குறைந்த ஒளகாரம். கு. 60. 95.
ஒள்கான்=ஒள, ஒளகார [க்குறுக்க]ம். கு. 61. 126.

க

க=வியங்கோள் விருதி. வி. 85. [86. கூ.] கு. 338.
கஃசு=காற்பலம். கு. 90. 94.
கங்கம்=ஒர்தேசம். கு. 273.
கசடு=கூற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.
கஹம். வி. 18.
கஞறுதல்=ஒளிர்தல். வி. 162.
கட. வி. 125.
கடம்பூர்=ஒர் ஊர். [கடம்பு (=ஒர்மரம்) + ஊர்.]
கடல்=சமுத்திரம்.
கடன்=கடமை. யாப். 91. 55. [கட. வி. 121. 96.]
கடாரம்=ஒர்தேசம். கு. 273.
கடி=வாசனை. வி. 81. கடிது. விரைவு. வி. 72. கடியென்னும் உரிச்சொல். கு. 389. 272. பிரகாசம். யாப். 34.
கடிதல்=கண்டித்தல். வி. 90.
கடு=கடுக்காய். கு. 446.
கடுத்தல்=கொப்பங்கொன்னல். வி. 63.
கடுப்ப=போல. கு. 156.
கடை=கடைசி. கு. 91. இடம். வி. 35. 63.
கடைக்குறை. வி. 41.
கடைசியர்=பன்னத்தியர். வி. 133.

கடைநிலை=கடைவில் நிற்பது. வி. 18.
(J.) விருதி. வி. 77.
கடைப்பிடித்தல் = தளராமுயற்சியெய்தல். வி. 120.
கடைப்போலி=இறுதிப்போலி. கு. 122.
கடைமுறை=கடைசி. யாப். 35.
கட்டளைக்கலித்தறை = ஒருவிதப் பாயாப். 85. வி. 192.
கட்டு=கட்டை. வி. 93.
கட்டுரைத்தல் = திரிமானித்துச் சொல்லல். யாப். 23.
கணமொழி = பன்மையைக்காட்டுவது.
கணம்=கூணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.]
வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.
கணை=அம்பு. வி. 19.
கண்=எழாம்வேற்றுமை உருபு. கு. 292. வி. 63.
இரக்கம். வி. 140.
நேத்திரம். அக்கி. வி. 16.
கண்டது=செய்தது. கு. 6.
கண்டம்=மிடறு. கழுத்து. கு. 74.
கண்ணி=கண்ணையுடையவன். வி. 93. மாலை.
கண்ணோடல்=தயவாதல். வி. 90.
கண்ணோட்டம்=தயவு. வி. 70.
கண்படல்=நித்திரைச்செய்தல். வி. 81.
கதி=பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிருகம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். கு. 276. நிசை. கு. 458.
கதிர்=இருப்புக்கதிர். கு. 24. கிரணம். கு. 450.
கந்தம்=வாசனை. வி. 32.
கபிலன்=ஒர்புலவன். கு. 413.
கமலம்=தாமரை. வி. 81. 124.
கமழ்தல்=வாசனையாதல். யாப். 33.
கம்=கம்மியரது தொழில். கு. 223.
கம்பலை=ஓசை. கு. 391.
கம்புள் = வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. கு. 389.
கயம்=குளம். வி. 33.
கரத்தல்=தொக்குநிற்பல். மறைதல். கு. 405.
கரம்=எழுத்துச்சாரியை. கு. 126. கை.
கரவு=வஞ்சம். வி. 149.
கரிய=கருமையானவை. [வி. 93.]
கரியன்=கருமையுடையவன். கு. 434. [வி. 93.]

கரு=கரும். வி. 121. சி. பா. 15. வி. 61.
சூ. 152.

கருக்கோட்டு = கருமையான கொம்பையுடைய. யாப். 36.

கருதல்=நினைத்தல். வி. 112.

கருதல்அளவை = அதுமானப்பிரமாணம். சூ. 257.

கருத்தா=வினைமுதற்பொருள். வி. 128. செய்பவன். சூ. 320.

இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவற்கருத்தா என இரண்டாம்.

கருத்தாவாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.

கருத்து=தாற்பரியம். சூ. 21. கருத்து. [கருது. வி. 96.]

கருத்துப்பொருள்=நினைக்கப்படும்பொருள்.

கருப்பம். சூ. 453.

கருப்பு. வி. 26.

கருப்பொருள்=உரிமைப்பொருள். வி. 220.

கருமம்=காரியம். வி. 112.

கருவி=காரணம். 320.

கருனை=பொரிக்கறி. வி. 26.

கரை=சொல். 390.

கலத்தல்=கூடல். வி. 82.

கலப்புறுமொழி=இருநினையிலுங் கலந்துவருவது.

கலம்=ஆபரணம். வி. 27. கலன். பாத்திரம். வி. 30. [17.]

கலி=ஒசை. சூ. 391.

கலிங்கம்=ஒர் தேசம். சூ. 273.

கலித்தனை. யாப். 20.

கலித்தாழிசை. யாப். 84.

கலித்துறை = ஒர்பாவினம். யாப். 85. வி. 192.

கலிப்பா. யாப். 75. 76.

கலிப்பு=மிகுதி. வி. 85.

கலிவிருத்தம். யாப். 86.

கலிவெண்பா. யாப். 82.

கலை பயில் தெளிவு = தூல்களிலே பழகிய தெளிவு. சூ. 26.

கல்=மலை. கன்மலை. சிதை. வி. 83.

ஒர் வினைப்பகுதி. வி. 82.

கலிப்பாட்டு. யாப். 16.

கலிகை=குடை. வி. 30.

கவுடம்=ஒர் தேசம். சூ. 273.

கவுன்=யானைக்கதுப்பு. யாப். 34.

கவ்வை=ஒகை. சூ. 391.

கழங்கல்=ஒலித்தல். சூ. 391.

கழல்=பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.

கழற்குடம் = கழற்காய் பெய்தகுடம். சூ. 32.

கழனி=நிலம். வி. 85.

கழி=மிகுந்த. வி. 140. 120.

கழிதல்=நீங்கல். சூ. 462.

கழித்தல்=நீக்கல். வி. 86.

கழிநெடில்அடி. யாப். 25.

கழிவு=இறந்தகாலம். சூ. 145. கழிதும் பொருள். சூ. 364.

கழிவு=இரக்கம். வி. 112.

கழுத்து=கண்டம். மிடறு. வி. 18. (J.)

களன்=சபை. சூ. 48.

களி=மயக்கம். வி. 27.

களித்தல்=களிப்படைதல். வி. 81.

களிறு=ஆனை. வி. 93.

களைதல் = பிடுங்குதல். வி. 34. [களைபவோ=பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]

களைவு=தள்ளிவிடல். சூ. 11. வி. 94.

கள=மது. வி. 81.

களன்=வஞ்சனை. வி. 81.

களன்ஸ். (கட்கல்.) திருடல். வி. 81. 82.

கறவை=பசு. வி. 137. [96.]

கற்கா=தமிழ்நாடொன்று. சூ. 273.

கற்பு=சத்தம். மகளிர்கற்பு. வி. 62.

கற்றல்=கற்றுக்கொள்ளல். வி. 82. 140.

கற்று. வி. 26.

கனகம்=பொன். வி. 153.

கனக்கோட்டம்=அதிககோணல். சூ. 25.

கனங்குழாய்=கனமுள்ள குழையுடைய வளை! யாப். 34. [வி. 154. 157. 64. குழை.]

கனவுச்சொப்பனம். வி. 94.

கனல்=அக்கினி. வி. 153.

கனி. வி. 124.

கனைதல்=ஒலித்தல். சூ. 391.

கன்=சிறுதராசுத்தட்டு. சூ. 217.

கன்று. சூ. 429. வி. 26. 137.

கன்னடம்=ஒரு தேசம். சூ. 273.

கன்னல்=கரும்பு. வி. 26.

கன்னி=கன்னிகை. இலக்குமி. சூ. 391.

கா

கா=தோட்டம். வி. 63.

காசு=ஒர்வாய்பாடு. வி. 173.

காட்சி=தோற்றம். காண்டல். வி. 95.

125.

காட்சிப்பொருள்=காணப்படுபொருள்
காட்டிலும். வி. 61. (ஈ.)

காட்டுரை=உதாரணம். கு. 22.

காண்டம்=அதிகாரம்.

காண்டிகை=சுருக்கமான உரை. கு. 22.

காதலி=மனைவி. வி. 63. [காதல் + இ.
வி. 96.]

காதல்=ஆசை. வி. 25.

காதன்மை=அன்புடைமை. வி. 34. 94.

காத்தல்=காப்பாற்றத்தல். வி. 6.

காந்துதல்=பிரகாசித்தல். வி. 133.

காமர்=அழகு. வி. 81.

காய்=இளங்கனி. வி. 82. 124. *

காய்தல்=சினத்தல். வி. 93.

காய்த்தல்=பழுத்தல். கு. 453.

காரகவேது = உருவப்பொருளில் ஆறு
வேற்றுமைகளையுடந்தது அவற்றவற்றி
ன் முடிக்குஞ்சொல்லோடுமுடித்தல்.
காரணக்குறி=ஒரு நிமித்தம் பற்றியரும்
இடுகுறி. கு. 275.

காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம்
பற்றியருவது. கு. 62. வி. 50. கு. 275.

காரணப்பொருள்=ஏதுப்பொருள். வி.
59. 140.

காரணம் = ஏது. நிமித்தம். காரணச்
சொல். கு. 446.

முதற்காரணம். குலாலன் மண்ணு
ல் குடத்தை வளைந்தான், எ-ல்
மண் எ-து முதற்காரணம்.

துணைக்காரணம். முன் உதாரணத்திற்
தண்டசக்கரம் முதலியவை துணைக்
காரணங்கள்.

காரணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

காரம்=எழுத்துச்சாரியை. கு. 126.

காரிகை=அழகு. பெண். ஓர்நூல். வி.
119.

காரியவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கார். வி. 162. 121. மேகம். வி. 61.

கார்த்திகை=ஓர்மாசம். பூ. கு. 290.

காலம்=பொருது=காலத்தால் வருபெ
யர். கு. 32. 276.

காலக்காட்டும் வினை இறுதிகள். கு.
405. [வி. 162.]

காலஇடைநிலை=காலத்தைக்காட்டுகிற
பெயர். வி. 78. கு. 142. 144.

காலப்பெயர்ப்பகுபதம் = காலத்தால்
வரும் பெயர்ப்பகுபதம்.

காலமயக்கம். வி. 146. 149. கு. 423. 425.

காலமூன்று=நிகழ்காலம், இறந்தகாலம்
எதிர்காலம், எனமூன்று. கு. 423. வி. 78.

காலவழு. கு. 416.

காலவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கால்=காற்று. வி. 81. காலம். வி. 82.
143. [வி. 41.]

ஏழன் உருபு. வி. 63.

காலவன்=புருடன். வி. 64.

காலை=வாலிபன். வி. 120. கு. 290.

கான் = காணம் = காணகம் = வணம். வி.
124.

இ

கிழமைப்பொருள் = உரிமைப் பொரு
ள். சம்பந்தப்பொருள். தற்கிழமைப்
பொருள். தன்னினவேறுயது. கு.
300. வி. 62.

கிளத்தல்=சொல்லல். கு. 277. 450.

கிளவி=சொல். கு. 449. யாப். 38.

கிளி=கிளிப்பிள்ளை. கு. 272.

கிளை=சுற்றம். இனம். கு. 276.

கிளைப்பெயர்=சாதிப்பெயர். கு. 212.

கிள்ளை. கு. 272.

கிறு=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி.
80.

கின்று=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143.
வி. 80.

கீ

கீதம்=பாட்டு. வி. 79.

கீழிதழ்=கீழுதடு. கு. 81.

கீழ்=ஏழன் உருபு. வி. 63.

கீழ்க்கதுவாய். யாப். 45. (கது+வாய்=
பிளப்பு.)

கிளல்=கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு=நான்காம் வேற்றுமைபுருபு. கு. 292.
வி. 60.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.

ஓர்சாரியை. கு. 244.

குசிலம். ஓர்தேசம். கு. 273.

குசுசரம்=ஆனை. வி. 61.

குஞ்சி=ஆணையிர். கு. 276.

குடகம்=குட்காடு. கு. 273. குடகம்
என்னும்பெயல் காடு. சித. பா.

குடி=குலத்தால் வருபெயர். கு. 276.
 குலம். குடும்பம். வி. 34.
 குணகடல்=கீழ்க்கடல். பங்காளத்துக்
 கடல். நன். சிற. பா. 8.
 குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.
 குணத்தொகை. கு. 406. வி. 154.
 குணம்=கருமைமுதலிய குணம். கு.
 434.
 குணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 குணி=குணத்தையுடையது. கு. 406.
 குணங்கர்=நாய். வி. 143.
 குமரி=இந்தியாவின் தென்முனை. நன்.
 சிற. பா. 8.
 குமிழி=நீர்மேற்குமிழி. புற்புதம். வி. 23.
 கும்பி=சேறு. வி. 121.
 குயின்=மேகம். கு. 216. [குயில். வி. 17.]
 குரக்கு. வி. 26.
 குரம்பு=செய்க்கை. வி. 137.
 குரிசில்=அரசன். கு. 276.
 குறைதல்=ஒலித்தல். வி. 63. கு. 391.
 குறைதல்=நடுங்கல். வி. 86.
 குவலயாநந்தம், ஓர் தூல்.
 குவளை=நெய்தல். உற்பலம். கு. 455.
 குவிதல்=குவியலாகச் சேரல். யாப். 36.
 குவிவு = குவிதல். உருண்டையாதல்.
 கு. 78.
 குழல் = மாதர்த்தலையின்மயிர். வி. 81.
 கூந்தலால் வருபெயர். கு. 276. 410.
 குழவி=சிறுபிராயம். வி. 63. [குழ + வி =
 வி. 96.]
 குழாம்=கூட்டம். வி. 66. 86.
 குழுவ்பெயர் = திரள்பற்றிவரும் பெ
 யர். கு. 276.
 குழை = கூட்டம். கூட்டத்தால் வரு
 பெயர். கு. 276.
 குழைக்குறி=ஒரு கூட்டத்திலுள்ளோர்
 யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு
 பொருளினது சொற்குறியை யொழி
 தது, வேறொருசொற்குறியாற் கூறு
 வது. கு. 267.
 குழை=காதணி. கு. 276. 152.
 குழாய்=காதணியுடையவனே! [வி.
 157. 64.]
 குறில்=ஒலித்தல். கு. 391.
 குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32.
 குறவர்=ஓர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார்.
 வி. 113.
 குறள். யாப். 57. 69. வி. 137.

குறள்மலிகான்=மகரக்குறள்கம். கு. 99.
 குறி=குறமுழுத்த. கு. 172. குறித்தல்.
 கு. 20. தரம். கு. 42. குறிப்பு. கு. 91.
 குறிஞ்சி=ஐந்திணையில் ஒன்று. கு. 276.
 மலையும், மலையார்ந்த இடமும்.
 ஓர் மரம். யாப். 68.
 குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டா
 கிய. கு. 316. [வி. 93.]
 குறிப்பு=மனத்தால் உணரப்படுவது. கு
 றிப்பு வினைமுற்று. கு. 328. குறிப்பி
 னால் வருபவை. கு. 352. குறிப்புச்
 சொல். கு. 269. குறித்தல். கு. 265.
 எண்ணம். கு. 272. தூல். யாப். 43.
 (சிறிது பொழுது நிகழ்வதொர் மெய்
 ப்பாடு.)
 குறிப்புப்பொருள் = அரிதாயுணரும்
 பொருள்.
 குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச்
 சொல். கு. 351.
 குறிப் பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச்
 சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள்.
 கு. 401. 269.
 குறியதன்=குறமுழுத்தின். கு. 90. (கு
 றுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன். [வி.
 65.])
 குறிவினை=இருகுறில் கூடினது. கு. 72.
 குறில்=குறமுழுத்த. கு. 64. குறுமை.
 வி. 3.
 குறில்வழிலன் = தனக்குறலின் பின்னி
 ன்ற லகர ளகரங்கள். கு. 228.
 குறுகல்=சேருதல். வி. 41.
 குறுகுதல் = தன்மாத்நிலையிற் குறை
 தல். 96.=சருங்குதல். 177.
 குறுக்கல் = நெட்டெழுத்தைக் குறமு
 றுத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.
 குறை=இனம். [குறையப்படுவது. வி.
 94.] கு. 119.
 குறைவினை. வி. 125.
 குறைதல்=எஞ்சல். சிறுதல். யாப். 89.
 குற்றி=தறி. கு. 426.
 குற்றுகரம்=தன்மாத்நிலையிற் குறைந்
 தகரம். கு. 183. வி. 15.
 குற்றயிர்=உயிர்க்குறில். கு. 108.
 குற்றயிர்மெய். வி. 13.
 குற்றியல்உகரம்=குற்றகரம். வி. 15.
 [குற+இயல். வி. 119.]

குற்றியலிகரம் = தன்மாத்தினாயிற் கு
றுகிய இகரம். கு. 93. வி. 15.

குன்றேவல். வி. 121.

குன்றக்கூறல் = பொருள்குறை படச்
சொல்லல்.

குன்றவன் = குன்றின்மேல் வசிப்பவன்.
கு. 434. [வி. 93.]

குன்றி = குன்றிமணி. வி. 61.

குன்ற = குன்றம் = கிரி, மலை. வி. 113.
[வி. 96.]

கூ

கூடு. வி. 125.

கூத்தல் = பெண்டிர் தலையிர். வி. 114.

கு. 459.

கூம்புதல் = குவிதல். வி. 33. யாப். 33.

கூர் = நிவறந்த. கு. 388. வி. 89. [வி. 153.]

கூர்மையான். [வி. 121.]

கூர்ம். வி. 121.

கூழை. யாப். 43.

கூழ் = குழம்பு. வி. 113.

கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடி
யுஞ் சொல்லல். கு. 12.

கூறு = பங்கு. பகுதி. கு. 287. வி. 125.

கூற்றம் = சாவு. யமன். வி. 38. 72. 82.

கூற்று = இடைச்சொல். கு. 367 = வர
லாறு. கு. 3. வி. 96. (U.)

கூனி. வி. 123.

கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முத
வில்நிற்கும் அவற்றுள், அவ்வழி முத
விய மொழிகள். கு. 121. யாப். 90.
பொருள் ஒட்டி முதனிற்பது. கூன்.

கெ

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல்.

கு. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.

கெண்டை = ஒர்மீன். கு. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124.

கேண்மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொருள்.

கு. 370. வி. 84.

கேண்மை = கிரகம். வி. 27. (T.)
யாப். 35.

கேள்வி = கல்வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = பொருள். கரம். வி. 79. 93. 140.

கொழிற் பெயர்விகுதி. 94. யானையின்
தடுக்கை. யாப். 34.

கைத்தல் = கசத்தல். வி. 30.

கைத்து = பொருள். ஆஸ்தி. வி. 35.
79. [வி. 93.]

கைந்நொடி = கையினால் நொடித்தல்.
வி. 16.

கைம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.

கையல்லதன்கண் [கை + அல்லது +
அன் + கண். வி. 125. 108. 63.] = உறு
தியில்லாதவைகளிடத்தில்.

கைவாயாக = தூண்டுதற்குக்கை புலவ
ன்வாயாக. கு. 24.

கொ

கொக்கு. கு. 273.

கொங்கணம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கொங்கு = ஓர்மரம். வி. 86.

கொச்சகம். யாப். 83. 78.

கொடி = படர்கொடி. வி. 109. 121.

கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.

கொடியை. வி. 93.

கொடு. கு. 448.

கொடுத்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (மு
கவுரை.)

கொடு = கொடும். வி. 121.

கொடை. வி. 96. கு. 426. 422.

கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள்.
கு. 298.

கொட்டி = ஓர்மூ.

கொட்டை = பஞ்சுக்கொட்டை. கு.
455.

கொணர்தல் = கொண்டு வரல். வி. 109.

கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]

கொண்டியல் புறனடை = இவற்றை
எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின்

புறத்து அடையாக வருவது. கு. 20.

கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். கு.
459.

கொம்பு = மரக்கொம்பு. வி. 93. கொம்
பர். வி. 17.

கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. கு. 272.
367. கொல்லன். கு. 232.

கொல்லம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கொல்லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.

கொல்லி. வி. 96.

கொழுநன்=புருடன். வி. 109.

கொள்கை=கருத்து. எண்ணம். கு. 26.

[வி. 94.]

கொள்வோன்=மாணக்கன். கு. 3. [வி. 95.]

கொள்ளல்=பிடித்துக் கொள்ளல். வாங்

குதல். கு. 419. 426. வி. 124.

கொள்ளு=மிகுதி. வி. 137.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. கு. 276.

கோடல்=கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக் கொள்ளல். கு. 3.

கோடற்பொருள் = கொடுத்ததொழிவின் செயப்படு பொருளைத் தனக்கு உரியதாக்கிக்கொள்ளுதலையுடைத்து.

கோடாய் = செவிவித்தாய். வி. 63.

[கோள் + தாய். வி. 37.]

கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பூ. வி. 26.] வஞ்சனை. வி. 38.

விலங்கின்கொம்பு. வி. 121.

கோதை=சேரன். பெண். பூமாலை. கு. 283. 4. யாப். 33.

கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படுதலையுடைய சொற்கள். கு. 459.

கோமகன்=அரசர் குமாரன். வி. 84. [வி. 152.]

கோலுதல்=குழந்திடல். ஐ. பா. 43.

கோல்=தடி. தலாக்கோல். மரக்கொம்பு. யாப். 68.

கோவலர்=கோபாலர். இடையர். கு. 390.

கோள் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி. 140. உதாரணம். கு. 9. [வி. 96.]

கோறல்=கொல்லல். வி. 94.

கொள்கை=வல். பற்றல். வி. 23.

சு

சுடப்பொருள் = சரிப்பொருள். உயிரல்லாதபொருள். கு. 382.

சுண்பகம்=ஓர்மரம். வி. 11.

சுநகை=ஓர்ஊர். ஐ. பா. 20.

சந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சந்தித் தலால் உண்டாகிய தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் சந்தி. கு. 133. வி. 21. 22.

சம். வி. 123. (உ.)

சர்ச்சுரை=எட்டுறையில் ஒன்று. கு. 386.

சலம்=ரீர். தீரடக்கை. வி. 70.

சமூகன=ஒலிக்குழிப்பு. வி. 124.

சனகன்=ஓர்அரசன். வி. 123.

சன்மதி=ஓர்முனி. ஐ. பா. 20.

சா

சா. வி. 82.

சாகாடு=வண்டில். வி. 208.

சாதல்=இறத்தல். வி. 143. 82.

சாதி = அந்தணர்முதலிய நால்வகைச் சாதிகளால் வருபெயர். குலம். கு. 436. 276.

சாத்தன்=வைவரவன். எருதின்பெயர். கு. 283. 284.

சாயும்உகரம்=சூற்றியிலுகரம். கு. 107.

சாரியை = பகுதி விருதிகளைச் சார்ந்து

இசைந்து நிற்பது சாரியை. கு. 133.

வி. 108. (விருதிமுதலிய புணர்ப்பைச் சார்ந்து ஆண்டைக்கிணையந்து நின்றலிற் சாரியை.)

சாரியையுருபுகள்=அன் ஆன் முதலிய சாரியையுருபுகள். கு. 243. 244. வி. 108.

சார்=ஏழன் உருபு. வி. 63.

சார்தல்=சேர்தல். கு. 246. வி. 93.

சார்பு=புடைதல். கு. 58.

ஆதரவு. வி. 60.

சார்பெழுத்து=உயிரையு மெய்யையுஞ் சார்ந்துவருவது. கு. 61. 58. 150. வி. 11.

சரல்=மிக. வி. 33. [120.] கு. 272. 388.

சாறுதல்=நிறைதல். வி. 74.

சால்பு = அறிவு. மேம்பாடு. வி. 113.

சாவகம்=ஓர்தேசம். கு. 273.

சானகி=சீதை. வி. 123.

சான்று = சாட்சி. உதாரணம். (முகவுரை.)

சான்றோர்=அறிவால்நிறைந்தோர். வி. 111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிக்களம் = ஓர்தேசம், இலங்கையின் தென்பங்கு. கு. 273.

சிடல்=கறையான். கு. 379. கு. 379.

சிட்நிரவணி. வி. 197.

சிட்நிரத்தல். வி. 76. சிட்நிரஞ்செய்தல்.

சிட்நிப்பொருள் = சூத்திரப்பொருள். உயிராகியபொருள். கு. 376.

சின்னத = கருத்து. நின்னப்பு. வி. 79.
[சூ. 147.]

சிலம்பி = சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.

சிலம்புதல் = சத்தித்தல். சூ. 391.

சிலிர்த்தல் = புனகிதமாதல். மயிர்ப்பா
டித்தல். வி. 79.

சிலை = வில். வி. 26. கல். வி. 123. ஓசை.
சூ. 391, [சூ. 147.]

சிலைத்தல் = சத்தித்தல். வி. 391.

சில்வழி = செவிடம். சூ. 207.

சிலணல் = பொருத்தல். வி. 28.

சிறத்தல் = விசேஷித்தல். கீர்த்திபெறு
தல். சூ. 18. 338.

சிறப்பு = உயர்வு. மேன்மை. சூ. 73. 129.
276. 355. 357. 434. வி. 59. 82.

இடைப்பொருள் ஒன்று. சூ. 353.

சிறப்புப்பாயிரம் = சூக்கியோன் முதலிய
பதினொருவகையும் உடையது. சூ. 2.
47. 48.

சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொருளை விசே
ஷித்துக் காட்டுவது. வி. 48.

சிறப்பெழுத்து = சூரியத்திற்கே உரிய
சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்து. சூ.
274.

சிறப்புவிதி = விசேஷிக்கும் விதி.

சிறு. வி. 121. 124.

சிறுபான்மை = அருகல்விதி. ஓரோவி
டத்து அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால்
(வி. 121.) + மை. வி. 94.]

சிறை = புடை. பக்கம். சூ. 8. இறகு.
சூ. 391. காவல். வி. 81.

சிறிநிபம். வி. 121.

சினத்தல் = கோபித்தல். வி. 90. [76.]

சினம் = கோபம். வி. 35. 96.

சின்ன = உறுப்பு. அவயவம். சூ. 282. 315.
316. 388.

சின்னப்பெயர் = சின்னையப் பற்றிவரும்
பெயர். சூ. 132. 282.

சின்னப்பொருள் = உறுப்புப் பொருள்.
சூ. 277.

சின்னமுதற்பெயர் = சின்னையும் முதலி
யும் பற்றிவரும் பெயர். சூ. 282.

சின்னயாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.

சின்னவினை = அவயவத்தின் ஒருழிலாவிய
வினை. சூ. 845.

சின்னீர = சிறியதன்மையுடையன. வி.
35. [சிறு + நீர் + அ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273.

சீர். வி. 171.

சீர்மை = நல்லசீர். வி. 59. கணமாயிருப்
பது. [எட்டுறில் ஒன்று. சூ. 386.]

சீயகங்கன் = ஓர் அரசன். சிறு. பா. 16.

சீறடி. வி. 121.

சீறுதல் = கோபித்தல். வி. 82. 89.

சீற்றம் = கோபம். வி. 93.

சீனம் = ஓர் தேசம். சூ. 273.

சு

சு = நல். சுய. வி. 123. (உ.)

சுடர் = ஒளி. சூரியசந்திரர் = இருசுடர்.
வி. 82.

சுடுதல். வி. 96.

சுட்டு = சுட்டெழுத்துக்களால் வருபெ
யர். சூ. 276. 279. 314. 427. 251.

புறச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டு
தல். வி. 5.

அண்மைச்சுட்டு = சமீபச்சுட்டு.

சேய்மைச்சுட்டு = தூரச்சுட்டு.

பொதுச்சுட்டு = தூரஞ் சமீபம் இரண்
டிற்கும் நடுவான சுட்டு.

சுட்டுதல் = குறித்தல். குறித்துக்காட்டல்.
சூ. 366.

சுட்டெழுத்து = சுட்டிக்காட்டுகிற
ழுத்து. சூ. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]

சும்மை = ஓசை. சூ. 391.

சுரன் = சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]

சுருங்கச்சொல்லல் = சொற்கருங்கச்
சொல்லுதல். சூ. 13.

சுருங்கல். சூ. 387.

சுவேதரீர் = சக்கிலம். சூ. 268.

சுவை = உருசி. அறுசுவை. சூ. 175. 386.
வி. 82. 137.*

(சூறு = இனிப்பு, புளிப்பு, தவர்ப்பு,
உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்ப்பு.)

சுழல் = சுற்றுதல். வி. 82.

சூ

சூழ் = சூழுவன். சூ. 389.

சூத்திரம் = சூத்திரவாப்பு. சூ. 4. 18.

சூது. வி. 82.

சூத்திரநினை. சூ. 19.

செ

செங்கோல்=அரசர்செலுத்துஞ் செம்
மையான கோல். சிற. பா. 16. [வி.
121. கு. 135. 186.] கு. 24.
செஞ்சொல்=செவ்வியசொல். [வி.
121.
செந்தமிழ்=செந்தமிழ் நிலத்து மொழி.
கு. 271.
செந்தமிழ்நிலம்=பாண்டி நாடு.

“சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனியும்
சுந்தர பாண்டியன் எழுந்தமிழ் நாடும்
சங்கப் புலவருக் தழைத்தினி நிகுத்த
மங்கலப் பாண்டி வளநா டென்ப.”

(கருவூரின் கிழக்கு மருவூரின்மேற்
கே, வைணகையாற்றின் தெற்கு மருத
யாற்றின் வடக்கே உள்ளசீமை.) .கு.
271. [வி. 121.]

செப்புதல்=சொல்லல். வி. 89.

செயப்படு பொருள் = வினைமுதற்
ஒழுழிற் பயனுறுவதாகிய இரண்டாம்
வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. கு. 320.

செயப்பாட்டுவினை=மூன்றாம் வேற்று
மைக் கர்த்தாவைக்கொண்டு முடி
வது. வி. 105. 124.

செயற்கை=செயல். விகாரம். விதி.

செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளை
மற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படு
பொருள்.

செயற்கையளபெடை=பாட்டின் இ
சை நிறைப்பது. கு. 94.

செயிர்=சூற்றம். வி. 142.

செயும்பொருள்=செயப்படு பொருள்.
கு. 446.

செய்கைஅளபெடை=விகாரத்தால் வ
ந்த அளபெடை. கு. 91.

செய்தது=வினையாலணையும் பெயர். கு.
441.

செய்து=செய்து என்பது முதலியவை
கள் வினையெச்சவாய்பாடு. கு. 343.

செய்பவன்=கர்த்தா. கு. 320.

இயற்றத்தற்கருத்தா.

ஏவற்கருத்தா.

செய்ப்பொருள் = செய்யப்படுபொருள்.
கு. 320.

செய்பவன்=செய்யான். இலக்குமி. கு.
317.

செய்யான்=இலக்குமி. வி. 26 [வி. 93.]

செய்யிய=அகரவீற்று வினையெச்ச வாய்
பாடு. கு. 167.

செய்யுமெனச்சம்=வருங்காலப் பெ
யரெச்ச வாய்பாடு. கு. 341.

செய்யுமிடம்=கவிகளின் வழக்கம். கு.
259.

செய்யுள்=பாட்டு. கு. 120. 288. 374.
155.

செய்யுள்வழக்கம்=கவிகளில் வழக்கு
ம் வழக்கம்.

செய்யுள்விகாரம்=கவிகளில் உள்ள வி
காரம். வி. 41. கு. 155. 156.

செய்வியென்னெவல்=செய்யென்னும்
ஏவலின் மேலோரேவல். வி. 103. கு.
138.

செரு=போர். வி. 132.

செருக்கு=அகங்காரம். வி. 72.

செருக்குதல்=கனித்தல். வி. 82.

செலவு=போனகாலம். கு. 145. [செல்.
வி. 91.]

செல்=மேகம். கு. 232.

செவியறிவு=செவியார் சத்தத்தை யறி
தல். கு. 381.

செவிவி=தாதி. கு. 227.

செவ்வனிறை = நேரான பிரதியுத்தரம்.
கு. 427.

செவ்வன்=செவ்வையாக. கு. 18.

செவ்வாய்=செவந்தவாய். வி. 121. கு.
290.

செவ்வி=செம்மை. தருதி. வி. 89. 95.

செவ்வியான்=செம்மையானவன். வி.
124.

[செவ்வி + ஆன். வி. 93.]

செவ்வெண் = செவ்விகைய என்ன. கு.
359.

செழு=செழுமையான. செழித்த. வி.
32. [121.]

செறல்=கோபம். கு. 420.

செறிதல்=பொருந்தல். கு. 71. 73.

முடிதல். கு. 345.

செறித்தல்=அடக்கல். சேர்த்தல். கு. 18.

செறுதல்=நெருக்குதல். வி. 82.

சென்றுதேய்நிறுதல் = செல்லச் செல்
லச் சொல்வவி பொருள்வளி இரண்

டுத்தேய்ந்து முடியச்சொல்லுதல். கு.
12.

சே

சே=இரிடபம். வி. 23.

செவந்த. வி. 121.

சேண்=தூரம். வி. 17.

சேதாம்பல். வி. 121.

சேயிழை=தூல்தூற்றும் மடந்தை. கு. 24. [வி. 157.]

சேய்=மகன். வி. 152.

தூரம். கீளம். கு. 388.

சேய்மை=தூரம். கு. 313.

சேர்க்கை=சேர்வு. வி. 17. [வி. 94.]

சேர்தல். வி. 96.

சேர்ப்பன்=கலை ஆளும்நாதன். கு. 391.

சேர்ப்பு=கலை.

சேவடி=செவந்த அடி. வி. 112. [121.]

சேறல்=கெடுத்தல். கு. 341. செல்லல். வி. 94.

சை

சைலம். வி. 123.

சொ

சொல்=சொழி. வி. 43. (P.)

சொல்லிக்காரம்.=சொல்லினதுஇலக்கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. கு. 258. 259—274. [ஆகுபெயர். 162.]

“சொல்லெனப் பவெ பெயரே வினபென்றும் இவ்வென்ப அறிந்திவினேரே; இடைச்சொற் கெளவியும் உரிச்சொற் கெளவியும் அன்ற அறி மருங்கெற் றென்றும் என்ப.” (சொல்லம்)

சொல்லணி. வி. 196, 7.

சொல்லாக்குபெயர். கு. 290.

சொல்லிசை யளபெடை = சொல்லிசையை நிறைக்கவருவது. கு. 91.

சொற்பொருள்=சொல்லுக்குப் பொருளெழுதும் உரை; இதனை, சொற்பொருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவுரை எனவும் வழங்குவர். கு. 21.

சொற்பொருள்விரித்தல். கு. 14.

சோ

சோனாடு=சோழநாடு. கு. 239.

சோமன்=சந்திரன். வி. 123.

சோம்புதல் = சோம்பலாகத் திரிதல். வி. 27.

சோர்வு=மயக்கம். வி. 74. [94.]

சோலை=வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.

சோழியன்=சோழநேசத்தான். கு. 276.

சோனகம்=ஒர்நேசம். கு. 273.

சௌ

சௌமன். வி. 123.

ஞ

ஞகான்=ஞகரம்.

ஞமலி=நாய். மயில். கு. 14. கு. 158.

ஞா

ஞாலம்=பூமி. வி. 35.

ஞாலுதல்=தொங்கல். கு. 158.

ஞெ

ஞென்னா=மிகா. கு. 158.

டு

டு=ஒன்றன் படர்க்கை விருதி. கு. 328.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.

டும்=தன்மைப்பன்மை விருதி. கு. 332.

த

தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. கு. 40.

தகு. வி. 125.

தகுதி=மூவகைத்தகுதி வழக்குச்சொல்.

கு. 269. பொதுமை. வி. 23.

தகை=தகுதி. [வி. 96.]

தகைமை=தன்மை. கு. 190.

தக்கணம் = தென்னாடு. கு. 391.

தங்கை=இனிய சகோதரி. வி. 74.

தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.

தடம்=பாதை. வி. 86.

தடித்தல்=வீங்கல். கனத்தல். வி. 79.

தணிதல்=ஆறுதல். வி. 96.

தண் = குளிர்ச்சிபொருந்திய. வி. 70.

[121.]

தண்டம்=தண்டனை. வி. 216.

தண்டி=போஜாசன் காலத்தில் இருந்த ஓர்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப் பற்றியதாகச் செய்தவன்.

தன்மை=குளிர்ச்சி. (எட்டிறில் ஒன்று.)

கு. 386.

ததைதல்=கொருக்கீதல். வி. 157.

தத்தம். வி. 74.

தத்தம்பொருள்=தத்தம்குரிய பொருள் உணர்த்தி வருபவை. கு. 352. வி.

110. 6)

தந்துதல்=தாண்டிதல். வி. 137.
 தத்தை=இனி. கு. 172.
 தந்திரவுத்தி=தூறுத்தி. கு. 15.
 தந்துரை=தூலிற்சொல்லிய பொருளால்
 லாதனவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்
 தல். கு. 1.
 தந்தை=தகப்பன். வி. 30. 74.
 தமர்=தம்முடையவர். சுற்றத்தார். வி.
 14. [74. 93. 74.]
 தமிழொழிநிலம்=தமிழ்நிலம் அல்லாத
 நிலம். கு. 273.
 தமிழ். கு. 225.
 தமிழ்ப்பாணடி. முகவுரை. 1.
 தமிழ்மொழிஆக்கம். கு. 128.
 தம். கு. 246. 247. 244.
 தம்பால்=தம்மிடம். கு. 447. [வி. 74.]
 தம்பி. வி. 74.
 தருதல்=காட்டல். கு. 343. இதல். கு. 448.
 தரை=பூமி. கு. 225.
 தலை=சிரசு. வி. 61. இடம். தலம். வி.
 63. நெ. பா. 1. தலைமை. 143.
 தவ=மிக. கு. 273. 388.
 தவம்=தவசு. வி. 95.
 தவழ்தல்=பரவுதல். வி. 63.
 தவண்ப்பாய்த்து=இடம் விட்டுக் குதிக்
 கின்ற தவணியின்பாய்ச்சல். கு. 19.
 தவிர்தல்=வாராதொழிதல். கு. 243.
 தவ்வணைதல் = தகரம்வந்து புணர்தல்.
 கு. 229.
 தவ்வை=தெனவை. மூதேவி. கு. 317.
 தடுவுதல்=அங்கீகரித்தல். வி. 87.
 உணர்த்துதல். கு. 374.
 தழை=தனிர். இலை. வி. 64.
 தனிர். வி. 133.
 தனிர்த்தல்=தனிர்விடுதல். வி. 137.
 தனை=பாசம். பந்தம். வி. 26. யாப். 17.
 22. வி. 177.
 தன்னை. கு. 273.
 தற்குழைப்பொருள் = தன்ஞெடொற்
 றுமையுடையது. வி. 62.
 தற்பவம் = சூரியநெற்பெழுத்தானும்
 பொதுவுக்கு நெற்புமாயி இரண்டெ
 ழுத்தானும் தமிழிற்றெந்த வருவது.
 வி. 43. (P.)
 தற்சம்ம் = சூரியத்திற்குள் தமிழுக்கும்
 பொதுவுமுத்தால் வருவது. வி. 43.
 (P.)

தற்கட்டளவு = தன்னைக் குறிக்கும் அ
 னவு. கு. 95.
 தற்புகழ்தல் = தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்
 னுதல். கு. 52.
 தனம்=ஆய்வி. வி. 86.
 தனிக்குறில்=தனித்துவருங் கும்மெழுத்
 து. வி. 29.
 தனிக்குறில் அணைந்தஹு = தனித்துவ
 ருங்குறிலைச் சேர்ந்த மெய் (உ-ம்.)
 மண் எ-ல் ண் ண் ண் ண் மெய் ம ண்
 ண் குறிலைச் சேர்ந்தது.
 தனிரினை=ஆய்த எழுத்து. (உயிரின்கண
 த்திலுஞ்சேராத, மெய்யின் கணத்தி
 லுஞ்சேராத தனியே நிற்பதால்.) (அ
 ியெய்) தனிரினை. கு. 60.
 தனை=அனவு. வி. 87.
 தன்=தாணென்பது திரிந்தது. கு. 218.
 வி. 74.
 தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துணர்த்தல்=
 தான்புதிதாகச்சொல்லி வழங்குவதை
 இடமிடர் தோறும் அதிகப்பட எடுத்
 துச் சொல்லுதல். கு. 14.
 தன்முகம்=தனக்கெதிர்முகம். தன்னிட
 த்தில். கு. 303.
 தன்மேம்பாட்டுரை அணி. வி. 211.
 தன்மை = யான்முதலியதன்மைப்பெ
 யர். கு. 285. 282. 324. 330. வி. 54. 72.
 தன்மைஅணி. வி. 203.
 தன்மைச்சொல் = சொல்லோன்றன்னை
 க்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.
 தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில்
 அநேகம். வி. 54.
 தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்
 னுஞ்சேர்ந்த பலர்பால் முற்றுவினை.
 வி. 77.
 தன்மைப் பொருள் = தன்மையிடப்
 பொருள். வி. 54.
 தன்வினை=தன் கர்த்தாவின் தொழில்.
 வி. 102.
 தன்னின் முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்
 லுமிடத்து அதற்கினுமானதையும் அத
 னுஞ்சேர்ந்தல். கு. 14.

தா

தாக்கு=பாய்தலை. பேரர். வி. 121.
 தாங்கல்=பொறுத்தல். வி. 84.
 தாது=பூர்த்தாது. வி. 110.
 எழுவரைத்தாதுக்கள். கு. 268.

தாப்பிசை. கு. 457. (தாம்பு + இசை.)
(ஊஞ்சல் போல் இடம்பிழைச் சொல் இருக்கும்
குஞ்செல்வது.)

தாப்பு=ஊஞ்சல்; தாம்பு என்பதின் விசை
ரம். கு. 457. (தாம்புக்கிற்று.)

தாமரை=கமலம். வி. 162.

தாம். வி. 74. கு. 247.

தாஅனட்டித்தனதுநிறப்பு = தானொரு
பொருளையெடுத்துநாட்டி அதனைவரு
மிடந்தோறும் நிறுத்துதல். கு. 11.

தார்=மாலை. வி. 157.

தாவுதல்=தாண்டல். வி. 95.

தான்=பாதம். அடி. சரணம். வி. 38.
41. 95.

தானம் = ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பி
டம். கு. 72. வி. 18. (J.) இசை. வி. 113.

தானி=தானத்தைபுடைய ஆகுபெயர்.
290.

தானெடுத்த மொழிதல்=தான் புழைய
குந்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல்.
கு. 14.

தானை=சேனை. வி. 93.

தான். கு. 247. வி. 74.

தி

திசைத்தல்=நோடுங்கல். வி. 77.

திசா=திசை. வி. 82. [கு. 147.]

திசை=திக்கு. திசைச்சொல். கு. 270.

ஏழன்உருபு. வி. 63.

திசைச்சொல். கு. 273.

செய்ததும் மெழியிடும் அச்சியமெழியை
புழைவது.

திசைப்பெயர்கள். வி. 160.

திட்பம்=சொல்வவி பொருள்வவி. கு.
18.

திணி=பலன். கு. 276.

திணை=குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மரு
தம், நெய்தல், என் னத்தநிலம். கு.
276. 434.

உயர்நினை அஃறிணையாகிய இரண்டு.
கு. 416.

திண்ணியர்=வலிமையுடையர். வி. 137.

திண்மை = கனமாயிருப்பது. எட்டுநில
ஒன்று. கு. 368.

திரன் = கூட்டம். கு. 58; நிரட்டியென்
றும் பெயர். கு. 203.

திரிசொல் = இயல்பில்லாமற் திரியுஞ்
சொல். கு. 270, 272. வி. 43.

திரிதல்=மாறுதல். கு. 89. 154. 158.
271. வி. 20.

வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)

திரிபிஞக்கம்=ஒன்றுதிரிந் தொன்றாதல்.
கு. 300. (திரிபிஞலாகிய ஆக்கம்.)

திரிபு=ஒவ்வாமை. கு. 8. வேறுபாடு.
கு. 88.

திரிதல், மாறுதல். கு. 303.

திரியாத=திரிசொற்போலாகாமை. கு.
271.

திரு=செல்வம். வி. 34.

திருகு=முறுக்கல். வி. 93.

திருந்துதல் = செம்மையாகுதல். நெ.
பா. 16. [வி. 87.]

திருவள்ளுவன். வி. 162.

திருவாசகம். வி. 162.

தினா=அலை. வி. 153. தினாச்சீலை. 37.
வி. 69. (0.)

தில்=தில்லென்னும் இடைச்சொல். கு.
363.

திறம்புதல்=மாறுபடல். வி. 142.

திறல்=வலி. நெ. பா. 14.

திறன் = கடன். கு. 461. வரலாறு.
கு. 3.

தி

திக்கு=இனிமை. வி. 84.

திமைவளம்=அறியாமையின் மிகுதி. கு.
25.

திம்புனல்=இனிமையானஆறு. வி. 27.
[திமையான. வி. 121. கு. 136.]

திர்க்கசந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.

திர்க்கும்=நீக்கும். கு. 25.

திவனி=சுழற்காற்று. 124. [திமையான.
வி. 121.]

தின=உணவு. வி. 96.

து

து=புதி, அறுபோதி. (ஏவல்.) கு. 158.
விருதி. கு. 140. 279.

ஒன்றன்படர்க்கை விருதி. கு. 328.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.

துகன்=குற்றம். வி. 37.

துகி. கு. 70.

துகிலிகை. கு. 156.

துஞ்சுதல்=துஞ்சல். நித்திராசெய்தல்.
உறங்கல். சாதல். கு. 167. 385. 335.

துணிதல்=தீர்மானித்தல். வி. 143.

துணிநர் = அரிதிற்கொள்ளுவார். கு.
206. [வி. 95.]

துணிபுவினை. வி. 125. (டு.)

துணிவு=துணிதல். கு. 11. 21.

தீர்மானம், தெளிவு. கு. 384.

துணிவுப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள்.

துணிவுகா=சந்தேகப்பட நின்ற விடத்
து இதற்கு இதுவே பொருளெனத்
தணிந்தெழுதம் உரை. கு. 21.

துணை=உதவி. அளவு. வி. 23. 77.

துணைமொழி=தொடர்ந்துவருவது.

துணைவினை. வி. 124.

துப்பு. வி. 87.

துப்புதல் = உண்ணல், அனுபவித்தல்.
வி. 87.

தும்=தன்மைப் பன்மைவிருதி. கு. 332.

தும்பி=வண்டின்பேதம். கு. 380.

துயர்=துன்பம். வி. 155.

துயில்=நித்திராசெய்தல். வி. 155.

துய்த்தல், அனுபவித்தல். வி. 79.

உண்டல். கு. 385.

துரத்தல்=எழுப்புதல். கு. 74. 388.

துர் (துற். துன்) கெட்ட. வி. 123. (உ.)

துவைத்தல் = வாத்தியம் வாசித்தல், ஒ
லித்தல். கு. 391.

துவ்வுதல்=அனுபவித்தல். வி. 86.

துழாய்=துளசி. வி. 93.

துளக்கலாகா நிலை = அசைக்கப்படாத
நிலை. கு. 28.

துளங்கல்=அசைதல். வி. 90.

துறவறம்=நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல்=
விட்டு நீங்கல். வி. 94.]

துறை=வழி. கு. 52. நீர்த்துறை, குறு.
வி. 43.

துன்றார்=புகைவர். சிற. பா. 11. வி. 95.

துன்னுதல்=சேர்தல். வி. 95.

தூ

தூக்கு=செய்யுள். கு. 163. 172. 58.

தூண்டில்=தாழ்வு. வி. 82.

தூய்மை=பரிசுத்தம். கு. 26. [வி. 96.]

தூர்=தூர்வை, வேர். வி. 23.

தூர்த்தல்=நிறைத்தல். வி. 99.

தெ

தெக்கக்காய்=தேவதாய். கு. 187.

தெய்ய=இடைச்சொல். கு. 368. இசை
நிறை. வி. 115.

தெய்வங்கொள்கை=கடவுள் வழிபாடு.
கு. 26.

தெரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்ற.
கு. 353. 355. 357. (தெரிந்தவழி சிற
றலால் தெரிநிலை.)

தெரிநிலைவினை = காலந்தெரிய நின்ற வி
னை. வி. 98. கு. 320.

தெரிநிலை வினைமுற்றலுடைய பெயர்ப்
பகுபதம்=காலங்காட்டுதலுடனேவே
ற்றமையேற்றவருவது. வி. 95.

தெரியல்=மாகை. வி. 93.

தெரிவரும்=காண்கிறதற்கரிதாகிய. கு.
27. [வி. 153. 121.]

தெருளல்=தெளிதல். வி. 95.

தெலுங்கம்=தெலுங்குதேசம். அந்நிரம்.
கு. 273.

தெவ்=பகை. கு. 236.

தெவ்வீர்=பகைவர். வி. 211. [77.]

தெளிதல்=மெய்யுணர்ந்தல். வி. 40.

தெளிவெய்தல்=துணிவுண்டாதல். கு.
433.

தென்னல்=தெளிவாதல். வி. 89.

தென்னிவோர்=அலோசித்தெளிதற்குரி
ய மாணுக்கர். கு. 461.

தென்புரண்டி=கொடுத்தமிழ் நாடுகளி
ல் ஒன்று. கு. 273.

தே

தேசிகம்=திசைச்சொல்.

தேம்=தேசம். கு. 276.

ஏழன் உருபு. வி. 63.

இடம். கு. 303.

இனிமை. [தேன். கு. 214.] வி. 152.

தேருதல்=தெளிதல். வி. 70. 95.

தேற்றப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள்.
வி. 111.

தேற்றம்=தெளிவு. நிச்சயம். கு. 353.
354.

தை

தையல் = பெண். கு. 277.

தொ

தொகாரினை. கு. 415. வி. 151. [வி. 91.]

தொகுத்தல் = எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுங் குறைத்துச் சருக்குதல்.

கு. 155. வி. 41.

விரிந்துகிடத்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். கு. 50.

தொகுத்துச்சட்டல் = பலவற்றையுங் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். கு. 14.

தொகுத்துரை = வேற்றுமை சாரியை முதலிய உறுப்புக்களைத் தொகுத்தெழுதுமுறை, இதைப் பொழிப்புறையென்றும் வழங்குவர். கு. 21.

தொகை = உருபு மறைதல், தொகைக்குறிப்புச் சொல். கு. 269.

பலவற்றையுங் தொகுத்துக் கூறுத்தொகைச் சூத்திரம். கு. 20.

மறைந்துநிற்பவை. கு. 403.

தொகைக்குறிப்பு = தொகுத்துக் குறிக்குங் குறிப்பு. கு. 269.

தொகைச்சூத்திரம் = காரியங்களைத் தொகுத்துக்கூறுவது.

தொகைகூறு. கு. 403. வி. 151.

தொகைநிலை. கு. 402. வி. 151.

தொகைப் பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். கு. 411.

தொகைவிரி = தொகுத்தும் விரித்தும் முடித்தல். கு. 50.

தொடக்கம் = ஆதி. (தொடு.) என்றற்ருடக்கத்து = என்றுசொல்வது போலவரும்.

தொடர். வி. 126.

தொடர்கை = தொடர்பு, சிநேகம். வி. 94. 11.

தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல் = ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுகளைச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 14.

தொடர்த்தல் = தீற்றெழுத்திற்கு அயலெழுத்தாகத் தொடர்த்தல். கு. 94.

தொடர்பு = செய்யுள். கு. 173.

தொடர்மொழி. கு. 259. 260. வி. 150.

தொடி = வளை. வி. 96. [பைந்தொடி. வி. 121. 157.]

தொடை = மோனைமுதலிய தொடை. யாப். 32. வி. 181.

தொள்ளை = பழமை. கு. 98.

தன்பம். வி. 96.

தொல்லோர் = முன்னோர். வி. 145. [98.]

தொழில் உவமை. வி. 204.

தொழில் = வினை. செய்யல். வி. 342.

தொழிற்பெயர் = வினைப்பெயர். கு. 217. 286. வி. 155.

தொழின்மொழி = வினைச்சொல். கு. 256.

தொழுதல் = பணிதல். கு. 385. ஊழியஞ்செய்தல். வி. 82.

தொன்முறை = தொல் + முறை = பழமையானமுறை. கு. 290.

தொன்றதொட்டு = பூர்வம் முதற்கொண்டு. கு. 290.

தொன்னுல் = பழமையானது. கு. 39.

தோ

தொகை. வி. 162. 23.

தொட்ட = [பகுதி. தோடு. வி. 82. (எ.) தோண்டின.]

தொய்தல் = கலத்தல். வி. 37.

தொரை = சரமணிக்கோர்வை. கு. 91.

தொழி = தோழமையுடையவன். கு. 277. [வி. 96.] வி. 96. (O.)

தொன் = புயத்தால் வருபெயர். கு. 276.

தொற்றம் = உருவம், பார்வை. வி. 86.

தொற்றாரம் தோன்றுகின்ற உயரம். கு. 28.

தொன்றல் = வினங்கல். கு. 342. 387. பிறத்தல். வி. 61. ஓர் விகாரம்: மெய்யாயினும் உயிராயினும் சாரியையாயினும் உயிர்மெய்யாயினும் உண்டாதல். கு. 154. வி. 20. திராசா. கு. 276.

தொன்ற எழுவாய் = முதலாம் வேற்றுமைத்தொகை. [வி. 91.]

தெள

தெளவை = தங்கவை. மூதேவி. வி. 317.

நகுதல் = சிறித்தல், நகைத்தல். வி. 76.

நகுநிர் = நகைத்திர். வி. 78. [79.]

நகை = சிறிப்பு. நகைத்தல். வி. 78. [வி. 96.]

சுத்தல்=சுத்தல்.

சு [சு. வி. 82. (சு.)] கு. 317.

நங்கை=பெண்ணிற்றெந்தான். [வி. 47.]

கு. 277.

நஞ்சு=விஷம். வி. 32.

நடித்தல்=சுத்தாடல். வி. 120.

நடுக்கல். கு. 387.

நடுதல்=பயிர் ஆக்கல். வி. 82.

நடுநிலை=தராசமுள்ள ஒருபுறத்தஞ்சா யாமல் நடுவாக நிற்பது, அதுபோல, மாணக்கன் அறிவுசிறிதாகில் பெரிதாகவும் பெரிதாகில் சிறிதாகவும் உணர்த்தப்புகாமையும், ஒருவனிடத்தில் விருப்பாகவும், ஒருவனிடத்தில் வெறுப்பாகவும், உணர்த்தப்புகாமையுமாம். கு. 29.

நடுவன்மை = நடுவு + அன்மை=நீதியல் லாதது. வி. 96.

நட்டல்=சினேகஞ்செய்தல். வி. 33. 188. [நன். 76.]

நட்டி=சினேகம். [நன் + பு. வி. 96.] வி. 33.

நணியது=சமீபமுள்ளது. வி. 40.

நண்ணல்=கிட்டல், உண்டாதல். வி. 89. கு. 210.

நந்து=சங்கு. 378.

நம்பி=ஆணறிந்தவன். கு. 276. [வி. 74.]

நயத்தல்=விரும்புதல். வி. 33.

நயம்=நியாயம், தகுதி. கு. 383.

நரகர்=நரகவாசிகன். கு. 261. 381.

நலம். வி. 26.

நலிதலோசை=கலந்தவோசை. கு. 88.

நலிதல் = வருந்திக்கூறுதல். கு. 88.

நல்குதல்=அளித்தல். வி. 152. 72.

நலவினம்=நல்லோர் உறவு. வி. 76.

நலிந்தோர்க்கினிமை = படித்தவருக்கு இன்பத்தருதல். கு. 13.

நலவஞ்சுற்றம். வி. 95.

நன்ன=நூரசன்பெயர். வி. 93.

நறவம்=நறவு=நல்லவாசனை. வி. 63. வி. 79.

நனி=மிக. கு. 86. 272. 388. பெரும் பால். கு. 207. வி. 35.

நனை=அரும்பு. வி. 114.

நன் = நன்றாக. கு. 26. 96.

நன்காடு. கு. 267. (நல்ல.)

நன்கு. வி. 96.

நன்மை. வி. 96.

நன்மொழிபுணர்த்தல்=நல்ல சொற்களைச் சொத்துவைத்தல். கு. 13.

நன்றி=உபகாரம். வி. 95. 96.

நன்று=நன்மையானது. வி. 93. 33.

நா

நா=நாக்கு. வி. 82. கு. 74. 376.

நாகு=இனமை, இன மரம். கு. 93. 94. 317.

நாடுதல்=தேடுதல். வி. 72.

நாட்டம்=கண். கு. 376.

நாட்டல்=தாபித்தல். கு. 11.

நாணுதல்=வெட்டுதல். வி. 95.

நாதன்=ஆண்டவன். வி. 95.

நாமம்=படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல். கு. 125. பயம். வி. 157.

நாமுடி=நாக்குமணி. 80.

நாயகம்=சிரேட்டம். வி. 152.

நாயகன்=ஆண்டவன். வி. 95.

நாலிவியிர்=தம்பியண்டு முதலியவை. கு. 380.

நாழி=ஓர் அளவு. 89.

நான் = நட்சத்திரஇராசி. கு. 276. ஓர் வாய்பாடு. வி. 174.

நாற்கணம் = வன்கணம் மென்கணம் இடைக்கணம் உயர்க்கணம், என்னும் நால்வகைக் கூட்டம்.

நாற்றம்=கந்தம். கு. 386.

நான்=தன்மையொருமைப்பெயர். கு. 294.

நான்முதன்=நான்கு முகங்கையுடைய அருகன். கு. 56.

நான்மை=நான்கு.

நான்மொழி = பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (உ.)

நிகர்=நிகர்க்கின்ற; ஒத்த. கு. 26. வி.

நிகர் (நிகர)=ஒப்பு. வி. 109. 76. 93.

நிகர்த்தல். வி. 76.

நிகழ்பல்ல = நிகழ்காலம்ல்லாத இரண்டுகாலம். கு. 245.

நிகழவு=நிகழ்காலம். கு. 423.

நிதி=நிரவியம். வி. 79.

நித்தியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நிமித்தம்=நிமித்தம், காரணம். கு. 49.

நிமிர்தல்=நெருங்குதல். வி. 64.

நியதி=நியமம், நிச்சயம்.

நியதிப்பெயர்=நியமமுடையபெயர்.

நிரல்=முறை, வரிசை. வி. 194. கு. 246.

நிரல்பட=வரிசைப்பட. கு. 16.

நிரணிமை. கு. 455.

நிரை=வரிசை. வி. 64.

நிரையசை. வி. 170.

நிர. வி. 166. 123. (உ.)

நிலம்=நாடு. கு. 273.

நிலவுதல்=விளங்குதல். கு. 427.

நிலன்=இடம்பெயர். கு. 276. [நிலம்.

வி. 17.]

நிலை=இருத்தல். கு. 456. வி. 61. நில

மை. உறுதி. வாசல்நிலை. வி. 120.

நிலையிழம்பொருள்=நிற்பனவாகிய அச

ரப்பொருள்.

நிழற்றல்=நிழைத்தருதல். கு. 258.

நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய

வண்ணங்களால்வரும்பெயர். கு. 276.

வருணம். வி. 60.

நிறீது=நிறத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறத்தக்குறிப்பு = முற்றச் சொல்லின்

அடையாளம். வி. 165.

நிறப்பு=நிலநிறத்தல். கு. 11.

நிறவுதல், நிறத்தல்=கீதாபித்தல். மற.

பா. 14. வி. 74.

நிறை=சால்பு. வி. 120.

மனஅடக்கம். கு. 384.

நிறைகேரல்=துலாக்கோல். தராசு. கு.

26.

நிற்ப=நிற்க. வி. 32. [86.]

நினைத்தல்=எண்ணல். கருதல். யோசித்

தல். வி. 124.

நினைவு=எண்ணம்.

நின்=நீ எனபது நிரிந்த நின். கு. 218.

வி. 73.

நின்றபயனின்மை=சொல்லின்று, அதற்

குப் பயனிலாதொழியச் சொல்லல்.

கு. 12.

நீ

நீ. வி. 73.

நீங்கல் = விட்டுக்கொடுத்தல், பிரிவையுண்

டாக்குத்தொழிலின்றிப் பிரிவையுண்

டுநீ தன்னிடத்திலுடைய பொருள்.

கு. 299. 387.

நீடு=நெடுங்காலம், என்றைக்கும். 63.

[வி. 120.]

நீட்டல்=நீட்டலுணவை. கு. 409. குற்

றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கல். கு.

155. வி. 41.

நீடு=நியாயம். வி. 95.

நீத்தம்=வெள்ளம். வி. 82.

நீத்தல்=திறக்கப்படுபொருள். கு. 296.

நீதது=நீக்கி. வி. 37. நீதவரும்நிலை.

கு. 454.

நீதது=விட்டு. (நீ.) வி. 124.

நீயிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

294.

நீர்=சலம். குணம். வி. 35. [நீர்=குணத்

தையுடையன். வி. 93.]

முன்னிலைப்பன்மை வி. 73.

நீவி=அரக்கி. கு. 389.

நீல்=நீலம். கு. 156. [வி. 41.]

நீயிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

294.

நு

நுகர்தல்=உண்ணல். வி. 81.

நுகர்வு=அனுபவித்தல். இன்பம். வி.

111.

நுட்பம்=பொருள்நுணுக்கம். கு. 18.

நுணங்குதல்=நுட்பமாதல். வி. 87.

நுண்=நுட்பமான. [நுண்மை. வி. 121.]

நுதலிப்புருதல்=இதனைச்சொல்லுவேன்

என்றுசொல்லிப் புருதல். கு. 14.

நுதல்=நெற்றி. வி. 154.

நும். வி. 74.

நுவலல் = பாடஞ்சொல்லின் வரலா

று. கு. 3. சொல்லல். கு. 390.

நுவல்வோன் = ஆசிரியனது வரலாறு.

கு. 3.

நுவற்சி=சொல். கு. 390.

நூ

நூலாசிரியன்=நூல்செய்தகர்த்தா.

நூலாசிரியன்=நூலுக்கற்பிக்கும்ஆ

சிரியன். கு. 26.

நூல் = நூல்வரலாறு. கு. 3.

சூல்திரம், கு. 24. எழுவல். கு. 25.

நூறுதல்=பொடியாக்குதல். மற. பா. 12.

நூன்முதம் = முகவுரை, நூற்றுமுதம்

போற் தொடங்குதல். கு. 1.

நெ

நெஞ்சம் = நெஞ்சு. மார்பு. மனம். அந்தக்
கரணச்சாட்சி. வி. 40. 124.
நெடிய = நெடுமையான். வி. 121.
நெடினபெடை = நெட்டெழுத்தனபெ
டைதல்.
நெடில் = நெட்டெழுத்து. கு. 65. 129.
நெடுமை, தீர்க்கம். வி. 4.
நெடும். வி. 121.
நெட்டுயிர் = உயிர்நெடில். கு. 126.
[வி. 121.]
நெய்தல் = ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276.
கடல்சார்ந்திடம். வி. 220.
நெய்யிர் = பன்னாடை. கு. 38.
(பெய்யை உருக்கி வடிக்கெடுப்பொருட்டு இதன்
மேல் விடும்போது சாமான பெய்யை ஒழுக்கிப்
பெக் கட்டையபற்றிக்கொள்கும்)
நெருநல் = நெற்று. வி. 25.
நெறி = வழி. வி. 95. முறை. கு. 194.
199. கடன். கு. 253.

நே

நேரகை. வி. 169.
நேர் = நேர. வி. 109. உடன்படல். கு.
427. சமமான. கு. 16.
நேர்ச்சி = நடப்புப்பொருள். கு. 298.
நேர்தல் = பொருத்தல். கு. 361.
நேர்ப = தழுவிக்கொள்வர் புலவர். கு.
427.

நை

நைதல் = பலவீனம். தளர்ச்சி. வி. 112.
தன்மாத்தினாயிற் குறுகுதல். கு. 95.
120.

நொ

நொடி = ஒருமாத்தினாயினவு. கு. 180.
வி. 16. சொல். கு. 390.
நொடிதல் = சொல்லல். கு. 390.
நொய்மை = கனயில்லாதது. இலேக.
[எட்டேயில் ஒன்று. கு. 386.]
நொய்ய = நொய்மையானவை. வி. 125.
[93.]

நோ

நோகுதல் = வழுத்தம்நீட்டல். வி. 82.
நோர்க்குக்கண். வி. 37.
நோக்குதல் = பார்த்துதல். வி. 37.
நோற்றல் = பெறுதல். வி. 27.

ப

ப = பல்லோபடர்க்கை விருதி. கு. 327.
பகருதல் = கற்பித்தல். கு. 39. சொல்
லல். கு. 390.
பஃடுருடை. யாப். 60.
பகர்ச்சி = சொல். கு. 390.
பகழி = கணை. அம்பு. கு. 389.
பகாப்பதம் = பிரிக்கப்படாத பதம்.
கு. 128. வி. 122.
பகுதி = முதுகினி. கு. 133. பிரிந்து
என்னும் சூரியமொழித்திரிவு, அது
தன்னியல்பினால் நிறையால் பகுதி
யாம். கு. 133. 134.
பகுத்தல் = பிரித்தல். கு. 281.
பகுத்தணர்தல் = ஆராய்ந்தறிதல்.
பகுபத உறுப்பு = பகுக்கப்படும் பதத்
தின் அவயவம். வி. 123.
பகுபதம் = பிரிக்கப்படும் பதம். கு.
128. 132. வி. 123.
பகை = பகைதொடர்பொருள். கு. 298.
பக்கம் = விதம். வகை. பட்சம். வி. 32.
பக = பகம். பகமையான். 70. 121. (பச்
சு, பாசு, பைம்.)
பகை = ஆகை. வி. 95. 11.
பச்சரிசி. வி. 121.
பஞ்சி = பஞ்சானது. கு. 24.
படர்க்கை = படர்க்கையிடம். கு. 266.
324. பேசுவோனையும் அவன்முன்னிற்
போனையும் அல்லாத மற்றப்பொரு
ளைக்குறிக்குஞ் சொல். கு. 285.
படர்க்கைமுப்பெயர் = படர்க்கையிடத்
தையுடைய உயிர்நினைப்பெயர், அஃ
றினைப்பெயர், விரவுப்பெயர் எனநிற
மூவகைப்பெயர்கள். கு. 435.
படர்க்கையோர் = படர்க்கையிடத்தோ
ரை. கு. 303.
படர்க்கைவினைமுற்று = படர்க்கைவினை
முற்றுச்சொல். கு. 295.
படர்ச்சி = நடை. கு. 46.
படர்தல் = ஏகுதல். கு. 272.
பரவிப்போகுதல். வி. 88.
படலம் = அநிகாரம். கு. 4. பலபொருள்
கொண்டது. கு. 17.
படாக்கை = கிருது. கு. 91.
படாஅன் = உடன்படான், கலவான்.
கு. 11.
படி, படிக்கு, படியாக, படியால். வி. 164.

பதி. வி. 105. 124.
 படுதொகை. வி. 157. (w.)
 படுத்தல் = தாழ்த்திக்கூறுதல். கு. 88.
 , தூக்குதல். வி. 104.
 படுத்துதல். வி. 124.
 படைக்கலம் = ஆயுதங்கள். வி. 84.
 பணி = தொழில். வி. 96.
 பணிதல் = வணக்கம். வி. 94.
 பணித்தல் = சொல்லுதல், உரைத்தல்.
 கு. 431. வி. 95. 133.
 பணிமம் = சங்கு. வி. 81. 137.
 பனை = பெருமை. வி. 27.
 வயல். வி. 81.
 பனைத்தல் = பெருத்தல். வி. 32.
 பண்டமாற்று = விசைகூறுதல். கு. 101.
 பண்டம் = பதார்த்தம். வி. 208.
 பண்டு, பண்டை = பழமை. வி. 28.
 பண்பிற்பகாநிலைப்பதம். கு. 135.

(செம்மை முதலியவை செவ்வியபற்பகுபதம்;
 ஆயினும் பொருள்நியைப் பண்பதம். இவை
 மை விசுதி இவ்விடங்களிலுள் இவ்விசுதி
 யையும் பகுதியாக வைக்கும்.)

பண்பு = குணத்தோடு குணக்குண்டா
 கும் ஒற்றுமைநயம், வண்ணம், வடிவு,
 அளவு, சுவை முதலியவைப்பற்றி வ
 ருவது. கு. 406. குணம். வி. 76. 143.

(ஐம்பொருளால் உணரப்படுவது.)

பண்புத்தற்குழமை = குண சம்பந்தப்
 பொருள்.

பண்புத்தொகை = “ஆசிய” முதலிய ப
 ண்புருபு தொக்கிறிப்பவை. கு. 152.
 406. வி. 154.

பண்புருபு, “ஆசிய.” கு. 406.

பண்புவமை. வி. 204.

பதடி = பதர். வி. 92. கு. 338.

பதப்புணர்ச்சி = சொல்லொடுசொல் கூ
 டுதல்.

பதம். கு. 253. 254. 253. எழுத்தாலா
 கிய பதத்திலக்கணம். கு. 57.

எழுத்துகள் பிறப்பொருள்காட்டுந்
 தொல். கு. 218 பாதம். வி. 79. 41.

பதவுரை = சொற்பொருள். பதப்பொ
 ருள். கு. 21. 22.

பதி = இடம். வி. 41.

பதிக்கம் = தொகுத்தல் சொல்லுதல்.
 கு. 1.

“பதிக்கம்” எனப் பல்வகைப் பொருள்
 கொடுப்பதைச் சொல்லுகிறேன்.”

பத்தினீற்றுயிர்மெய் = பத்தென்னும் என்
 னின் நிலைமொழியினது இற்றிலுள்ள
 துரை உயிர்மெய்யெழுத்து. கு. 198.
 பந்தனம் = கட்டுதல். வி. 197. 201.
 பந்தி = ஒழுக்கு. வி. 61.
 பயத்தல் = விசைதல். வி. 145. புயன்.
 வி. 76.

உண்டாக்கல். வி. 95.

பயம், பயன் = பலன். கு. 10. வி. 76. 112.

பயனிலை = பொருள்நிலை. கு. 295. வி. 129.

பயனுரை = இப்படிச் சொன்னதினாலே
 வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுது
 முரை. கு. 21.

பயனுவமை. வி. 204.

பயிறல் = சொல்லுதல். கு. 41.

பரண் = பரணென்னும் பெயர். கு. 211.
 (காவற்பரண்.)

பரதன் = பரதராசன். வி. 89.

பரத்தல் = விரித்தல். கு. 372.

பரத்தை = வேசி. வி. 63.

பரவை = கடல். வி. 37. [பரவுதல். வி. 96.]

பரா. வி. 123. (உ.)

பரிசம் = ஊறு. கு. 386.

(செம்மை, தன்மை, மென்மை, வன்மை, சொப்
 பம், சீமை, சருக்கம், பருபருக்கம் ஆக எட்டு.)

பரிதல் = விரும்பல். வி. 86.

பரிதி = சூரியன். சிற. பா. 3.

பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி. 121.

பருகுதல் = உண்ணுதல். கு. 40.

பருத்திக்குண்டுகை = பருத்தியடைத்த
 கிரகம். கு. 34.

பருந்தின் வீழ்வு = தலைகீழாக விழுதிற
 பருந்தின் வீழ்ச்சி. கு. 17.

பருபருக்கை = திண்மை. பருத்தாக்கொ
 ள்ளல். [எட்டிறில் ஒன்று. கு. 586.]

பருவமுயற்சி = காலத்தோடு பொருள்
 தச் செய்யமுயற்சி. கு. 27.

பருவரல் = வருத்தல். கு. 388.

பல = பலவீன்பாற்பெயர். கு. 240.

பலப்பொருளொருசொல் = பலப்பொரு
 ளைத் தருகிற ஒருசொல். கு. 431.

பலர் = பலர்பாற்பெயர். கு. 240.

பலர்பாற்பெயர் = பலரைக்குறிக்குந்
 சொல்.

பலவகைத்தரத்துதோல், இரத்தம், இ
 றைச்சி, வேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவே
 தநீர் எனவிற எழுத்துகள் தாதுக்கள்.
 கு. 266.

பலவினீட்டம் = பலபொருளின் கூட்டம். கு. 390.

பல்லவம். ஓர் தேசம்.

பல்லியம் = தேவாத்தியம். கு. 391.

விரிந்தல் தொக்குந்தம்முன் விரவிப்பலவடுக்கிவருதல்.

பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர். கு. 278.

பவணந்தி = ஓர் முனி. கன்னடாச் செய்தவன். சிற. பா. 21.

பவம் = பாவம். வி. 87. [41.]

பழஞ்சூத்திரக்கோன் = மேற்கோள். ஆசிரியவசனம். கு. 81.

பழி = நிர்த்தை. வி. 210. சூற்றம். தொலை. வி. 82.

பழித்தல் = நிர்தித்தல். தூவித்தல். வி. 210.

பறவை. வி. 96. (o.)

பறை = சாற்றம் புறை. வி. 109.

பனுவல் = செய்யுள். கு. 24. 54.

பன் = பன்னல். கு. 217.

பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்நிலைப்பன்மை, அஃறிணைப்பன்மைப் பொதுப்பெயர்.

பன்மையிருநிலை = இருபாற் பன்மை. கு. 287.

பன்மொழித்தொடர் = பலசொற்கள் தொடர்ந்த நிற்பவை. பன்மை பன்மைப்பெயர். கு. 265. 300.

பன்றி = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பன்னரும் = சொல்லுத்தகரிய. சிற. பா. 21. [வி. 153. 121.]

பன்னுதல் = சொல்லுதல்.

பா

பா, பாவினம். வி. 184.

*பாகதம் = எல்லாநாட்டிலும் வழங்குவது. (பிராக்ரதம்.)

பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினையெச்சவிகுதி. கு. 343.

பாங்கிற்று = பாங்கினியுடையது. கு. 289. [பாங்கு. வி. 93.]

பாசம் = கயிறு. வி. 137.

பாசெழை. வி. 121.

பாடம் = உரைசெய்தற்பொருட்டு எழுதித் தெழுதிய மூலம். "மன்றுபுரித்தான் ணைல்." என்பதை. "மன்றுபுரித்தான் ணைல்." என்பாடமேதவாருனர்

என்றும்பொல்வன பாடவுரை. கு. 21.

பாடல் = சொல்லல். ஒதல். கு. 390.

பாடு = ஏழன் உருபு. வி. 63. மேன்பாடு. வி. 79.

வாய்பாடு. கு. 340. வி. 96.

பாணன் = புகழ்ந்தபாடுவோன். கு. 399.

பாணி = கை. வி. 79.

பாண் = பாட்டு. வி. 81.

பாண்டிநாடு = பாண்டியகுடு. கு. 273. 239.

பாண்டில். கு. 273.

பாதம் = அடி. வி. 95.

பாயிரம் = வரலாறு. கு. 1.

பாராட்டல் = காட்டுதல். வி. 92. [பார் + ஆட்டல்.]

பார் = பூயி. வி. 121.

பால்கன் = குழந்தை. வி. 120.

பாலது [பால (பன்)] = பாற்ற, பாறையுடையது, தன்மையுள்ளது. வி. 93. [35.]

பாலை = ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276. நீரும் நிழலும் ல்லாத இடம். வி. 220.]

பால் = பகுப்பு. கு. 281. ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும் ஐம்பால்கள். கு. 360. 416. 342. வி. 53. ஏழன் உருபு. வி. 63.

பாவித்தல் = எண்ணல். வி. 124.

பாவைமார் = பெண்கள். வி. 120. [69.]

பாழ் = பாழ்க். வெறுமையான. வி. 121.

பாழ் = பருந்த. கு. 183.

பாற்ற = பாண்மையுடையது. கு. 57. வி. 93.

பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினை எச்சவிகுதி. கு. 343.

செவிடத்த பத்த என்றும் (உ-ம்.) ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான் = முப்பது. கு. 61. 194.

பி

பி. வி. 96.

பிங்கலம் = பிங்கலந்தை என்னும் தூல. கு. 392.

பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.

பிணக்கல் = வேறுபடல். வி. 89.

பிணி = வியாதி. வி. 26.

பிண்டம் = பலதொகையையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டு பொதுப்பட நிற்கும் பிண்டச் சூத்திரம். கு. 20. பிண்டப்பொருள். கு. 316.

பின்டி=அசோகமரம். வி. 63.

பித்தி=பித்தத்தைபுடையவன். வி. 152.
[96. 64.]

பிர. வி. 123. (உ.)

பிரதி. வி. 123. (உ.)

பிரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்று, பிரிக்கும்படி நிலைபது. கு. 354.

(உ-ம்.) சாத்தனே செழிந்தான் எ-ல்.
கொஞ்சல் வினைபாற் சித்தநிலை கிணறுப் பிரி
எல்லாரும் பிரிப்பெட்டார்

பிரிப்பு=பிரிநிலை. கு. 353. 351. 355.

பிழைபாடு=தப்பு. கு. 42.

பிளிமல்=ஒலித்தல். கு. 391.

பிற=சொல்லாபொழிந்தவை. கு. 451.

பிறனல்=ஆசிரியவசனம். கு. 23.

பிறப்பு=எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணம். கு. 57. 74. வி. 18. (J.) ஓர் வாய்பாடு. வி. 173.

பிறமுதல்=ஒன்றை மற்றொன்றாகச் சொல்லப்படுதல். 425.

பிறந்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு = பிறந்தத்தை அங்கிகரித்துத் தன்னிலிதேல். கு. 11.

பிறந்துமற்றங்காட்டல் = பிறருடைய அலிதன்னை குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 11.

பிறந்துள்ளமுடிந்ததானுடன்படுதல் = பிறனிலே சொல்லப்பட்ட விருதிகளுக்குத் தான் சம்மதப்படுதல். கு. 14.

பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.

பிறவிடைநிலை=வேறு இடைநிலை, அதாவது விசாரப்படல்.

பிறவினை=பிற கர்த்தாவின்றொழில். வி. 103.

பிறழ்தல்=மயங்குதல். கு. 451. 32.

பிறன்கோட்குறல்=தன்னுள்ள பிறனது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல். கு. 14.

பிறிதின்முகமை=தன்னிலவேறுபது. கு. 306. வி. 62.

பிரித=மற்றையது. பிறர்மதம். கு. 11. [பிற. வி. 93.]

பிரிதவிதி=எய்யியது கிலக்கும்விதி.

பிரிதொடுபடா அன்றன்மதங்கொளல் = பிறர் மதத்தொடு கலவாதவகுத்திதன் மதத்ததன் தான் ஆண்டுகொள்வது.

கு. 11.

பின்=எழன்உருபு. வி. 63.

பின்வருநிலை. வி. 207.

பின்னது நிறுத்தல்=முறை பிறழாமல் முன்வைக்கவேண்டியதைப் பின்வைத்தல். கு. 14.

பின்னவன்=மகன். வி. 93.

பின்னோன்=வழிநுல்செய்வோன். கு. 7.

பீ

பீ. கு. 177.

பீலி = மயிற்றோகை. வி. 208.

பீழை=தன்பம்.

பு

புகறல்=புகலல். கு. 390. [புகல்+தல். வி. 38.]

புகுதல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 72.

புடை=சார்பு, எல்லை. கு. 8. ஏழன் உருபு. வி. 63.

புடைதல்=சார்புதல். கு. 8.

புடைபெயர்ச்சி=அசைவு.

புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]

புணரியல்=பதங்கன் ஒன்றோடொன்று புணரும் ஆறு உணர்த்துவது. [வி. 153.]

புணர்ச்சி=புணர்ப்பு. சந்தி. கு. 151. [வி. 96.] விகாரம் இயல்பு என இருவகை. வி. 19. விருதி பதம் உருபு என மூன்று வகையும் ஆம்.

புணர்தல்=கூடுதல். கு. 90.

புணை=மரக்கலம். வி. 96.

புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.

புதியனபுகுதல் = முற்காலத்தில் இல்லாத சிலபிற்காலத்திலக்கணமாதல். கு. 462.

புதுமை. கு. 389.

புரநிலை=பாதுகாத்தல். வி. 79.

புரநின்=உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற. கு. 25. (புரம்=சீரம்.)

புரவி=குறிஞ்சு. வி. 153.

புரிதல்=செய்தல். வி. 157.

புகா=புகாய். வி. 109.

புகாதல்=போதுதல். கு. 156.

புலப்படுத்தல் = உணர்ச்செய்தல். வி. 210.

புலமை=கல்வி. கு. 28.

புலம்புல்=அழுதல். கு. 313.

புலவன்=அதிசுடையோன். கு. 276. [வி. 93].

புலன், புலம் = அறிவு. வி. 156. நிசை. இடம். வயல். கம்புலன். வி. 34. 218. 376.

புலுதம். வி. 14.

புல்லல் = பொருந்தல். கொண்டுமுடிதல். கு. 246. 319.

புல்லிதம் = புறவிதம். வி. 60.

புல்லியன் = புன்மையுடையோன். வி. 117. 93.

புவி = பூமி. வி. 70.

புழுங்கல் = புழுங்கற்கறி, சோறு, பயறு. கு. 229.

புள் = பறவை. வி. 17. கு. 381.

புள்ளி = மெய்யெழுத்திற்குரிய புள்ளி. கு. 89. ஒற்றெழுத்து.

புறச்சுட்டு. வி. 5.

புறத்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியபதம், பிறபொருளைத் தருகின்றமையால் புறத்திலக்கணம். கு. 57.

புறப்பாட்டெல்லை = வேறுமொழியினிடம்.

புறப்பொருள். கு. 220.

புறமொழி = புறத்துவருகிறசொல். கு. 411. புறப்பொருள். கு. 220.

புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்தால் வருபெயர். கு. 276. ஏழன் உருபு. வி. 63.

புறவுரை = நூல் சொல்லியபொருள் அல்லாதவைகளைச் சொல்லுதல். கு. 1.

புறனடை, புறநடை = [புறன் + நடை. கு. 210. அல்லது புறன் + அடை. கு. 204.

அல்லது, புறம் + நடை. கு. 219.]

வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது புறத்து அடையாய் வந்தது. கு. 20.

புறன் அழிதல் = மற்றவரை நிரந்தித்துப் பேசுதல். வி. 78.

புற்கம் = கிறுமை. வி. 140.

புன்ல் = கடல். வி. 64.

புனருடு = புனல்நாடு. தண்ணீருள்ளதே புனிதம் = பரிசுத்தம்.

புனை = அலங்கரிக்கப்பட்ட. கு. 56. [வி. 153.]

புனைத்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்லல். கு. 1.

புன்மை = கீழ்மை. வி. 137. [புல் + கை. வி. 96.]

புன்மை. தஞ்சாவூர்மேல். தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பு

பு. கு. 30.

புகம் = கமுகமரம். வி. 110

புகக்குழல். வி. 157.

புசல். வி. 96. (0.)

பூட்டுவில். கு. 456. பூட்டுகிறபொருள் கோன்.

பூண் = ஆபரணம். வி. 125.

பூத்தல் = மலர்தல். வி. 82.

பூநனை = மொக்குள். (பூ + நனை.) வி. 114.

பூந்தடம். கு. 200.

பூப்பெயர் = பூவென்னும் பலபொருளொருசொல். கு. 200.

பூழி = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண்டிர் = மனைவி. வி. 62.

பெண்ணெழுத்து = பெயர்.

பெண்பாற்பெயர், = உயர்நிலை பெண்பால்பெயர். கு. 277. வி. 52. (8.)

பெண்மை = பெண்தன்மை. கு. 264.

பெண்மைமுதற்பெயர். பெண்மைச் சினைப்பெயர். கு. 283.

பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர். கு. 283.

பெண்மைமுறைப்பெயர். கு. 283.

பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை விளக்குதலால் பெயரியல். [கு. 258-319.]

பெயரினெச்சம் = அகரவீற்றுப் பெயர்ச் சூறையு. கு. 167.

பெயரெச்சம் = பெயரெச்ச வினைச் சொல். கு. 322.

பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. கு. 340. வி. 143. 87.

பெயர்எஞ்சு கிளவி.

"எல்லாம் வினைபுச் சொல்லப் பரேகருத பெய்சொல் சூழாத பெயர் எச் சொல்" (அ.ந.)

பெயர்ச்செவ்வெண் = பெயர்க்கனிபுத் தேவரும் செவ்விய எண்ணிடச்சொல். கு. 380.

பெயர் = எழுத்துகளின் பெயரினிலக்கணம். கு. 57.

பெயர்ப்பெயர்ப்பதம். கு. 131.

பெயர்த்தொகை = இரண்டு பெயர்கள் சேர்ந்து நிற்பவை. கு. 152. பெயரின்கண்ணே தொக்கதொகை.

பெயர்ப்பகுபதம் = எட்டுவெற்றுமைகளிலொன்றையெற்றவருவது.
பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. தினித்தல், போடுதல், பொழிதல். வி. 95.
பெரும் = பெரிய. பேர். வி. 121.
பெற்றம் = பசு. கு. 273.
பெற்றி = குணம். தன்மை. கு. 280.

பே

பேகன் = தவணை ஆண். கு. 91.
பேடு = அவி. கு. 264.
பேணுதல் = காப்பாற்றுதல். வி. 30.
பேதை = பேதைமையுடையவன். பெண். கு. 388.
பேதைப்படுக்கல் = பேதைமை ஆக்கல். வி. 124.
பேதைமை. வி. 94. 96.
பேர் = பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.
பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்து = போய்.
பேறு = பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு = பொங்குதல். வி. 82.
பொச்சாப்பு = மறப்பு. கு. 384.
பொடிதல் = மூடுதல். கு. 290.
பொதியில் = பொதுவில். கு. 239.
பொது = பலவற்றினையேற்பது. கு. 275.
பொதுச்சாரியை = விருதி, பதம், உருபு என்கிறமூன்று புணர்ச்சிகளினால் தனி மொழிகளிலும் வருதல். கு. 244.
பொதுச்சி. வி. 176.
பொதுப்படக்கூறல் = பொதுவாகச் சொல்லல்.
பொதுப்பெயர் = இருதினைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர். கு. 282. 159. விரவுபெயர்.
ஒர் இனத்துக்கெல்லாம் உரியது. வி. 48.
பொதுமை = பொதுத்தன்மை. கு. 400.
பொதுமொழி = ஒருகால் ஒருபொருளையும் ஒருகால் பலபொருளையும் தருகிற பெயர்க்கு சொல். கு. 289.
பலபொருள்களை புணர்த்தும் பொதுச்சொல். கு. 17.
பொதுமபர் = சொல். வி. 63.

பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்கூறுகைச் சொற்களின் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உணர்த்தி நிற்பல். [கு. 393—460.]
பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குள் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்து. கு. 274.
பொதுளல் = நெருங்கல். தழைத்தல். கு. 368.
பொம்மென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 114.
பொய்கை = குளம். வி. 110.
பொய்த்தல் = பொய்சொல்லல். வி. 40.
பொரிதல் = பொரித்திடுதல். வி. 41.
பொருட்டு = நிமித்தகாரணப் பொருள். கு. 298. வி. 60.
பொருட்டுப்பொருள். வி. 60. 140. 164.
பொருட்புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ்சேருஞ்சேர்க்கை.
பொருணிலி = வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய பொருணிலிகள். கு. 436.
பொருண்மை = பொருள்கொள்ளுதன்மை. கு. 427. [வி. 94.]
பொருதல் = சண்டைசெய்தல். வி. 27.
பொருநர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]
பொருதல் = ஒத்தல். ஒருவர் மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழில். கு. 208.
பொருத்தல் = ஒன்றுதல். அமைதல்.
பொருவு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.
பொருள் = பொருளன் = பொருளையுடையன. வி. 34. 93. கு. 272.
பொருளணி. வி. 202.
பொருளாகுபெயர். வி. 182.
பொருளாசிரியர் = நூலுக்கு அர்த்தஞ்செய்யவன்.
பொருள் = பெயர்ப்பொருள். கு. 291.
பொருட்பெயர். 276. அர்த்தம். கு. 10. வி. 214. 217.
பொருள்கூறு = எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு. [நிற். பா. 10.]
பொருள்கோள் = அந்நயம், சொற்கள் பொருள்கொள்ளுங்குணம். கு. 452. 460. [வி. 86.]
பொருள்மயக்கம் = பிறிதொன்றன் பொருளைவிட தன்பொருள் விடாது தன்மயங்குதல். கு. 317.

(உ-ம்.) ஸேட்டிசுடன் குறைந்தான்.

ஸேட்டிசு குறைந்தான்.

பொலி=தூற்றுகெல்லின் குப்பை. கு. 316.

பொழிப்பு. யாப். 41.

பொழிப்புணர்=தொகுத்துணர். கு. 21.

பொழில்=சோலை. வி. 64.

பொழுது=காலம். கு. 416.

பொறி=ஐம்பொறிகள். வி. 120. கு. 376.

பொறை=பாரம். வி. 96. பொறுமை.

கு. 27. 388.

பொற்பு=அழகு. வி. 93.

பொன்றல்=சாதல். வி. 82.

போ

போ. வி. 81.

போக்கல்=போகவிதல். வி. 103.

போது=பூ. அலர். வி. 110. கு. 368.

பொழுது, வினைப்பகுதி. வி. 125.

போர் = நெற்போர். யுத்தம். வி. 23.

[பொரு. வி. 96.]

போர்த்தல்=மூடுதல். வி. 29.

போலி. வி. 17. கு. 7. 122. 123. 239. 267.

முதற்போலி = முதலிலே ஒருமுதுகுக்கு மற்ருருமுதுகு வந்தமறி ஒத்துடப்பது. கு. 123.

இடைப்போலி = நடுவிலேமற்ருருமுதுகு வந்தஒத்துடப்பது. கு. 123. 124.

கடைப்போலி = கடையிலேமற்ருருமுதுகு வந்தஒத்துடப்பது. கு. 122.

போலுதல்=ஒத்தல். வி. 76.

போல், போல. வி. 109.

போற்றுதல்=காத்துக்கொள்ளுதல், எண்ணுதல். கு. 9. வி. 35.

ம

மஃகான்=மகர்க்குறுக்கம். கு. 60. 61. 99. வி. 15. (L.)

மக=குழந்தை. வி. 23.

மகலே=பெண். கு. 277.

மகர்க்குறுக்கம்=தன்மாத்நிலையிற்குறைந்த மகரம். கு. 96. வி. 15. (L.)

மகிதலம்=பூமி. வி. 64.

மகிழ்=ஓர்மரம். வி. 152.

மகிழ்தல்=சந்தோஷித்தல். வி. 85.

மகிதலம்=சுபமாதிய சொற்களைச் சொல்லுதல். கு. 267.

மச்சை=மூலம். கு. 268.

மஞ்சை=மயில். கு. 464.

மடக்கு=மடக்கணி. வி. 197.

மடந்தை=பெண். கு. 277.

மடில்=இலை. வி. 152.

மடற்பனை=மடற்கொண்டபனை. கு. 33.

மடி=சோம்பல். வி. 95.

மண்ணுங்கட்டி. வி. 124. (s.)

மதம்=மனத்தின்கொள்கை. கு. 11.

மதி=யுத்தி. வி. 125. மாதம். கு. 276. = திங்கள். வி. 157.

இடைச்சொல். கு. 372. 444.

மதியம்=சந்திரன். வி. 63.

மது=தேன். வி. 79.

மந்தி=குரங்கு. வி. 389.

மயக்கம்=இணக்கம். கூடுங்கூட்டம். கு. 110. 113.

மயங்கல்=கூடல். கு. 115.

வரம்புகடந்து வருதல். கு. 444.

இணங்குதல்.

மயங்கவைத்தல் = இதுவோ அதுவோ எனத் தனியப்படாமற் சொல்லல். கு. 12.

மரபு=தன்மை. கு. 7. பழமை. கு. 275. (ஆக்கப்பாடின்றி பழையமையாக இருப்பது.) வழி. கு. 416. 429. வி. 163.

மரப்பெயர்கள். வி. 161.

மரியாதைப்பன்மை. வி. 138. கு. 420.

மருங்கு=இடம். கு. 450.

மருதம்=ஐந்தினியில் ஒன்று. கு. 276. வயனும்வயல்சார்ந்தஇடமும். வி. 220.

மருத்து. வி. 26.

மருவுதல்=வருதல். கு. 174. தருவுதல். வி. 133.

மருளல்=மயங்குதல். வி. 113.

மருள்=மயக்கம். வி. 39.

மருஉ = மருஉமொழி. இலக்கணமில்லாமற் சொல்லுக்குறைத்துப் பெரியோரால் வழங்குஞ்சொல். கு. 239. (மருவுதல்.)

ஒருச் செய்வென்பதானே நினைந்து நிறைந்து நிற்பதொரு செய்கை.

மலர்=தாமரை. கு. 156. வி. 42.

மலங்கு=விளாங்கு. வி. 152.

மலர்=அலர்ப்பூ. ஒருவாய்பாடு. வி. 173.

மலாடு = மலைபாடு [மலையமலாடு. கு. 239.] மலையாளம். தமிழ்மலையாளம் ஒன்று. கு. வி. 3.

மலி=நிறைந்த. கு. 56. [வி. 153.]
 மல்குதல்=நிறைதல். சிற. பா. 1.
 மல்லல்=செழிப்பு. வி. 118.
 மறம்=வறமை. வி. 80. கீரம். கு. 384.
 மறவன் = பாணியிலத்தான். படைவீரன்.
 கு. 276.
 மறவி=மறந்தசெய்யுங்குற்றம். கு. 384.
 மறித்தல்=தடுத்தல். வி. 79.
 மறிநிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]
 மறுகுதல்=மயங்கல். வி. 133.
 மறுதலை=எதிரி. கு. 53.
 மறுத்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி.
 81. 209.
 மறை=எதிர்மறுத்தல். கு. 427. இரகசியம். வி. 109.
 மறைதல். கு. 387.
 மற்று=இடைச்சொல். கு. 365.
 மற்றையது. கு. 366.
 மற்ருன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது இதக மற்ருன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். கு. 12.
 மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். கு. 25.
 மனை=வீடு. வி. 125.
 மனையாட்டி=மனைவி. கு. 298. [மனை + ஆள் + தி. வி. 93.]
 மன்=பெரும்பான்மை. கு. 185. மிகுதி. கு. 252. 184. 304.
 (சிறுபான்மை ஒவ்வாத.)
 இடைச்சொல். கு. 364.
 மன்மகன்=அரசனுடைய குமாரன். கு. 37.
 மன்றல்=கவியாணம். கு. 389.
 மன்னுடைமன்றம்=இராசசபை. கு. 53.
 மன்னுதல்=சிறிபெறுதல். கு. 53. வி. 86.
 மன்ரு=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா=குதிரை. வி. 65. இடைச்சொல். கு. 371. பெரிய.
 மாக்கள். வி. 69.
 மாசு=குற்றம். வி. 39.
 மாடம்=மாவின்கு. கு. 55. வி. 63.
 மாபி=மாடனை. கு. 158.
 மாடு=மாட்டு. வி. 63.
 மாட்டி=அழகு. பெருமை. கு. 4. 13. 36. [வி. 363]
 மாட்டு. வி. 125.

மாட்டெறித்தொழுதல்=இது இதற்கும் ஆம் என மாட்டுதல். இதுவும் அது வென எடுத்தெறிந்து போதல். கு. 14.
 மாண்=மாட்சிமை. வி. 156.
 மாண்பு. வி. 96.
 மாதர்=பெண்டிர். வி. 114.
 மாதவி=வசந்தகாலமல்லிகை. வி. 110.
 மாறு=பெண். வி. 277.
 மாதோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.
 மாதநிலை=அளவு. மிதம். மட்டு. வரை. எழுத்தின் அளவிலக்கணம். கு. 57. 99. 100. வி. 16.
 மாந்தர்=மனிதர். வி. 5.
 மாயம்=மாய்கை. வி. 120.
 மாய்தல்=கெடுதல். கு. 229.
 மாய்த்தல்=கெடுத்தல்.
 மாரி=மழை, மேகம். வி. 70. 95.
 மார், உயர்நிலைப் பன்மைப் படர்க்கை விஞ்சி. கு. 327.
 மார்பு=நெஞ்சத்தால் வருபெயர். கு. 276.
 மாலை=பலவற்றால் தொடுத்ததொடை. வி. 212.
 மாள=இடைச்சொல். கு. 375.
 மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.
 மாறுகொள்குறல் = முன் சொன்னதற்குப் பின் சொல்லுவது விரோதப்படச் சொல்லல். கு. 12.
 மாறுகோன்=விரோதமாகக் கொள்ளல். கு. 11.
 மாறுதல்=மயங்குதல். கு. 121.
 மாறுபடு புகழ்வி. வி. 210.
 மாற்றம்=சொல். கு. 390.
 மாற்றுன்=சத்துரு. வி. 23.
 மான. வி. 109.
 மானல்=ஒத்தல். கு. 223.
 மான்=மிருகத்தின் பொதுப்பெயர். வி. 157.

மி

மிகல்=அதிகரித்தல். கு. 170. 178. 388.
 மிகுதி=மிகுதிப்பொருள். கு. 364. வீண் பெருமை. வி. 23. பெருமை. வி. 109. கு. 389.
 மிகைப்படக்கதல் = அதிகப்படச் சொல்லல். கு. 12.
 மிகையொற்றமைபெருவகவணி. வி. 205.
 மிக்குமுடிதல். கு. 158. 93.

மிக்கோன்=உயர்ந்தவன். கு. 442.

மிசை=மேல். கு. 90. 96. 149. வி. 63. 162.

[மிசைத்தே=மிசை+த்த + ஏ. வி. 93. 111.]

மிடறு=கண்டம். கு. 75.

மிநிலை=ஒர் தேசம். வி. 81.

மியா=முன்னிலை இடைச்சொல். கு. 171.

அசைச்சொல். கு. 93. 372.

மிறுந்தல்=பாடுதல். வி. 81.

மிளிர்தல்=கிளர்வீசுதல். வி. 31.

மின்=மின்னல். கு. 217.

பன்மை முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று விருதி. கு. 337.

மீ

மீ=மேல். கு. 81. 178.

மீகண்=கண்ணினது மேலிடம். கு. 178.

(இலக்கணப்போலி.)

மீக்கூற்று=புகழ்மேலாகிய சொல். கு. 178.

மீந்தோல்=மேற்றோல். கு. 178. [வி. 154.]

மீஞ்சுதல்=நிரும்பிப்போதல். வி. 82.

மு

முகத்தல்=முகத்தலணவை. வி. 409. மொண்டுகொன்னல். வி. 89.

முகத்தான்=உறுப்புக்களால். கு. 54.

முகவுரை=நூலுக்கு முகம்போலச் சொற் சிறப்பது. முன்னுரைக்கப்படுவது. கு. 1.

முசில்=மேகம். வி. 63.

முக்காலம்=இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் என மூன்று நேரம். வி. 78.

கு. 423.

முக்குடை=பொன்மணிமுத்து இவைகளாலாகிய குடை. கு. 258. 343.

முக்கூற்று=ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என நிற மூன்று பால்கள். கு. 331.

முச்சகம்=மூன்று உலகம். கு. 258.

முச்சட்டு=அ, இ, உ என்னும் மூன்று சட்டிடைச்சொல். கு. 163.

முடத்தெங்கு = முடக்கியதெங்கு. 35. கு.

முடிதல்=சாத்தல். வி. 103.

முடித்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய இலக்கணவிகள் இருக்கும்படி இலக்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். கு. 34.

முடிந்தது முடித்தல் = சொல்லி முடிந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். கு. 14.

முடிப்பு=சொல் மொருள் முடிவு. கு. 7.

முடிவிடக்கூறல்=தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியம் தோன்றும் இடத்தைச் சொல்லுதல். கு. 14.

முடை=கந்தம். வாசனை. வி. 93.

முதலெழுத்து=சார்வெழுத்துக்குக் காரணமான தலைமையானவெழுத்து. கு. 71.

முதல், முதற்று. வி. 93.

முதல்=ஆதி. கு. 91. 95. 58. ஏழன் உருபு. வி. 63.

அடைமொழிகளைக்கொள்ளும்பெயர். வி. 444. 282. 283.

முதல்வினை=கர்த்தாவின் ஒருபுறம். கு. 345.

முதற்கருவி = செயப்படு பொருளோடொற்றுமையுடையது.

முதற்காரணம்=ஆதிகாரணம். கு. 58.

முதற்குறிப்பு=ஒருபாட்டிலே முதல் நிற்குஞ் சொல்லுமாத்நிரல் குறித்ததும், ஒருசொல்லில் முதல்நிற்கும் எழுத்தைமாத்நிரல் குறித்ததும். கு. 269.

முதற்குறை. வி. 41.

முதற்பெயர்=முதலுப்பற்றியதும் பெயர். கு. 282.

முதற்பொருள்=ஆதிகாரணப்பொருள்.

முதலுவிவிப்பு=அடிநாவின் ஓரம். கு. 77.

முதலினை=எழுத்தகன் மொழிக்கு முன்னிற்கும் இலக்கணம். கு. 57. பகுதி. வி. 71.

முதலு=ஆதிதல். கு. 58.

முத்தகுதி=மூன்றுத்தகுதிவழக்கு. கு. 267.

முந்தீர்=கடல். கு. 394.

முப்பான்வழம்=முப்பத்தேழு. கு. 61.

மும்மை=மூன்று. கு. 1.

முயற்சி=நால்வகைத்தொழில். கு. 72.

முயால்=மூசல். வி. 63.

முயிறு=மந்தி.

முரசம்=முரசு=பறை. கு. 391.

முரணு=முரணு. கு. 325.

முரணுதல்=நிரிக்குதல். கு. 194. மாறுதல். கு. 324.

முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல்.
யாப். 36.

முரண்டொன் றிந்தை = மாறுதலுன்ன ம
னம். கு. 31.

முரன்=இப்பி. கு. 378.

முருக்குதல்=கெடுத்தல். கு. 25.

முருந்து=இறகின் அடியிற்குருத்து. வி.
109.

முல்லை=ஓர் பூ. வி. 76. ஐந்தினையில் ஒ
ன்று. கு. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இ
டமும். இது இடைநிலம். வி. 220.

முழக்கு=ஒசை. கு. 391.

முழங்கல்=ஒலித்தல். கு. 391.

முழுமதி=பூரணசந்திரன். கு. 258.

முழை=குகை, மலையினுட்குகை. கு.
152.

முறுவல்=நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்தல்.
வி. 76.

முறை=வரிசை; ஒழுங்கு. கு. 71. மு
றை நிரணிமை. கு. 79.

முறைப்பெயர்=முறைமையைப்பற்றிவ
ரும்பெயர். கு. 282.

முறைமைப் பொருள் கு. 298 = எழுத்
துக்கள் முன்பின்னிற்குமுறையில்
கணம். கு. 57.

முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று வி
சேடித்து வருதல். 444.

முறையின்வைப்பு = அதிகாரமுதலான
வைகளைக் காரணகாரிய முறையாக
வைத்தல். கு. 13.

முற்றல்=பழுத்தல். வி. 124.

முடித்தல். வி. 81.

முடிதல்.

முற்றிழாய்=பூரணமான ஆபரணங்களை
புடையவனே. [முற்று. 153. இழை.
வி. 64. 157.]

முற்று=முடிவு. முற்றுகரம். கு. 164.

முற்றினினை. கு. 167. 171. 397. 415.

இடைச்சொல்லின் பொருளில் ஒன்
று. கு. 353.

("தமிழ்நாட்டு முவேந்தரும் வந்தார்; எவ்வாறும்வந்தார்." எ-று முற்றுப் பொருளிலுள்ள உம்.)

முற்றுத்தொடர்=தெரிநிலை தெரியாநிலை
பாகிய முற்றுத்தொடர். கு. 322. 323.
152.

முற்றம்மை=முழுவும்மை. கு. 353.

முற்றவிகுதி=முடிந்தசொல்லின் கடை
நிலை.

முற்றேல்=முற்ற ஆகின். [முற்று+ஏல்.]
கு. 341.

முனிவு=வெறுப்பு. சிற. பா. 37.

முனைவன்=கடவுள். கு. 6.

முன்=எழுவைநடுபு. வி. 63.

முன்மொழிந்து கோடல்=முன் கூறிடத்
தொன்றைச் சொல்லிப் பின்வேண்டு
மிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளு
தல். கு. 14.

முன்னதினுணர்தல் = குறிப்பினும் பொ
ருளறிதல். கு. 449.

முன்னம்=எண்ணம். குறிப்பு. கு. 449.
வி. 209.

முன்னினை=முன்னிலையிடம். 324. 266.
282. 285. 330.

முன்னினைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக்
குறிக்குஞ்சொல்.

முன்னினைப்பொருள் = முன்னிலையிடப்
பொருள்.

முன்னிலையசை=முன்னிலையிடத்து வரு
கிற அசைச்சொல். கு. 372.

முன்னிலை யேவலொருமை = முன்னிற
கின்ற ஒருவனைப்பார்த்து ஏவுதல். வி.
84.

முன்னிலை யேவல்வினை = முன்னிற்பவ
னுக்குக் கட்டினையிடுந்தொழில். வி.
84.

முன்னின்றமெய்கிரிதல் = முன்னிருந்த
மெய்மற்றொரு மெய்யாகவிகாரப்படு
தல். கு. 136.

முன்னுருவு = பழையவடிவம். கு. 89.

மு

மூக்கறிவு = கீழ்ப்போன இரண்டறிவுக
ளையன்றி மூக்காற் கந்தத்தையறிதல்.
கு. 379.

மூக்கு=நாசி. கு. 74. 75. 376. 379.

மூங்கையான்=ஊமையன். வி. 145.

மூட்டுதல்=எழுப்புதல். வி. 81.

முதூர் = பழமையானவன். கு. 391.
[வி. 121.]

முரல்=பல். வி. 109.

முர்த்தி=உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.

முவழி=முதல் இடை கடை. கு. 95.
156.

முவறிவுயிர்=கறையான் ஏறம்பு முதலி
யவை. கு. 379.

மூவறுமொழி = பதினெட்டுப் பாஷைகள்? சிற. பா. 7. கு. 273.

மூவிடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகின, மூன்றிடங்களிலும் வரும். கு. 339.

மூவிடம் = தன்மை, முன்னினை. படர்க்கை. கு. 142. 266.

மூவினம் = வல்வினம், மெல்வினம், இடையினம். கு. 239.

மூவொன்பான் = இருபத்தேழு. கு. 324.

மூழ்குதல் = முழுகுதல். வி. 41.

மூளுதல் = எழும்பல். வி. 12.

மூன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தா செய்யப் பாட்டுவினையயாளும் வினைமுதல்.

மெ

மெய் = உண்மை, நிச்சயம். வி. 95. ஒற்றெழுத்து. கு. 199. 214. மெய்யெழுத்து. கு. 63. சரீரம். வி. 79. கு. 376.

மெய்யீற்றுப்புணரியல் = மெய்யீற்றுப்பதம் புணருகிற இயல்பு. வி. 29. 40. கு. 204. 237.

மெலி = மெல்லெழுத்து. கு. 178. 94. 158. வி. 9.

மெலித்தல் = வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கல். கு. 155. வி. 41.

மெல்கி = கனஞ்செய்யாநிறுத்து. கு. 30.

மெல்லியர் = சிறியோர். வி. 85.

மெல்லெழுத்து = மெலி, மென்மை. மென்கணம், மெல்வினம். வி. 9.

மெல்வினம் = மென்கணம், மெலிவாயுச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். கு. 69. வி. 9.

மென்மை = மெல்வினம். கு. 124. மெல்லெழுத்து. கு. 75. வி. 9. மிருது. மெதுத்தன்மை, எட்டுறில் ஒன்று. கு. 386.

மென்றொடர் = மெல்லெழுத்தைத் தொடருந்தொடர்ச்சி. வி. 15. கு. 94.

மே

மேசினி = பூலோகம். வி. 79.

மேதை = நரம்பு. கு. 268.

மேழி = எருமை. வி. 137.

மேழல் = மிகை, மீ. ஏழன் உருபு. வி. 63.

மேவவது = பொருத்தாதது. கு. 153. [மேவு + அலது.]

மேவல் = பொருத்தல். கு. 75. பிறத்தல். கு. 85. 101.

விரும்புதல். வி. 210.

மேவிடல் = உண்டதூதல். கு. 85. [வி. 124. (டு.)]

மேனம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.

மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். கு. 9. உதாரணம். கு. 21.

மை

மை = மசி. கறுப்பு. நிலமை.

ஓர்விருதி. வி. 94.

மைந்தன் = மகன்.

மையல் = காமமயக்கம். கு. 384.

மொ

மொய்த்தல் = கூடுதல். வி. 91. 114.

மொழி = சொல். கு. 91. 94. 299.

மொழிபெயர்ப்பு = ஒரு பாடைமொழியை மற்றொரு பாடைமொழியாகத் திருப்பி முடித்தல். கு. 50.

மொழிமாற்று = எட்டுப் பொருள்கோளில் ஒன்று. கு. 454.

மொழிமுதற்போலி = மொழிக்கு முதலில் வரும் போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியிடைப்போலி = மொழிக்கு நடுவில் வரும் போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியீற்று = மொழியின் கடையில் நின்ற. [வி. 152. 26.]

மோ

மோ = இடைச்சொல். கு. 372

மோனை. வி. 188. (முனை.)

மொள

மொளவல் = வனமல்லினை. கு. 95.

மொளவி = முடி. வி. 140.

ய

யகரவுடம்படுமெய் = வருமுயிர்க்கு யகரம் டுடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (ஈ.)

யாக்கை = சரீரம். வி. 154. [யாத்தல. வி. 96.]

யாங்கனம் = எனவிடமும். [யாங்கு + அன் + உம். வி. 108. 113.]

யாண்டு=வருடம். கு. 276.
 எந்தவிடம். கு. 286.
 யாண்டும்=எங்கும். மூவிடத்திலும். கு. 286.
 யாதானும்=யாத ஆனாலும். வி. 116.
 யாப்படி=செய்யுளடிகள். கு. 459. யாப். 23.
 யாப்பருங்கலம் = ஒர்நூல். [யாப். 4 + அருமை + கலம். வி. 152. 121. 162.]
 யாப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல். வி. 94.] (இன்னது முற்றியபின் இது கேட்கத்தகுமென்னும்) இயைபு. கு. 47. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.
 யாம்=நாம். வி. 71. 81.
 யார். வி. 6. கு. 349. வி. 6.
 யாழ்=யாழ்வென்னும் இடைச்சொல். கு. 372.
 யாற்றப்புகல் = யாற்று நீர்ப்பொருள் கோள். கு. 453.
 [குற. வி. 119.]

வ

வகைகான்=வகைவெழுத்து. கு. 236. 96.
 வகைவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வகை ருந்துச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.
 வருத்தல் = துறச்செய்தல். சி. பா. 19.
 வருத்தக்காட்டல்.
 வருத்தக்காட்டல் = தொகுத்ததை ஒவ்வொன்றாய் பிரித்துச் சொல்லுதல். கு. 14.
 விகை=வகைச்சூத்திரம் = தொகையினை வேறுவேறுவகைப்படுத்தும் வகைச் சூத்திரம். கு. 20.
 வஞ்சம்=வஞ்சனை. கு. 31.
 வஞ்சனம். வி. 93.
 வஞ்சிச்சீர். வி. 175.
 வடசொல்=வடமொழி. கு. 239. 290.
 வடநூல்=விரந்தம்.
 வடமரபுப்பெயர்கள். வி. 123.
 வடமொழிசூக்கம். கு. 146-150.
 வடமொழிஎதிர்மறை=எதிர்மறைப் பகுதி. வி. 166.
 வடமொழிச்சந்தி. வி. 44. அது-திர்த்தம். குற. விருத்திஎன மூவகைகூடும். வி. 27.
 வடவெழுத்து=விரந்தவெழுத்து. வி. 18. கு. 146. 147.

வடிவம்=வட்டஞ் சதார முதலியன களால் வருபெயர். கு. 276. கு. 72. 366.
 வட்டில்=கடை. கு. 368.
 வணிகம்=வியாபாரம். வி. 25.
 வண்=இகை. சிற. பா. 15. [கு. 1. வி. 121.]
 வண்டு. வி. 79. கு. 380.
 வண்ணம்=வகை. வி. 94. வர். 386.
 வண்மை=கொடை. வன்னன்மை வயின். வி. 63. கு. 89.
 வரலாறு. வி. 145.
 வரவு=வருங்காலம். 145.
 வரிசை=வரிந்தசை. வி. 109.
 வரிவடவெழுத்து=வட்டஞ் சதார யனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்ட கட்டிலஞ்ஞலியப்படுவது.
 வரிவடிவு=எழுதியவடிவு. வி. 1.
 வருக்கம்=கூட்டம். உயிர்வருக்கம். உயிர்மெய்வருக்கம். 147.
 வருடல்=தடவல். கு. 83. 84.
 வருதல்=பிறத்தல். கு. 86.
 வருத்துதல்=பிரயாசப்படல். வி. 64.
 வரை=மலை. வி. 64.
 வரையாதகூறல் = குறியாதசொல்.
 வரைவு=நீக்கல். பிரிவு. கு. 389.
 வலம்=ஏழ்நடையு. வி. 63.
 வலாய்=வலனை, வலிமையுடையது. வி. 72. 64.
 வலி=வல்லெழுத்து. கு. 15. 178. 214. 94. வி. 8.
 வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லெழுத்து. கு. 155. வி. 41.
 வலிமைவினை. வி. 125.
 வலியுறுத்தல் = வல்லமைப்படுத்தல்.
 வல்=வருகாடுகருவிப்பெயர். கு. 23.
 வல்லமை. வி. 23.
 வல்லாறு=வல்லெழுத்தாறு. கு. 90.
 வல்லினம்=வன்கணம், வல்லமைப் பச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். 68. 209. வி. 8.
 வல்லாற்று=வலிமையானவற்று. வி. 8.
 வல்லெழுத்து=வலி. வண்மை. வன்மை. பரிசம். வல்லினம். வி. 8.
 வல்லோர்=செய்யுள் செய்யவல்லோர். கு. 268. 6

வழக்கிபல் = வழக்குடை. கு. 444. 287.
வழக்கு = உலகவழக்கு, செய்யுள் வழக்
கு. கு. 441. 259. 15. விவகாரம். வி.
216.
வழக்கல் = இதல். வி. 79. வழக்கமா
தல், சொல்லல். வி. 119.
வழாநிலை = வருவாதநிலை. இலக்கண வி
தியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.
வழி = வழிநூல். கு. 5. 7. உண்டானவகை.
கு. 47. இடம். கு. 156. பின். கு. 241.
வழிபடுதல் = வணங்குதல். கு. 35.
வழுவ = குற்றம். கு. 462. இலக்கணக்குற்
றம்.
வழுவச் சொற்புணர்த்தல் = குற்றமுள்ள
சொற்களைச் சேர்த்து வைத்தல். கு. 12.
வழுவமைதி. வி. 137. இலக்கணக் குற்
றம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத்
தக்கொண்டது.
வழுவ = வழுவ. குற்றம். கு. 416.
வழுவதல் = நீக்கப்படுதல். 439.
வழுவை = சுரப்புன்துகமரம். வி. 64.
வழுவம் = நன்மை. சொல்வம். கு. 25. சொ
ழிப்பு. வி. 81.
வழுவதல். கு. 387.
வழுவ = காற்று. வி. 60. கு. 388.
வழுவ = சங்கு. வி. 81.
வழுவாய். வி. 99. 157.
வழுவளல் = அரசன். வி. 93. கண்ணம்.
வி. 81.
வழுவளவரம் மலர் = தாமரை. [வி.
155. 152.]
வழுவின்னம் = மழைபெய்யாது உலர்ந்த
விழினம். கு. 28. [வி. 86. 142.]
வழுவியார் = தரித்திரர். வி. 60. [வழுவமை.
வி. 93.]
வழுவமை = தரித்திரம். வி. 32. [வி. 94.]
வழுவறல் = காய்ந்த. வி. 137.
வழுவம் = காடு. வி. 110.
வழுவகணம் = வல்லெழுத்துக்கள். வி. 8.
வழுவபால் = பாநிலம், பாழ்நிலம். வி.
137. (வல்.)
வழுவமை = வல்லெழுத்து. கு. 159. 75.
194. வி. 8. கணமாயிருப்பது, எட்டுநில
குன்று. கு. 368.
வழுவருடர் = வல்லெழுத்தின்ருடர்ச்
சி. கு. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.
வாசகத்தமிழ் = கொடுத்தமிழ்.
வாது = வாக்குவாதம். வி. 135.
வாம் = வாவும். வி. 87.
வாய். வி. 63.
வாய்பாடு = உதாரணம். வி. 173. [வாய்
படுதல். கு. 340.]
வாய்ப்பு = பொருத்த. கு. 47.
வாரணம் = ஆனை. சிற. பா. 13. சங்கு.
கோழி. கு. 272.
வாரம் = அன்பு. வி. 93.
வார் = னிறையின்வார். கு. 391. கச்ச.
நீளம். கு. 338.
வாலிநின் = தூய்தாக. கு. 36.
வால் = பரிசுத்தம். வி. 81.
வாலுதல் = தாண்டல். வி. 157.
வாழிய = இடைச்சொல். கு. 372. விய
ங்கோள். கு. 388. வி. 85.
வாழ்க. கு. 388.
வானகம் = பரலோகம். விண். வி. 60.
(வான் + அகம்.)
வானவர் = வானவாசிகள். கு. 381. [வி.
93.]
வான் = வானத்தால் வருபவர். 276. =
முக்கால வினைஞ்சலிசுதி. 343.
வான்கோழி = ஓர்ப்புன். வி. 124.
வான் பொருள் = சிறந்தபொருள். கு.
453.
வான்முனை = சிறியமுனை. (வால்) வி. 85.
வான்யாறு = ஆகாயக்கங்கை. கு. 26.

வி

வி = ஒர்விசுதி. வி. 103. 96.
விகற்பத்தின்முடித்தல் = தலைமுடிமாற்ற
மாகச் சொல்லிமுடித்தல். கு. 14.
விகற்பநடை = வேறுபாட்டுநடை. கு. 4.
விகற்பப்பொருள். வி. 142.
விகற்பம் = ஒன்றற்கே ஒர்தால் மிகாமை
ஒர்தால் மிகுத்தல். கு. 176. 226.
விகற்பு = வேறுபாடு. கு. 161.
விகாரம் = மூலவகை விகாரம். கு. 154.
வலித்தல் முதலியசெய்யுள் விகாரங்
கள். கு. 155. 154. வி. 19. 41. 9.
விகாரப்பணர்ச்சி. கு. 154.
விருதிசுதலையினை. 138. வி. 77.
விருதிசுதலையினை ஆரம்பித்த திரிவு; பகுதி
பொருள் தக்கையப்படி பின்வந்த விகார
படுத்தல். விருதி ஆம்.

விஞ்ஞன்=விக்கல். வி. 82.
 விசம்பு=மேகம். வி. 81.
 விசேடம் = ஆத்திரத்துட்பொருளன்றி
 அங்கே வேண்டியிருந்தால் பெய்து
 னாப்பது விசேடவுகா. 21.
 விசேடித்தநிற்றல்=ஒரு பொருளுக்குரி
 மையாய் நிற்குதல்.
 விசையன் = செயத்தையுடையவன் ஓர்
 பெயர். வி. 93.
 விடலை=ஆண்மகன். கு. 276.
 விடரத ஆகுபெயர் = தத்தம் பொருளை
 விட்டு நீங்காது நின்று தம்பொருளின்
 வேறல்லாத பொருளையுணர்த்தல்.
 விடுதி. வி. 96.
 விடுத்தல்=உத்தரஞ்சொல்லுதல். கு. 41.
 விடை=உத்தரம். கு. 21. எதிர்மொழி.
 விட்டஆகுபெயர் = பொருத்தமில்லாத
 மொழியாய் நின்று பிறகு பொருளு
 ணர்த்தல்.
 விட்டிசைத்தல்=வெவ்வேருக வெவ்வித்
 தல்.
 விண்=ஆகாசம். வானம். வி. 86.
 விண்ணவர்=வானோர். வி. 82. 93.
 வித்தல்=செம்புவிதி கூறுதல். கு. 165.
 விதப்பு=பின்பு கூறப்படுஞ் செம்புவிதி.
 கு. 165. [விதம். விதித்தல். விதப்பு.
 வி. 76. 94.]
 விதவாதன = எடுத்துச் சொல்லாதன.
 கு. 165.
 விதி=செயற்கை. கு. 165. முறை. கு.
 139. 169.
 விதித்தல்=வகுத்தல். கு. 257.
 வித்தனர்=விதைத்தாரினர். வி. 85.
 விநோதன்=பெய்தல்குறித்து வினியாடு
 பவன். சிற. பி. 17. [வி. 93.]
 விபத்தி=வேற்றுமை. வி. 27. (L.) 55.
 (T.)
 விமானம்=தேர். வி. 86.
 விம்முதல்=விம்மிஅழுதல். வி. 79. 81.
 விபங்கோன் = மரியாதையெவல். கு.
 338. 371. வி. 85. கு. 168. வி. 140.
 விபுன்=வித்தாரமான. வி. 157.
 விருகாசெழுதல்=செய்யுமுதலும் ஒன்று
 மை கருதியவங்கச் சொல்லப்பட்ட
 உவாம். 428.
 விரிவப்பொருள்=கனந்தப்பொருள். கு.
 17.

விரவுதல்=கலத்தல். கு. 419.
 விரவுத்தினை=பொதுத்தினை.
 விரி=விரிவு, தொகையின் விரிவு.
 91. [வி. 96.]
 விரித்தல்=தொகுத்துக்கிடந்ததை வி
 தமுடித்தல். கு. 50.
 ஓசைகுறைந்தால் எழுத்தாயினுஞ்
 ரியையாயினும் பெய்து விரிப்பது
 கு. 155. வி. 41.
 விரிவு = வேற்றுமையுருபு முதலி
 தொக்குநிற்பின் அவற்றை விரித்
 தவது விரியுதல். கு. 21.
 விருத்தம். வி. 193.
 விருத்தன்=கிழவன். வி. 120.
 விருத்திச்சந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி.
 விரித்தியுதல்=விரிவான உரை. பதி
 கு உறுப்புகளைச் சொன்னவருவது
 23.
 வினா=வாசனை. மணம். வி. 86. கு.
 விலகல். வி. 14.
 விலக்கணி. வி. 209.
 விலக்கலோசை=நரமடங்கல், என்
 னகாரம் அவ்வோசையுள்ளது.
 விலங்கு=மிருகம். வி. 59. கு. 381.
 விழுமியதபயத்தல் = சிறந்தபயனை
 ருதல். கு. 13.
 விழுமியார்=நல்லோர் [விழுமை +
 வி. 121. 93.]
 விழைவு=ஆசை. வி. 111. விருப்
 கு. 353. 363.
 வின=வினாமரம். வி. 70. (IV.)
 வினக்கு=திபிகை. வி. 111.
 வினக்குதல் = வினங்கச்செய்தல்.
 271.
 வினங்கவைத்தல் = யாவருக்கும்
 ருள் விளங்கித் தோன்றவைத்தல்.
 13.
 வினங்கல்=பிரகாசம். கு. 6.
 வினங்குதாரணத்தாகுதல்=தெரியுத்
 தவதாரணங்களையுடையதாதல்.
 13.
 வினம்புத்தல்=சொல்லுதல். வி. 93.
 வினி=வினித்தொடர், அது எட்டொன்
 துறுமைத்தொடர். கு. 152.
 வினித்தல்=அழைத்தல். கு. 304. 3

பெயர் = எட்டாம் வேற்றுமைப் பெயர். கு. 160.

வேற்றுமை = அழைத்தலாகிய எட்டாம் வேற்றுமை. கு. 101. 292.

குதல் = வேறுபட்டல். கு. 82.

புண். கு. 452. 456.

கேள்வி. கு. 416 = கேள்வியைக் காண்பி முடித்தல். கு. 295.

வெழுத்துக்களால் வருபெயர். கு. 276. 279.

தல் = கேள்விசெய்துதல். கு. 41.

வெழுத்து = முதலிலும் கையிலும் வந்து கேள்விசெய்கிற வெழுத்து. கு. வி. 6.

மூவகைவினைச்சொற்கள். கு. 6.

வினைச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.

தொழில். வி. 23.

இடைச்சொல். வி. 124. (T.)

குறிப்பு = வினைக்குறிப்புச் சொல். கு. 321.

குறிப்புமுற்று = குறிப்பாகக் காலம் காட்டுஞ்சொல். கு. 321. வி. 93.

குறிப்பு முற்றாலையும் பெயர்ப்புத்தம் = முக்காலங்களுள் ஒன்றை குறிப்பாகக்காட்டி எட்டுவேற்றுமை ஒன்றையேற்றவருவது. வி. 93.

குறை = வினையெச்சம். கு. 346.

தொகை. கு. 152. 405. 179. வி. 153.

பெயர்ச்சொழிப்பெயர். கு. 141. வி. 94.

மாற்று = தொழிலுமாற்றுவது. வினை மாற்றப்பொருள். கு. 365.

ஒழிவுதோன்றமாற்றும், ஒழிவுதோன்றும், என இருவகையுடைய.

க.) "முற்றிவரம் எவ்வின்" எ-ல். வினைத்தொழில், என்னும் வினையுமாற்றி, வினையாதறிவோம் என்பது வினையுத்தரும்.)

முதல் = கர்த்தா. 321. செய்யுள். 4. வி. 128.

முதற்பொருள் = தனது புடைபெயர்ந்தவையொத்தொழிலில் சுதந்தரமுடையபொருள்.

முற்று = தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொற்கள். கு. 351. 355. வி. 77.

வினையாலையும் பெயர் = காலம் நின்று வினையால் உண்டாகுபெயர். வி. 95. கு. 286.

வினையியல் = வினைச்சொல்லின் பங்கு. கு. 320-351. வி. 76-106.

வினையின்விருதி = வினைப்பகுபதங்களின் கடைநிலை. கு. 140.

வினையுருபு = விருதிமுதலிய வினையுருபுகள். 352.

வினையெச்சம் = வினைக்குறை. கு. 322.

வினையைக்கொண்டு முடிபவை. கு. 342. 351. 343. வி. 86. 140

வீ

வீக்குதல் = கட்டல். வி. 137.

வீங்குதல் = வீங்கிப்போகுதல். வி. 79.

வீசு = வீச்சு. வி. 96.

வீடு = மோட்சம். கு. 10. வி. 219. [வி. வி. 96.]

வீழ்தல் = விழுதல். வி. 34.

வீற்றிருத்தல் = எழுந்தருளியிருத்தல். வி. 108.

வெ

வெஃகுதல் = விரும்புதல். வி. 95.

வெருளி = கோபம். வி. 152.

வெண் = வெண்மை. வி. 121. குற. பா. 15. கு. 135. 136.

வெண்டீர். வி. 175.

வெண்பா. வி. 176. 185. 190.

வெம் = வெம்மையான. வி. 17. [121.]

வெய்து = விரைவாக. வி. 132.

வெருகு = பூனை. வி. 25.

வெருவரல் = அஞ்சல். வி. 132.

வெல்லல் = செய்யத்தல். கு. 388.

வெல்லுதல் = வெல்லல். செய்யுட்கொள்ளல். கு. 53.

வெவ் = வெம்மையான. வி. 82. 121.

வெளிப்புடலில்லை = மறைந்த நிற்பது. கு. 41.

வெளிப்புடல் = விரி. விரிவாகியசொல். கு. 255. [வி. 96.]

வெவ் = வெம்மையான. வி. 76.

வென்குதல் = அஞ்சல். வி. 81.

வென்குத்தல். வி. 76.

வெற்பு=மலை. கு. 276.

வெற்றி. வி. 162.

வெற்றைத்தொடுத்தல் = பொருளொன்றுக்கு கருதிக்கொள்ளாமல் வென்றிடச் சொற்களைச் சேர்த்தவைத்தல்.

கு. 12. வென்றிச்செயல். கு. 338. [வெல். வி. 96.]

வே

வேகுதல்=எரிதல். வி. 87.

வேங்கடம்=வடவேங்கடம், நிருப்பதி. நன். சிற. பா. 8.

வேங்கை=ஒர்மரம். வி. 63.

வேட்டல் = சூசைப்படுதல். வி. 33. [95.]

வேட்டை=வேண்=அவா வி. 96 (0.)

வேண்டுழி = வேண்டுமிடம். கு. 155 [வி. 153. 63.]

வேண்டல்=விரும்பல். வி. 82.

வேண்டு. வி. 126.

வேண் = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

வேதனை=உபத்திரவம். வி. 136.

வேத்தவை. வி. 26.

வேந்தன்=அரசன். வி. 159.

வேநா=அரசன். வி. 26. [வி. 17.]

வேந்தோனறி=கார்த்திகைப்பூ. கு. 290.

வேய்=மூங்கில். கு. 116.

வேய்க்குழல்=வேய்க்குழல். [கு. 116.

224.] மூங்கிலாலான ஊதிடுகுழல்.

வோததல்=வியர்த்தல். வெர்வைஎடல். வி. 79.

வேல்=கைவேல்.

வேன்=காமன்.

வேன்வி=யாகம்.

வேறல்=வெறு.

வேறு. வி. 125.

வி. 125.

வேற்றவினை. வி.

வேற்றுமை=

ணர்ச்சி. கு. 1.

வேறுப்படுத்து.

204. வி. 65.

வேற்று=வேறு. வி.

வேற்றுநிமையக்கம்.

கம். கு. 110.

வேற்றுமைதொறும்.

152.

வேற்றுமையுருபு.

யுருபு. கு. 352.

வேனில் = வேனி.

தில் ஒன்று, கோ.

வி. 93.

வைகலம்=நினைவு.

வைகுதல்=தங்குதல்.

வைதல்=நிந்தித்தல்.

வைப்பு=இடம்.

வையகம்=பூலோ.

வி. 60.

வையம் = பூமி.

வி. 66.

று, றம், விருதிகள்.

முடிந்தது முற்றம்.

